ÜNNEPI IMÁD-SÁGOK

Teszih II

MÁKZÓR

IMÁDSÁGOS KÖNYV

az év minden ünnepnapjára.

Benne vagyon minden imádság

és

áhitatos elmélkedés,

melyeket a zsinagóga számára

elfogadtak.

MAGYARRA FORDITOTTA:

SCHÖN JÓZSEF.

NYOLCZADIK KÖTET:

peszách-ünnep utolsó napjáira.

Budapest 1906.
Schwarz Ignacz
könyvkereskedése
VI. Király-utcza 8. sz.

(A templom előcsarnokában ím' ezt mondják.)

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

(Egy pár lépés után.)

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃

Mily szépek sátraid, Jákob, lakóhelyeid, Izrael! A mi engem illet — kegyelmed bősége által — jövök a házadba, meghajlok szent hajlékodban, irántad való tiszteletből. Örökkévaló! szeretem házad menedékét és dicsőséged tartózkodásának helyét. És én meg is hajlok, meghajtódom és térdet hajtok az Örökkévaló, az én Teremtőm előtt. Most pedig imádságom hozzád Örökkévaló, kedvesség idején; Istenem, kegyelmed bőségében, hallgass meg valóságos üdvösségeddel.

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ, אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יי אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ, וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יי עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יי עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

Hozzád imádkozom, hogy meghallgass, Isten, hajtsd felém füleidet, halld beszédemet. Én igazságban fogom arczodat látni élvezni fogom, a midőn felébredek, alakodat. Én pedig Benned bizom Örökkévaló; mondom: Te vagy Istenem! Halljad fohászkodásom szavát, a midőn Hozzád kialtok; midőn

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי תַעֲנֵנִי אֵל, הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ, אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ. וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יי, אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ, בְּנָשְׂאִי יָדַי

אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא
וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ הָאִירָה פָנֶיךָ
עַל־עַבְדֶּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ כִּי לְךָ
יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃
שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ, וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה,
אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ שְׁמַע יְיָ
וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי
בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃ שָׂשׂ אָנֹכִי
עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי
כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ אֲנִי
קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי
שְׁמַע אִמְרָתִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר
בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ׃

kezeimet szent hajlékod felé emelem. Örökkévaló Istenem! kiáltottam Hozzád, és Te meggyógyitottál. Hozzád imádkozom, óh Örökkévaló! és az Örökkévalóhoz könyörgök. Oh, hadd világítson orczád szolgádra, segits rajtam kegyelmedben! Mert Benned reménykedem Örökkévaló, Te pedig hallgasd imádságomat Örökkévaló és rebegésemre figyelj; könyeimre ne maradj szótlan. Hallj óh Örökkévaló és kegyelmezz nekem, Örökkévaló, légy az én segitőm.

Fokozatos ének Dávidtól. Örülök, ha nekem mondják: menjünk Isten házába. Örvendek a te beszédeden, mint a ki bő zsákmányt talál. Fordulj rebegésem hangja felé, királyom és Istenem, mert Hozzád imádkozom. Örökkévaló, reggel halljad szavamat, reggel állok rendelkezésedre és várakozom. Hozzád imádkozom, mert meghallgatsz, Isten, hajtsd felém füleidet, halljad beszédemet. Lábam egyenesen áll, gyülekezetben fogom áldani az Örökkévalót.

תפלת מנחה לערב יום טוב

Mincha-ima a Záróünnep előestéjén.

Üdv házad lakóinak, még dicsérnek Téged! Szelah!

Üdv a népnek, melynek ilyeténképen jut ki, üdv a népnek, melynek Istene az Örökkévaló.

Dicsérő ének Dávidtól. Felmagasztallak, Istenem, király, és áldom nevedet örökkétig. Minden nap áldalak és dicsérem nevedet örökkétig. Nagy az Örökkévaló és felette dicsért, de nagysága kikutathatlan. Nemzedék nemzedéknek dicséri tetteidet és erődet elbeszélik. Felséged dicsőségének szépségéről és csuda dolgaidról énekelni én akarok; beszélnek rettentőségeid hatalmáról, de nagyságádról én szólok. Jóságod bőségének emlékét rebesgetik és igazságosságodat zengedezik. Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszútűrő és nagy kegyelmü. Jó az Örökkévaló mindenkihez és könyörülete minden müvein. Hálát adnak Neked óh Örökkévaló mind a müveid és jámboraid áldanak. Birodalmad dicsőségét hirdetik, és erődet elbeszélik. Hogy tudassák az ember fiával az Ő erejét és birodalma fenségének dicsőségét. Birodalmad mindörökkétig birodalom és uralkodásod nemzedékről nemzedékre. Támasza az Örökkévaló minden

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יי אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב יי לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יי כָּל־־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־

סוֹמֵךְ יי לְכָל־־

הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־
חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ
לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת
כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

roskadozónak és felegyenesíti mind a görnyedezőket. Mindnyájának szemei Benned bizakodnak, Te pedig megadod nekik eledelüket annak idején. Megnyitod kezeidet, és jóltartsz minden élőt — jóakarattal. Igazságos az Örökkévaló minden utaiban, és kegyelmes minden tetteiben; közel az Örökkévaló minden Hozzá imádkozóhoz, mindazokhoz, kik Hozzá igazán imádkoznak. Tisztelői kívánságát teljesíti és rebegésüket meghallja és segít rajtuk. Vigyáz az Örökkévaló mindenkire, a ki Őt szereti; de mind a gonosztevőket kipusztítja. Az Örökkévaló dicséretét hirdesse szám és minden halandó áldja szent nevét örökkétig. Mi pedig áldani akarjuk Istent mostantól mindörökkig. Haleluja!

הש"ץ אומר חצי קדיש׃

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים.
וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת.
וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

Ha az Örökkévaló nevét imádom, járuljatok tisztelettel Istenünk elé!

Uram, nyisd meg ajakimat, akkor szám elbeszéli dicsőségedet.

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, Abrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene, a nagy, erős és rettenetes Isten, a legmagasabb Isten, ki jóleső kegyelmekkel jutalmaz és a mindenség szerzője és megemlékszik az atyák jámborságáról, és megváltót hoz gyermekeik gyermekeinek az Ő neve miatt, szeretettal.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

Segitő és üdvözitő király és paizs! Dicsértessél Örökkévaló, Abrahám paizsa.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

Hatalmas vagy Te örökkétig, Uram, holtak feltámasztója vagy Te, sok, a hogy segitsz.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

Az élőket kegyelemmel táplálod, feltámasztod a holtakat nagy irgalommal, támogatod az eldülőket, és gyógyítod a betegeket, megszabaditod a foglyokat és fentartja hűségét a földben alvóknak. Ki olyan mint Te, a hatalmak gazdája, vagy kicsoda hasonlítható Hozzád halálhozó és feltámasztó király és üdvöt növesztő.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

Hiteles vagy, hogy a holtakat feltámasztod. Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, ki a holtakat feltámasztja.

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ

Szent vagy Te és szent a Te neved és a szentek minden

---

*) קדושה לש״ץ.

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם. כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

(Cházán) Szentelni akarjuk Nevedet e világon, a hogy azt szentelik a magas egekben; a mint irva vagyon prófétáid által. És kiált az egyik a másikhoz és mond:

קו״ח קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Szent, szent, szent az Örökkévaló a seregek ura, tele az egész föld az Ő dicsőségével.

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

(Cházán). Az ezekkel szemközt lévők: „Dicsértessék" kiáltanak.

קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

(Közs.) Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége, helyéről.

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

(Cház.) És szent igéidben írva vagyon, mint következik:

סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת׃

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה׃

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

nap dicsérnek Téged, szelá. Dicsértessél Örökkevaló szent Isten.

Te ajándékozol az embernek megismerést és tanítod az embert értelemre. Tőled kapunk eszmét, értelmet és megfigyelést. Dicsértessél Örökkévaló, a megismerés ajándékozója.

Vigy vissza bennünket óh atyánk, a Te tóradhoz, hozz közelébb óh királyunk a Te szolgálatodhoz és engedj Elibéd visszatérnünk tökéletes megtéréssel. Dicsértessél Örökkévaló, a ki a megtérést szereti.

Bocsáss meg nekünk óh atyánk, ha vétkeztünk, engedj nekünk óh királyunk, ha gonoszat tettünk; mert engesztelhető és megbocsátó vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló, a ki kegyes és nagyon sokszor megbocsát.

Tekints a mi nyomorúságunkra, és küzdj a mi küzdelmünkben és szabadíts meg mihamarább a Te neved miatt, mert erős megváltó vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló Izrael megváltója.

ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

(Közs.) Uralkodni fog az Örökkévaló mindörökké, a te Istened Czion, nemzedékről nemzedékre. Halelujah!

Nemzedékről nemzedékre hirdetjük nagyságodat, és szünesszüntelen szenteljük a Te szentségedet, dicséreted pedig nem fogy ki szánkból örökkétig, mert nagy és szent király vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló, szent Isten.

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

Gyógyits meg bennünket Örökkévaló, és meggyógyúlunk, segits és segitve lesz rajtunk, mert Te vagy a mi dicsőségünk. És szálljon tökéletes gyógyúlás minden csapásunkra, mert hatalmas király, hű orvos és könyörületes vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló, Izrael népe betegeinek gyógyítója.

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

Áldd meg nekünk örökkévaló Istenünk ezen esztendőt és mindennemű termését javunkra, és árasszsz áldást a föld szinére tarts jól bennünket javaidból és áldd meg éveinket, mint a jó éveket. Dicsértessél Örökkévaló, az esztendők megáldója.

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

Fújj a nagy sófárba a mi megszabaditásunkra, és emelj zászlót, hogy összegyüjtsd számüzöttjeinket. És gyüjts minket egybe a föld négy széléről. Dicsértessél Örökkévaló, Izrael népe elűzöttjeinek összegyüjtője.

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט׃

Ültesd vissza biráinkat mint annak előtte, és tanácsosainkat mint egykoron, és hárits el rólunk gondot és bánatot. De uralkodjál rajtunk egyedül Te Örökkévaló kegyelemmel és irgalommal és mondj ártatlanoknak az itéletnél. Dicsértessél Örökkévaló igazság- és jogszerető király.

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ

De a rágalmazóknak ne legyen reményük és mind a gonosztevők, mint pillanat, úgy

וְכֻלָּם | מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים | מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

vészszenek el és mindnyájan mihamarább irtassanak ki. És a szándékos bünöst mihamarább törd és zúzd össze, mondj le róla és alázd meg nemsokára a mi napjainkban. Dicsértessél Örökkévaló, az ellenségek megrontója és a szándékos bünösök megalázója.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת | סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

Az igazságosokra és a jámborokra és Izrael háza népének vénjeire és irástudóik maradékára és az igazhitü idegenre induljon meg könyörületed örökkévaló Istenünk és adj szép jutalmat mindazoknak, kik biznak nevedben igazán. — És tedd a mi sorsunkat az övéikhez hasonlóvá mindörökké; és ne essünk szégyenbe, hogy Benned bíztunk. Dicsértessél Örökkévaló, az igazságosak támasza és bizalma.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

Jeruzsálembe pedig, a Te városodba térj vissza irgalommal és lakjál benne, a mint igérted volt és építsd fel azt legközelebb, a mi napjainkban örök épületté, és Dávid trónusát mihamarább rendezd be abban. Dicsértessél Örökkévaló, Jeruzsálem felépítője.

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

Dávid szolgád sarját mihamarább növeszd és üdvét emeld a Te segélyedben, mert a Te segélyedre várunk minden napon. Dicsértessél Örökkévaló, segítség üdvének növesztője.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

Halljad szavunkat örökkévaló Istenünk, kimélj bennünket és könyörülj rajtunk és fogadd el könyörületességgel és jóakarattal a mi imádságainkat; mert az imádságokat és könyörgéseket meghallgató Isten vagy Te, és előled oh királyunk ne engedj üresen visszatérnünk; mert Te meghallgatod Izráel néped imádságait könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló az imádság meghallgatója.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Vajha megkedvelnéd Örökkévaló Istenünk Izráel népedet és az ő imádságát, és helyezd vissza az istentiszteletet házad csarnokába. És Izrael tüz-áldozatait és imádságát szeretettel fogadd el, — kegyelemben, és mindig kedvedre legyen Izráel néped istentisztelete.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

Bár láthatnák szemeink, a hogy visszatérsz Cionba könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló a ki visszahelyezi székhelyét Cionba

Míg az imamondó a következőt mondja, addig a község a (* jelzett imát mondja el).

Hálát adunk Neked, mert Te vagy örökkévaló Istenünk is atyáink Istene mindörökké. Életünk szirtje, üdvünk pajzsa: Te vagy az, nemzedékről nemzedékre. Hálát adunk Neked és elbeszéljük dicséretedet. Életünkért, melyet kezeidre bizunk, és lelkünkért, melyet neked ajánlunk, és csudáidért, melyeket minden nap velünk tészsz, és csudatetteidért és jóságaidért, melyek mindennaposak, estve reggel és délben. A jóságos! mert meg nem szünik könyörületessége, és a könyörületes, mert nem fogynak el kegyelmeid, öröktől fogva benned bizunk.	*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃
És mindezekért dicsértessék és magasztaltassék a Te neved királyunk, mindig, örökkön örökké.	וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

---

* Hálát adunk Neked; mert Te vagy örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, minden teremtmény Istene alkotónk, a kezdet alkotója, áldások és hálák a Te nagy és szent nevednek, mert életben hagytál és megtartottál, úgy fogsz életben hagyni, és azután is fentartani, és egybegyüjteni számüzötteinket szent csarnokaidba, hogy megtartsuk törvényeidet, megtegyük akaratodat, és szolgáljunk néked egész szivvel, ugy a mint ezt hálásan mondjuk. Dicsértessék a háladásokra méltó Isten.	*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ׃ בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃

És mind az élők hálát mondnak Neked Szela! és dicsérik nevedet igazsággal; Isten, üdvünk és segítőnk Szela. Dicsértessél Örökkévaló, *a jóságos* a Te neved és Téged illet a hála.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Sok békét áraszsz Izraelre a Te népedre mindenkoron, mert Te vagy királya és ura mindennemü békének, és tetszik Neked, hogy megáldjad népedet Izraelt minden időben és minden órában a Te békéddel.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

Dicsértessél, Örökkévaló, a ki megáldja népét Izraelt békével.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר התפלה עם קדושה, ואומר קדיש שלם.

סדר ערוב תבשילין

Ha az ünnep második napja péntekre esik, akkor az ünnep előestéjén kenyér és hús eledel mellett a következőt mondják:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki megszentelt minket parancsolataival és az Erub parancsát hagyta meg nekünk.

בַּהֲדֵין עֵרוּבָא יְהֵא שָׁרֵא לָנָא לְמֵיפָא וּלְבַשָּׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַצְלוּיֵי וּלְאַדְלָקָה שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל צָרְכָנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבַּתָּא: לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

Ezen Erub által legyen nekünk megengedve, hogy süthessünk és főzhessünk, melegithessünk és pörkölhessünk, gyertyákat gyujthassunk, hogy minden szükségletünket ezen ünnepnapon a szombatra elkészithessük, — valamint nekünk, ép úgy minden izraelitának, a ki e városban lakik.

סדר ברכות הדלקת הנרות

A szombat előestéjén előbb kell gyertyát gyujtani és aztán az áldást mondani, de ünnepnap előestéjén előbb kell az áldást mondani azután meggyujtani.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (לשבת שַׁבָּת וְשֶׁל) יוֹם טוֹב:

קבלת שבת

Ha az ünnep előestéje péntekre esik, akkor a mincha-ima után im' ezt mondják:

Jertek énekeljünk az Örökkévalónak, ujjongjunk üdvünk szirtjének. Járúljunk eléje háladatossággal, dalokkal, ujjongjunk neki, mert az Örökkévaló nagy Isten, és nagy király mind az istenek fölött, kinek kezében a föld mélységei és a hegyek magasságai Övéi. Övé a tenger, melyet Ő csinált és a száraz földet is kezei alkották. Jöjjetek, hajoljunk meg, és hajtsuk meg magunkat, hajtsunk térdet az Örökkévaló teremtőnk előtt; mert Ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, és kezének nyája, még ma, hogy ha szavára hallgattok. Ne daczoljon szivetek mint Merivában, mint azon napon, midőn Massában a pusztában voltatok. A midőn megkiséreltek atyáitok, próbálgattak velem, ámbár látták műveimet. Negyven

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ,
נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה
בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ׃
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ
גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ
וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃
אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה
נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ׃
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ. וַאֲנַחְנוּ
עַם ׀ מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ׃
הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
כִּמְרִיבָה. כְּיוֹם מַסָּה
בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם־
רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים

osztendeig utáltam a nemzedéket és mondtam: Tévedező szivű e nép, és nem ismerték meg utaimat. Hogy esküdtem haragomban: Nem is jönnek az én nyugalmam helyére.

שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר
עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם. וְהֵם
לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי. אִם
יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

Énekeljetek az Örökkévalónak uj éneket, énekeljetek az Örökkévalónak országok, énekeljetek az Örökkévalónak, dicsérjétek nevét, hirdessétek napról napra segitségét, beszéljétek el a népek között dicsőségét; a nemzetek közt csudáit. Mert nagy az Örökkévaló és felette magasztalt, rettenetes Ő mind az istenek fölött. Mert a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az eget alkotta, fény és fenség van előtte, győzelem és pompa szentségében. Hozzatok az Örökkévalónak népcsaládok, hozzatok az Örökkévalónak tiszteletet és győzelmet, hozzátok az Örökkévalónak az ő neve dicsőségét, vegyetek ajándékokat és jöjje-

צו שִׁירוּ לַיי שִׁיר חָדָשׁ.
שִׁירוּ לַיי כָּל־הָאָרֶץ:
שִׁירוּ לַיי בָּרְכוּ שְׁמוֹ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם
יְשׁוּעָתוֹ. סַפְּרוּ בַגּוֹיִם
כְּבוֹדוֹ. בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא
עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי ׀
כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִם וַיי ׀ שָׁמַיִם עָשָׂה:
הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
הָבוּ לַיי מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיי כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ:
שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ

tek az ő udvaraiba, hajtsátok meg magatokat az Örökkévaló előtt szent díszben, rettegjetek előtte országok mind. Mondjátok a népek közt: az Örökkévaló király, Ő erősitette meg, és a világ nem inog; megitéli a népeket igazsággal. Örvendjenek az egek és ujjongjon a föld tomboljon a tenger, és a mi benne van, vigad a mező s a mi rajta van, akkor kurjongatnak az erdő minden fái az Örökkévaló előtt, mert jött, jött a föld felett biráskodni, biráskodik a világon igazsággal s a népeken hűségében.

לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יי מָלָךְ. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר׃ לִפְנֵי יי כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

Az Örökkévaló uralkodik, ujjong a föld, örül a sok sziget: Felhő és köd környékezi, igazság és jogosság trónusának alapja. Tűz vonul Előtte, és lobog ellenségei körül. Villámai megvilágositják a világot. Ezt látván, reng a föld,

צז
יי מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ. וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים

hegyek viaszként olvadnak el za Örökkévaló'előtt, az egész föld **ura** előtt. Beszélnek az egek az Ő igazságáról és mind a népek látják az Ő dicsőségét. Megszégyenülnek mind a képimádók, a kik bálványaikkal dicsekednek. Előtte borulnak le mind az istenek. Ezt hallja és örül Czion, ujjongnak Jehuda leányai itéleteid miatt, Örökkévaló! Mert Te Örökkévaló a legmagasabb vagy az egész föld fölött, felette magas mind az istenek fölött. Kik az Örökkévalót szeretik, gyülölik a gonoszt; őrködik jámborai lelkén, a gonoszok kezéből megmenti őket. Világosság van bevetve az igazságos számára, az egyenes szivüek részére öröm. Örüljetek, igazságosak, az Örökkévalóban, és adjatok hálát szent emlékezetének.

Zsoltár. Énekeljetek az Örökkévalónak uj éneket, mert csudákat tett. Jobbja

כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ,
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ,
וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל־
עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים, הִשְׁתַּחֲווּ
לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה
וַתִּשְׂמַח | צִיּוֹן, וַתָּגֵלְנָה
בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ. כִּי אַתָּה
יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־הָאָרֶץ
מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל
אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ
רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו, מִיַּד רְשָׁעִים
יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק
וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃
שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּייָ
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

צח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַייָ שִׁיר
חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה,

és szent karja segített neki. Hirdette az Örökkévaló az Ő segitségét, a népek szemei előtt nyilvánitotta igazságát. Megemlékezett Izráel háza iránt való kegyelméről és hüségéről, A föld minden határa látta Istenünk segítségét. Zengjetek az Örökkévalónak mind az országok, kezdjetek, harsogjatok, énekeljetek! Énekeljetek az Örökkévalónak hárfával, hárfával és énekszóval. Trombitákkal és sofárszóval harsogjatok a király előtt, a ki Örökkévaló! Tomboljon a tenger és a mi benne van, a világ és lakói. Folyók tapsoljanak, hegyek egybe zengjenek az Örökkévaló előtt, mert eljött biráskodni a földön. Ő itél a világ fölött igazsággal, és a népeken egyenességgel.

הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־־אַפְסֵי־־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי־יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

Az Örökkévaló király, remegnek a népek; Kerubim közt lakik, inog a föld. Az Örökkévaló Czionban

צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃ יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל.

nagy és magas Ő mind a népek fölött. Nevedet vallják nagy, rettenetes és szent. A király hatalma szereti a jogosságot. Te alapítottad a becsületességet, itéletet és igazságot Te szereztél Jákobban. Magasztaljátok az Örökkévalót, a mi Istenünket és boruljatok le lábai zsámolyához, szent Ő! Mózes és Áron valának papjai között és Sámuel neve imádói közt. Imádkoztak az Örökkévalóhoz és Ő meghallgatta. Felhőoszlopban szólt hozzájuk, megőrizték tanubizonyságait, és a rendeleteket, melyeket nekik adott. Örökkévaló Istenünk, Te meghallgattad őket. Megbocsátó Istenük voltál Te nekik, de baltetteiknek boszulója is. Magasztaljátok az Örökkévaló Istenünket, és boruljatok le szent hegye előtt, mert szent az Örökkévaló a mi Istenünk.

וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא. קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב׃ אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים. מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. קֹרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

Dávid zsoltára. Hozzatok óh ti gyermekei az Istennek! hozzatok az Örökkévalónak

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ

לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם. אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יי בֶּהָדָר: קוֹל יי שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה | יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ

dicsőséget és győzelmet. Hozzátok az Örökkévalónak neve dicsőségét, boruljatok le az Örökkévaló előtt szent diszben. Az Örökkévaló hangja a vizek fölött; a dicsőség Istene mennydörög a temérdek vizek fölött. Az Örökkévaló hangja erőben, az Örökkévaló hangja fenségben. Az Örökkévaló hangja czédrusokat tör össze; összetöri az Örökkévaló a Libánon czédrusait. Engedi őket ugrani, mint borjút, Libánont és Szirjont mint Rémfiakat. Az Örökkévaló hangja tűzlángokká hasad. Az Örökkévaló szava rettegésbe hozza a sivatagot, megrengeti az Örökkévaló Kádés pusztáját. Az Örökkévaló hangja megrengeti a tölgyeket, kopaszszá teszi az erdőket: és csarnokában mindenki mondja: tisztelet! Az Örökkévaló az özönvizen tartózkodott, mégis marad az Örökkévaló örökös királynak. Az Örökkévaló győ-

יִתֵּן יְהֹוָה יְבָרֵךְ אֶת־
עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

zelmet ad népének, az Örökkévaló megáldja az Ő népét békével.

סם המחבר בראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת
כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה׃

Jer barátom a menyasszony elé, fogadjuk nyájas arczczal a szombatot.

לכה
שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר
אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל
הַמְּיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת
וְלִתְהִלָּה׃ לכה

„Őrizz és Emlékezz'“ csak egy igében, hallatta velünk Isten az egyetlen, az Örökkévaló egy és egy a neve: tiszteletére, dicsőítésére, és dicsőségére.

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ
וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם
נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה
בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה׃ לכה

A szombat elé menjünk siessünk, mert az áldás forrása az nekünk, ősidők kezdetétől lőn felszentelve, mint munkabefejező elsőnek tervezve.

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר
מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת
בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא
יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה׃ לכה

Királyi szentély, koronás város, fel, indulj a pusztulásból, elég soká időztél a siralom völgyben, mert Ő könyörül rajtad könyörületben.

*)הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי
לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ

Verd le rólad a port! kelj föl, öltözködjél óh népem dicsőséged öltönyé-

(* Szombat חוה״מ-kor התנערי nem mondatik.

vel; Jisai fia által Betlehem szülöttétől, jön a lelkemnek megváltás.

עַמִּי. עַל יַד בֶּן־יִשַׁי בֵּית
הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל־
נַפְשִׁי גְּאָלָהּ: לכה

Ocsudj', ócsudj', hasad a hajnalod fénye, fel tündökölj, ébredj, ébredj zengj éneket, Isten dicsősége megnyilatkozik neked.

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי.
כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי.
עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי.
כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

Ne szégyenkezz, el se pirulj, miért görnyedezel? miért jajdulsz? Benned bíznak népem szegényei, és felépül a város a romjain.

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא
תִכָּלְמִי מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי
וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ
עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר
עַל תִּלָּהּ: לכה

És kifosztandók lesznek fosztogatóid, el is távoznak megrontóid, örvend rajtad Istened, mint örül a vőlegény arájának.

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ.
וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ.
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ.
כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה:
כלה

Jobbra és balra terjeszkedel, és az Istent dicsőited, a Parczitól valo férfi által örvendezzünk és ujjongjunk.

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי.
וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד
אִישׁ בֶּן־פַּרְצִי. נִשְׂמְחָה
וְנָגִילָה: לכה

Térj be békével férjnek koronája, örömben és vi-

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת
בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה

gazságban; a kiválasztott nép hivei közé, térj be ara térj be ara!

Jer barátom a menny-asszony elé, fogadjuk nyájas arczczal a szombatot.

Zsoltárének szombat napra.

Szép dolog hálát adni az Örökkévalónak és énekelni a Te nevednek, Legmagasabb, hogy hirdessük kegyelmedet reggelen és hűségedet estelenkint, a tizhúron, a hárfán és a czitera hangjain. Mert megörvendeztettél, Örökkévaló, tetteiddel, kezed művein örvendek. Mily nagyok a Te műveid, Örökkévaló, igen mélységesek a Te gondolataid! Üres elméjű ember azt nem érti, a balga észre sem veszi. Ha virulnak a gonoszok fűszálanként és sarjadzanak a gonosztevők, hogy kiirtassanak örökre. De Te magasztos vagy örökre, Örökkévaló. Mert ime el-

וּבְצָהֳלָה, תּוֹךְ אֱמוּנֵי
עַם סְגֻלָּה, בּוֹאִי כַלָּה,
בּוֹאִי כַלָּה:
לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת
כַּלָּה, פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר
וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן
בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ
בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָֹה מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר
לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין
אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים
כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן: לְהִשָּׁמְדָם
עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם
לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה

enségeid, Örökkévaló, mert íme ellenségeid elvesznek, elzüllödnek mind a gonosztevők. Pedig fölemeled mind a Rémét az én szarvamat, friss olajjal kensz fel engem. Szemem leskelődőimre tekint, az ellenem támadó gonoszokról hall fülem. Az igazságos mint pálma ugy virágzik, mint a Libánon czédrusa növekszik, az Örökkévaló házába ültetve, Istenünk udvaraiban felvirágoznak. Még agg korban is sarjadzanak, levelesek és zöldek, hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, az én szirtem s nincs rajta hiba.

Az Örökkévaló király, pompába öltözködött, öltözködött az Örökkévaló, győzelmet övedezett, meg is alapitá a világot, nem ingadozik. Régtől fogva erős a trónod, öröktől fogva vagy Te. Fölemelik hangjukat, folyók emelik fel hangjukat, folyók erőseb-

אֹיְבֶיךָ | יְיָ כִּי־הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם
כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלּוֹתִי
בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי
בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח
כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃
עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי
וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ
לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃
נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם
אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת

מִים רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים: קדיש יתום.

ben zúgnak, nagy vizek zúgásánál, a tenger hatalmas csapkodásainál hatalmasabb a magasban az Örökkévaló. Tanubizonyságaid nagyon hitelesek, házadat szentség disziti, Örökkévaló, örök éltig.

מעריב ליל שביעי של פסח

Maárib ima Peszách hetedik napja előestéjén.

חזן (*בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק׳ בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים

Cházán. Dicsérjétek az Örökkévalót, a dicséretest!

Község. Dicsértessék az Örökkévaló a dicséretes, mindörökké.

Dicsértessék az Örökkévaló mi Istenünk, a világ királya, a kinek szavára beesteledik az este. Bölcseséggel nyitja meg a kapukat, és értelemmel változ-

---

Mig a Cházán „Borchu't" mond, addig a község ezt mondja:

(*יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Dicsértessék és dicsőittessék, hirdettessék és magasztaltassék és emeltessék fel a királyok királyainak neve, a szent dicsértessék Ő; mert Ő az első és az utolsó és rajtad kivül nincs Isten. Egyengessetek az ég területén vonulónak (utat), a kinek neve Isten és vigadjatok előtte. Az Ő neve magasztalt fölötte minden dicséret és dicsőités fölött. Dicsértessék birodalma, dicsőségének neve mindörökké. Áldva legyen az Örökkévaló neve mostantól fogva mindörökké.

tatja az időket, és felváltja az időszakokat és rendezi a csillagokat pályáikon az égboltozaton tetszése szerint; teremti a nappalt és éjjelt, elgördíti a világosságot a sötétség elől, a sötétséget pedig a világosság elől. Elvezeti a nappalt és hozza az éjjelt és választékot tesz nappal és éjjel közé, Örökkévaló Czebáot a neve. Az élő és el nem múló Isten mindvégig uralkodják rajtunk mindörökké.

וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכֹּכָבִים בְּמִשְׁמְרֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

Ha az ünnep szombatra esik מערבית nem mondatik.

Az Örökkévaló megsegítette a segítségre váró nemzetet, és Izrael látta, hogy Egyptom miként bünhődött; ekkor dicsőitést zengett Neked, oh győzelmekben hatalmas! Győzelmem! Világosság tört ki és elüzte a sötétséget. Dicsértessél Örökkévaló, a ki az estéket beesteledni engedi.

וַיּוֹשַׁע יְיָ אוֹם לְמוֹשָׁעוֹת. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל בְּפוֹרֵעַ פְּרָעוֹת. אָז יָשִׁיר. גְּדָלָה חֹסֶן יְשׁוּעוֹת. עֻזִּי דְּגוּל גִּיהַּ וְאִישׁוֹן לְהַשְׁעוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

Örök szeretettel szeretted Izráel házát, népedet, törvényre és parancsolatokra,

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים

וּמִשְׁפָּטִים | אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

rendeletekre és itéletekre oktattál minket. Azért Örökkévaló Istenünk foglalkozunk rendeleteiddel, mikor lefekszünk és mikor felkelünk és örvendünk tóráド mondásaiban és parancsolataidban mindörökké. Mert azok a mi életünk és napjaink hosszabbitói és rajtuk elmélkedünk nappal és éjjel. Azért ne vond meg tőlünk szeretetedet soha.

יְיָ הֵכִין כְּלֵי מִלְחָמָה. מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְשָׁלִישָׁיו נִהַג בִּמְהוּמָה. תְּהוֹמוֹת זִמְּנָם בְּאַף וּבְחֵמָה. יְמִינְךָ חָבַל נַחֲלָתְךָ רַחֵמָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Az Örökkévaló rendezte a hadi fegyvereket, Fáraó szekereit és tisztjeiét zavarba ejtette, a tenger hullámait felbőszitette, tombolatta; de a jobbod birtokolt népedet megsajnálta. Dicsértessél Örökkévaló, a ki szereti népét, Izraelt.

(אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:)

Isten hűséges király.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה | אֶחָד:

Halljad Izráel, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy.

Dicsértessék birodalma dicsőségének neve mindörökké.

És szeressed az Örökkévalót, Istenedet, egész sziveddel és egész lelkeddel és minden erőddel. És legyenek ezen igék, melyeket én ma neked parancsolok, a te sziveden; és vésd be azokat gyermekeidnek, és beszélj azokról, mikor ülsz a te házadban és mikor jársz úton és mikor lefekszel és mikor fölkelsz. És kösd azokat jelül kezedre és legyenek homlokdiszül szemeid között és ird azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

És lészen, ha engedelmeskedve engedelmeskedtek parancsolataimnak, melyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, Isteneteket, és hogy szolgáljátok őt egész szivetekkel és egész lelketekkel: akkor adni fogok esőt földeteknek,

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם

idejében, korai és késői esőt és begyüjtöd gabonádat meg édes borodat és olajodat; és adok füvet meződön barmodnak, és eszel és jóllakol. Vigyázzatok magatokra, hogy szivetek el ne csábittassék, hogy elpártolnátok és szolgálnátok idegen isteneknek és leborulnátok előttök; mert akkor az Örökkévaló haragja fellobbanna ellenetek és bezárná az eget, hogy ne legyen eső, és a föld nem adná gyümölcsét és ti csakhamar elvesznétek a jó földről, melyet az Örökkévaló ád tinéktek. És vegyétek e szavaimat szivetekre és lelketekre és kössétek azokat jelül kezetekre, és legyenek homlokdiszűl szemeitek között. És tanitsátok azokra a ti gyerme-

בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהֹוָה
בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם
מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם ׀
אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם

אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

keiteket, hogy szóljanak azokról mikor ülsz a te házadban és mikor az úton mégy és midőn lefekszel és mikor fölkelsz. És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

Hogy napjaid sokasodjanak meg és gyermekeitek napjai a földön, mely felől az Örökkévaló esküdött ősatyáitoknak, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött.

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִית הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם

És mondá az Örökkévaló Mózesnek következőképen Szólj Izráel fiaihoz és mondd meg nekik hogy csináljanak maguknak szemlélő szálakat ruháik széleire minden nemzedéküknél és tegyenek a szemlélő szálakhoz kék fonalú zsinórt, és ez legyen néktek szemlélő szálul; látván azokat, emlékezzetek az Örökkévaló minden parancsolataira és tartsátok

אַתֶּם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶם־כָּל־מִצְוֹתָיו וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

meg azokat, ne kémkedjetek szivetek és szemeitek után, melyeket szerettek rosszra követni; hogy megemlékezzetek és megtegyétek mind a parancsolataimat, és szentek legyetek Istenteknek. Én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek, a ki kihoztalak benneteket Egyiptom országából, hogy legyek néktek Istenetek, én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים: מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה

Igaz és hiteles mindez és áll reánk nézve, hogy Ő az Örökkévaló Istenünk és nem más, és mi vagyunk az Ő népe Izrael, Ő szabaditott meg minket királyok kezéből, Királyunk, ki megváltott minket a hatalmaskodók kezeiből; az Isten, a ki megbüntette értünk ellenségeinket és megtorolta mind a gyülölőinket. A ki végtelen

nagyokat művel és megszámlálhatatlan csudákat, a ki lelkünket életben tartja és nem engedi, hogy lábunk ingadozzék; a ki felvezet ellenségeink magaslataira és fölemeli szarvunkat gyülölőink fölé. A ki csodát művelt értünk és boszut állott Fáráón, jeleket tett és csuda-tüneményeket Chám fiai földjén, a ki haragjában sujtotta Egyiptom minden elsőszülöttjét és kivezette közülük Izraelt, népét örök szabadságra; a ki átvezette fiait a nádas tenger közepén, üldözőit pedig és gyülölőit a mélységbe sülyesztette. Midőn pedig látták fiai az Ő hatalmát, dicsérték és hódoltak az Ő nevének, kormányát pedig szivesen magukra fogadták.

גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.

Mózes és Izrael fiai éneket penditettek meg neked.

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

Peszachkor dalt zengtek neki hivei. Ezen napon segitett rajtuk az Örökké-való Egyptomban, pe-szachkor.

פֶּסַח אֱמוּנִים שִׁיר שׁוֹרְרוּהוּ. וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Peszachkor égi szózat hallatszik mennyekből: Az Örökkévalótól érkezik Iz-ráelnek segítség, örökké-tartó segítség, jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח בַּת קוֹל יִשָּׁמַע מִמְּרוֹמִים. יִשְׂרָאֵל. נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszachkor felemelt kéz-zel vonultak át a megszaba-dultak és Izrael látta az isteni hatalmat Egyptom-ban peszachkor.

פֶּסַח גְּאוּלִים עָבְרוּ בְּמַשְׂאַת יָד. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד. פֶּסַח יִשְׂרָאֵל.

Peszachkor dicsősége hatalma által magaslik és mindenhatósága másodiz-ben is mutatkozik jöven-dőbeli peszachkor.

פֶּסַח דָּגוּל בְּעֹז כְּבוֹדוֹ יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszachkor roppant se-rege kincsekkel bővelkedve ment át a tengeren szárazon Egyptomban peszachkor.

פֶּסַח הֲמוֹן חֲיָלָיו בְּטוּב דַּיִם. הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Peszachker lebegteti ke-zét erős szélvészben és megszáritja a tenger nyel-

פֶּסַח וְהֵנִיף יָדוֹ בְּרוּחַ בְּעָיִם. וְהֶחֱרִים יְיָ אֵת

vét jövendőbeli peszachkor

Peszachkor, igy erősiti az irás, Egyptom táborát tüzoszlop és felhő által megfélemlitette Egyptomban peszachkor.

Peszachkor uj csudákkal járul a régiekhez: Vér, tüz és füstoszlopok (lesznek) jövendőbeli peszachkor.

Peszachkor felszerelkedett, hogy ellenségeit kiirtsa, Izrael fiai pedig kivonultak felemelt kézzel Egyptomból peszachkor.

Peszachkor üdv és béke fog virulni, örömben és békében fogtok érkezni, indulni jövendőbeli peszachkor.

Peszachkor végpusztulással fenyegette az egyptombelieket, mert nem volt ház, melyben halott nem volt Egyptomban peszachkor.

Peszachkor hiába törekszenek a nemzetek öldöklésre, mert az öldöklés örökre el lesz törölve jövendőbeli peszachkor.

שׁוֹן יָם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח וְלֶעָף בְּמִכְתָּב
שְׁנָן. מַחֲנֵה מִצְרַיִם
בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן.
פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח חִדּוּשׁ מוֹפֵת עֲלֵי
שָׁן. דָּם וָאֵשׁ וְתִמְרוֹת
שָׁן. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח טִכֵּס בְּצָרָיו
הַחֲרִימָה. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
צְאִים בְּיָד רָמָה.
פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח יְשׁוּעוֹת כּוֹס
שָׁלוֹם. בְּשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ
בְשָׁלוֹם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח כְּלֵל עֲנָמִים
הַצְמַח כִּי אֵין בַּיִת
אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת.
פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח לְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק
נֶגֶף. וְזֹאת תִּהְיֶה
הַמַּגֵּפָה. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszachkor megnyitotta az elzárt ajtókat, de átkelt az Örökkévaló az ajtókon Egytomban peszachkor.

פֶּסַח מְלוּיֵי שְׁעָרִים פָּתַח. וּפָסַח יְיָ עַל הַפֶּתַח. פֶּסַח מִצְרָיִם׃

Peszachkor csudadolgokat teszen a hatalmas uralkodó, megója, megmenti, megkiméli és megszabaditja (Izraelt) jövendőbeli peszachkor.

פֶּסַח נָתַן לְאוֹת רַב וְשַׁלִּיט. גָּנוֹן וְהִצִּיל פָּסוֹחַ וְהִמְלִיט. פֶּסַח לֶעָתִיד׃

Peszachkor megerősitette gyenge és csekélyszámu választottait, az Örökkévaló harczolt Egyptom ellen érettük Egyptomban peszachkor.

פֶּסַח סְגוּלִים לְמַטְּעַ שִׁירָיִם. כִּי יְיָ נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרָיִם. פֶּסַח מִצְרָיִם׃

Peszachkor majdan kiszabaditja a foglyokat, az Örökkévaló harczra kél a népekkel jövendőbeli peszachkor.

פֶּסַח עָתִיד לְפִדְיוֹן שְׁבוּיִם. וְיָצָא יְיָ וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם. פֶּסַח לֶעָתִיד׃

Peszachkor kezdé meg a prófétanő, az éneket: „Énekeljetek az Örökkévalónak, mert magasztalva magasztalódott“ Egyptomban peszachkor.

פֶּסַח פְּתִיחַת קוֹל עָנְתָה נְבִיאָה. שִׁירוּ לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה. פֶּסַח מִצְרָיִם׃

Peszach jelentős lőn a csudajelek által, melyek akkor történtek; de fogtok énekelni az Örökkévalónak, mert még magasztosabbakat teszen jövendőbeli peszachkor.

פֶּסַח צִבּוּר בְּאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה. פֶּסַח לֶעָתִיד׃

Peszachkor feketébe borította a napot ellenségeinek, de Izrael minden házában világosság fénylett Egyptomban peszachkor.

פֶּסַח קִדֵּר לְצָרָיו מְאוֹרֵי אוֹר. וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרָיִם:

Peszachkor vigasztal az isteni szózat: Fel! vigadj! hasad már a világosságod! jövendőbeli peszachkor.

פֶּסַח רָצוּי בְּמַאֲמַר צוּרֵךְ. קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszachkor dicsérték végtelen hatalmát, hogy megemlékezett az Örökkévaló az Ő népéről Egyptomban peszachkor.

פֶּסַח שִׁבְּחוּהוּ בְּעֹז תַּעֲצוּמוֹ. כִּי גָאַל יְיָ אֶת עַמּוֹ. פֶּסַח מִצְרָיִם:

Peszachkor dicsőséges hatalma kifejeződik. Megváltónknak Örökkévaló Czebáot a neve jövendőbeli peszachkor.

חזן פֶּסַח תֹּקֶף תְּהִלּוֹת רִשּׁוּמוֹ. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszachkor üdvösséggel toldja meg az üdvösséget, megemlékszik frigyéről, hogy segitsen, a Hozzá vonzódó népnek szeretettel segit. A mi hirlett Egyptom felől, ugyanaz fog hirleni Czor felől; ujjongással énekkel és nagy örömmel mondják mindnyájan:

פֶּסַח יוֹסֵף עַל יְשׁוּעוֹת יְשׁוּעָה. בְּרִיתוֹ יִזְכּוֹר לְהוֹשִׁיעָה. עַם קְרוֹבוֹ בְּאַהַב לְהוֹשָׁעָה. כַּאֲשֶׁר שֵׁמַע לְמִצְרַיִם לְצוֹר נִשְׁמְעָה. בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

Ki olyan mint Te az istenek között Örökkévaló? Ki olyan mint Te szentség által dicsőitve, rettenetes dicséretekben, csudatevő!	מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃
Kormányodat látták gyermekeid, midőn meghasitottad a tengert Mózes előtt.	מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה׃
Végtelen jóságodban vezetted ki kedveseidet, és a szélszáritotta tengeren keltek át seregeid; a cselszövő ugyan a tengerbe vélte sülyeszteni a szökevényeket, de Te fútál és ugyanazon mértékkel mértél nekik. Ez a mi üdvünk szirtje! igy kezdék és mondák:	וּבְרוֹב טוּבְךָ נָחִיתָ יְדִידִים. וּבְרוּחַ יָם עָבְרוּ גְדוּדִים. אָמַד כּוֹשֵׁל לְהַצִּיל בִּדוּדִים. נָשַׁפְתָּ לִהְיוֹת בְּסַאסְאָה נִמְדָדִים׃ זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ׃
Az Örökkévaló uralkodik mindörökké.	יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃
És mondva vagyon: Hogy megszabaditá az Örökkévaló Jákobot, és megváltá nálánál erősebb kézből.	וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃
Ki olyan mint Te! menedékvár a szükség idején meghajtottad elleneidet boszusággal, haraggal; megválasztottaidat pedig hatalmas karral vezetted. Népek hallották és csu-	מִי כָמוֹךָ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. נָטִיתָ נוֹאֲצֶיךָ בְּזַעַם וְעֶבְרָה. נָחִיתָ סְגֻלָּתְךָ בִּזְרוֹעַ גְּבוּרָה. שָׁמְעוּ עַמִּים

dálták megváltásodat. Dicsértessél Örökkévaló, király, Izrael szirtje és megváltója.

גְּאוּלָּתְךָ לְהַגְבִּירָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

Engedj lefeküdnünk örökkévaló Istenünk békében és kelts fel minket királyunk életre, terjeszd ki fölénk békességednek sátrát és igazgass bennünket tőled való jó tanácscsal és segíts rajtunk neved miatt. Óvj meg minket és háríts el rólunk ellenséget, ragályt, kardot, éhséget és fájdalmat; távolítsd el tőlünk és mögülünk: a sátánt, és rejts minket szárnyad árnyékába, mert őrző és mentő Istenünk vagy Te, mert hatalmas, kegyelmes és könyörületes király vagy Te. Őrködjél rajtunk ha elindulunk s ha megjövünk éltünkre és békeségünkre mostantól mindörökké.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

És terjeszd fölénk békeséged sátrát.

וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

Megijedtek az előitéletűek, maguk közt tört ki lárma és viszály. Szenteltettjeidet diadallal vitted lakóhelyükre. Az Örökkévaló uralkodni fog, ki a hiveinek üdvét megőrzi. Dicsértessél Örökkévaló, a ki békessége sátrát fölénk terjeszti, és népe Izrael fölé és Jeruzsálem fölé.

אָז נִבְהֲלוּ פְּחוּזֵי דִינִים. תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם צְוָחוֹת וּמְדָנִים. תְּבִיאֵמוֹ קְדוֹשֶׁיךָ בְּרֶגֶשׁ מְעוֹנִים. יי יִמְלוֹךְ שׁוֹמֵר תְּשׁוּעַת אֱמוּנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

(Szombaton)

És őrizzék meg Izráel fiai a szombatot, megtartván a szombatot minden nemzedéküknél, örök frigyül. Köztem és Izráel fiai között örökre való jel, mert hat napon teremté az Örökkévaló az eget és földet s a hetedik napon megnyugodott s megpihent.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

És Mózes hirdeté az Örökkévaló ünnepeit Izráel gyermekeinek.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חצי קדיש.

Uram nyisd meg ajkaimat, akkor szám elbeszéli dicsőségedet.

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene, a nagy erős és rettenes sten, a legmagasabb Isten, ki jólesó kegyelmekkel jutalmaz és a mindenség szerzője, s megemlékezik az atyák jámborságáról, s megváltót hoz gyermekeik gyermekinek az Ő neve miatt szeretettel.

Segítő és támogató király és paizs. Dicsértessél Ábrahám paizsa.

Hatalmas vagy Te mindörökkétig, Uram, holtak feltámasztója vagy Te, sok, a hogy segiszt,

Az élőket kegyelemmel táplálod a holtakat nagy irgálommal feltámasztod; támogatod az eldülőket s gyógyítod a betegeket, megszabaditod a foglyokat és fenntartja hűségét a földben alvóknak. Ki olyan mint Te a hatalmasok gazdája; vagy kicsoda hasonlítható hozzád halálhozó és föltámasztó király és üdvöt növesztő.

Hiteles vagy, hogy a holtakat feltámasztod. Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, ki a holtak feltámasztója.

Szent vagy Te és szent a Te neved és a szentek mindennap dicsérnek Téged Szelá.

Dicsértessél Örökkévaló! szent Isten.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

Minden nép közül minket választottál, szeretsz minket és kedvelsz bennünket, kiemeltél minket minden nyelv közül, megszenteltél parancsolataiddal; közelitettél minket, óh királyunk, a Te szolgálatodhoz és nagy, meg szent nevedet rólunk nevezted el.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

És adtál nekünk Örökkévaló Istenünk szeretéttel *(szombatokat nyugalomra)* ünnepeket örömre, ünnepségeket és időszakokat vigságra *(a szombat ezen napját)* és a máczczosz ünnepnek ezen napját, örömünknek időszakául *(szeretettel)*, szentelés hirdetése, Egyptomból való kivonulás emlékéül.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Istenünk és atyánk Istene, hadd szálljon föl, és jusson és érkezzék és láttassék, kedveltessék és hallgattassék meg, figyeltessék meg és emlittessék meg a mi emlékezetünk és ránk

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ.

való gondolás és atyáink emlékezete, meg Dávid, szolgád fiának, a felkentednek emlékezete, meg Jeruzsálem szent városod emlékezete, és egész népednek, Izrael házának emlékezete: megmenekülés végett, javunk végett, kedvesség, kegyelem, irgalom élet és békehozás végett a máczczosz ünnep ezen napján. Emlékezzél meg rólunk, Istenünk ezennel: javunkra, figyelj ránk ezennel: áldásra, és segits rajtunk ezennel: életre. A segitség és könyörület következtében kiméljbennünket, kedvezz nekünk és könyörülj rajtunk és segits; mert Hozzád tekintünk, mivel Te, Isten, irgalmas és könyörületes király vagy.

Hadd viseljük örökkévaló Istenünk ünnepednek áldását: életre, békére, örömre és vígságra, a mint akarod is, és megmondtad,

וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ
וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה
לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת
הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים.
וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה
וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ

וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃ (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבַּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

hogy megáldasz bennünket (*szombaton: Istenünk és atyáink Istene, kedvelt a mi nyugalmunkat*) szentelj meg parancsolataiddal, add meg részünket tórádból, hadd bővelkedjünk jóságodból és örvendeztess meg üdvöddel. tisztítsd meg szivünket, hogy Neked igazságban szolgáljon. Örökkévaló Istenünk add nekünk örökségül (*szeretettel és jóakarattal*) örömmel és vígsággal, (*a szombatot*) és szent ünnepeidet, hogy Rajtad örüljön Izráel, Neved szentelői. Dicsértessél Örökkévaló, ki megszenteli (*a szombatot*) Izráelt és az időszakokat.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Vajha megkedvelnéd Örökkévaló Istenünk Izrael népedet és az ő imádságát; és helyezd vissza az istentiszteletet házád szentélyébe. És Izrael tüzáldozatait és imádságát szeretettel fogadd el, kegyelembe, és mindig kedvedre legyen Izrael néped istentisztelete.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

Bár láthatnák szemeink, a hogy viszatérsz Czionba könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló, a ki visszahelyezi székhelyét Czionba.

Hálát mondunk neked, mert Te vagy Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene mindörökké. Életünk szirtje üdvünk pajzsa: Te vagy az nemzedékről nemzedékre. Hálát mondunk neked és elbeszéljük dicséretedet: életünkért, melyet kezeidre bizunk és lelkünkért, melyet neked ajánlunk, és csudaidért melyeket mindennap velünk tész, és csudatetteidért és jóságaidért, melyek mindennaposak, estve reggel és délben. A jóságos, mert meg nem szűnik könyörületessége és a könyörületes, mert nem fogynak el kegyelmeid, öröktől fogva benned biztunk.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

És mindezekért dicsértessék és magasztaltassék a Te neved királyunk mindig örökkön örökké.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

És mind az élők hálát adnak neked, szelah; és dicsérik nevedet igazsággal, Isten, üdvünk és segitőnk; szelah; dicsértessél Örökkévaló, *a jóságos* a te neved és téged illet a hála.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Tartós békét tégy népedre, Izráelre mindenkorra, mert Te vagy ura és királya mind a békének, hadd tessék szemeidben, hogymegáldjad népedet Izraelt minden időben és minden órában békéddel.

Dicsértessél Örökkévaló, a ki megáldja népét, Izraelt békével.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

קדיש תתקבל, קידוש:

Szombaton ezt mondják:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

És tökéletesen megvolt az ég és föld és minden seregük. És befejezé Isten a hetedik napon a művét, melyet szerzett. Megnyugovék a hetedik napon minden művétől, melyet szerzett, és megáldá Isten a hetedik napot és meg is szentelte, mert azon nyugodott meg minden munkájától, melyet Isten teremtett és szerzett.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק

Dicsértessél örökkévaló Istenünk és atyáink Istene Ábrahám Istene, Izsák Istene és

Jákob Istene, a nagy, erős és rettenetes Isten, legmagasabb Isten ég és föld szerzője.

Szava által paizsa az ősöknek, halottak feltámasztója az Ő mondása által, a szent király, mert nincs olyan mint Ő, a ki nyugalmat szerzett népének szent szombat napján, mert őket megkedvelte, adván nekik nyugalmat. Előtte szolgálunk félelemmel és ijedelemmel, és hálát mondunk nevének mindennap folytonosan legáhítatosabb áldásainkkal. Istené, a hála, ki a béke ura, ki megszentelé a szombatot, megálda a hetedik napot és nyugalmat ad szentségében gyönyörittas népének a teremtés müve emlékeül.

Istenünk és atyáink Istene kedveld a mi nyugalmunkat; szentelj meg parancsolataiddal és add ki részünket tórádból, adj bőségben javaidból és örvendeztess minket üdvöddel; szivünket is tisztitsd meg, hogy neked szolgáljon igazsággal, add nekünk örökségbe Örökkévaló Istenünk szeretettel és jóindulattal szent szombatodat hogy azon nyugodjék Izrael neved szentelői. Dicsértessél Örökkévaló, ki a szombatot megszentelte.

וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

קדיש שלם

קִידּוּשׁ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

Dicsértessél örökkévaló Istenünk a világ királya, ki a szőlőtő gyümölcsét teremtette.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, ki minket megválasztott mind a népek közűl és felmagasztalt minden nyelv közűl, és megszentelt bennünket parancsolataival. És adtál nekünk örökkévaló Istenünk szeretettel *(szombatokat nyugalomra)* ünnepeket örömre ünnepségeket és időszakokat vigságra *(a szombat ezen napját)* és a máczczosz ünnepnek ezennapját örömünk időszakául *(szeretettel)* szentelés hirdetése az Egyiptomból való kivonulás emlékeül, mert minket választottál meg és bennünket szenteltél minden népek közűl *(és a szombatot)* és szent ünnepeidet *(szeretettel és jóakarattal)* örömre és vigságra adtad nekünk

הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

örökségűl. Dicsértessél Örökkévaló, ki megszentelte (*a szombatot*) Izráelt és az időszakokat.

ספירת העומר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר:

הַיּוֹם שִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: למנצח בנגינות וכו׳

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב

Rajtunk áll, hogy dicsérjük a mindenség urát, hogy magasztalással adózzunk a kezdet alkotójának, mert nem ugy bánt velünk, mint a többi országok népeivel és nem tett hasonlóvá a föld-kerekség családjaival; hogy nem vetette részünket mint az övéiket és sorsunkat, mint az ő tömegükét. Mi pedig térdet hajtunk, leborulunk és vallomást teszünk a király előtt, ki a királyok királya, a szent, dicsértessék az Ő neve; mert Ő hajtotta meg az eget, és alapitotta a földet, s dicsőségének lakóhelye az égen fent és hatalmának székhelye a magasság magaslatain; Ő a mi Istenünk, egyéb senki. Igaz a mi Királyunk, más nincs a mint irva vagyon az

בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן | נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם | אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

tórájában: Tudd meg ma és vedd szivedre, hogy az Örökkévaló Ő az Isten az égen fent, a földön lent, egyéb nincs.

Azért reménylünk benned Örökkévaló Istenünk, hogy nemsokára látunk hatalmad dicsőségében, hogy elüzöd a bálványokat a földről és a bálványistenek gyökeresen kiirtatnak, hogy rendezed a világot a hatalom birodalmával és minden földi teremtmény nevedhez imádkozik, hogy Hozzád fordulnak a föld minden gonosztevői. Tudja meg és ismerje el a világ minden lakója, hogy minden térd Előtted hajlik, minden nyelv Reád esküszik. Előtted Örökkévaló Istenünk hajtanak térdet és borulnak le, és neved dicsőségének tisztelettel adóznak és mindnyájan elfogadják uralmad terheit, és Te uralkodni fogsz rajtuk nemsokára mindörökké. Mert Tied az uralom és mindörökké fogsz uralkodni dicsőségben, a mint tóradban írva vagyon. „Az Örökkévaló uralkodik mindörökké“, és mondva van: „És leszen az Örökkévaló királylyá az egész földön, azon nap leszen az Örökkévaló Egy és neve Egy.“

קדיש יתום. אדון עולם.

שחרית

שיר תהלה

מן ג' תנועות ויתד וב' תנועות וב' תנועות בדלת וכן בסוגה, ובתוכו כלול י"ג העקרים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי
וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין
עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד
וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ.
נֶעְלָם וְגַם־אֵין סוֹף
לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְמוּת
הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף לֹא
נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר
נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין
רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־
נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ
וּמַלְכוּתוֹ. שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ
נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם
בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־

Dicsérő ének,

melyben a 13 hitágazat versbe van szedve.

Magasztalt az élő Isten és dicsőitett. Most is jelen és megvoltára nincs idő, egy de nincs egyes mint az Ő egysége; (homályba) vész, de vége nincs az Ő egyedüliségének. A testnek még árnyéka nincs neki, mert nincs teste, nem becsülhetjük Hozzá szentségét. Előbb, mint bármely dolog, melyet teremtett, első és nincs kezdete az Ő elsőségének. Ime Ő világ ura, minden alkotásnak mutatja nagyságát és birodalmát. Előretudása bőségéből átenged kiválasztott és jeles embereinek. Nem támadt Izraelben több olyan, mint Mózes próféta, ki látta az

Ő alakját. Igaz tórát adott Isten az Ő népének prófétája által, háza meghittje által. Nem változtatja és nem cseréli fel Isten az Ő törvényét másra sohasem. Látja és ismeri a mi rejtekeinket, előre látja, mi lesz a dolognak vége. Megjutalmazza a jámbor embert tettei szerint, büntetést szab a gonoszra, gonoszságához mérten. Idők teltével elküldi fölkeltünket, hogy megszabaditsa azokat, kik bevárják üdvének végső idejét. A holtakat feltámasztja Isten nagy kegyelmében. Dicsértessék folyton-folyvást dicsőségének neve.

A világ ura uralkodott, mielőtt valamely teremtmény megteremtetett. A midőn az Ő akaratára a mindenség meglett, akkor *király* néven neveztetett. És midőn vége lesz mindennek, egyedül fog uralkodni a rettenetes. Ő volt és Ő most is van és lészen dicsőségében. Ő *egy*

תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא־יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵנוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל | לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

שיר מורכב מיתד וב׳ תנועות ויתד וג׳ תנועות בדלת וכן בסוגר:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד

és nincs második, hogy vele összehasonlitható vagy összekötésbe hozható volna. Nincs kezdete, nincs vége, övé a hatalom és az uralkodás. Ő az én Istenem élő megváltóm és sorsom szirtje szorultság idejében. Ő az én zászlóm és menedékem, üdvösségem kelyhe, midőn hozzá imádkozom. Az Ő kezébe ajánlom lelkemet, akár alszom, akár ébren vagyok, de lelkemmel együtt testemet is. Az Örökkévaló velem van és én nem félek.

וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל־לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki megszentelt minket parancsolataival és megparancsolta a kézmosást.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki az embert bölcsességgel alkotta, és teremtett rajta különféle nyilásokat és csöveket. Nyilván való és ismeretes dicsőséged trónusa előtt, hogy, ha megnyitódik közülök akár csak egy, vagy egy közülök bezáródik, akkor lehetetlen életben maradni és Előtted megállani.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים: גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ

Dicsértessél Örökkévaló,

אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

ki minden embert gyógyitsz és csudálatosan működöl.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki megszentelt minket parancsolataival és megparancsolta nekünk, hogy tóra igéivel foglalkozzunk.

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

Engedd oh! örökkévaló Istenünk, hogy kedvesek legyenek szánknak és néped Izrael háza szájának tóród igéi, hogy mi és ivadékaink és népednek, Izrael házának ivadékai mindnyájan neved ismerői és tóród tanulmányozói legyünk. Dicsértessél Örökkévaló, a ki tanitja a tórát Izrael népének.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki minket választott a népek közül és adá nekünk tóráját. Dicsértessél Örökkévaló, a ki a tórát adta.

Áldjon meg téged az Örökkévaló és őrizzen meg; világitson az Örökkévaló arczával reád és kegyelmezzen neked; fordítsa az Örökkévaló az Ő arczát feléd és adjon neked békét.

Ezek a dolgok, melyeknek nincs mértékük: a mező széle, a zsengék, a szentségben való megjelenés, a jótékonyság és a tóra tanulmányozásának.

Ezek a dolgok a melyeknek gyümölcsét az ember még e világon élvezi; de a tőke megmarad a jövő életre. Ezek azok: atya és anya tisztelete, jótékonyság, a készség, melylyel reggel és este a tan- és imaházba megyünk, a vendéglátás, a betegek látogatása, a menyasszonyok felszerelése, a halottak elkisérése, az áhitatos ima, kibékitése az embertársaknak, de a tóra tanulmányozása mindezek fölött áll.

Istenem, a lélek, melyet belém adtál, tiszta.

Te teremtetted, Te alkottad, Te lehelted belém, s Te őrzöd bennem, s egykor Te vissza követeled tőlem, de ismét belém adod majdan a jövendő időben.

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה׃

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם׃

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד

לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

Minden időben, mig a lélek bennem van, hálát mondok neked örökkévaló Istenem, és atyáim Istene, minden műnek mestere, minden lélek Ura! Dicsértessél, Örökkévaló, ki visszaadja a lelket az elhalt testeknek.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki a kakasnak annyi értelmet adott, hogy megkülönböztethesse a napalt az éjtől.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki engem nem teremtett pogánynak.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! a ki nem teremtett engem rabszolgának.

בָּ"אַ"יְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

איש אומר.	נשים אומרת.
שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:	שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:
(Férfiszemély mondja :) ki engem nem teremtett asszonynak.	(Nőszemély mondja :) ki engem akarata szerint teremtett.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki megnyitja a vakok szemeit.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki ruházza a mezteleneket.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ kiiálya! ki megszabadítja a foglyokat.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki fölegyenesiti a görnyedezőket.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki kiterjeszti a földet a vizek fölé.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki megszerzi nekem minden szükségletemet.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki a férfi lépteit irányítja.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki Izráelt övezi erővel.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki Izráelt dicsőséggel koronázza.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki erőt ad az elfáradt embernek.

Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya! ki az alvást elűzi szemeimről és az álmot szempilláimról.

És legyen kedves előtted, oh, örökkévaló Istenünk s őseink Istene! hogy szoktass minket a tórádhoz, és fűzz minket parancsolataidhoz! — Ne engedj jutnunk valamely hibához, vétekhez, bűnhöz, kísértetbe vagy szégyenbe, s ne uralkodjék rajtunk a bűnös vagy! Tarts távol

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ

minden rossz embertől és rossz társtól; engedj megszilárdulnunk jó hajlamokban és jó cselekedetekben és törd meg ösztönünket, hogy néked szolgáljon és hogy ma és mindennapon kedvet, szeretetet s irgalmat találjunk szemeidben s mindazoknak szemeiben, kik minket látnak, s jutalmazz meg minket üdvös kegyelemmel. Dicsértessél, örökkévaló Isten, ki megjutalmazza üdvös kegyelmeivel népét, Izraelt!

מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Oh legyen kedves előtted, oh örökkévaló Istenem s őseim Istene, minket megóvni, ma és minden napon, arczátlanoktól, s arczátlanságtól, rossz embertől, rossz társtól, s rossz szomszédtól, baleset s veszedelmes vádlótól, szigorú ítélettől valamint szigorú ellenféltől, akár hitsorsosunk, akár nem hitsorsosunk.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

Az ember mindig istenfélő legyen rejtekben, és vallja meg az igazat, és szóljon igazat szivében, s keljen föl korán reggel s imádkozzék:

Az egész világ Ura! nem érdemeinkre nézve ejtjük fohászainkat előtted, hanem végtelen könyörületedre tekintve. — Mik vagyunk mi? mi a mi életünk, mi a mi jóságunk, mi a mi igazságunk, mi a mi segitségünk, mi a mi erőnk, mi a mi hatalmunk? Mit is mondhatunk mi előtted örökkévaló Istenünk és atyái Istene?

Valóban mind a hatalmasak mint a semmi előtted, és a hires férfiak mintha nem is lennének, és a bölcsek mint kiknek nincs ismerete és az értelmesek mint elme nélkül valók, mert cselekedeteik sokasága hiuság s életök napjai muló percz előtted, és az ember felsőbbsége az állatok fölött semmi, mert mulandó mind!

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶךָ הָרַבִּים מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ. שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

Hanem mi vagyunk a Te néped, frigyed gyermekei. Ábrahámnak, a Te kedveltednek gyermekei, kinek esküdtél Morijjáh hegyén, egyetlenegy fiának, Izsáknak ivadékai, ki megkötöztetett az oltáron, Jákobnak elsőszülött fiadnak közönsége, kit a szeretetatből, melylyel őt szeretted és örömödből, melylyel neki örültél elnevezted az ő nevét: *Izrael*-nek és *Jesurun*-nak.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ: אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם:

Ezért tartozunk Neked meghálálni, Téged dicsőíteni, és dicsérni és áldani és szentelni dicsérettel és elismeréssel adózni szent Nevednek. Üdv nekünk! Mily jó a mi osztályrészünk, mily kellemes a mi sorsunk és mily szép a mi örökségünk! Üdv nekünk, mert mi korán és későn, estve és reggel naponta kétszer mondjuk:

Halljad Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד׃

Dicsértessék uralkodásának felséges Neve mindörökké!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

Te voltál, még mielőtt a világ teremtetett, Te vagy mióta a világ teremtetett, Te ugyanaz vagy e világban és Te ugyanaz leszel a jövő világban is. Szenteld meg a Te nevedet mindazokban, kik Nevedet szentelik, szenteld meg a Te nevedet az egész világon és segitségeddel emeld föl üdvünket magasra. Dicsértessél Örökkévaló, a ki nevedet megszenteled világláttára.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

Örökkévaló Istenünk, ugyanaz vagy az égben és a földön s a mennyek legmagasabb egeiben is. Igaz, Te voltál az első, Te leszel az utolsó, rajtad kivül nincs Isten. Gyüjtsd egybe — a

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֹוֶיךָ

föld négy sarkáról — mindazokat, kik benned biznak. Ismerje el és lássa be a jövő nemzedék, hogy egyedül Te vagy Örökkévaló a föld minden birodalmán. Te teremtetted az eget, földet, tengert és mindent, a mi bennük él, és melyik teremtmény azok közül mondhatja, akár a legelső, akár a legutolsó: mit csinálsz? Örökkévaló Istenünk a mennyekben! kegyelmezz nagy Nevedért, melyet mi nevezünk és teljesitsd rajtunk örökkévaló Istenünk a mint irva van: „Egykor majd ujra összehivlak benneteket és ugyanakkor, ha megint egyesitlek és foglyaitokat szemetek láttára visszavezettem, akkor a föld minden népe között nektek hirt és dicsőséget szerzek, igy szólt az örökkévaló Isten.“

מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי
עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. בָּעֶלְיוֹנִים
אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים. שֶׁיֹּאמַר
לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ
חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־
שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי
אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
אָמַר יְיָ:

שמות ל׳ י״ח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־
יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־
מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה
לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

ויקרא ו׳ ג׳

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים
אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

במדבר כ״ח.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי
רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ אֶת־
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה
סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת
תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ

Az örökkévaló Isten szóla Mózeshez: Parancsold meg Izrael gyermekeinek és szólj hozzájok: „Áldozatomat, tüzben elégetni való eledelemet nekem jó illatul, őrizzétek meg, hogy azokat határozott időben elhozzátok. Mondd meg nekik ezt is: Ez a tüzre való áldozat, melyet az Örökkévalónak áldozzatok. Egy éves ép bárányokat, kettőt egy napra, minden napi áldozatul. Az egyik bárányt reggel, a másikat a két est között és egy tized éfa lisztlángot lisztáldozatul, egy negyed hin tört olajjal vegyitve. Ez a mindenkor égő áldozat, mely készittetett a Szinai hegyen, kellemes illatul tüzre való áldozat az Örökkévalónak

רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָֹה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָֹה׃

és italáldozata egy negyed hin mindegyik bárányhoz; a szentségre önts ki szeszes italt, az Örökkévaló tiszteletére. A második bárányt pedig áldozd a két este között; a reggeli lisztáldozat és italáldozat szerint rendezd tüzre való áldozatnak kellemes illatul az Öıökkévaló tiszteletére.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָֹה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

És vágják le azt az oltár északi oldalán az Örökkévaló előtt, Áron fiai a papok pedig hintsék a vérét az oltár köré.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃

שמות ל׳ ל״ד

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף | וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָֹה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר

מָנֶה. הַקּוֹשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד׃

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה. לַחֲצָאִין וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין׃ וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ׃

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט

תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

1 אַבַּיֵּי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא דִגְמָרָא. וְאַלִּיבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת. וּקְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים קוֹדְמִין לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קוֹדֶמֶת לַחֲבִיתִּין. וַחֲבִיתִּין קוֹדְמִין לִנְסָכִין. וּנְסָכִין קוֹדְמִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין קוֹדְמִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. אבג״יתץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא. קרע״שטן
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם. נגד״יכש
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. בטר״צתג
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ. חקב״טנע
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ. יגל״פזק
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת. שקו״ציח

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן

בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים.

(Szombaton.)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

És a szombati napon két egyéves ép bárányt és két tized lisztlángot lisztáldozatul olajjal vegyitve és a hozzá tartozó italáldozatot. Ez a mindenkori szombatra való égő áldozat a mindenkori égő áldozaton és italáldozaton kivül.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל

דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל
אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ
לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית
מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה
בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן
וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט
וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת.
אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם
שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן
טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־
הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד
חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־
מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה
עַד־חֲצוֹת. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים
קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן
שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־
אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם
כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים
קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה
אֶחָת. וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר

בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֵן: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד־שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵירוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

כשהוא מקים הציצית יאמר פסוקים אלו:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ | יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ. עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

קודם עטיפת הטלית אומרים:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ בְּיִחוּדָא שְׁלִימָא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף בְּטַלִּית שֶׁל

צִיצִית כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי כַּכָּתוּב וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם: וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה כַּךְ אֶזְכֶּה שֶׁתִּתְלַבֵּשׁ נִשְׁמָתִי בְּטַלִּית נָאָה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ תִּנָּצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּתְפִלָּתִי מִן הַחִיצוֹנִים:

ואחר זה יתעטף מעומד ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִית:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד' פסוקים אלו:

מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִית זוֹ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ וְתַרְיַ״ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן:

קודם ברוך שאמר אומרים מזמור זה:

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי. יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדֵי־בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ: בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר | רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי־עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה־עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל | לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי

וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃ קדיש יתום.

(ברוך שאמר imát בתשבחות-ig *állva* mondják.)

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת

Dicsértessék, a ki mondá és meglett a világ, dicsértessék Ő; dicsértessék, a ki a kezdetben szerzett; dicsértessék, a ki monda és tett; dicsértessék, a ki határoz és végrehajt; dicsértessék, a ki a földön könyörül; dicsértessék, a ki a teremtményeken könyörül; dicsértessék, a ki bő jutalmat ad azoknak, kik őt félik; dicsértessék, ki örökké él és mindenkorra fenmarad; dicsértessék, a ki megszabadit és megment, dicsértessék az Ő neve. Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, az Isten, a ki könyörületes atya; a ki dicsértetik népe szája által, dicsőittetik és tiszteltetik jámborai és szolgái nyelve által és szolgájának, Dávidnak énekeivel. Dicséretekkel és dalokkal

akarunk Téged, örökkévaló Istenünk, dicsérni; magasztalunk, dicsőitünk és tisztelünk Téged és nevedet emlékezetbe hozzuk és uralkodóvá teszünk Téged, királyunk, Istenünk, egyetlen, örökkön élő; óh király, kinek nagy neve szünes-szüntelen dicsőittetik és tiszteltetik. Dicsértessék Örökkévaló, király, a kit zsolozsmákkal dicsérünk.

Mondjatok hálát az Örökkévalónak; imádkozzatok nevéhez; ismertessétek a népek közt az Ő tetteit, énekeljetek neki, daloljatok neki; beszélgessetek minden csudáiról; dicsekedjetek szent nevével, örvendjen a szive azoknak, kik az Örökkévalót keresik. Kutassatok az Örökkévaló és az Ő hatalma után; keressétek az Ő arczát szüntelen. Emlékezzetek csodáira, melyeket mívelt, csodajeleire és szája itéleteire. Szolgájának, Izraelnek ivadékai! Jákobnak, az Ő megválasztottjának gyermekei! Ő a mi örökkévaló Istenünk, itéletei az egész földön. Emlékezzetek mindig az Ő frigyére — az igére, parancsolva ezredik nemzedék-

נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ
וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ
מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי
הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח
וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ
לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו:
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ:
דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו
תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר

nek — s mit kötött Ábrahámmal, és esküjére, az Izsákhoz szólóra, a mit Jákobnak törvényül szabott, Izraelnek örök frigyül, mondván: „Neked adom Kanaán földét, a sors által nektek esett birtokul.“ Mikor még csekély számúak voltatok, alig hogy benne tartózkodtak; midőn még vándoroltak néptől néphez és birodalomból más néphez: nem engedte, hogy valaki őket elnyomja, királyokat fenyitett meg miattuk. „Ne nyuljatok felkentjeimhez, és ne bántsátok prófétáimat!“ Énekeljen az Örökkévalónak az egész föld; üzenjétek napról napra az Ő segitségét; beszéljétek el a népek között az Ő dicsőségét, minden nemzetnél az Ő csudáit; mert nagy az Örökkévaló és felette dicső és rettenetes Ő minden istenek felett; mert a né-

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחוֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־
כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃
בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃
לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃
אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי
וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ׃
שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם
יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם
אֶת־־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־־
הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃ כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאוֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
אֱלֹהִים. כִּי כָּל־אֱלֹהֵי

pek bármely istenei: bálványok, de az Örökkévaló az eget teremté. Dísz és fenség előtte, hatalom és vigasság tartózkodásán. Hozzatok az Örökkévalónak, népek családjai, hozzatok az Örökkévalónak dicsőséget és hatalmat. Hozzátok az Örökkévalónak neve dicsőségét. Vegyetek ajándékot és jöjjetek elébe, boruljatok le az Örökkévaló előtt szent diszben; rettegjen előtte az egész föld; Ő alapitá a világot, nem is ingadozik. Örülnek az egek, vigad a föld és mondják a népek közt: Az Örökkévaló király; tombol a tenger és a mi benne van, örvend a mező és a mi rajta van; még az erdő fái is suhognak az Örökkévaló előtt, mert jön, hogy itéljen a földön. Mondjatok hálát az Örökkévalónak, mert Ő jóságos, örökké tart az Ő kegyelme. Mondjátok: Üdvünk Istene! gyüjts össze minket s sza-

הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: הָבוּ לַיהוָֹה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלוֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפֹּט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן

badits meg a népek közül, hogy hálát mondhassunk szent nevednek és dicsekedhessünk dicsőségeddel. Dicsértessék az Örökkévaló, Izrael Istene öröktől örökké, és mondja az egész nép: Amen; és dicsérje az Örökkévalót. Magasztaljátok az örökkévaló Istenünket, és boruljatok le lába zsámolyához, szent Ő; magasztaljátok az Örökkévaló Istenünket és boruljatok le szent hegye előtt, mert szent az Örökkévaló Istenünk, Ő pedig az irgalmas, megengesztelődik a hiba miatt és nem pusztit el; sokszor vonja vissza haragját, hogy ki ne törjön egész heve. Te, oh Örökkévaló, tőlem nem vonod meg könyörületedet, kegyelmed és irgalmad mindig oltalmaznak. Emlékezzél, oh Örökkévaló, irgalmadra és könyörületedre, mert öröktől fogva valók. Adjátok Istennek a hatalmat! Izraelre fenségét és hatalmát az egekbe. Rettenetes Isten

הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ

az Ő szentségéből, Izrael Istene, Ő ad a népnek hatalmat és erőt, dicsértessék Isten. Boszuálló Isten, Örökkévaló! Boszuálló Isten, jelenj meg! Emelkedjél fel föld birája, fizess a kevélyeknek! Az Örökkévalóé a segitség, népedre szálljon áldásod szelá! az Örökkévaló Czebaoth velünk van, Jákob Istene menedékvárunk, szelá! Örökkévaló Czebaoth! Üdv az embernek, ki benned bizik. Örökkévaló, segits! a király hallgasson meg minket, a mikor hozzá imádkozunk. Segits népednek, áldd meg örökségedet! legeld és vidd őket örökké. Lelkünk az Örökkévalóban bizik, Ő segitőnk és pajzsunk. Csak Ő benne örvend szivünk; csak szent nevében bizunk. Vajha kegyelmed ránk szállna, a mint mi benned reménylünk. Mutasd nekünk, Örökkévaló, kegyelmedet, és üdvödet add nekünk.

אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ
אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ
הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים:
לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה
אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת
נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד
הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא:
כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי
בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ:
יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ
יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־

Kelj fel! Segits rajtunk és szabadits meg kegyelmed miatt. Én vagyok az Örökkévaló Istened, a ki felhozott Egyptom földéről, tárd fel szájadat, én majd megtöltöm. Üdv a népnek, kinek Istene az Örökkévaló. Én pedig kegyelmedben bizom, lelkem örvend segélyednek; énekelni akarok az Örökkévalónak, mert jót tett velem.

לָנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ
וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃
אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב
פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי
בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל
לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה
לַייָ כִּי גָמַל עָלָי׃

19. zsolt.

Dávid, az énekmester, zsoltára.

Az egek hirdetik Isten dicsőségét és az égboltozat hirdeti kezeinek művét. Nap nappal közli a mondást és éj éjjellel tudatja a szót. Nem beszéd, nem szavak, nem hallható a hanguk. Az egész földet átfutja az ő zsinóruk, szavuk a világ végéig. A napnak sátort tett rajtuk. És az, mint vőlegény, ki elölép mennyezete alól,

יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד־אֵל׃ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה
יְחַוֶּה־דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר
וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא
קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם
אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא
כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ

mint bajnok, ugy örvend, hogy a pályát megfuthatja. Az ég szélén van a fölkelése és körfutása határai fölött és semmi sem rejtőzhetik hevétől. Tökéletes az Örökkévaló törvénye, a lelket örvendezteti. Tanubizonysága hiteles, a butát okossá teszi. Az Örökkévaló rendeletei egyenesek, felvidámitják a szivet. Az Örökkévaló parancsai világosak, felvilágositják a szemeket. Az Isten félelme tiszta, örökkön tartó, Isten mondásai igazságosak és igazak mindig. Az Örökkévaló itéletei igazak, egymást igazolják. Kivánatosabbak az aranynál és szinaranynál, édesebbek, mint a méz és szinméz. Cseléded is felvilágosodik általa és megtartásával nagy jutalmat nyer. Ki vesz észre tévedést? Rejtett bűnöktől tarts tisztán. De tartsd vissza a szándékos bűn elkövetésétől is szolgádat, hogy ne essem hatalmába. Akkor kifogástalan és tiszta vagyok a sulyos vétkektől. Legyenek

יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ |
אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצָאוֹ. וּתְקוּפָתוֹ עַל־
קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר
מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ.
עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי
יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב
מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ | טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לָעַד. מִשְׁפְּטֵי־יְיָ
אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו:
הַנֶּחֱמָדִים | מִזָּהָב וּמִפַּז
רָב וּמְתוּקִים | מִדְּבַשׁ
וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ
נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם
עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי
יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי:
גַּם | מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ
אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם
וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ

szavaim tetszetősek Előtted és szivem gondolatai is, oh! Örökkévaló, Szirtem és Megváltóm!

לְרָצוֹן׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

34. zsolt.

Dávidról, ki elferdité eszét Abimelech előtt, ki elkergette őt és ő ment.

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃

Mindig akarom az Örökkévalót dicsérni, szám mindig telve van dicséretével. Az Örökkévalóval dicsekedjék lelkem, hallják az elnyomottak és örüljenek rajta. Dicsőitsétek az Örökkévalót velem és zengjétek nevét! Kerestem az Örökkévalót és ő meghallgatott engem, minden bajomtól megszabaditott. Föltekintenek Hozzá és ragyogtak, de arczuk el nem pirult. Esedezett ez a szegény és hallá az Örökkévaló, és minden bajtól megszabaditotta. Isten angyala környezi azt, ki őt féli és megmenti. Nézzétek és lássátok, hogy jóságos az Örökkévaló, üdv annak, ki benne bizik. Féljétek az Örökkévalót, ti szentei, mert mi sem hiányzik azoknak,

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְראוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃

kik Őt félik. Fiatal oroszlánok koplalnak és éheznek, de kik az Örökkévalót keresik, nem nélkülöznek a jóból. Jertek gyermekek, rám figyeljetek. Istenfélelemre tanitlak benneteket. Hol van az ember, ki életet óhajt, napokat kiván, a jót lásson? Óvd nyelvedet a gonosztól és ajkadat a hamis beszédtől. Kerüld a gonoszt és tedd a jót, keresd a békét és járj utána. Az Örökkévaló szemei a jámboron nyugszanak és fülei hallják kiáltásait. Az Örökkévaló haragja a gonoszt sujtja és emlékét kiirtja a földről. Kiáltanak és azÖrökkévaló hallja őket és megszabaditja őket minden bajtól. Közel van az Isten azokhoz, kik törődött szivüek és a sujtott lelküeknek segit. Sokan vannak, kik szenvednek az igazságért, és Isten megmenti őket. Minden csontját megőrzi és egy sem törik el. Meg-

כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ,
וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ
כָל־־טוֹב׃ לְכוּ בָנִים
שִׁמְעוּ־־לִי יִרְאַת יְיָ
אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי הָאִישׁ
הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים
לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצוֹר
לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ
מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע
וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם
וְרָדְפֵהוּ׃ עֵינֵי יְיָ אֶל־
צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל
שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי
רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ
וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב
וְאֶת־דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק
וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ׃ שֹׁמֵר
כָּל־־עַצְמוֹתָיו אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃

öli a gonoszt az ő rosszasága és az igazság gyülölői lakolnak. Az Örökkévaló megváltja szolgái lelkét és nem bünhődnek azok, kik oltalma alá mennek.

90. zsolt.
Mózes, az isteni férfi imája.

Istenünk, oltalmunk voltál, minden ivadékon. Mielőtt a hegyek születtek, a föld, a világegyetem vajudott. Örök időktől örök időkig. Te vagy az Isten a legvégsőbb határig engeded a halandót menni és szólsz: Vissza emberfia! Mert ezer év szemedben annyi, mint a tegnap, miként az éj egyik szaka eltünik. Elmosod őket, mintha eső ázta volna el őket, mint az álom eltünnek, reggelre sarjad mint a fő. Reggel fakad, virul, este lankad, elszárad. Mert elpusztulunk haragodban, elpusztulunk boszuságod miatt való félelemben. Magad elé állitod büneinket, titkos büneinket átható

תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ פדה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל־החסים בו׃

צ תפלה למשה איש האלהים. אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר׃ בטרם ׀ הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל׃ תשב אנוש עד־דכא ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור ואשמורה בלילה׃ זרמתם שנה יהיו. בבקר כחציר יחלף׃ בבקר יציץ וחלף. לערב ימולל ויבש׃ כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃ שתה עונתינו לנגדך עלמנו

szemeid elé. Mert napjaink elvonulnak előtted és eltünnek, mint az álom. Hetven évünk, és ha sok nyolczvan minden bajával és gondjával elmulik, 's nekünk mennünk kell. Ki ismeri haragod hatalmát? s ki fél eléggé boszudtól? Tanits megbecsülni napjainkat, hogy szivünk okosodjék. Térj vissza, oh! Örökkévaló — meddig még? könyörülj szolgádon! Tápláj jóságoddal reggel, hogy egész nap örvendjünk. Annyi örömtelt napot adj, a hány búteli jutott, annyi boldog évet, a hány szerencsétlen volt. Hadd lássák szolgáid műveidet és fenségedet gyermekeid. És Isten irgalma legyen raj-

לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ
פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ
שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים
שָׁנָה, וְאִם בִּגְבוּרֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם
עָמָל וָאָוֶן, כִּי־גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ
וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע
וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם
עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה
וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ
שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה
אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ
וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃
וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ

tunk, kezünk munkája gyümölcsözzék és sikerüljön.

91. zsolt.

Ki Isten oltalmában ül, az Isten árnyékában nyugszik. Szólok az Örökkévalóhoz: Erős támaszom és menedékem az Isten, a kiben bizom. Mert megment a cselvető hálótól és a döghaláltól. Védő karja föd és szárnyai alatt biztonságban vagy. Paizs és pánczél az ő hűsége. Nem félsz az éj förtelmeitől és a nyiltól, mely nappal röpköd, sem a dögvésztől, mely alattomban jár, a ragálytól, mely fényes nappal pusztit. Ezren esnek oldalad mellett és tizezren jobbodnál, de téged nem ér a baj. Látod szemeiddel, hogy bünhödik a bűnös, mert Te, Örökkévaló, vagy védelmem; a legmagasabbat tetted menedékeddé. Nem ér szerencsétlenség és baj nem lepi

כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יי מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי

sátradat, mert angyalait küldte ki, hogy őrizzenek minden utadon, kezeiken hordanak téged, hogy kőbe ne botoljék lábad. Sakálra és viperára lépsz, oroszlánt és sárkányt lábbal tiporsz. „Öröme telik bennem, és megmentem, magamhoz emelem, mert ismeri nevemet. Imádkozik és én meghallgatom, minden bajában vele vagyok, szabaddá teszem és kitüntetem. Hosszú életet adok neki, hogy lássa üdvömet és segitségemet.“

מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ׃ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי׃

135. zsolt.

Halelujah! Dicsérjétek az Örökkévaló nevét! Dicsérjétek Istent, szolgái! Ti, kik Isten házában vagytok, kik Istenünk háza udvarában vagytok, dicsérjétek az Istent. Dicsérjétek Istent, mert Ő jóságos. Zengjétek nevét, mert kedves, Jákobot választotta magáénak, és Izraelt birtokául. Tudom, hogy Isten nagy és hatalmasabb min-

קלה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ׃ שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ

den Istenségnél. Mit Isten akar, azt megteszi az égen, a földön, a tengerekben és a mélységekben. A felhőket a föld végéről viszi föl, villámokat ad az esőnek és a vihart kibocsátja hajlékából. Egyptom elsőszülött gyermekeit és barmát megölé. Tüneményeket és csudáit küldé Egyptomra, Pharaora és szolgáira. Ki legyőzött sok népet és hatalmas királyokat halállal sujtott. Szichon Emori királyát, Og, Básán királyát és Kanaán tartományait. Országukat birtokul adta népének, Izraelnek.

Isten, neved örökkévaló, emlékezeted minden időn át tart; mert igazságot szerez népeinek és kegyelmez szolgáinak. Ezüstből és aranyból vannak a po-

מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל
אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים
וְכָל תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה
נְשִׂאִים | מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה
מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃
שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה׃ שָׁלַח
אוֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי
מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת
כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ
לְדֹר־וָדֹר׃ כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה

gányok bálványai, kezük műve. Van szájuk, de nem beszélnek, szemük van, de nem látnak, fülük van, de nem hallanak. Még lélekzeni sem tudnak szájukkal. Ilyenek azok is, kik készitik és bennök biznak. Izrael háza! dicsérd Istent! Áron háza! dicsérd Istent! Levi háza! dicsérd Istent! Istenfélők! dicsérjétek Istent!

Dicsértessék Czion Istene, ki Jeruzsálemben trónol, Halelujah!

יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ
בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ
בָּהֶם׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ׃ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

136. zsolt.

Adjatok hálát az Istennek, mert ő jóságos, örökké tart kegyelme!

Adjatok hálát az istenek Istenének! mert örökké tart kegyelme.

Adjatok hálát az urak Urának, m. ő. t. k.

Ki nagy csudákat mivelt, m. ő. t. k.

Ki bölcseséggel teremté az eget, m. ő. t. k.

Ki a földet terjeszté a vizek fölé, m. ő. t. k.

קלו הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Ki a nagy világitókat alkotá, m. ö. t. k.	לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
A napot, hogy nappal uralkodjék, m. ö. t. k.	אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
A holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak éjjel, m. ö. t. k.	אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Ki Egyptomot megveré elsőszülötteiben, m. ö. t. k.	לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
És Izraelt kivezette körükből, m. ö. t. k.	וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Erős kézzel és kinyujtott karral, m. ö. t. k.	בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Ki a tengert darabokra hasitá, m. ö. t. k.	לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
És Izraelt keresztül vezette rajta, m. ö. t. k.	וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
És Pharaót és seregét bele fullasztá, m. ö. t. k.	וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
És népét vezérlé a pusztában, m. ö. t. k.	לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Ki nagy királyokat vert meg m. ö. t. k.	לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Hatalmas királyokat sujtott, m. ö. t. k.	וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
Szichont, Emori királyát, m. ö. t. k.	לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

És Ogot, Básán királyát, m. ö. t. k.	וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
És földjüket birtokul adta, m. ö. t. k.	וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
Örökül Izrael fiainak! m. ö. t. k.	נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
Ki elnyomottságunkban megemlékezett rólunk! m. ö. t. k.	שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
És megszabaditott ellenségeinktől, m. ö. t. k.	וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
Ki kenyeret ad minden élő lénynek, m. ö. t. k.	נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
Adjatok hálát az ég Istenének, mert örökké tart kegyelme!	הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
Ujjongjatok, ti igazak, Istenben, mert a becsületeshez illik a dicséret. Adjatok hálát Istennek citerával, a tizhúros hárfán zengjetek neki. Uj dalt daloljatok neki és legszebb örömrivalgással énekeljetek neki. Mert egyenes Isten szava, minden cselekedete hűséges. Szereti az igazságot és az illendőséget, Isten szeretetével telve van a föld. Isten szava teremté az eget és lehellete a csil-	לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיי בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר־יי וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־

lagokat. Mint a falat tornyositja a tengerek vizét és ágyat ad az áradatnak. Az egész világ féli az Istent és minden lakója a földnek szent félelmet érez iránta. Mert Ő mondta, hogy legyen és lőn, parancsolt és meglett. Megváltoztatja a népek tervét és meghiusitja a nemzetek gondolatát. De Isten terve állandó és szivének akarata minden időkön át tart. Üdv a népnek, kinek Ő az Istene, a népnek, kit kiválasztott magának. Látja Isten az égből az ember minden fiát, erős várából letekint az emberekre. Ki a sziveket alkotá, megfigyeli cselekedeteiket. Nem segit a királyon a nagy sereg és a hőst nem menti meg az ereje. Nem elég a ló a segitségre, sem a

צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי
הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת
תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־
הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־
יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי. הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד: יְיָ הֵפִיר עֲצַת
גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד. מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ
לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי. הַגּוֹי
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם
בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם
הִבִּיט יְיָ. רָאָה אֶת־כָּל־
בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן
שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד
לִבָּם. הַמֵּבִין אֶל־כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר
לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ:
שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה

nagy erő nem szabadit. Lám! Isten szemei a jámborokon, kik biznak kegyelmében, hogy megmenti lelküket a haláltól és nem engedi őket éhen halni. Azért bizik lelkünk az Istenben, Isten a mi segitőnk, a mi támaszunk, paizsunk. Rajta örül lelkünk, az Ő szent nevében bizunk. Ugy legyen rajtunk kegyelmed, Örökkévaló, mint a mi bizalmunk benned.

Zsoltárének szombat napra.

Szép dolog hálát adni az Örökkévalónak és énekelni a Te nevednek, Legmagasabb, hogy hirdessük kegyelmedet reggelen és hűségedet estelenkint. A tizhúron, a hárfán és a czitera hangjain. Mert megörvendeztettél, Örökkévaló, tetteiddel, kezed művein örvendek. Mily nagyok a Te műveid, Örökkévaló, igen mélységesek a Te gondolataid! Üres elméjű ember azt nem érti, a balga észre sem veszi. Ha

וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃

טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר
וַעֲלֵי־נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן
בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ
בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְיָ מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר
לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין

virulnak a gonoszok fűszálanként és sarjadzanak a gonosztevők, hogy kiirtassanak örökre. De Te magasztos vagy örökre, Örökkévaló. Mert íme ellenségeid, Örökkévaló, mert íme ellenségeid elvesznek, elzüllödnek mind a gonosztevők. Pedig fölemeled mind a rémét az én szarvamat, friss olajjal kensz fel engem. Szemem leskelödöimre tekint, az ellenem támadó gonoszokról hall fülem. Az igazságos mint pálma ugy virágzik, mint a Libánon czédrusa növekszik, az Örökkévaló házába ültetve, Istenünk udvaraiban felvirágoznak. Még agg korban is sarjadzanak, levelesek és zöldek, hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, az én szirtem s nincs rajta hiba.

אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים
כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם
עֲדֵי עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם
לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי־הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ | יְיָ כִּי־הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם
כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי
בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי
בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח
כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃
עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי
וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

Az Örökkévaló király pompába öltözködött, öltözködött az Örökkévaló, győ

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ
לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־

zelmet övedzett, meg is alapitá a világot, nem ingadozik. Régtől fogva erős a trónod, öröktől fogva vagy Te. Fölemelik hangjukat, folyók emelik fel hangjukat, folyók erősebben zúgnak, nagy vizek zúgásánál, a tenger hatalmas csapkodásainál hatalmasabb a magasban az Örökkévaló. Tanubizonyságaid nagyon hitelesek, házadat szentség disziti, Örökkévaló, örök éltig.

Legyen az Örökkévaló dicsősége örökre, örüljön az Örökkévaló az ő müveiben. Legyen áldott az Örökkévaló neve mostantól mindörökké. Napkelettől napnyugatig dicsőitett az Örökkévaló neve. Magas a népek fölött az Örökkévaló, az égen az Ő dicsősége. Örökkévaló a Te neved mind éltig. Örökkévaló a Te emlékezeted nemzedékről nemzedékre. Az Örökkévaló az égen rendezte trónusát és kormányával mindenen uralkodik. Örvendjetek egek!

תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת׀ יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל

ujjongj oh föld! és mondják a népeknek: Az Örökkévaló király. Az Örökkévaló uralkodik, az Örökkévaló uralkodott, az Örökkévaló fog uralkodni mindörökké. Az Örökkévaló örökös király, pusztulnak a pogánynépek az Ő országából. Az Örökkévaló megváltoztatja a népek tanácsát, meghiusitja a nemzetek gondolatját. Sok a gondolat a férfi elméjében, de csak az Örökkévaló tanácsa az, mely valósul. Az Örökkévaló tanácsa örökre áll, szive gondolatjai nemzedékről nemzedékre. Mert Ő mondta: és meglőn, Ő parancsolta és támadt. Cziont meg kiválasztotta az Örökkévaló, lakóhelyül akarta magának; mert Jákobot választotta magának Isten, Izraelt, hogy tulajdona legyen. Mert népét el nem taszitja az Örökkévaló, és örökségét nem hagyja el. Könyörületes Ő, kiengesztelődik a vétek iránt és nem ront meg, sőt nagyon is visszatartja haragját, hogy ki ne törjön heve. Örökké-

הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
יי מָלָךְ: יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ
יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ
גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יי הֵפִיר
עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ
וַעֲצַת יי הִיא תָקוּם:
עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר
וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־
בָחַר יי בְּצִיּוֹן אִוָּהּ
לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ
יי עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ
וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ:

való segits! A király hallgasson meg bennünket, a midőn hozzá imádkozunk.

יְיָ הוֹשִֽׁיעָה הַמֶּֽלֶךְ יַעֲנֵֽנוּ
בְיוֹם קָרְאֵֽנוּ׃

Üdv házad lakóinak, még dicsérnek Téged! Szelá!

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶֽךָ
עוֹד יְהַלְלֽוּךָ סֶּֽלָה׃

Üdv a népnek melynek ilyeténképen jut ki, üdv a népnek, melynek Istene az Örökkévaló!

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּֽכָה
לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו׃

Dicsérő ének Dávidtól. Felmagasztallak, Istenem, király, és áldom nevedet örökkétig. Minden nap áldalak és dicsérem nevedet örökkétig. Nagy az Örökkévaló és felette dicsőitett ret, de nagysága kikutathatlan. Nemzedék nemzedéknek dicséri tetteidet és erődet elbeszélik. Felséged dicsőségének szépségéről és csuda dolgaidról én énekelni akarok; beszélnek rettentőségeid hatalmáról, de nagyságodról én szólok. Jóságod bőségének emlékét rebesgetik és igazságosságodat zengedezik. Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszútűrő és nagy kegyelmű. Jó az Örökkévaló mindenkihez és könyörülete mindn müvein. Hálát adnak neked óh Örökkévaló mind a müveid és jámboraid áldanak. Birodalmád dicsőségét hirdetik, és erődet elbeszélik. Hogy tudassák az ember fiával az ő

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ
אֱלוֹהַי הַמֶּֽלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶֽךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵֽקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶֽׂיךָ וּגְבוּרֹתֶֽיךָ יַגִּֽידוּ׃ הֲדַר
כְּבוֹד הוֹדֶֽךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶֽיךָ
אָשִֽׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶֽיךָ
יֹאמֵֽרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶֽנָּה׃ זֵֽכֶר
רַב טוּבְךָ יַבִּֽיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּֽנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶֽרֶךְ
אַפַּֽיִם וּגְדָל־חָֽסֶד׃ טוֹב יְיָ לַכֹּל
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדֽוּךָ
יְיָ כָּל־מַעֲשֶֽׂיךָ וַחֲסִידֶֽיךָ
יְבָרְכֽוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵֽרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּֽרוּ׃ לְהוֹדִֽיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד

erejét és birodalma fenségének dicsőségét. Birodalmad mindörökétig birodalom és uralkodásod nemzedékről nemzedékre. Támasza az Örökkévaló minden eldülőnek és felegyenesíti minda görnyedezőket. Mindnyájának szemei Benned bizakodnak, Te pedig megadod nekik eledelüket annak idején. Megyitod kezeidet, és jóltartója minden élőnek — jóakarattal. Igazságos az Örökkévaló minden tetteiben; közel az Örökkévaló minden Hozzá imádkozóhoz, mindazokhoz kik Hozzá igazán imádkoznak. Tisztelői kívánságát teljesíti és rebegésüket meghallja és segít rajtuk. Vigyáz az Örökkévaló mindenkire, a ki Őt szereti; de mind a gonosztevőket kipusztítja. Az Örökkévaló dicséretét hirdesse szám és minden halandó áldja szent nevét örökkétig. Mi pedig áldani akarjuk Istent mostantól mindörökkig. Halelujah!

Haleluja! Lelkem dicsérje az Örökkévalót! Életemen át dicsérem az Örökkévalót, dalolok az Istennek, a míg vagyok. Ne bizzatok a hatalmasokban, mert ők is emberek, kik nem segithetnek. Ha elhagyja a lélek, visszatér a földbe, és vége van azon

הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־
הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־
חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ
לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת
כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי
אֶת יְיָ׃ אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים.
בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ
תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ
יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם

naptól fogva minden tervének. Üdv annak, kinek Jakob Istene segitője, ki bizalmát helyezi az Örökkévaló Istenébe. Ő csinálta az eget, a földet, a tengert és mindent, mi benne van. Megőrzi hűségét mindörökké. Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak és az éhezőt eteti. Az Örökkévaló megszabaditja a foglyot és a vak szemevilágát visszaadja. A meggörnyedtet felegyenesiti és szereti az igazat. Az idegent megvédi, özvegyet és árvát oltalmaz, de a gonoszok utját megrontja. Isten uralkodik mindörökké! Czion Istene! nemzedékről nemzedékre. Haleluja!

Haleluja! Csak szép Istenünknek énekelni, mert kellemesen hangzik mellette dicsérete! Felépíti Isten Jeruzsálemet és Izrael számüzötteit összegyüjti. Meggyógyitja a tört szivünket, és behegeszti se-

הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים, יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים, יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים. יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קמז הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃

böket. Megszámitja a csillagokat és megnevezi őket. Nagy a mi Istenünk, végtelen az ereje és értelme megmérhetetlen. Az alázatosakat támogatja az Örökkévaló. Földig sujtja a bűnöst. Zengjetek az Örökkévalónak, a czitera mellett daloljatok neki, ki befödi az eget felhővel és esőt ad a földnek, fűvet növeszt a hegyen. Ki élelmet ád a marhának és a holló fiainak kivánságát teljesiti. Nem telik öröme a ló erejében és a férfi izmaiban, az Istenfélőt szereti, ki bizik kegyelmében. Jeruzsálem! dicsőitsd Istent! Czion Istenét, mert megerősiti kapuid zárát és megáldja gyermekeidet köródben. Megőrzi a békét

מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים
לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃
גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ.
לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃ עֱנוּ
לַייָ בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין
לָאָרֶץ מָטָר. הַמַּצְמִיחַ
הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ. לִבְנֵי
עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא־
בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ.
לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃
רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו
אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ.
שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם | אֶת־
יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃
כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ.
בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃
הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם

חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד
מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃
הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר.
כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃
מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים
לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב
רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם׃ מַגִּיד |
דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב. חֻקָּיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא
עָשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

és jóltart búzával. A földre küldi igéjét, hogy terjed szava! Most pelyhekben hull a hó, a dér mint hamu lep el, a jég elborit és ki nem dideregne? És ismét szót szól és olvad. Szelet támaszt és a viz folyik! Igy adta szavát Jákobnak, törvényét és akaratát Izraelnek. Még egy nemzettel sem tett igy. És más nem ismeri törvényét. Haleluja.

קמח הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ
אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃
הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ׃
הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי
אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי

Haleluja! Dicsérjétek az egek Istenét, dicsérjétek fönt a magasban! Dicsérjétek angyalai, Dicsérjétek csillagseregei! Dicsérjétek nap és hold! dicsérje minden világitó csillag. Dicsérje az egek

ege! és a vizek az ég felett! Dicsérjétek Isten nevét, mert Ő parancsolt és lett, mindörökre állította helyükre és törvényt szabott és az megmásithatlan. Dicsérjétek Istent a földön. Ti sárkányok és vizárak, villám és jégeső, hó, köd, zivatar, szélvész! Hegy és völgy, gyümölcsfa és czédrus. Szelid és vadállat, bogár és madár! Királyok és nemzetek, herczegek és hadvezérek! Ifju és leány, aggastyán és gyermek, dicsérjétek Isten nevét, mert magasztos az Ő neve. Az Ő fensége égen és földön egyaránt. Magasra emeli népe ódrét. Ez büszkesége a jámbornak és dicsősége

השמים והמים אשר
מעל השמים: יהללו
את־שם יי כי הוא צוה
ונבראו: ויעמידם לעד
לעולם חק־נתן ולא
יעבור: הללו את־יי
מן הארץ תנינים וכל־
תהמות: אש וברד
שלג וקיטור. רוח סערה
עשה דברו: ההרים
וכל־גבעות עץ פרי
וכל־ארזים: החיה
וכל־בהמה רמש וצפור
כנף מלכי־ארץ וכל־
לאמים שרים וכל־
שפטי ארץ: בחורים
וגם בתולות זקנים
עם־נערים: יהללו
את־שם יי. כי־נשגב
שמו לבדו. הודו על־
ארץ ושמים: וירם קרן
לעמו. תהלה לכל־

Izrael fiainak. Ez a nép áll hozzá legközelebb! Haleluja!

Haleluja! Új dalt énekeljetek Istennek a jámborok községében. Örüljön teremtőjének, Izrael Czion gyermekei örvendjenek királyuknak. Tánczközben dicsőitik nevét. Czitera és hárfa hangja mellett dalolnak neki! Mert öröme telik Istennek népében, magához emeli a megalázottat és kegyes hozzá. Hogy örülnek a jámborok a dicsőségnek, hogy ujjongnak nyugvó helyükön. Isten magasztalása torkukon, kétélü kardja kezeikben. Megboszulják magukat nemzeteken, megfenyitik a népeket, lánczra bilincselik a a királyokat, és az ünnepelteket vasra verik. Az irott itéletet véghez viszik rajtuk. Ennek örvend a jámbor, ez a büszkesége. Haleluja!

Haleluja! Dicsérjétek Istent, az Urat! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek hatalma boltozatán. Dicsérjétek csudatetteiben, dicsérjétek teljes nagyságában. Dicsérjétek Istent kürtharsogással, czitera és hárfa hangja mellett, dicsérjétek Istent

חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

קמט הַלְלוּיָהּ׀ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם׀ מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

קנ הַלְלוּיָהּ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל

dobszóval és tánczczal, dicsérjétek czimbalommal és csengőkkel. Dicsérjétek zengő hangokkal, dicsérjétek harsogó hangszerrel. Minden élő lélek dicséri az Istent! Haleluja!

הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי־שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

Minden élő lélek dicsérje az Istent! Haleluja!

כל הנשמה תהלל יה הללויה:

Dicsértessék az Örökkévaló mindörökkén. Amen! Amen! Dicsértessék Czion Istene, ki Jeruzsálemben trónol! Haleluja!

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה:

Dicsértessék az örökkévaló Isten, Izrael Istene, ki csudákat mivel, egyedül, dicsértessék dicsőségének neve mindörökké, dicsőségével teljék meg a föld. — Amen! Amen!

ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את־כל־הארץ אמן ואמן:

És Dávid dicséré az Örökkévalót az egész gyülekezet előtt, mondá pedig Dávid: Dicsértessél Örökkévaló, Izrael Istene, atyánk, öröktől fogva mindörökké. Tiéd, oh Örökkévaló, a nagyság, az erő, a dicsőség, a győzelem és a fenség, mert mindenen, a

ויברך דויד את־יי לעיני כל־הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד־עולם: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי־כל

mi az égen és a földön van, Tied Örökkévaló az uralom és mindenki felmagasztalásának felsősége. Gazdagság és dicsőség tőled való és Te uralkodol mindenen és kezedben van, hogy mindent nagygyá és erőssé tégy. És most oh Istenünk, hálát mondunk neked és dicsérjük nevednek dicsőségét. Te, oh Örökkévaló, egyedül vagy! Te szerezted az eget, az egek egeit és minden seregüket, a földet és mindazt, a mi rajta van, a tengereket és a mi bennök vagyon, és Te adsz életet mindezeknek és az egek seregei leborulnak Előtted. Te vagy az Örökkévaló, az Isten, a ki megválasztottad Abramot és kivezetted őt Ur-Kaszdimból, elnevezvén őt Ábrahámnak, mert ugy találtad, hogy szive hű Te hozzád.

בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

Ekkor frigyet kötöttél vele, hogy a Kanaáni, a Chitti-Emori, Prizi, Jebuszi és Girgasi országát ivadékainak adod, meg is tartottad szavadat, mert igazságos vagy. Mikor láttad atyáink nyomoruságát Egyptomban és kiáltásukat hallottad a nádas tengernél, akkor tüneményeket és csudákat tettél Fáraón és minden szolgáján és országa minden népén, mert tudtad, hogy roszszul bántak velük és hirt szereztél magadnak a hogy ma, a tengert pedig meghasitottad előttük és átkeltek szárazon a tenger közepén, üldözőiket pedig a mélységbe vetetted mint követ hatalmas vizekbe.

Azon a napon kisegité az Örökkévaló Izraelt Egyptom kezéből, Izrael pedig a tenger partján látta Egyptomot meg-

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃ וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃ וַתִּתֵּן אוֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ׃ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוּלוֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃

וַיּוֹשַׁע יְהוָֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־

שְׂפַת הַיָּם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃

halni. Látván Izrael a nagy hatalmat, melylyel az Örökkévaló Egyptomon sujtott: ekkor félt a nép az Örökkévalótól és hittek az Örökkévalóban és az Ő szolgájában Mózesben.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס

Akkor énekli vala Mózes és Izrael gyermekei, ezen éneket az Örökkévalónak és szólának, mint következik: Énekelni akarok az Örökkévalónak, mert magasztalódva magasztalódott, lovat és a rajta ülőt a tengerbe vetette! Erősségem és diadalénekem az Isten, és Ő vala nekem segitségemre. Ez az én Istenem, Őt akarom dicsőiteni, atyám Istene, Őt magasztalni akarom! Az Örökkévaló a harcz ura — Örökkévaló az Ő neve. Faraó szekereit és hadseregét vetette a tengerbe, és hadnagyainak válogatottjai — a nádas tengerben sülyedtek el. Hullámok boritják vala el őket, alászálltak a mélységekbe, mint kő. A Te jobbod Örökkévaló! — felmagasztalt erő által — a Te jobbod Örökkévaló! ellenséget zúz össze. És fönséged

nagyságával megrontod elleneidet; kibocsátod fellobbant haragodat, ez megemészti őket, mint a tarlót. És orrod lehellete által feltorlódtak a vizek, megálltak mint fal, folyóvizek, hullámok megsürösödtek a tenger szivében. Mondta az ellenség: Üldözöm, utólérem, zsákmányt osztok, teljék rajtok boszúvágyam, kardomat kirántom, kezem semmisitse meg őket! — Fútál lehelleteddel, tenger boritotta el őket, alásülyedtek, mint az ólom hatalmas vizekben. Ki olyan mint Te — a hatalmasok között? Örökkévaló! Ki olyan, mint Te felmagasztalt szentség által rettenetes dicséretekben csodatevő! Kinyujtottad jobbodat, a föld elnyeli vala őket. Vezéreld kegyelmedben a népet, melyet megváltottál, elvezeted hatalmadban szentséged lakóhelyére. Népek hallják, felháborodnak, remegés fogja el Plaseth lakóit. Akkor megháborodtak

קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ
יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ־מַיִם נִצְּבוּ
כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ
תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי
תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה
בָּאֵלִם יְהוָֹה מִי כָּמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃
נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ
בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז
נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם

Edom fejedelmei, Moab hatalmasait elfogja vala rettegés, elcsüggedtek Kánaán minden lakói. Megszállja őket félelem és ijedelem, karod nagysága miatt megmerevednek mint a kő, míg átmegy a Te néped Örökkévaló! míg átmegy a nép, melyet szereztél. Beviszed őket és beülteted őket örökséged hegyén a kijelölt helyre, melyet lakóhelyednek alkottál. Örökkévaló! a szentély Örökkévaló! melyet megerősitettek a te kezeid. Az Örökkévaló fog uralkodni örökkön és örökké; az Örökkévaló fog uralkodni mindörökké! Mert az Örökkévalóé az uralom és uralkodik a népeken. És felmennek segitők Czion hegyére, hogy elitéljék Ezsau hegyét és akkor az Örökkévalóé lesz az uralom. És az Örökkévaló királya lesz az egész földnek, az napon leszen az Örökkévaló egy és neve egy.

Tórádban pedig irva vagyon, mondván: Halljad Izrael! az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egy.

אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ
רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי
כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־
יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר
נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָה ׀
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ ׀
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי
לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל
בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת־
הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ
הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ ׀ אֶחָד׃

Minden élő lelke dicsérje nevedet, örökkévaló Istenünk és minden halandó szelleme dicsőitse és magasztalja emlékezetedet királyunk, folyton-folyvást. Örökkévalóságtól örökkévalóságig vagy Te Isten, és rajtad kivül nincs nekünk királyunk, megváltónk és segitőnk, megszabadító és megmentő, gondoskodó és könyörülő az inség és szorultság minden idejében, nincs nekünk királyunk, csak Te! Az ősök és utódok Istene, minden teremtmény Istene, minden szülöttnek ura! a ki dicsértetik a dicséréesek sokaságával, a ki vezérli világát szeretettel és teremtményeit könyörületességgel. Aztán az Örökkévaló nem szendereg és nem alszik, a ki felébreszti az alvókat, felrezzenti a szunyadozókat, megszólaltatja a némákat és (a ki) megszabaditja a foglyokat,

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים.

és a ki megtámasztja az eldülőket, és fölegyenesiti a görnyedőket, Neked, egyedül Neked adunk hálát. Hogyha szánk megtelnék énekkel, mint a tenger, nyelvünk pedig rianással, mint annak tomboló hullámai, ajkaink meg dicsérettel, mint az égbolt terjedelme, szemeink pedig világitanának mint a nap és a hold, és kezeink kiterjeszkednének, mint az ég sasai, lábaink pedig gyorsak mint a szarvasünőé: nem volnánk elégségesek, hogy megköszönjük Neked, örökkévaló Istenünk és apáink Istene csak egyet is a sok ezer meg ezer, tizezerszer tizezer jóság közül, melyeket tettél apáinkkal és velünk. Egyptomból megváltottál minket örökkévaló Istenünk és a szolgaság házából megszabaditottál, éhségben

וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ

tápláltál minket, bőségben pedig eltartottál, kard ellen megmentettél, ragályoktól pedig megóvtál, gonosz és sulyos betegségekből kiragadtál. Mostanáig segitett rajtunk a Te kegyelmed és nem hagyott el minket a Te szereteted, és nem is fogsz minket örökkévaló Istenünk eltaszitani örökre. Azért a tagok, melyekre bennünket osztottál, és a szellem meg a lélek, melyeket orrunkba fujtál, valamint a nyelv, melyet szánkba tettél, mind, mind áldják, dicsérjék, hirdessék, dicsőitsék és magasztalják, tiszteljék és uralkodtassák a Te nevedet királyunk; mert minden száj Neked köszön, és minden nyelv Reád esküszik, és minden térd Előtted hajlik meg, és minden álló Előtted leborul és mind a szivek Tőled félnek, és minden

וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ
מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר
מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים
וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־
הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ.
וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים
שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ
וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ.
וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ
הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ
וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ
יוֹדֶה וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ
תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ
תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה
לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־
לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ

לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב
כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה
יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי
מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ.
וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־
לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ
וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ
וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
כָּאָמוּר. לְדָוִד ׀ בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי
אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ.
הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ
הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

benső és vese nevednek zengedez, az ige szerint, mely irva van: Mind a csontjaim mondják: Örökkévaló, ki Hozzád hasonló! Megmenti a nyomorgót a szorongatójától a szegényt és ügyefogyottat nálánál erősebbtől. Ki képzelhető olyannak, mint Te vagy? ki hasonlitható Hozzád? és ki ér föl Veled? nagy, erős és rettenetes Isten, legmagasabb Isten, mennynek és földnek szerzője! Téged akarunk dicsérni és hirdetni, és dicsőiteni, és áldani szent nevedet, a mint mondva van: *Dávidtól*: „Dicsérd lelkem az Örökkévalót és minden bensőm az Ő szent nevét."

Az Isten — győzelmed hatalmasságában — a nagy neved dicsőségében, az erős, hogy győzzön, és rettenetes rettenetességeidben.

תפלה לש״ץ הנדפסת כאן בסדרה מחזורים שנדפסו בתחלת המחזור, כי אסור להפסיק כאן בשום דבר:

Hatalmas vagy hatalmad erőteljessége által, nagy vagy neved dicsősége által, erős vagy mindenkorra és rettenetes rettentőségedben. A király, a ki magas és magasztos trónján ül.

Örökké trónol. „Magasztos és Szent“ az Ő neve. És irva vagyon: örvendezzetek igazságosak az Örökkévalóban, a becsületeshez illő a dicséret.

A becsületesek szája által magasztalalódol.
Az igazságosak szavai által dicsértetel.
A jámborok nyelve által megszentelődöl,
és a szentek közepette dicsőitődöl.

Izrael néped tizezreinek gyülekezetében, örömriadva tiszlelik nevedet, királyunk, minden nemzedékben. Mert az kötelessége minden teremtménynek. Előtted Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, hogy hálát mondjon, hogy

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת

tessen, áldjon, emeljen és ünnepeljen. Dávid a Te szolgád és fölkented. Isái fiának minden mondásával, énekével és zsolozsmájával.

לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃

Dicsértessék a Te neved mindörökké, királyunk, az Isten a nagy és szent király az égen és a földön, mert Téged örökkévaló Istenünk és atyáink Istene illet ének és zsolozsma, dicséret, dal, hatalom, és uralom, győzelem, nagyság és erő, dicsőítés és tisztelet, szentség és birodalom, áldások és hálaadások mostantól fogva mindörökké. Dicsértessél Örökkévaló hatalmas király, ki nagy a dicsőségekben, Isten, kit a hálaadás illat, a csudák ura, a ki választotta az énekeket és dalokat, oh király, örökkön élő Isten.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Miközben a Cházán ברכו-t mond, addig a Község יתברך mondja.*)

(*בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

(*Imamester.*) Dicsérjétek az Örökkévalót, a dicséretest!

קו״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(*Közs.*) Dicsértessék az Örökkévaló, a dicséretes mindörökké.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, a világ királya, ki a világosságot alkotta s a sötétséget teremtette, béke szerzője, mindenség teremtője.

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים. אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

Az örök világosság az életkincstárában (van), a világosságot a sötétségből szólitá ki s meglett.

---

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Dicsértessék és dicsőittessék, hirdettessék és magasztaltassék és emeltessék fel a királyok királyainak neve, a szent, dicsértessék Ő; mert Ő az első és az utolsó és rajtad kivül nincs Isten. Egyengessetek az ég terülétén vonulónak (utat), a kinek neve Isten és viduljatok előtte. Az Ő neve magasztalt fölötte minden dicséret és dicsőités fölött. Dicsértessék birodalma, dicsőségének neve mindörökké. Áldva legyen az Örökkévaló neve mostantól fogva mindörökké.

*) Ha az ünnep szombatra esik, a vonal alatti אהובך mondatik.

וַיּוֹשַׁע שׁוֹשַׁנֵּי פֶרַח מַזְרִיחַ מְאוֹרִים. שְׁמָרָם כְּאִישׁוֹן כְּרָדְפוּ אֲחוֹרִים. בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:

És segitelt a viruló Rózsán a világosság terjesztője, mint szemfényt őrizte, midőn utánuk hajtottak, mikor Izrael kivonult Egyiptomból.

וַיַּרְא מִשְׁפַּט מִסְתּוֹלֵל בּוֹ לְהַלְעִיז. מִמְּשֶׁךְ מִפֶּרֶךְ בְּיַד רָמָה לְהָעֵז. בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז:

Látván a faggatást és gunyüzést, fölemelt kézzel ragadta ki a rabságból Jákob házát, a zsarnok nép közül.

אָז יָשִׁיר עָנָיו וְסִיעָתוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ. עִזּוּז יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ. הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ:

Ekkor énekelt a legszerényebb és a kisérete, hogy Őt szenteljék: jobbja hatalmát és karja szentségét. És Jehuda szentségévé lett.

---

*) יוצר לשבת חול המועד

סמ"ך מתחיל שוכן עד, ובמקהלות, ישתבח, ברכו יוצר אור, אור עולם והח"כ יגל זה. מיוסד ע"פ א"ב מרובע בראשי החרוזות סניות חתום שמעון בר יצחק יגד בתורה ובמצות טובים אמן סלה.

אֲהוּבֶיךָ אֲהֵבוּךָ מֵישָׁרִים. שִׁירָתְךָ נוֹגְנִים וְשׁוֹרְרִים. אֲחֵרִימוֹ קִדְּמוּ שָׁרִים שִׁיר הַשִּׁירִים: אֱמוּנַת עִתֵּי חֻקּוֹת. מִפֶּה אֶל־פֶּה נֶעְתָּקוֹת. אֲמָרוֹתָיו חִכּוֹ מַמְתִּיקוֹת. יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת: בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לַהֲמוֹנֶיךָ. עַזִּים נָסוּ מִפָּנֶיךָ. בָּאוּרִים כִּבְדוּךָ מְרַנְּנֶיךָ. לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ: בְּחוּרֵי רַחֵם מְשַׁחֲרֶיךָ. וְוֹעֲדוּ לִקְרַאת דְּבָרֶיךָ. בְּאַהַב הֲבִיאַנִי חֲדָרֶיךָ. מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ: גִּדְּלַנִי וְרוֹמְמַנִי לְתַאֲוָה

Mindenek fölött magasztalódik és szentelődik a Neved, lakásod a magasságban, működésed szentségben. Tanubizonyságod mindig hiteles, szentség disziti házadat. Szent!

שִׁמְךָ עַל כֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ. מוֹשָׁבְךָ בְּרוּם וְהִלּוּכְךָ בַּקֹּדֶשׁ. עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נָאֲוָה קֹדֶשׁ. קָדוֹשׁ:

„Győzelmem és énekem Isten“, éneklék Neki gyülekezetei, fényét és fenségét dicséreteiben hasonlitgatták: Izrael az Ő birodalma.

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ שׁוֹרְרוּ לוֹ מַקְהֲלוֹתָיו. וְשִׁוּוּ הוֹד וְהָדָר בִּתְהִלּוֹתָיו. יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו:

Az Örökkévaló megjelent népének, hogy menedéke legyen; a hullámok feltornyosultak, akár fal, a tenger látta és szökött.

יְיָ נִגְלָה לְעַמּוֹ הֱיוֹת מָנוֹס. נוֹזְלִים צָגוּ כְּמוֹ נֵד לִכְנוֹס. הַיָּם רָאָה וַיָּנוֹס:

(לשבת חול המועד)

נִגְעַמְתִּי בְּשִׁמּוּר מִצְוָה. גָּדֵר בְּשׁוּמִי עַוָּה. שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה: גַּפֵּי מְרוֹמֵי קָרֶת. בְּרַדְתִּי מֵהְיוֹת גְּבֶרֶת. גֹּאֲלִי חַי אֲנִי מַזְכֶּרֶת. אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת: דִּבַּרְתִּי בְּפִי לִמְחוֹלְלִי. וְרִבְצוּ בְּצֹהַר לְהַשְׂכִּילִי. הוֹדִי פּוֹדִי וְגוֹאֲלִי. הַגִּידָה לִּי: דַּרְכֵי הוֹרִים דְּעִי. יוֹנֶקֶת חֶמֶד מַטָּעִי. דִּירַת מִשְׁכְּנוֹתָם תֵּדְעִי. אִם לֹא תֵדְעִי: הַפְלֵא וָפֶלֶא הֶרְאֵיתִי. צֵאתִי לְיֵשַׁע רַעְיָתִי. הֲמוֹן לוֹדָה הִתְעֵיתִי לְסֻסָתִי: הָקְשֶׁרֶת יוֹפִי בְּתֹרִים. חֶמְדַּת נִצּוּל מִצְרִים. הֲקִימוֹתִי בְּרִית בְּתָרִים. נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים: וְאֵלִי קֵרַבְתִּיךְ בְּאַהַב. קוֹל הִשְׁמַעְתִּיךְ מִלַּהַב. וְתַעֲדִי עֲדִי מוּצְהָב. תּוֹרֵי זָהָב: וְעַם בָּחַרְתִּי בוֹ. יָצָא שֶׂכֶל מִלִּבּוֹ. וְהֵמִיר כְּבוֹד מִשְׂגַּבּוֹ. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ: זָעַף אִשָּׁא

A hűtlenek szekereit elnyelték a Nádas és a Nilus; a folyókon látszott haragja, mert örvénylettek, a Jordán hátrafelé áramlott.	מַרְכְּבוֹת בּוֹגֵד בָּלְעוּ בְּסוּף וְשִׁיחוֹר. בִּנְהָרִים הֶרְאָה אַפּוֹ וְנֶהֶפְכוּ סְחַרְחוֹר. הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר:
Mélységek háborogtak, hullámok zajlottak, megláttak a vizek és irántad való félelemtől reszkettek, a hegyek pedig mint kosok szökdeltek.	תְּהוֹמוֹת רָגְזוּ וַיֶּהֱמוּ גַלִּים. רָאוּךָ מַּיִם מֵאֵימָתְךָ חָלִים. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים:
Kivánatos időben hozott a jobbod segitséget; a he-	יְמִינְךָ יֶשַׁע הֶחִישָׁה בְּעֵת רָצוֹן. יִרְעֲשׁוּ

(לשבת חול המועד)

לִכְמוֹר. גַּעַל פֶּשַׁע לִשְׁמוֹר. זִמַּת אִוֶּלֶת לִזְמוֹר. צְרוֹר הַמּוֹר: זַעַם עָצַר עֹפֶר. הוֹפִי צַחַן כִּפֵּר. זִכְרוֹן כָּתוּב בַּסֵּפֶר. אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר: חֹבֶשׁ חָשׁ וּתְרוּפָה. לְכַנְפֵי כֶסֶף נֶחְפָּה. חֵן וָחֶסֶד מְרֻעָפָּה. הִנָּךְ יָפָה: חַנּוּן מֵשִׂים פֶּרָה. בְּרֹגֶז רַחֵם מְצַפֶּה. חַי סֵתֶר צוֹפֶה. הִנָּךְ יָפֶה: טִירַת מְצוּקֵי נֶעֱזָזִים. תֹּאַר אֵיתָנֵי חֲרוּזִים. טֶכֶס זְרוֹעֵי מְפֻזָּזִים. קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים: טֹרַח עַל סוֹבֶלֶת וְלֹא נִכְזָבָה תּוֹחֶלֶת. טָמוּן וְסָפוּן מְנֻצֶּלֶת. אֲנִי חֲבַצֶּלֶת: יָקָר נֶעֱרָב כְּנִיחֹחִים. רַחַשׁ תַּחַן נֶאֱנָחִים. יְדָעָם בְּגֵיא כִּסְלוּחִים. כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים: יוֹרְשֵׁי הַר לְמִצְעָר. הִכִּיר וְאָהַב מִצְּעַר. יְחִידוּהוּ זָקֵן וָנַעַר. כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר: כִּלְכְּלַנִי בְּצִירָה מְסֻבֶּבֶת. וְנִפְרַע גְּשִׁיּוֹן מַגְבֶּבֶת. כְּנָסַנִי לְאֶרֶץ

הֶהָרִים וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלָּצוּן. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן:

gyek megrendültek, oszlopai inogtak: halmok mint a bárányok.

וּבְרֹב צִדְקָתְךָ מִפְּלָתָם תִּקְנוֹם. צוּלָה הֶרְבָּה וְנַהֲרוֹתֶיהָ תְּאָנוֹם. מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס:

Végtelen igazságodban határoztad el bukásukat, megszáradt a mélység és folyóinak gátot vetettél; mi lelt téged, tenger, hogy megszököl?

וּבְרוּחַ חֲזָקָה סְעַרְתָּם סְחַרְחַר. חוֹמָה וּמְסִלָּה לְעַמְּךָ תִּבְחוֹר. הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר:

Hatalmas szélvészszel korbácsoltad és örvényletted, fal és ösvény lett megválasztott népednek: a Jordán hátrafelé áramlott.

(לשבת חול המועד)

נוֹשֶׁבֶת. הֱבִיאַנִי אֶל בַּיִת: כִּלְּלַנִי בְּעֹז מִדְרָשׁוֹת.
בְּשִׁבְעִים פָּנִים נִדְרָשׁוֹת. כְּבוֹדָם חֲקוֹר מִלַּחֲשׁוֹת.
סְמָכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת: לֹא עֲזָבַנִי לִנְטֹשִׁי. מְגִנִּי וּמֵרִים
רֹאשִׁי. לוּדִים מָרְרוּ בְּקוֹשִׁי. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי.
לִנְחֵץ קֵץ יִשְׁעֲכֶם. צֵאת מֵאֲסַר כִּבְלֵיכֶם. לְהַמְתִּין בֹּא
עִתְּכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: מִסֵּבֶל עַל רוֹדִי. וִיעָדַנִי צוּר
פּוֹדִי. מְמַהֵר יֶשַׁע בַּעֲדִי. קוֹל דּוֹדִי: מְקַצֵּר זְמַן אֲבִי
תֵּת צֳרִי לְמַכְאוֹבִי. מְדַלֵּג מְקַפֵּץ לְהַאֲהִיבִי. דּוֹמֶה דוֹדִי
לִצְבִי: נִגְדְּשָׁה סְאַת שׁוֹדְדִי, וְהִגִּיעַ עֵת מוֹעֲדִי. נִסְעִי
נָא וְהִכָּבְדִי. עָנָה דוֹדִי: נִגְדַּע עֹל וְנִשְׁבַּר. בְּאֵין מַחְסוֹר
דָּבָר. נֶאֱמָן רוֹעֶה גֶבֶר. כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר: שָׂרֵי מוֹפֵת

Parancsolt és egy csoportba gyültek a balga fejedelmek, koczkára tették életüket, hogy az ő (Fáraó) akaratát teljesitsék; a hegyek akár kosok szökdeltek.

Hevességeddel fútál és égettél kivül és belül, a föld is rengett a közepén és a sarkain, a halmok miként bárányok.

Ki olyan mint Te, ki az erőszaknak hatalmaddal felelsz! karodat kinyujtot-

אָמַר קִבֵּץ כְּבֵעְמִיר שָׂרֵי אֱוִילִים. קִלַּע נַפְשׁוֹתָם חֶפְצוֹ לְהַשְׁלִים. הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים:

נָשַׁפְתָּ חֲמָתְךָ תִּבְעַר פְּנִימִי וְחִיצוֹן. חֶלֶד הִתְפּוֹרְרָה תָּוֶךְ וְקִיצוֹן. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן:

מִי כָמֹכָה זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה בְּמֶרֶץ. זְרוֹעֲךָ חָשַׂפְתָּ

(לשבת חול המועד)

נִבְרָאוּ. מְלִיצֵי יֹשֶׁר נִקְרָאוּ. סוֹרְרִים תָּמְהוּ כְּרָאוּ. הַנִּצָּנִים נִרְאוּ: סַבּוּ עֶגְלָה הוֹרְגֶיהָ. עֲבוֹתֶיהָ לְקַצֵּץ וְעוֹגֶיהָ. סוּף לְהַשְׁבִּית סִיגֶיהָ. הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ: עֹז תּוּשִׁיָּה מִלְּנַגֵּעַ. סָבִיב הָגְבְּלוּ בְצֶלַע. עָמְדָה בְמִישׁוֹר מִלְּקַלֵּעַ. יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע: עֲוִילִים הוּצְאוּ חֲלָלִים. יְצִיאֵי עַקְרַבֵּי אֻמְלָלִים. עוֹמְדִים לְזַנֵּב נֶחֱשָׁלִים. אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים: פֵּרַשׂ עָנָן לְהַאֲהִילִי. מַגִּיהַּ בְּלֵיל הִלִּי. פְּנוּקִים שָׁלֹשׁ הֶאֱכִילִי. דוֹדִי לִי: פְּעֻלַּת שָׂכָר קָפוּחַ. טָפַלְתִּי כְּנֹאד נָפוּחַ. פֻּלַּצְתִּי בְּשֵׂאת וְסָפוּחַ. עַד שֶׁיָּפוּחַ: צִפִּיתִי עוֹצֵב בִּי. וְתִיק רָחַק מִקִּרְבִּי. צַגְתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹהֲבִי. עַל מִשְׁכָּבִי: צִיר עֲלוֹת בִּתְחִנָּה. בַּקֵּשׁ כִּפּוּר לְמִי מָנָה. צְעוֹק וְחַלּוֹת אָנָּא. אָקוּמָה נָא: קָשְׁרוּ קָוִים

tad, és a föld ingott: az Ur előtt reszkess föld!	וְהִתְמוֹטְטָה הָאָרֶץ. מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ:
Ijadat feszitetted, hogy a seregek fejeit meglőjjed, városok és várok összeomlani látszottak Jákob Istene előtt.	נָטִיתָ קַשְׁתְּךָ רֹאשׁ פְּרָזָיו לִנְקוֹב. קְרִיּוֹת וּמִבְצָרִים נֶחְשְׁבוּ לִרְקוֹב. מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב:
Te vezérletted és vezetted a megvédett népedet és nem vontad meg szájuktól az égi eleséget, sziklát pedig vizmedenczévé tett.	נָהִיתָ וְנֵהַלְתָּ עַם עֲמוּסֵי מֵעַיִם. וְלֹא מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם דְּגַן שָׁמַיִם. הַהוֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם:

(לשבת חול המועד)

קְשׁוּרִים. יוֹפִי תְּמִים וְאוּרִים. קוֹמָם לְהַכּוֹת בּוֹעֲרִים. מְצָאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים: קַבֵּל מָרוֹם תְּפִלָּתִי. מָחַל פֶּשַׁע חַטָּאתִי. קִרְבָתוֹ שָׁת בַּעֲדָתִי. כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי: רָאוּ בְּחַרְתִּי בָּכֶם. אַל־תִּתְנַחֲצוּ יְצִיאַתְכֶם. רְעוּת בְּצִירָה עִתּוֹתֵיכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רָמָה קֶרֶן סְגֻלָּה. מִמִּדְבָּר יָצְאָה נִדְגָּלָה. רוֹזְנִים נוֹסְדוּ לְמַלְלָה. מִי זֹאת עוֹלָה: שִׁכֵּן בָּאָדָם שְׁכִינָתוֹ. נִכְלְלָה מִצִּיּוֹן יִפְעָתוֹ. שִׁתֵּת אֶבֶן שְׁתִיָּתוֹ. הִנֵּה מִטָּתוֹ: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת לְקָרֵב. סֵדֶר בֹּקֶר וָעֶרֶב. שָׁת כֹּהֲנֵי לְהִתְקָרֵב. כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב: תִּכֵּן אֲרוֹן מִכְלוּלוֹ. לוּחוֹת מוּנָחוֹת בְּצִלּוֹ. תַּבְנִית כְּרוּבִים לְהַאֲהִילוֹ. אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ: תְּעוּדָה נְתוּנָה בְּחֹסֶף. הֲמוֹן עָם בְּהִתְאַסֵּף. תֹּאַר סִפְרָהּ בְּכֶסֶף. עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף:

שְׁמְעוּ אֱמֻצָךְ כָּל־אַפְסֵי תְחוּמִים. הֲדַר הוֹדְךָ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. בְּתִתְּךָ. חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

A föld szélei hallották erődet, földön és égen való fényedet és fenségedet, midőn, hogy a kavicsból vizforrás lett, megtetted.

אָז מָצְאוּ אָבוֹת חֵן וּבְצִלְּךָ לָנוּ. אָנָּא הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ. לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ:

Az atyák akkor kegyelmet találtak és árnyékodban pihentek. Oh kérünk! lásd csak! néped vagyunk mindnyájan! Nem is miattunk Örökkévaló, nem is miattunk.

תְּפַל צָרָה בַּעֲדִינָה מֵאֱנוֹשׁ לְאַבֵּד. צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב בְּיִרְאָה

Ejtsd bajba az önmagával eltelt ellenséget, hogy veszszen az emberek közül. Parancsold Jákobnak a

---

(לשבת חול המועד)

חזן צְאֶינָה וּרְאֶינָה קו״ח שׁוֹר בַּעֲטָרָה הַמְעֻטֶּרֶת:

חזן הִנָּךְ יָפָה קו״ח מוֹר וּלְבוֹנָה מְקֻטֶּרֶת:

חזן שִׁנַּיִךְ קו״ח עוֹרְכֵי טַעֲמֵי מַסֹּרֶת:

חזן כְּחוּט הַשָּׁנִי קו״ח וְתֹךְ שִׂפְתוֹתַיִךְ מְדַבֶּרֶת:

חזן כְּמִגְדַּל דָּוִיד קו״ח נוֹשְׁקֵי הַגִּבּוֹרִים נֶאֱזֶרֶת:

חזן שְׁנֵי שָׁדַיִךְ. קהל בְּמַלְכוּת וּכְהֻנָּה מְכֻתֶּרֶת.

עַד שֶׁיָּפוּחַ. רֶגֶשׁ הַמּוּלָה עוֹבֶרֶת. כֻּלָּךְ יָפָה. יְפִיפִית לִהְיוֹת גְּבֶרֶת. אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה צַעֲדִי טוֹטֶפֶת מְקֻשֶּׁרֶת. לִבַּבְתִּנִי חֹסֶן יְקָרֵי מַזְכֶּרֶת. מַה יָּפוּ קְשׁוּטַיִךְ בְּעֹז וְתִפְאֶרֶת. נֹפֶת חִכֵּךְ הָרִים עוֹקֶרֶת. גַּן נָעוּל. זוֹרַעַת תֶּשֶׁר

segitségit, hogy félelemmel szolgáljon Néked; nevednek szerezz dicsőséget!

אוֹתְךָ לַעֲבֹד. כִּי לְשִׁמְךָ
תֵּן כָּבוֹד:

Egyetértve, egyesülve vidd őket lakóhelyedre és ültesd el őket mint szent birtokodat, dicső hegyedre, kegyelmed és hüséged miatt.

תְּבִיאֵמוֹ אֲגוּדִים יַחַד
לִמְכוֹן שִׁבְתֶּךָ. וְתִטָּעֵמוֹ
בְּהַר צְבִי קֹדֶשׁ נַחֲלָתֶךָ.
עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ:

Örökkévaló! Kik benned reménykednek, magukra vállalják birodalmad terheit, kérünk, légy oltalmazójuk megtámadóik ellen, miért is mondhassák a népek: Hol vagyon hát Istenük?

יְיָ מְקַוֶּיךָ מְקַבְּלִים
עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם.
נָא הֱיֵה סֵתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי
שׁוֹדְדֵיהֶם. לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם:

Miként a jogtipró és serege vizbe jutott, akképen add ellenségeidet a

כִּי בָא נוֹגֵשׂ וְכָל־חֵילוֹ
בַּמַּיִם. נָא שִׁית אוֹיְבֶיךָ

(לשבת חול המועד)

וְקוֹצֶרֶת. שְׁלָחַיִךְ. קִבּוּצֵי סִלְסוּל מַגְבֶּרֶת. נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם.
בְּשׁוּמֵךְ בְּאַפִּי קְטֹרֶת. מַעְיַן גַּנִּים. תְּעוּדָה הוֹרֶשֶׁת
וְגוֹמֶרֶת. עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי. לְהַעֲלוֹת תִּמֹרֶת. בָּאתִי לְגַנִּי.
רָאוּת גִּלַּת הַכּוֹתֶרֶת. אֲנִי יְשֵׁנָה הַלֵּב עֵר בְּמִשְׁמֶרֶת.
פָּשַׁטְתִּי. אֶדֶר כְּתֹנֶת מְשֹׁרֶת דּוֹדִי מוֹשִׁיעַ פְּלֵיטָה
הַנִּשְׁאֶרֶת. קַמְתִּי. נִצּוּחַ קְדֻשָּׁתוֹ מְסַפֶּרֶת. פָּתַחְתִּי. סִגּוּב
תְּהִלָּתוֹ מְזַמֶּרֶת. מְצָאֻנִי. לְיִשְׁעוֹ מְקַוָּה וּמְכַבֶּרֶת.
הִשְׁבַּעְתִּי. הֲמוֹן מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. חוץ מַה דּוֹדֵךְ. שְׁאָלוּנִי
תָּמִיד מְחַטֶּבֶת וּמְאַמֶּרֶת. נַעֲרָץ וְנִשְׂגָּב תִּכֵּן שְׁחָקִים
בְּגֵרֶת הַנֶּעֱרָץ בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה הַמְאֻשֶּׁרֶת:

לְמוֹרַשׁ קִפּוֹד וְאַגְמֵי מָיִם. וְיֵדְעוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם:

nádas férgének prédául, hogy megtudják, hogy mi az ő népe vagyunk és Istenünk az égben.

חזן כְּהִפְלֵאתָ לְדוֹר רִאשׁוֹן יוּב נִסֶּיךָ. הַפְלֵא עִם אַחֲרוֹנִים מְחַכֶּיךָ וְחוֹסֶיךָ. וְכָל־פֶּה יְהַלְלֶךָ מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ. קָדוֹשׁ:

Miképen az első nemzedéknek sok csudát tettél, azonképen tégy csudákat az utódokkal is, kik Benned reménylenek és Reád támaszkodnak. Ezért minden száj dics érni fog, mily rengeteg a Te müved! Szent.

*) Szombat napon a vonal alatt levő הכל-t mondják:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה

Világosságot áraszt a földre és a rajta lakókra könyörülettel, és jóságában megujitja mindennap és mindig a teremtés müvét. Mennyi a Te műved oh Örökkévaló, mindnyáját bölcseséggel csináltad, tele

---

(Szombaton)

*) הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ: מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם

Mindenki hálát mond neked és mindenki dicsér, és mindenki mondja: senkisem szent, mint az Örökkévaló, mindenki magasztal Téged, szela, mindenség alkotója! Az Isten, a ki mindennap megnyitja a kelet kapuinak ajtait, és az égboltozat ablakait kitárja, kivezeti a napot helyéről és a holdat tartózkodása hajlékából és világit az egész világnak és lakosainak, kiket

a föld birtokoddal; régidőktől egyedül magasztalt király, a ki dicsőittődött tiszteltetett és magasztalódott, mióta a világ keződött. Örök Isten! Nagy irgalmadban könyörülj rajtunk, győzelmünk ura, menedékvárunk szirtje, üdvünk pajzsa, ki körülöttünk őrködik. Isten, a di-

הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז.
הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ
מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ. אֵל בָּרוּךְ

(Szombaton)

irgalmasságával teremtett. A ki világosságot áraszt a földre és a rajta lakókra könyörülettel és jóságában megujitja mindennap mindig a teremtés művét; rég időktől egyedül magasztalt király, a ki dicsőittetett, tiszteltetett és magasztalódott, mió ta a világ keződött. Örök Isten! Nagy irgalmadban könyörülj rajtunk, győzelmünk ura, menedékvárunk szirtje, üdvünk pajzsa, ki körülöttünk őrködik. Nincs hozzád fogható és nincs más mint Te, senki nincs rajtad kivül és ki hasonlitható Hozzád? Hozzád fogható örökkévaló Istenünk, nincs ezen a világon és a jövő életben sincs más, oh királyunk, senkj rajtad kivül, oh megváltónk a Messiás idejében és senki sem hasonlit Hozzád, óh Segitőnk a holtak feltámadásakor.

כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים:
הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ
בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם
תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח
וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם.
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ
וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי
דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ
גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה
לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

גְּדָל־דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל
זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר
כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת
צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי
שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ:
תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

csért, a nagyértelmü, rendezé és alkotá a nap fényét, a jóságos, dicsőséget szerzett az Ő nevének, világitókat tett hatalma köré, szentjei seregének minden oldaláról magasztalják hatalmát, mindig Isten dicsőségéről és szentségéről beszélnek. Áldassál örökkévaló Istenünk kezeid müve dicsősége által

---

(Szombaton)

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים
בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה.
גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת
וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל
חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל
הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי
כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ:
טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ
יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ
וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים
בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים
נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים
בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים
בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד
נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר

Isten! minden műnek ura, dicsér- és áldott minden lélek szája által, nagysága és jósága betöltik a világot, tudás és értelem környékezik, a ki fégyeskedik a szent Chajot fölött és dicsőségben tündöklik az ég szekerén. Tisztaság és becsületesség trónja előtt, kegyelem és irgalom dicsősége előtt. Alkalmasak a világitók, melyeket Istenünk teremtett, tudással, értelemmel és gondolkodással alkotá azokat. Erőt és hatalmat adott beléjük, hogy uralkodjanak a világ közepette. Fénynyel öltenek be mindent és sugarakat árasztanak, fényük az egész világba árad; örülnek, mikor felkelnek és vigadnak, mikor lenyugosznak, félelemmel teljesitik Uruk parancsát, tisztelettel és dicsőséggel adóznak nevének, ujjongással és zengedezéssel

és a világitó világtestek által, melyeket szereztél, tisztelnek Téged, szela!

Áldassál szirtünk, királyunk és megváltónk, a szentek teremtője; dicsőittessék neved mindig,

עַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ

(Szombaton)

birodalma emlékének. Hivá a napot és lövelli sugarait, látta és meghatározta a hold alakját. Dicsérettel adóznak neki a magasság összes seregei, tisztelettel és magasztalással: a szereáfok, ofánok és szent Chajotok.

Istennek, a ki nyugodott minden munkájától; a hetedik napon felemelkedett és ült dicsősége trónjára. Diszbe burkolódzott a nyugalom napjára, *gyönyörüségnek* nevezte a szombat napot; ez dicsősége a hetedik napnak, mert azon megnyugodott Isten minden munkájától. A hetedik napot igy is dicsőitik mondván: „Zsoltárének a szombat napra: Jó, hogy hálát adjunk az Örökkévalónak“ Azért tisztelik és dicsérik Istent minden alkotásai, dicsérettel, hódolattal és magasztalással adóznak Istennek, a királynak, a mindenség alkotójának, a ki az ő szentségében nyugalmat adott Izrael népének, a szent szombat napján. Szenteltessék a Te neved örökkévaló Istenünk és dicsértessék a Te emlékezeted királyunk, az égen fent, a földön lent. Áldassál segitőnk, kezeid műve dicsősége által és a világitó testek által, melyeket alkottál, légy magasztalva szela!

מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם, תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר, מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־־יְצוּרָיו, שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל, הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ, וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה: (a vonal fölött תתברך צורנו)

לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים:

oh királyunk, ki teremtél szolgákat és a kik Neki szolgálnak, mindnyájan a világ magaslatán állanak és egybehangzó félelemmel engednek az élő Isten és a világ királya szavának. Mindnyájan szeretvék, mindnyájan kiválasztottak, mindnyájan hatalmasak, és mindnyájan félelemmel és borzadálylyal teljesitik uruk akaratát, és mindnyájan tisztasággal, szentséggel, énekkel és dalokkal nyitják meg szájukat és áldják, dicsérik, dicsőitik tisztelik, szentelik és elismerik:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה, ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה, קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

A nagy, hatalmas és rettenetes király, az Isten nevét, szent Ő, és mindnyájan elvállalják egyik a másiktól, az égi birodalom igáját, és megengedi egyik a másikának, hogy dicsérje alkotójukat; derült hangulattal, tiszta és kellemes kiejtéssel kezdik mindnyájan egyszerre a megszentelést és félelemmel igy szólnak:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

ברוב הקהלות אומרים אופן זה : ס״המח יעקב.

ידועי שם. בכור נשם.

Kik nevét ismerték

(לשבת חול המועד)

שמעון בר יצחק בר אבונא ח״ב המרוזות הרלסוכוס, ובסניות הקטן יזכה לחיי עד אמן.

דודי. שליט בכל מפעל. הכל למענהו פעל.
מרבבה דגול ומועל. קדוש במטה ובמעל:

tisztult lélekkel és zavartalan képzelettel: mikor szabadultak és kivonultak Egyiptom kohójából. Neked daloltak és el sem fáradtak, ugy az apák, mint a fiak. Egyszerre igy kezdték, egyhangulag énekelték: A ki az egek hatalmas lakója:

Ő az istenek Istene és az urak Ura.

Egyiptom közönségére, mivelhogy kegyetlenkedett, egyekből rádörgött, elitélte, meg is verte tiz csapással; megsemmisitette, belevetette, a tenger szivébe sülyesztette; de megmentettek és megváltattak az üdvözült nép menekültjei; ekkor éneklék és dicsőiték, ez az ének, ez a dana:

Ő az istenek istene és az urak Ura!

וּבְנִקְיוֹן רַעְיוֹנִים: עֵת פִּלְטוֹ. וְנִתְמַלְּטוֹ. מִכּוּר בַּרְזֶל סְוֵנִים: קוֹל נוֹסְפוֹ. וְלֹא רוֹפְפוֹ. כְּמוֹ אָבוֹת כֵּן בָּנִים: בְּכֵן יַחַד. קוֹל אֶחָד. כִּי צוּר שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

עֲדַת עֲנָמִים. עֲבוּר עֲגוּמִים. עָלֵיהֶם מָרוֹם הִרְעִים: וּשְׁפָטָם. וַחֲבָטָם. בַּעֲשָׂרָה נְגָעִים: וַיְשַׁמֵּם. וַיְשִׂימֵם. בְּלֵב יַמִּים נִטְבָּעִים: נִצְּלוּ. וְנִגְאָלוּ. פְּלֵיטֵי הֲמוֹן נוֹשָׁעִים: אָז שׁוֹרְרוּ. וְאָז פֵּאֲרוּ. בִּזְמָרִים וּבִרְנָנִים:

הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

(לשבת חול המועד)

ראשׁוֹ. עָטוּר פַּז כֶּתֶר. טָהוֹר צוֹפֶה כָּל סֵתֶר.
וּמַאֲזִין לְקוֹל עֶתֶר. נַעֲרָץ בְּשָׂפָה יֶתֶר:
גִינָיו. נֶגְדּוֹ יְיַשִּׁירוּ חוֹזִים. יָהּ חֲכַם הָרָזִים.
בָּחוּר נָעִים כָּאֲרָזִים. זַךְ עוֹשֶׂה חֲזִיזִים:

קֻבַּל מְרוֹמוֹ. יוֹם בְּיוֹמוֹ. כֵּן יְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדוֹ: וּכְשָׁמְעָם. כֵּן בְּרַעַם. מֵאֲחוֹרֵי פַּרְגּוֹדוֹ: יִסְגּוֹדוּן. וְיִקּוֹדוּן. מֶחֱזוֹת שְׁכִינַת הוֹדוֹ: וּמִי יֶחֱזֶה. זֶה אוֹ זֶה. נִסְתַּר בְּעָבֵי עֲנָנִים:

Az egeken ilyképen dicsérik mindig dicsőséges nevét. És ha mennydörgés hallatszik és erősen villámlik: meghunyászkodnak meghajolnak, hogy ne láthassák dicsősége fényét. De ki is láthatná? ezt is azt is sürü felhő boritja:

הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

Ő az istenek Istene és az urak Ura.

וְהַחַיּוֹת. בְּרוּם עֲלִיּוֹת. כֵּס יְקָרוֹ תִּשֶּׂאנָה: בְּכַנְפֵיהֶן גַּבֵּיהֶן. וּגְוִיֹּתֵיהֶן תְּכַסֶּנָה: בְּקוֹל נוֹשְׁקָן. בְּהַחֲזִיקָן. בְּכַנְפֵיהֶם תְּרִימֶנָה: בְּעֵת עָמְדָם. בְּמַעֲמָדָם. כַּנְפֵיהֶם תְּרַפֶּינָה: גַּם בְּלֶכְתָּם. לְעֻמָּתָם. יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים:

A Chajot pediglen, ott fenn az égen dicső trónját hordják, szárnyaikkal, hátaikkal és tagjaikkal takarják; riadót fúnak, mikor neki fognak és szárnyaikkal felemelik; ha pedig vesztegen állanak helyeiken, akkor szárnyukat lebocsájtják, körülöttük az ofánok körjárata:

הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

Ő az istenek Istene és az urak Ura!

(לשבת חול המועד)

לְחַיוּ. רֶקַח מִגְדָּלוֹת בְּשָׂמִים. כַּבִּיר מֵשִׁיב טְעָמִים.
יֹשֶׁר אֲמָרָיו נְעִימִים. הֶגְיוֹנָיו בֵּין מְחֻכָּמִים:

בְּנֵי סְגֻלָּה, מִתְּחִלָּה,
הֲמוּ יְשַׂגְּבוּ בְּמַטָּה:
בְּרוּם קוֹלָם, אֲדוֹן עוֹלָם,
אֲשֶׁר אוֹר לָבַשׁ וְעָטָה:
וְאָז הֲמוּלָּה, מִלְּמַעְלָה,
עֲרִיצוּהוּ בְּמִבְטָא:
חֲבוּרַת אֵל, כְּנֶגֶד אֵל,
מְסֻדָּרִים כְּמוֹ שִׁיטָה:
אֵל מְפָאֲרִים, וּמַהֲדִירִים
הֵם אוֹמְרִים, וְגַם
צוֹנִים:
הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:
וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים

Kiválasztott népe kezdettől fogva itt a földön magasztalta. Midőn szót emel és Téged dicsér világok Ura, a ki öltözködik és burkolódzik világosságba: akkor fönt Téged köszönt az angyalok serege, sorba állanak és magasztalnak, dicsőitve igy szól az ég és föld kara:

Ő az istenek Istene és az uraknak Ura!

És a Chájot énekelnek és a Kerubim dicsőitik és Szerafim

(לשבת חול המועד)

...יו. צִדְקוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ מְפֻלָּאִים. לְגַלְגַלֵּי תַרְשִׁישׁ מְמַלְּאִים
חֵילֵי צְבָאָיו נוֹרָאִים. חַתִּים וּמִפָּנָיו יְרֵאִים:
...שׁוֹקָיו. קוֹמַת עַמּוּדֵי שֵׁשׁ. יְסוֹד עוֹלָם לְהִתְאַשֵּׁשׁ.
בִּשְׁבִיעִי לְמַעְלָה מִשֵּׁשׁ. יָפֶה כִסְאוֹ לְיַשֵּׁשׁ:
...בוֹ. רְבֵי תוֹרוֹת וְחֻקִּים. יְחוּדוֹ בְּתֵבֵל וּבִשְׁחָקִים.
אַדִּירֵי חַשְׁמַלֵּי בְרָקִים. עֹצֶם קְדֻשָּׁתוֹ מְפִיקִים:
...נָה. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ. דּוֹרְשִׁים אֶרְאֶלֵּי מְרוֹמוֹ.
וְזֶה אֵל זֶה קוֹרֵא נְאֻמוֹ. אוֹמֵר קָדוֹשׁ בְּשִׁלְּשׁוֹ:
...דִי. נוֹתֵן לְעַמּוֹ עֹז. מִפִּימוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמָעוֹז.
אֲנִי אֲחַזֵּק תְּהִלָּה וָעֹז. נְעַם לְשֵׁם מִגְדַּל עֹז:

zengedeznek és az angyalok áldanak. Minden Chájá, Ofán és Kerub arcza a Szerafim felé van forditva és igy szemközt dicsőitnek és mondják:

Dicséretnek az Örökkévaló dicsősége az Ő helyéről.

A dicsőitett Istennek kellemetességet ajánlnak, az élő és fenmaradó istennek, a királynak dalokat hangoztatnak és zsolozsmákat hallatnak, mert egyedül Ő működik hatalommal, teremt ujságokat, a háboruk ura, az igazság vetője, az üdv termesztője, a gyógyitó szerek teremtője, rettenetes dicséretekben, a csudák ura, a ki jóságában megujitja mindennap a teremtés művét. A mint irva vagyon: „A nagy világitó testek teremtőjének, mert örökké azt az Ő kegyelme.“ Oh, világits uj világossággal Czion fölött, hogy mihamarább mindnyájan részesüljünk világosságában. Dicsértessél Örökkévaló, a világitók alkotója.

Nagy szeretettel szerettél minket, örökkévaló, Istenünk, nagy és különös könyörülettel könyörültél rajtunk. Atyánk, királyunk atyáink miatt, kik benned biztak és kiket az élet törvényeire tanitottál, azonképen kegyelmezz nekünk is, és tanits minket is. Atyánk a könyörü-

יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יְרַנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרְכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב

a könyörületes atya, a ki megkönyörül, könyörülj rajtunk, és inditsd szivünket, hogy értsük, megfogjuk, hogy halljuk, tanuljuk, és tanitsuk, hogy őrizzük és megtartsuk, és végrehajtsuk szeretettel tóra tanaidnak minden szavait. És világositsd meg szemeinket tórádban és hadd ragaszkodjék szivünk parancsolataidhoz, fűzd egybe érzelmünket, hogy nevedet szeressük és tiszteljük, és soha szégyenbe ne essünk, mert bizunk szent, nagy és rettenetes nevedben, örvendünk és örülünk segitségeden. És hozz össze bennünket békében a föld négy széléről, és vezess minket egészségben országunkba, mert Te segélyhozó Isten vagy, és minket választottál meg minden nép és nyelv közül és közelitettél nagy nevedhez, szelá, igazságban, hogy hálát mondjunk Neked és szeretettel hirdessük egységedet. Dicsértessél Örökkévaló, a ki Izrael népét szeretetből választotta.

הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

Isten hűséges király.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

Halljad, Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

Dicsértessék birodalma dicsőségének neve mindörökké.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

És szeressed az Örökkévalót,

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

Istenedet, egész sziveddel és egész lelkeddel és minden erőddel. És legyenek ezen igék, melyeket én ma neked parancsolok, a te sziveden; és vésd be azokat gyermekeidnek, és beszélj azokról, mikor ülsz a te házadban és mikor jársz úton és mikor lefekszel és mikor fölkelsz. És kösd azokat jelül kezedre és legyenek homlokdiszül szemeid között és ird azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

És lészen, ha engedelmeskedve engedelmeskedtek parancsolataimnak, melyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, Isteneteket, és hogy szolgáljátok őt egész szivetekkel és egész lelketekkel: akkor adni fogok esőt földeteknek idejében, korai és késői esőt és begyüjtöd gabonádat, meg édes borodat és olajodat; és adok füvet meződön barmodnak, és eszel és jóllakol. Vigyázzatok magatokra, hogy szivetek el ne csábittassék, hogy elpártolnátok és szolgálnátok idegen isteneknek és leborulnátok előttök; mert akkor az Örökkévaló haragja fellobbanna ellenetek és bezárná az eget, hogy ne legyen eső, és a föld nem adná gyümölcsét és ti csakhamar elvesznétek a jó földről, melyet az Örökkévaló ád tinektek. És

בְּכָל־־לְבָבְךָ וּבְכָל־־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ
וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־
יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם
וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ:
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־
יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת־־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם
מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם

vegyétek e szavaimat szivetekre és lelketekre, és kössétek azokat jelül kezetekre és legyenek homlokdiszül szemeitek között. És tanitsátok azokra a ti gyermekeiteket, hogy szóljanak azokról, mikor ülsz a te házadban és mikor az úton mégy és midőn lefekszel és mikor fölkelsz. És ird azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

Hogy napjaid sokasodjanak meg és gyermekeitek napjai a földön, mely felől az Örökkévaló esküdött ősatyáitoknak, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött.

És mondá az Örökkévaló Mózesnek következőképen: Szólj Izrael fiaihoz és mondd meg nekik, hogy csináljanak maguknak szemlélő szálakat ruháik széleire minden nemzedéküknél és tegyenek a szemlélő szálakhoz kék fonalú zsinórt, és ez legyen néktek szemlélő szálul; látván azokat, emlékezzetek az Örökkévaló minden parancsolataira és tartsátok meg azokat, ne kémkedjetek szivetek és szemeitek után, melyeket szerettek rosszra követni; hogy megemlékezzetek és megtegyétek mind a parancsolataimat, és szentek legyetek Isteneteknek. Én vagyok az Örökkévaló, a ti Is-

אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

tenetek, a ki kihoztalak benneteket Egyiptom országából, hogy legyek néktek Istenetek, én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר׃ וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

Igaz, áll, szilárd és maradó, egyenes és hiteles, kedvelt és szeretett, kívánatos és kellemes, rettenetes és fenséges, rendes és elfogadott, jó és szép ezen dolog reánk nézve mindörökre. Igaz, a világ ura a mi királyunk, Jákob szirtje, üdvünk paizsa; nemzedékről nemzedékre fennmarad, neve is fennmarad és trónja szilárd, és birodalma és hűsége örökre fenmaradnak; és igéretei élnek, fennmaradnak, hitelesek és kedvesek mindörökké, mig a világ tart, atyáinkra nézve, reánknézve, gyermekeinkre nézve és utódainkra nézve, és Izrael szolgáid, ivadékainak minden utódaira nézve.

Az elődökre nézve és az utódokra nézve üdvös szó az és örökké fennmaradó. Igaz és hiteles, törvény, a mi nem évülhet. Igaz, hogy Te vagy az örökkévaló Istenünk és atyáink istene, királyunk és atyáink királya, megváltónk és atyáink megváltója, alkotónk, üdvünk szirtje, megszabaditónk és megmentőnk volt mindig a neved, nincs Isten, csak Te.

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

זלת מיוסד ע״פ א״ב וס״המח חתום לבסוף שמעון בר יצחק חזק.

Átvonultál Egyiptom földén, hogy a szörnyeteget letiprod, bűne elérte tetőpontját, de büntetése is teljes mértékkel méretett

*) אִי פַּתְרוֹס בְּעָבְרְךָ רֹאשׁ תַּנִּין לַהֲדֹשׁ. בִּמְלוֹאת סְפָקוֹ שְׁאוֹנוֹ מוֹד בְּגֹדֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי

---

*) (לשבת חול המועד)

זלת ע״פ א״ב ברחבי החרוזות הרלסוכות, ובסכיות חתום שמעון בר יצחק חזק ואמץ אמן.

אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה הִרְאִיתַנִי. שָׁמְעָה אָזְנִי וַהֲבִינֹתַנִי. לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי: בְּבוֹאֲךָ לְהָרִיץ דְּאֵבִי. מֶלֶךְ פַּצָּה לְהֵיטִיבִי. שׁוּבִי שׁוּבִי: גֵּיא חִזָּיוֹן תְּחוּמֶיךָ. עֲרוֹתֶךָ

פְּסָחִים נִתְקַדִּשְׁתָּ בְּשִׁיר לְחַדֵּשׁ.
הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל חַג הִתְקַדֵּשׁ:

גָּזוּ בְעַזִּים צִבְאוֹת יִשְׁרֵי אֵל. הִפְלֵאתָ לָמוֹ צְדָקָה כְּהַרְרֵי אֵל. דוֹלְקֵימוֹ נִשְׁפַּטְתָּ תְּהוֹם רַבָּה לְהִתְאֵל.
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ בַּעֲלִיזוֹת בְּהַשְׁקָת הָרִים אֶת וָהֵב לַחֲזוֹת. וּבְסֵפֶר מִלְחָמוֹת רְשׁוּמָה בִּשְׁתֵּי חֲרוּזוֹת:
אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזּאת:

neki. A kik a peszách áldozatot ették, azok uj énekkel megszentelték nevedet. És ezen éneket jövőben is a szent ünnepen éneklitek.

Hullámokban átgázolt az istenfélők serege; csudát tettél érette, jóságod, mint a hatalmas hegy (oly változatlan.) Üldözőiket elitélted, hogy a feneketlen mélység nyelje el, akkor énekelt Mózes és Izrael gyermekei.

A kút mellett örömdalt zengettek, hegyek érültek egymással, hogy lássák a harczot és a háboruk könyvében fel van jegyezve versrimben: Akkor éneklé Izrael ezen éneket.

(לשבת חול המועד)

לְהַגִּישׁ שְׁלָמַיִךְ. מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ: דְּגָלַיִךְ יַזְהִירוּ כְּזֹהַר. וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר. שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר: הֲדַר כִּיהוֹן אֲפוּדַיִךְ. נֹעַם מַלְכוּת כְּבוּדַיִךְ. שְׁנֵי שָׁדַיִךְ: וְנַחַת שֻׁלְחָן דָּשֵׁן. בְּנֹכַח מְנוֹרָה לְדַשֵּׁן. צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן: זְבוּל קֹדֶשׁ הִלּוּלַיִךְ. רֶפֶד יוֹפִי מִכְלוּלַיִךְ. רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ: חַיִל לִמְאֹד עָצַמְתְּ. בְּרִבֵּי תוֹרוֹת נִתְחַכַּמְתְּ. מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ: טַכְסִיס נוֹי תְּהִלָּתֵךְ. יִתְאַוּוּ לְאֻמִּים לִרְאוּתֵךְ. זֹאת קוֹמָתֵךְ: יְדוּעַיִךְ נְטוּעִים כְּבִסְטָנֵי

A nap fényét meggátolta az én barátom és Uram, a holdat pedig megállitá egy egész napra; mindez be van irva a Jasar könyvébe, énekbe és dalba szedve. Ekkor szólott Jozsua az Örökkévalónak, a mikor az Örökkévaló Emórit az ő kezébe adta.

Mikor a nép elvetemedett, zsarnokok uralkodtak rajta, de megtérvén, keresték Istent, ekkor segitséget küldött nekik és Jáchint és Charoset fejedelmeit kudarczczal alázta meg; ekkor éneklé Debóra és Bárák Ábinoam fia.

A hős és jámbor, a legboldogabb király zsoltárokat költött és az egyenes ösvényen járt; agg korában még szaporitotta zsolozsmáit. És Dávid mondá az Örökkévalónak ez ének szavait.

זַהַר שֶׁמֶשׁ הִדְמִים דּוֹדִי וּמַאֲמִירִי. וְיָרֵחַ הֶעֱמִיד כְּיוֹם תָּמִים תְּמוּרִי. חֲקוּקָה בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר שִׁירַת מִזְמוֹרִי:

אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַיְיָ בְּיוֹם תֵּת יְיָ אֶת הָאֱמֹרִי:

טָפְשׁוּ חָנֵף מַלְכוּ מְמוֹקְשֵׁי עָם. וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל וְצִוָּה לְהוֹשִׁיעָם. יָבִין וּנְגִיד חֲרוֹשֶׁת לְמַפָּלָה הִכְנִיעָם.

וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן אֲבִינֹעַם:

כְּלִיל וְהוּקַם עַל בַּמְּלָכִים לְהִתְאַשְּׁרָה. זְמִירוֹת הִנְעִים וְהִלֵּךְ אֹרַח יְשָׁרָה. לְעֵת זִקְנָתוֹ הוֹסִיף שֶׁבַח לְשׁוֹרְרָה.

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיְיָ אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה:

(לשבת חול המועד)

צְנוּעִים בְּכָל מִשְׁמָר. אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר: כְּתוּרָה בְּשֶׂכֶל טוֹב. חֲמוּדָה מִזָּהָב טוֹב. וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב: לְאֵל אֲקַוֶּה לְסַעֲדִי. קְדוֹשֵׁי פּוֹדִי וּכְבוֹדִי. אֲנִי לְדוֹדִי:

מָסַר הָאָב לִבְנוֹ צָרְכֵי בִנְיָן לְהַזְכִּיד. לִמְצוֹא מָקוֹם נַפְשׁוֹ בְּנֶדֶר הֶעֱבִיד. נִקְרָא עַל שְׁמוֹ כִּי בְּמַשָּׂאוֹ הִכְבִּיד.

Az apa átadta fiának mindazt, a mi a templom épitéséhez szükséges, sok álmatlan éjjeleket töltött, hogy alkalmas helyet találjon; azért is mivel a templom megépitéséhez olhathatós előmunkálatokat tett egyik zsoltár az ő nevére igy czimezi: Zsoltár ének Dávid házának fely avatására.

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:

שְׂמָחוֹת רַבּוּ וְהוּגַהּ כָּל מַאֲפֵל. בִּיסוּד הַבַּיִת נִבְצַר בֹּחַן וָעֹפֶל. עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרוֹב וּשְׁלָמִים לְהִטָּפֵל.

Vigasságokat sokat szereztek, derült az arcz, szomoruság eltűnt, midőn a templom alapja meg lőn vetve, mely erős várrá leszen, égő- és vágóáldozatot hozzá még békeáldozatot nagy számban hoztak; ekkor mondá Salamon: »Az Örökkévaló mondá, hogy párázatban akar lakni.«

אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְיָ אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל:

פְּגָרוּ שֵׂעִיר וְעַמּוֹן וּמוֹאָב חֵיל מְדָנַי. בְּמַעֲלֵי הַצִּיּוֹן רָאוּת יְשׁוּעַת יְיָ. צוּרָבוּ

A hol ellenségeim: Széir, Ammon és Moáb serege elvesztett, Czion felé vezető uton mutatkozott az Örökkévaló segitsége; maga az

---

(לשבת חול המועד)

מְפֻזֶּרֶת מִקָּצֶה לְקָצֶה. חַנּוּן סְגוּרָיהָ הַיְצֵא. לְכָה דוֹדִי נֵצֵא: נַהֵל מְעַטֵּי עַמִּים. זָרַח אוֹרְךָ לַעֲמוּמִים. נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים: שׁוּשׁ מְסִבָּה לְהַאֲרִיחַ. קוֹל קוֹרֵא לְהַצְרִיחַ. הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ: עִמְּךָ בְּוַעַד לְהַאֲהִילִי. וְלָבוֹא בְּשִׂמְחַת גִּילִי. מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי: פְּנוֹת דֶּרֶךְ בְּבוֹאֶךָ.

ellenség gyilkolta egymást szemem láttára, mire a Bracha völgyben összegyültünk és ott dicsértük az Örökkévalót.	לְמַשְׁחִית אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעֵינָי. נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת יְיָ:
Kilencz éneket hallottunk már kiváló alkalomkor, de a tizediket is hallani fogjuk a föld széleiről: Dalolj ég! riadjatok föld mélységei! Énekeljetek az Örökkévalónak uj éneket, dicsérete a föld végein!	קוֹל שִׁירוֹת תֵּשַׁע שָׁמַעְנוּ בְּמֶרֶץ. וְהָעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע מִכְּנַף הָאָרֶץ. רָנּוּ שָׁמַיִם וְהָרִיעוּ תַּחְתִּית אָרֶץ. שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְצֵה הָאָרֶץ:
Mindezen énekek gyengéd nyelvezeten szerzettek, a legnagyobb szükségben váratlanul jött segitség fakasztotta azokat a bánatos kebelből, de az utolsó ének erős, hathatós leszen: „Énekeljetek az Örökkévalónak uj éneket, dicsérete a jámborok gyülekezetében.“	שִׁירוֹת אֵלֶּה לְשׁוֹן שִׁירָה מְיוּסָּדִים. כִּי תְשׁוּעָתָם כְּיוֹלֵדָה לָבוֹא צָרוֹת וּמִסְפְּדִים. תְּקַף שִׁיר אַחֲרוֹן כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים: שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים:

(לשבת חול המועד)

אֶל מְכוֹנְךָ וּמִקְרָאֲךָ. אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ: צֵאת מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי. מִבֵּן מַעֲבִידֵי בְקוּשִׁי. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי: קַוּוֹת מוֹעֵד עִתְּכֶם. צִיּוֹן עֲלוֹת קְרָתְכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי

חזן שִׁעְבּוּד מַלְכִיּוֹת עָקַר וְנִסִּים מְרַבִּים. בִּרְאוֹת מַפַּלְתָּם יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים. יְצִיאַת חִנָּם קָרוּא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים. חַזֵּק קְדֻשָּׁתְךָ כְּעַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים:

Atyáink segitője voltál Te öröktől fogva; paizs és segitség gyermekeiknek utánok nemzedékről nemzedékre. A világ magaslatán van a lakóhelyed és itéleteid és igazságod a	עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי

(לשבת חול המועד)

אֶתְכֶם: רוֹאֵי מוֹפְתֵי הַגְּאֻלָּה. אָמַר יַעֲנוּ בְמִלָּה. מִי זֹאת עֹלָה: שׁוֹכְנֵי בְּגֵיא גָלוּתָם. מַהֵר מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתָם. שִׂימֵנִי כְּחוֹתָם: חזן תֹּקֶף עוֹז אֲהָבִים. נַגֵּן שִׁירִים עֲרֵבִים. כְּעַל מַיִם רַבִּים:

קהל מַיִם רַבִּים. שַׂמְתָּ נְתִיבָהּ אָחוֹת מְשַׁכְתָּ לָךְ בְּאַהֲבָה. אִם עָנְתִי וְנַפְשִׁי תְאֵבָה. אֲנִי חוֹמָה. וְשָׁדַי לְאֵין קִצְבָה. כֶּרֶם נָעִים וְנַחֲלָה חֲשׁוּבָה. כַּרְמִי בְּזִזוּ וְשָׂמוּנִי חֳרְבָּה. הַיּוֹשֶׁבֶת רְבוּצָה וְיֶשַׁע מְקַוָּה. בְּרַח יֶשַׁע הַפְלֵא דָּגוּל מֵרְבָבָה. דּוֹדִי צוּר נַעֲרָץ בְּאַלְפֵי רְבָבָה. וְדָמֵה לְךָ חַי כְּעַל מֵי תְהוֹם רַבָּה. קְדוֹשִׁים שִׁבְּחוּךָ שִׁירָה עֲרֵבָה. בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה: עזרת אבותינו וכו'

föld széleig. Boldog az ember, ki parancsolataidnak engedelmeskedik és tórádat és szavaidat szivére veszi, Igaz. Te vagy néped ura és hatalmas király, hogy érettük küzdj, Igaz, Te vagy az első és az utolsó és rajtad kivül nincs nekünk királyunk, megváltónk és segitőnk. Egyiptomból kiváltottál minket örökkévaló Istenünk és a szolgák házából megszabaditottál. Minden elsőszülöttjeiket megölted, de a Te elsőszülöttedet megváltád, a nádas tengert ketté hasitottad és a gonosztevőket belesülyesztetted, de a kedveltjeidet átvezetted, és vizek boriták elleneiket, egy sem maradt meg közülök. Ezért dicsérik a szeretettek és magasztalják Istent és dalokkal, énekekkel és zsolozsmákkal, áldásokkal és hálákkal adóznak a királynak, az

אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ

élő és fennmaradó Istennek, a ki magas és rettenetes, megalázza a kevélyeket, felmagasztalja az alázatosokat, kivezeti a foglyokat, megszabaditja az elnyomottakat, megsegiti a szegényeket, és meghallgatja a népét, midőn Hozzá esedezik. Dicséret ezért a legmagasabb Istennek, dicsértessék és áldassék. Mózes és Izrael gyermekei nagy örömben kezdtek meg Neked éneket és mindnyájan mondták:

Ki olyan mint Te az istenek között Örökkévaló, ki olyan mint Te, dicsőitett szentség által, rettenetes dicséretekben, csudatevő!

Uj énekkel dicsérték a megváltottak a Te nevedet a tenger partján, hódoltak és hálát mondtak egyszerre mindnyájan, szólván:

Az Örökkévaló mindörökké uralkodik!

אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן. בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Izrael szirtje! kelj fel Izrael segitségére és szabaditsd meg igéretedhez képest Judát és Izráelt: Megváltónk az Örökkévaló Czebáot, az Ő neve Izrael szentje. Dicsértessél Örökkévaló, ki megváltja Izraelt.

גאולה ס״המח יהודה הלוי הסוס כרלמי המחרוזות.

*) יוֹם לְיַבָּשָׁה נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שְׁלַמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: וְכָל רוֹאַי יְשֻׁרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

Midőn szárazzá vált a tenger, a megszabadultak dicsérték uj énekkel: Hullámokba sülyesztéd Egyiptom népét, de Izrael talpa szárazon halada, — hangzott a szabadultak uj dala.

És a kik Izraelt látták, hálaénekemet dalolták: Nincs olyan Isten, mint Jesuruné, más; erről ellenségeink tesznek vallomást, hangzott a szabadultak dala.

(לשבת חול המועד)

*) בְּרַח דּוֹדִי אֶל שֶׁאֲנַן נָוֶה. וְאִם הִלְאִינוּ דֶּרֶךְ הָעִוָּה. הִנֵּה לָקִינוּ בְּכָל מַדְוֶה. וְאַתָּה יְיָ מָעוֹז וּמִקְוֶה. עָלֶיךָ כָּל הַיּוֹם נְקַוֶּה. לְגָאֳלֵנוּ וּלְשִׁיתֵנוּ כְּגַן רָוֶה:
בְּרַח דּוֹדִי אֶל מְקוֹם מִקְדָּשֵׁינוּ. וְאִם עֲוֹנוֹת עָבְרוּ רָאשֵׁנוּ. הִנֵּה בָאָה בַבַּרְזֶל נַפְשֵׁנוּ. וְאַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵנוּ

דִּגְלִי כֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נְפֻזָרִים. כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

Emeld ekként zászlóm, hogy a maradékom összeszednéd, összegyűjtenéd, mint a drága kévét: hangzott a szabadultak uj dala.

הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לִשְׁמְךָ. הֵמָּה נִמּוֹלִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

Kik születésüktől kezdve lépnek frigyedbe és jelesen megpecsételik, hogy csak nevedet tisztelik: uj éneket zengenek a megszabadult seregek.

הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

Tüntesd ki azokat kiváltképen minden ember szemében, a kik még ruhájukon is jelezik, hogy ugy élnek, mint Neked tetszik, uj éneket zengenek a megszabadult seregek.

לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֶּר נָא דְּבַר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת. וּלְמִי הַפְּתִילִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

Ki előtt is jeleskedném? valld meg csak őszintén! az Ő szövetségét, törvényének jelét viselem. Őt dicsőiti uj énekem!

(לשבת חול המועד)

קְדוֹשֵׁנוּ. עָלֶיךָ נִשְׁפּוֹךְ שִׂיחַ רַחֲשֵׁינוּ. לְגָאֳלֵנוּ מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ לְהַחְפִּישֵׁנוּ:

בְּרַח דּוֹדִי אֶל עִיר צִדְקֵנוּ. וְאִם לֹא שָׁמַעְנוּ לְקוֹל מַצְדִּיקֵנוּ. הִנֵּה אֲכָלוּנוּ בְּכָל פֶּה מַדִּיקֵנוּ. וְאַתָּה יְיָ שׁוֹפְטֵנוּ מְחוֹקְקֵנוּ. עָלֶיךָ נַשְׁלִיךְ יְהַב חֶלְקֵנוּ. לְגָאֳלֵנוּ בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה לְהַחֲזִיקֵנוּ:

Oh kelj megint vele egybe, de többé ne válj el tőle, hadd süssön a napja és tünjék az árnyéka, hangzik a szabadultak uj dala.	וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:
Kedveseid magasztalnak. Eléd énekkel járulnak. Ki olyan az istenek között, mint Te? hangzik a megszabadultak uj éneke.	יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מִי כָמוֹךָ יְיָ בָּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:
Az atyák érdemében segitsz a gyermekeknek és megváltást hozol gyermekeik gyermekeinek. Dicsértessél Örökkévaló, a ki Izraelt megváltja.	בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

(לשבת חול המועד)

בְּרַח דּוֹדִי אֶל וַעַד הַזְּבוּל. וְאִם עָלְךָ שָׁבַרְנוּ בְּלִי סָבוּל. הִנֵּה לָקִינוּ בְּכָל מִינֵי חִבּוּל. וְאַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ אָבוּל. עָלֶיךָ נַסְבִּיר לְהַתִּיר כָּבוּל. לְגָאֳלֵנוּ לְהִתְגַּדֵּל מֵעַל לִגְבוּל:

בְּרַח דּוֹדִי אֶל נִשָּׂא מִגְּבָעוֹת. וְאִם זַדְנוּ בִּפְרוֹעַ פְּרָעוֹת. הִנֵּה הִשִּׂיגְנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת. וְאַתָּה יְיָ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. עָלֶיךָ נִשְׁפּוֹךְ שִׂיחַ שַׁוְעוֹת. לְגָאֳלֵנוּ וּלְעַטְּרֵנוּ כֹּבַע יְשׁוּעוֹת:

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

---

*) קדושה לש״ץ לשבת חול המועד

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם. כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים | אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

Megszenteljük a Te nevedet, a mint azt megszentelik a magas mennyekben.

A mint meg van irva prófétáid által: És kiált az egyik a másikához és mond:

ק״וח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Szent, szent, szent az Örökkévaló, a seregek ura, tele az egész föld az Ő dicsőségével.

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל. מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

(Közs.) Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége, helyéről.

Félünnepen, szombaton a vonal alatt levő ישמח משה mondják.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃ (*

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ׃ מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן׃ תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים׃ וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ׃

Tartózkodásodról, oh királyunk, jelenj meg és uralkodjál rajtunk, mert várunk reád, mikor fogsz uralkodni Czionban. Mihamarább, a mi napjainkban telepedjél oda örökre. Magasztalódjál és szentelődjél Jeruzsálem városod által nemzedékről nemzedékre és szünes-szüntelen. És szemeink látni fogják birodalmadat, az ige szerint, mely mondatott dicséreteid énekeiben, Dávid, a Te igazságos felkentod által:

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

Az Örökkévaló mindörökké fog uralkodni, Istened, Czion, nemzedékről nemzedékre, Haleluja.

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃

(לשבת חול המועד)

*) יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל־הַר־סִינַי. וּשְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־

נַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ

(לשבת חול המועד)

הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי זָרִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רְשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ: עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

…ותיך וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ
…ועָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
…הֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי
…שֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
…קַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

…רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
…ר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי
…ן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
…מִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
…תֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
…ר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
…דֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־
…עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב
…ר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי
…תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

…ל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

…וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ
…מֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
…ב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

(לשבת חול המועד)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
…וֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
…עָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
…ינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל
…שֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: רצה

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַם שבת חו"ה ווירד דיא תפלה מיט קדושה פֿאָם פֿאָרבעטער וויעדערהאָלט, רעסט ווירד הלל זייטע 144 אונד שיר השירים זייטע 151 געזאגט.

תפלה לשליח צבור בקול

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

Ha pénteki napra esik ezen ünnepnap, akkor a rákövetkező napra mondandó אימת נוראותך **felcserélődik ezen** אותותיך **dicsőitő imádsággal.**

מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום שמעון בר יצחק.

Szemeinkkel láttuk akkoron csudatetteidet, midőn fegyvert, akár ruhát öltöttél és a népek előtted megsemmisültek, tántorodtak, elestek mint a részegek. Szépséges népedről leverted a rabbilincsét és válláról levetted a jármot. A vad sárkány gunyolta, nevette, utána üzőtt, hogy tönkre tegye. Seregei repülve siettek, a vitézek bátorságra intettek, igy már másodizben ostobaságra vetődött a balga, nem

אוֹתוֹתֶיךָ רָאִינוּ אָז בָּעַיִן. בַּעֲטוֹתְךָ כַּמְעִיל תִּלְבֹּשֶׁת זַיִן. גּוֹיִם נֶגְדְּךָ הָיוּ כְּאַיִן. דּוֹחוּ וְנָפְלוּ כְּשִׁכּוֹרֵי יָיִן: הַנָּאוָה הַיּוֹצֵאת מֵאֵסוּר כֶּבֶל. וְשִׁכְמָהּ הוּסַר מֵעֲנוּי סֵבֶל. זֵד תַּנִּין מְנָאֵץ וּמְנַבֵּל. חָפוּז אַחֲרֶיהָ לְהַשְׁחִית וּלְחַבֵּל: טָסוּ אֲגַפָּיו כְּנֶשֶׁר לְמַהֵר. יָעֲצוּ אַבִּירָיו בְּחַיִל לְדַהֵר. כְּסִיל בְּאִוֶּלֶת

שָׁנָה לְהִתְיַהֵר. לֹא יָדַע
לְהָבִין וּלְהִזָּהֵר: מַחֲנֵהוּ
קִבֵּץ וְכָל יוֹעֲצָיו.
נִכְבָּדָיו שָׂרָיו וְגַם
מְלִיצָיו. סָעוּ כְּאַחַת
בְּהַשָּׁאַת מְפַלְּצָיו.
עוֹרְכֵי מִלְחָמָה נוֹסְפוּ
נִקְבָּצָיו: פָּחֲזוּ כַּמַּיִם
בְּלִי לְהוֹתִיר. צִבְאוֹת
קֹדֶשׁ לִרְדּוֹף וּלְהַכְתִּיר.
קָדוֹשׁ סִבַּבְתָּם דֶּרֶךְ
לְהַאְתִּיר. רִחַפְתָּם
בְּצִלְּךָ וּבְמָגִנְּךָ
לְהַסְתִּיר: שִׁלַּחְתָּ
בְּצָרִים חֲרִי וָזַעַם.
שָׁמַרְתָּ בְּאֶבְרָתְךָ יְפֵיפֵי
פַעַם. חזן תָּקַף פְּלָאוֹת
הִפְלֵאתָ בְּנֹעַם. תַּנִּין
בְּעֵת שִׁלַּח אֶת הָעָם:

קהל אָזְנַי שָׁמְעוּ מוֹפְתֵי
עֶנְיָנֶיךָ. וְנֶצַח בִּרְכָתֶךָ
יַזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ. חזן חָפַצְתָּ

figyelt, nem hederitett a tapasztalatra. Összegyüjté táborát és minden tanácsosát, a nemeseket, a fejedelmeket, sőt még a szónokokat is; a bálványok unszolására mind egy szálig kivonultak és szaporitották a roppant hadsereget és mint az őzön üztek a szent sereg után, hogy bekeritsék. De Te Szent, kerülő uton vezetted, árnyékoddal fedetted és oltalmadba vetted; haragod elérte az ellenséget, néped pedig védelmedben pihenhetett. Hatalmas csudákat miveltél szivesen, midőn a sárkány a népet elbocsátotta. Füleim hallották szándékolt csudatetteidet és gyámoltjaid áldásodról mindig megemlékeznek, a miként tetszett átkelned

לִפְסוֹחַ וּלְהָגֵן הֲמוֹנֶיךָ. קָדוֹשׁ כֵּן חָפוּץ לְגוֹנְנֵנוּ בְּמָגִנֶּךָ:

és védelmezned népedet, azonképen, oh szent Isten, védelmezz bennünket!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

מיוסד ע״ס תשר״ק ולס״כ ס״ססס יהודה.

תִּרְגַּלְתָּ עֲמוּסִים מִמִּצְרַיִם בְּצֵאתָם. שָׁרִים כַּחוֹלְלִים. וּמְבָרְכִים בְּמַקְהֲלוֹתָם. רוֹדְפֵיהֶם בִּמְצוּלוֹת יָם הֶאֱבַדְתָּם. קְנוּיֶיךָ קַחְתָּ עַל זְרוֹעוֹתָם: צוֹעֲנִים אֲשֶׁר נֶאֶסְפוּ לַמִּלְחָמָה. פִּגְרֵיהֶם הֲמַמְתָּ וְנִגְרְפוּ הַיָּמָּה. עֶשֶׂר מַכּוֹת הֻכּוּ בְּמִצְרַיְמָה. סָפוּ בְּאַחַת עֶשֶׂר בְּיָד הָרָמָה: נִקְבָּה רוּחָם וְנִבְלְעָה עֲצָתָם. מִסֵּךְ עוֹעִים נִמְסְכוּ

Te voltál, ki lábuknak nyomot mutattál, midőn pártfogoltjaid Egyiptomból kivonultak, ők meg akár fuvolások, énekeltek és dicsérték gyülekezeteikben; üldözőiket a tenger mélységébe sülyesztetted; szerzeményedet karodba vetted. Harczra gyülekezett Czoán (Egyiptom) hullájukat elragadta a hullám, Egyiptomban tiz csapás érte őket, de a magas kéz tizenegyed izben végkép elpusztitotta őket. Bátorságuk inukba szállt, szándékuk meghiusult, fonák okoskodás utvesztőbe ve-

לְהִתְעוֹתָם. לִבָּם נָמַס
וְנָמַקּוּ גְוִיָּתָם. כָּלוּ
בַּבֶּהָלוֹת הֲמוֹן
שְׁאֵרִיתָם יָזְמוּ לִרְדּוֹף
וּלְהָסִיר כֶּתֶר. טֹרַח
עֲבוֹדָה וְנִצּוּל חֶתֶר
חֲזָקָה לְהוֹסִיף שְׁבוּעַת
כֶּתֶר. וְזְהָבֵי תוֹרִים
וּנְקֻדַּת יֶתֶר: וְטֶרֶם
הַגָּעַת עִתּוֹתֵי דוֹדִים:
הָפְכוּ בַּקְרָב אֶפְרָתִים
יְדִידִים. דִּגְלָם כְּחָפְזוּ
גְּאֻלָּתָם לְהַקְדִּים.
נִרְעוּם אַנְשֵׁי גַת
הַנּוֹלָדִים: בַּעֲבוּר זֹאת
הֵסַבּוּ מִדֶּרֶךְ. בְּמַפַּלְתָּם
מֵרְאוֹת לִירָאם בַּמֶּרֶךְ.
חזן אִמַּצְתָּ וְחִזַּקְתָּ כּוֹשְׁלֵי
בֶרֶךְ. אֲשׁוּרֵינוּ כּוֹנַנְתָּ
בַּהֲסִבַּת דֶּרֶךְ:

קהל אֲשׁוּרַי שָׁמַרְתָּ עָקֵב
צִדְקוֹתֶיךָ. וְנֹגַהּ כָּאוֹר

zette őket. Szivük elolvadt, testük sorvadt, ijedségben mult ki a megmaradt tömeg. Szándékba vették, hogy utánuk üznek és elveszik ékszerüket, a nehéz munkával megszerzett vagyontól megfosztják; de hathatósabb volt a frigykötésnél tett igéreted és arany a megváltott népnél bőségben növekedett. A megváltás ideje még be sem köszönt és Efráim harczra készen, gyorsan tüzte ki a lobogót, hogy a megszabadulástsiettesse, de Gát szülöttei előtt kudarczot vallottak; ez okon kellett kerülőt tenniök, nehogy az elesettek hulláit lássák és csüggedés vegyen rajtuk erőt. Te bátoritottad és szilárditottad az ingadozókat, a kerülő uton egyengetted ösvényünket.

Lépteimre vigyáztál igazságod miatt, dicsfénynyel diszitettél bennünket szere-

eteddel. Szeretteid miatt,	…אַרְתָּנוּ בְּאַהֲבָתֶךָ.
frigyed megőrzői miatt	בַּעֲבוּר אוֹהֲבֶיךָ
őrizz meg és éltess éltető	…שׁוֹמְרֵי בְּרִיתֶיךָ
harmatoddal.	…תִּשְׁמְרֵנוּ וּתְחַיֵּנוּ בְּטַל
	…תְּחִיָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

קהל שִׁבְטֵי יָהּ הוֹצֵאתָ לִפְדְיוֹם. שְׁלֵמִים
…צָהֳרַיִם בְּעֶצֶם הַיּוֹם. שַׁדַּי כְּמוֹ כֵן הָחִישׁ
…צִבְיוֹן. שְׁנַת שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן׃ מִגַּרְתָּ
…אַרְתָּ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע. מַכְבִּיד אָזְנָיו וְעֵינָיו
…שַׁע. מַהֲלוּמוֹת וְכַחְתָּ לְגֵיו נִפְשַׁע. מָחַצְתָּ
…אשׁ מִבֵּית רָשָׁע׃ עוּרִי עוּרִי זְרוֹעַ יַד
…גְּדוֹלָה. עֲדִינָה תִּמְחַץ וְשִׁיתָהּ כָּלָה. עֶרְיָה
…עוֹר מֵאֱנוֹשׁ לְחַלְלָה. עָרוֹת יְסוֹד עַד צַוָּאר
…לָה׃ וּבְצֵאתְךָ לְיֶשַׁע בְּעוֹז אָזוּר. וְצֹאן יָדְךָ
…עֲדֵי נָזוּר. וְעַוָּיִנִים נִפְרְדוּ כְּאֵפֶר פָּזוּר.
…בְּשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזוּר׃ נָאוֹר בִּרְאוֹתְךָ בְּדָם
…תְבוֹסֵס. נָגַפְתָּ פּוֹרְכִים פָּרִים לְקוֹסֵס.
…פֶשׁ וּבָשָׂר כִּמְסוֹס נוֹסֵס. נָתַתָּ לִירֵאֶיךָ נֵס
…הִתְנוֹסֵס׃ בִּיתָה וּמַהֵר שְׁנַת גְּאוּלִים. בַּגֵּד
…גְּרִים וְחַקֵּף אֱלִילִים. בְּטוֹפְלֵי שֶׁקֶר הַפֵּל
…לִים. בְּיוֹם הֶרֶג רַב בִּנְפוֹל מִגְדָּלִים.

רַחֵם וַחֲמוֹל בֵּן יַקִּיר. רוֹוֵה נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה לְהַקִּיר. רָאָה כִּי גָבְרָה יַד הַמַּדְקִיר. רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר: יוֹם יוֹם נְצַפֶּה גְאֻלָּתֵנוּ. יָגַעְנוּ בְּקָרְאֵנוּ נִחַר גְּרוֹנֵנוּ. יָד אָזְלָה וַתַּשׁ כֹּחֵנוּ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ: צֹאנְךָ פְּקוֹד וְהָשֵׁב תְּפוּצָתוֹ. צְפֵה כִּי שָׁדְדָה מַרְעִיתוֹ. צַמֵּת עֹוֶן בָּתָּה לַהֲשִׁיתוֹ. צִיצַת נוֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ: חֶפְשׁוּ עַם מִפֶּרֶךְ בְּכֶסֶף. חֲשׁוּקֵי חֶמֶד זָהָב וָכֶסֶף. חֵרוּת הַמְצִיא וְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּחֹסֶף. חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם תִּגָּאֵלוּ וְלֹא בְכָסֶף: קְהִלּוֹת יַעֲקֹב בְּשֵׁם יִקְרָאוּךָ. קִוִּינוּ לוֹ לָז לְלָז יְרָאוּךָ. חזן קְדֻשָּׁתְךָ יַעֲרִיצוּ וּבְרוֹן יְנַשְּׂאוּךָ. קִרְיַת עַמִּים עָרִיצִים יִירָאוּךָ:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

חזק בְּעַל גְּמוּלוֹת כְּעַל יְשַׁלֵּם. לְחֵיק זֵדִים לֹא יָדְעוּ הַכָּלֵם. לְאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם. קָדוֹשׁ:

כוונת הפייטן להזכיר כל המכעיסים את ה׳ מדור אנוש עד המן ואחר כך חזור למצרים. וחתום שם המחבר בראשי החרוזות אני שמעון בר יצחק בר אבון חזק ואמץ בתורה.

קהל אִמְרוּ לֵאלֹהִים אַדִּירִים. מְאֹד מַעֲשָׂיו נָאִים וְנֶהְדָּרִים. בְּתִתּוֹ

Magasztaljátok a hatalmas Istent, kinek tettei gyönyörködtetők és dicséretesek: Ellenségein lát-

ható csudát tett; halált osztogatnak a halálra elitéltek, hóhér munkát végeznek, kik a hóhér kezébe adattak, azok fullasztának, a kiket megfullajtani akartak. És a mely gonoszságon fondorkodott az elbizakodott ellenség, lőn neki mindenért hasonló mérték, ugy, hogy büszkeségük a föld alá temetődik. Szilaj áradat mosta el azok emlékezetét, kik a bálványokat tisztelték, tengernyi vizét szólitá rájuk a mennyek Ura, megnyilt az ég összes csatornája és a hullámok áradata minden teremtést elpusztita. A teremtés törvényei megváltoztak, mivel az emberek is elfajultak, a mint ők kicsapongtak, ugy a hullám is rájuk csapott. És a keletről elköltözők,

אוֹת וּמוֹפֵת בְּצָרִים׃
נֶהֱרָגִים הוֹרְגִים אֶת
הוֹרְגֵיהֶם. וְנִצְלָבִים
צוֹלְבִים אֶת צוֹלְבֵיהֶם.
וְנִשְׁקָעִים שׁוֹקְעִים אֶת
שׁוֹקְעֵיהֶם׃ יְהִירִים
אֲשֶׁר זָדוּ בְּזָדוֹן. נִמְדְּדוּ
בְּסַאסְּאָה כְּפָעֳלָם לְדוֹן
וְהוּרַד גְּאוֹנָם שְׁאוֹל
וַאֲבַדּוֹן׃ שְׁטוּפֵי זַעַם
נִשְׁכָּחֵי רֶגֶל׃ הָהְפַּךְ
עֲלֵיהֶם בַּלָּהוֹת לְגַלְגֵּל.
כְּהוּחַל לִקְרוֹא בְּשֵׁם
וּלְרַגֵּל׃ מָרוֹם קָרָא לְמֵי
הַיָּם. וַאֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם
פָּתַח בַּעְיָם. וַיִּמַּח
יְקוּמָם בְּשֶׁטֶף דָּכְיָם׃
עֲלֵיהֶם סִדְרֵי בְרֵאשִׁית
נִשְׁתַּנּוּ. בְּשַׁחֲתָם אֶת
דַּרְכָּם נִתְגַּנּוּ. בְּרוּתְחִין
קִלְקְלוּ וּבְרוּתְחִין נִדּוֹנוּ׃
וּבְנָסוֹעַ מִקֶּדֶם יוֹשְׁבֵי

שנער. בבנין המגדל
לבם נבער. ויזמו
להגביהו לאין משער:
נועצו לב ונוסדו
מזמות. אם נצטרך
לטפי מימות. נעלה
לרקיע ונכנו:
בקרדמות: בלל
לשונם וחלשם
והתישם. ובנינם
השחית עבור לבישם.
ויפץ יי אתם משם:
רעים בגופם וחטאים
במאדם. גאון שבעת
לחם היה יסודם. ועני
ואביון לא החזיקה ידם:
יה בראות כנתמלא
ספקם. פחים ורוח
זלעפות השיקם. תחת
רשעים ספקם: צדקת
אזרח אדון זכר. ובן
אחיו נמלט מלהתמכר

Sineár lakosai balgaságukban tornyot akarták épiteni és pedig oly magasra emelni, hogy a midőn esőcsöppekre fognak szorulni, azokat fejszékkel tudhassák az égről levágni. De Ő megzavará nyelvöket, gyengité és csüggeszté őket, elrontá épületüket, hogy szégyenbe ejtse őket és elszórja őket onnan. Testben, lélekben romlott és bünös volt Sodoma és Amora népe. Dölyfösségük jó életmódjukban gyökeredzett, de szegényen, ügyefogyotton egyik sem segitett. Látván Isten, hogy a mértékük tele, ekkor kénesőt hullajtott fejükre, perzselő szél söpörte el a gonoszokat és városukat; csak Lótot mentette meg, mert Ábrahám érdemeiről megemlékezett, midőn Isten

e környék városait elpusztitotta. Tiglát (Assziria királya) követei gunyolták és szidalmazták, uruk parancsolatára, a Mindenhatót, ekkor angyal szállt le és összemorzsolta őket, akár borsajtóban. A buzgólkodó Isten lekaszabolta a népeket, melyek Assziria királylyal a folyón tulról jöttek, éles karddal, ugy, hogy csak tiz maradt meg közülök. A király a bálvány templomba szökött, de ott saját gyermekei ütötték agyon, kik ezután Ararát földére menekültek. Nabukodnozor nagyon is elbizakodott, gőgjében egekbe szállni óhajtott: de Isten haragja elérte legott. Trónjától megfosztotta, az emberek közül kitaszitotta és hét évig állatokkal volt társasága. Még a sir sem fogadta be

בשחת אלהים את
ערי הככר: חרפו וגדפו
מלאכי תלגת. בצווי
אדוניהם לגדל לעגת.
ומלאך יצא ובעטם
בגת: קנוא גלחו בתער
השכירה. בעברי נהר
מלך אשורה. ולא נותר
בם כי אם עשרה:
בהשתחותו לנסרוך
ברכו ירט. ובניו הכוהו
בזין ממורט. והמה
נמלטו ארץ אררט: רם
נתגדל משור על
מניפו. ואמר לעלות
על מרומי נפו. כי פקד
עליו חרון אפו: אדון
הסירו ממלוך במלוכה
מבני אדם טרדו
לשכבה. עם בהמות
שבע להלכה. בבוא
פקודתו נסתף פגרו.

וּבְנֶצֶר נִתְעָב הוּשְׁלַךְ
מִקִּבְרוֹ. כְּפֶגֶר מוּבָס
הוּבְאַשׁ בְּשָׂרוֹ: וּבְעַזּוּת
פָּנִים הֵעִיז בֵּלְשַׁאצַּר.
וְצִוָּה וְהוֹצִיאוּ מִן
הָאוֹצָר. כֵּלִים אֲשֶׁר
הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר:
נִתְגָּאָה לִשְׁתּוֹת בָּם
תִּירוֹשָׁיו. הוּא וְשָׂרָיו
וְנָשָׁיו וּפִילַגְשָׁיו. וּפַסַּת
יָד כָּתְבָה פֵּרוּשָׁיו:
חֲמוּדוֹת בֵּאֵר לוֹ
הָאוֹתִיּוֹת. כִּי קָצַף
עָלָיו רַב הָעֲלִילִיּוֹת.
וּבוֹ בַּלַּיְלָה נֶהֱרַג
בִּשְׁאִיּוֹת: זָד אֲגָגִי
לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד. בָּנִים
אֲשֶׁר בָּם אָב מִתְכַּבֵּד.
פִּתְאוֹם הָיָה כִּכְלִי
אוֹבֵד: קֵצַּץ עֵץ מִשְׁנֶה
לִתְלוֹת. וּלְעַצְמוֹ הֱכִינוֹ
עָלָיו לְהִתָּלוֹת.

testét, hanem kivetette mint undok dögét és a földszinén érte enyészetét. Mikor Belsáczár orczátlankodott és a kincstárból hozatott azon edényekből, melyeket Nabukodnozor hozott a szentélyből, dicsekedve itta ezekből a bort, ugy ő, mint fejedelmei és szolgái, feleségei és ágyasai: ekkor egy kéz látatlanba verset irt a falra. Dániel megfejtette neki a jeleket, hogy a Mindenható haragja iránta felgerjedt, és még azon éjjel a város ostroma alatt megöletett. Hámán kifőzte a gonosz tervet, hogy megöleti, elpusztitja a népet, melyet a mennyei atya kiválóan szeretett, de váratlanul megfeneklett. A mely bitóra Mordecheust akarta akasztani, azon kellett önmagának függeni,

mert a zsidók okosan tudtak védekezni. Amely vermet ásott, abba esett; amely mértékkel mért, neki is avval méretett. Reája mondták a dalt: Hédád, hédád! Valóban mindezen lázitók tanulhattak volna az egyiptusi király esetéből, attól, a ki vonakodott, hogy Isten népét szabadon bocsássa és dühödten kérdé: Ki az az Örökkévaló? Nem ismerem az Örökkévalót! Erre a Teremtő tiz csapással sujtotta, de életben mégis meghagyta, hogy mindenki előtt elismerje, mennyire terjed az ő ereje. Sok baj és szenvedés után, már nem segithetett másként önmagán, hanem kibocsájtotta a népet az országán. De még nem is voltak a határán, már szolgáival

יהודי עש מלחמה
בתחבלות: ובגומץ
אשר חפר נשדד.
בבאה אשר מדד
המדד. וענו עליו הידד
הידד: אמנם כל אלו
המכעיסים, היה להם
זיל לב להשים.
העדים ולהוסר ממלך
חנסים: מאן לשלח עם
המוני. וישאג ואמר מי
ה׳. לא ידעתי את ה׳:
ור נגפו בעשר להכו.
בעבור זאת העמידו
האריכו: להודיע לכל
מה הגיעו בכה:
בחברות ופצעים אותו
אלת. ובירית חציו
כבדו פקח. ואחרי כן
חזקה ידו לשלח:
תחום מצרים עד לא
הרחיקו. הוא ועבדיו

eltökélték, hogy a népet üzőbe vegyék és legott fegyvert ragadtak. De az egekben a Mindenható is tanácsot ült szentjeivel és azt határozta el, hogy a tengeren át utat vág és a hatalmas áradatban átvonulnak szárazon. Az egyiptusokat is bele csalja, de azok nagy nehezen haladhatnak előre a tengerben, végre mint az ólom ugy sülyednek a tenger mélyébe. A kik pedig a vizek közepett száraz ösvényen átmentek, azok dicséretet és hálát mondanak az egek Urának, a ki érettünk harczra kelt Egyiptom ellen. Ettől fogva meg lőn állapitva örök időre, hogy hatalmát és csudatetteit örökkétig elbeszélik és az Egyiptomból való kivonulást énekekben emlitik.

עֵצָה הֶעֱמִיקוּ. לִרְדּוֹף אַחֲרֵיהֶם מָגֵן הֶחֱזִיקוּ: וְצוּר נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה. שָׁת אֶת הַיָּם לְחָרָבָה. בַּיָּם נָתַן דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה: רֶסֶן מַסְעֵה הִרְסִין עֲנָמִים. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת לְגַלֵּי הוֹמִים. וְצָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּעִמְקֵי יַמִּים: הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם. אֲשֶׁר נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרָיִם: מֵאָז וְהָלְאָה הוּקְבַּע לְדוֹרוֹת לְסַפֵּר לָעַד כֹּחַ וּגְבוּרוֹת. וּלְהַזְכִּיר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּשִׁירוֹת:

Ugyan; az Örökkévaló segitett azon napon!

חזן וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא:

Az erényéről ismeretes népnek, gyermekeknek, kiket mint a csemetéket neveltek, dicsőségben megnőtt törzsnek, azoknak, kik a törvényen odaadással csüggnek, mindent megtesznek és engedelmeskednek; a hetven nemzet közül kiválasztott népnek, melynek ivadékai a nemzetek közt ismeretesek, jótékonyságukról híresek, erkölcsükre minden országban rámutatnak, tudománykedvelők és a tudományért sokat áldoznak. Mint pecsét vésődtek (Isten) karjára, a csudatettekre szoktattak és mindenha megmentettek. Megmentve a rövidkezűek közül, hirt és hatalmat szereztél nekik.

És Izráel látta a (hatalmas) kezet,

hogy miként dorgálja a szörnyeteget, átjárót készit a tengeren, szélvészszel viharozza a hullámokat és egyenes utat rendez köztük, csudálatos,

פ״ס א״ב.

אֵילֵי הַצֶּדֶק יְדוּעִים. בָּנִים מְגֻדָּלִים כִּנְטִיעִים. גֶּזַע תִּפְאֶרֶת מְטָעִים. דְּבֵקִים וַחֲשׁוּקִים דַּרְדְּעִים. הַהוֹגִים הַגּוֹנִים וְנִשְׁמָעִים. וְתִיקִים נִבְחָרִים מִשִּׁבְעִים. זַרְעָם בָּעַמִּים נוֹדָעִים. חֲמוּדִים וּמַעֲשֵׂיהֶם נָעִים. טוּבָם בְּאַרְצוֹת מוּדָעִים. יוֹדְעִים יְדוּעִים וּמְיוּדָעִים. כְּחוֹתָם בִּזְרוֹעַ נִקְבָּעִים. לְמוּדֵי נִסִּים וְנוֹשָׁעִים:

נוֹשָׁעִים מִבֵּין קִצְרֵי יָד. תַּתָּה לָמוֹ שֵׁם וָיָד:

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד:

מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין בִּגְעָרָה. נוֹתֶנֶת בַּיָּם מַעְבָּרָה. סוֹעֶרֶת גַּלִּים בִּסְעָרָה. עוֹרֶכֶת מְסִלָּה יְשָׁרָה.

bámulatos módon. Aztán, hogy sülyeszti az ellenséget, kit az irigység háborura ösztökélt, hogy fékezi a felfuvalkodottak büszkeségét, kivonva hüvelyéből a kardot, hogy jámbor népét bajtól megmentse. Bajtól menekült Isten népe, hogy az Ő igazságát akár a hatalmas hegységek hirdesse.

Ekkor énekeltek Mózes és Izráel gyermekei:

fenséges dicsérő- és hálaéneket az Ő uralkodása és kormányzása dicsőségének, hogy diadalát és hatalmát magasztalják és magasztosságát még magasabbra emeljék, hogy a győzelmet, hatalmat és nagyságot áldással és énekkel dicsérjék, hogy szent egységét, dicső fenségét énekkel, dallal és szavalattal kifejezzék, a végtelen jóságu Istennek hálaéneket zengjenek és a dicsőités koronájával feldiszitsék.

פְּלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת מַאֲדִירָה, צוֹלֶלֶת קָמִים בִּגְבוּרָה, קִנְאַת מִלְחֶמֶת מְעִירָה, רַהַב מַחֲצֶבֶת בְּעֶבְרָה, שׁוֹלֶפֶת חֶרֶב מִתַּעְרָהּ, תַּמָּתוֹ לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה:

מִצָּרָה נוֹצְלוּ עַם אֵל. וְהִגִּידוּ צִדְקָתוֹ כְּהַרְרֵי אֵל:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

מיוסד ע״פ א״ב.

שֶׁבַח וְהוֹדָאָה מְעֻלָּה, מַלְכוּת שְׂרָרָה וּמֶמְשָׁלָה, עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לְאֵיָלָה, וְרוֹמֵמוּת לְמַעְלָה לְמַעְלָה, נֶצַח גְּבוּרָה וּגְדֻלָּה, בְּרָכָה וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה, רִנָּה וְזִמְרָה וּצְהָלָה, יִחוּד קְדוּשָּׁה וּתְהִלָּה, צְפִירָה וְתִפְאֶרֶת לְסַלְסְלָהּ, תָּמִיד לִמְאֹד נַעֲלָה:

Feldiszitsék énekkel és hálaadással a Teremtőt, a ki meghallgat a szorultságban és tágit rajtunk.

Győzedelmem és énekem: Isten!

Lépteimet ösvényein vezeti, ellenségeimet haragjában megbünteti, szemeim láthatják, hogy ellenségem megalázódik, elsülyed. A világ teremtője az én segitőm, Ő nyitotta meg a börtönöm ajtaját. Ő zabolázta meg kegyetlenkedő ellenségeimet, kik csak kinoztak engemet; ezért folyton folyvást hálát mondanak Neki fejedelmeim, tanitóim, bölcseim és iróim. Iróim magasztalták magasztos jobbját! A háboru az Örökkévalóé!

Az Örökkévaló á háboru Ura!

Igazságot ölt pánczélképpen, erővel, hatalommal fegyverkezik. Mindent tud,

קוֹל תּוֹדָה לְצַלְצְלָה, נֵזֶר וַעֲטָרָה לְכַלְּלָה.

לְכַלְּלָה בְּרוֹן וְהוֹדָיָה. לְצוּר הָעוֹנָה בַּמֶּרְחַב יָהּ:

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ:

מְיוּסָד ע״פ תשר״ק.

תָּמַךְ בְּמַעְגְּלוֹתָיו אֲשׁוּרַי. שִׁחֵת בַּחֲמָתוֹ צוֹרְרַי. רָאֲתָה עֵינַי בְּשׁוּרַי. קָמַי הוּכְרָעוּ וְשׁוֹרְרַי. צוּר עוֹלָמִים בְּעוֹזְרַי. פִּתַּח מִמַּסְגֵּר אֲסִירַי. עוֹיְנַי וּמַפְרִיכַי וְצוֹרְרַי. סָגְרוּ הֱיוֹתָם כְּעוֹבְרַי. נֶצַח יְנַצְּחוּהוּ אַדִּירַי. מְלַמְּדַי וּמַשְׂכִּילַי וְסוֹפְרַי:

וְסוֹפְרַי רוֹמְמוּ יְמִין רוֹמֵמָה. כִּי לַיְיָ הַמִּלְחָמָה:

יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

ע״פ א״ב.

לוֹבֵשׁ צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן כֹּחַ וּגְבוּרָה מְזֻיָּן. יוֹדֵעַ

tanu és biró, királyi diszbe ruházkodik. A rabszolgaság idejét felényire szállitotta le és jól megszerezve vezette ki az Ő seregeit teljes számban. Falak közt épitett utat, egyengette az ösvényt, szétválasztá a tenger hullámait, országutnak beillő járót kerekitett. Elkészülvén, átvezette seregeit, de az ellenséget a tengerbe döntötte.

Fáraó szekereit és seregeit

törte, dobta, pusztitotta, tűzbe, vizbe behajtotta, tenger hullám boritotta; mindnyájáé egy halál, foszlanak mint kenderszál; szekérről a kerék szakad, meg-megakad, a mig végre meg se mozdul és mindenestül a tengerbe hull. Itt a hullám, ott a villám fojtja, sujtja az üldözőt, ki Istenből csufott űzött; iszap köti annak lábát, hullám

וָעֵד וְדַיָּן. טַכְסִיסֵי מַלְכוּת מְצֻיָּן. חָצָה וְדִלֵּג מִנְיָן. זְמַן שִׁעְבּוּד תִּנְיָן. וּבִרְכוּשׁ מִקְנֶה וְקִנְיָן. הוֹצִיא צְבָאוֹתָיו בְּמִנְיָן. דֶּרֶךְ חוֹמוֹת בִּנְיָן. גְּזָרִים הִסְלִיל בְּעִנְיָן. בְּשׂוּמוֹ מַעֲמַקֵּי יָם. אֹרַח וּמַסְלוּל מְסֻיָּם:

מְסֻיָּם לְהַעֲבִיר כָּל חֵילוֹ. וַיְנַעֵר בְּאֹמֶץ גָּדְלוֹ:

מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ:

ע״פ א״ב.

אִבַּד וְשִׁבַּר וְכִיָּקָם. בָּאֵשׁ וּבְמַהֲמוֹרוֹת הִפִּילָם. גַּלִּים כִּסּוּ קְהָלָם. דּוֹעֲכוּ כַּפִּשְׁתָּה כֻּלָּם. הֵסִיר אוֹפַנֵּי גִלְגַּלָּם. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת לְהַכְשִׁילָם. זוֹרְמוּ עָבוֹת לְמוּלָם. חֲצָצֶיךָ הִלְּכוּ לְשַׁכְּלָם. טָבְעוּ בְּבוֹץ רַגְלָם. יָשׁוּב

mossa tépett haját, le-leroskad, aztán eldűl, bálvány nem jő segitségül. Oltalmukra nincsen más, csak szégyen és pirulás.

בְּרֹאשָׁם עֲמָלָם. כָּרְעוּ קָרְסוּ בְּנָפְלָם. לְהָסִיר מֵעֲלֵיהֶם צִלָּם׃

צִלָּם הוּסַר וְנִזְעָמוּ. וּבוֹשׁוּ וְגַם נִכְלָמוּ׃

Mélység boritotta el őket.

תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ׃

Hullám és tenger áradása mosta őket tisztára; a balga urak ellen felbőszült az elem, a szövetségesek mind elestek; testüket kinyujtozta a halál, mint ólom sülyedtek a viz alá. Szabadon ment át szerzeményed, magasztalván nagy tehetséged; énekesek, dobosok és fuvolások, zsolozsmákat és énekeket hangoztattak. Dicsérték Reményemet és Bizalmamat, kinek köszönhetem diadalmamat.

מִשְׁבָּרִים נִתְחַטְּאוּ וְגַלִּים. נֶגֶד שָׂרֵי אֱוִילִים. סוֹעֲרִים הוֹמִים וּמִתְנַטְּלִים. עוֹזֵר רַהַב מַפִּילִים. פִּגְרֵיהֶם הוּצְּאוּ חֲלָלִים. צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת מִסְתּוֹלְלִים. קְנוּיִם עָבְרוּ גְאוּלִים. רוֹמְמוּת יְמִינְךָ מַגְדִּילִים. שָׁרִים מְתוֹפְפִים כַּחוּלְלִים. תִּשְׁבָּחוֹת וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים׃

וְהִלּוּלִים לְתוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי. וְעַל מְשַׂנְאַי לְהַגְבִּירִי׃

Jobbod oh Örökkévaló dicsőitett!

יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי׃

A világ épületét avval raktad, birtokaidd**a** tele

מיוסד ע״פ ס״סמח שמעון בר יצחק.

שֶׁתַּתָּה עוֹלָם בְּבִנְיָנָהּ.

a föld, magasra tetted lakóhelyedet, előtted disz és fenség, jobbodban örök kedvesség, midőn gyermekeid segitségére indulsz: megrendülnek Előtted a hegyek, vizek reszketnek haragodtól; igazsággal tele a jobbod, erő és üdv a népednek; megtorlás, büntetés gyülölőidnek, engem támogat jobbod. Jobbod győzedelmes, hogy az ellenséget leverje, engem pedig hithűséggel eljegyezzen.

מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ.
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ.
וְהוֹד וְהָדָר לְפָנֶךָ.
נְעִימוֹת נֶצַח בִּימִינֶךָ.
בְּצֵאתְךָ לְיֵשַׁע בָּנֶיךָ.
רָעֲשׁוּ הָרִים מִפָּנֶיךָ.
יָחִילוּ מַיִם מֵחֲרוֹנֶךָ.
צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ. חַיִל
וְיֶשַׁע לַהֲמוֹנֶיךָ. קַנּוֹא
וְנוֹקֵם לְשׂוֹטְנֶיךָ. כִּי
תָמְכָה יְמִינֶךָ:
יְמִינְךָ הוּגְבְּרָה לַהֲרוֹם. וְאוֹתִי
בֶּאֱמוּנָה לְאֶרוֹם:

Fenséged nagyságával feloszlatod.

וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס:

Tanitványt, oktatót és tanitót, felügyelőt, uralkodót és helytartót; lovagot, lovat és öszvért; rokont, vérrokont és barátot; a jelentéktelent, a köztiszteletben és becsületben állót, a munkást és a földművest és igavonó barmát; a gazdagot és a társát és barátját; a napszámost

ע"פ תשר"ק.

תַּלְמִיד לוֹמֵד וּמְלַמְּדוֹ
שׁוֹטֵר וּמוֹשֵׁל וּפְקִידוֹ
רַכָּב סוּסוֹ וּפִרְדּוֹ. קָרוֹב
וְגֹאֲלוֹ וְדוֹדוֹ צָעִיר
וְיָשִׁישׁ וּמְכַבְּדוֹ. פּוֹעֵל
וְאִכָּר וְצִמְדּוֹ. עָשִׁיר
וְרֵעוֹ וִידִידוֹ. שָׂכִיר
וְשׂוֹכֵר וּמְשַׁחֲדוֹ. נָדִיב

és a bérlőt és az ügynökét; a fejedelmet és unokáját és dédunokáját, az inast és a gazdáját és szolgáját: veszedelembe döntötted, minden vagyona elveszett. Keze által jutott Egyiptom egész serege tűzbe és vizbe.

וְנִינוֹ וְנֶכְדּוֹ. מְשָׁרֵת אֲדוֹנוֹ וְעַבְדּוֹ. לַאֲבַדּוֹן הוֹרַד כְּבוֹדוֹ. הִפְרַע וְכָל הַבָּא בְיָדוֹ:

בְּיָדוֹ כָּל חֵיל מִצְרַיִם. בָּאוּ בָאֵשׁ וּבַמַּיִם:

Orrod leheletével vizek tornyosultak fel.

וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מָיִם:

Megsürüsödött a mélységek szine, vizek kövekké szilárdultak, emelkedések sima utakká lettek, magaslatok falakká egyenesedtek. Ezt látták az országok királyai, megdöbbentek és reszkettek félelemtől; magasztalással adóztak Istennek, ki hatalmat és erőt ad; megtorolja az ellenséget, a háborut meginditja és lecsititja, a földön változásokat idéz elő. Dicsőitsétek kellemes dalokkal! Dicsérő és magasztaló ének való

לָכְדוּ פְּנֵי תְהוֹמוֹת. כָּאֶבֶן נִתְחַבְּאוּ מֵימוֹת. יָשְׁרוּ מְסִלּוֹת רָמוֹת. טִירוֹת גְּבוֹהוֹת כַּחוֹמוֹת. חָזוּ מַלְכֵי אֲדָמוֹת. זָעוּ וְנִתְפַּלְּצוּ בְאֻמּוֹת. וְנָתְנוּ לָאֵל רוֹמֵמֹת. הַנּוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת. הִקְדִּיק בְּצָרִים נְקָמוֹת. גָּבַר וְהִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת. בָּאָרֶץ שָׂם שַׁמּוֹת. אַדְּרוּהוּ שִׁירוֹת נְעִימוֹת:

נְעִימוֹת לְשַׁבֵּחַ וְלַעֲדוֹף. בְּהַפִּילוֹ צַר לִנְדּוֹף:

Neki, a ki az ellenséget ledönti.

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף:

Mondá az ellenség: üzőbe veszem!

מיוסף פ״פ. א״ב.

אוֹיְבִים נֶחֱלָקוּ לְכִתּוֹת. בְּהַשָּׁאַת פֶּתֶן לְפַתּוֹת. גִּבּוֹר הַמַּפְלִיא אוֹתוֹת. הֲדָכָם וּבְעָטָם כַּגִּתּוֹת. הִכָּם בְּתַחֲלוּאֵי מִיתוֹת. וְכֻלָּם בְּנֶגֶף לְכַתּוֹת. זֵדִים עוֹרְכֵי חֲנִיתוֹת. חֲגוּרֵי חֲרָבוֹת וְקַשָּׁתוֹת. טוֹרְפוּ בְּמַכְמוֹרֵי רְשָׁתוֹת. יֵין הַחֵמָה לִשְׁתּוֹת. בְּזָכְרְךָ שְׁבוּעַת בְּרִיתוֹת. לְצָרָה נִשְׂגַּבְתָּ לְעִתּוֹת:

לְעִתּוֹת בַּצָּרָה נִמְצֵאתָ לָמוֹ. וּבְעַזִּים חוּשְׁלְכוּ צָרִימוֹ.

A kigyó unszolására csapatokra oszlottak az ellenségek: de a csudatevő Mindenható összetaposta őket, halálos sebekkel sujtá őket és ragályos betegségekkel pusztitá őket. A büszke lándzsások karddal, íjakkal övedzve veszedelmes hálókba kerültek, hogy üritsék a méreg-bort. Megemlékezvén a frigy esküjéről, szükség idején menedékváruk lettél. Szükség idején megjelentél nekik és a hullámokba sülyedtek ellenségeik.

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ:

Leheleteddel fujtál, és betakarták őket

מֵי יַם סוּף הוּצְפוּ. נִבְכֵיהֶם לְרֹאשָׁם צָפוּ. סָלִית צָרִים וְנִשְׁטְפוּ.

a nádas tenger vizei feltornyosodtak, a hullámok fejük fölé csaptak és elsodorták az ellenséget,

habzó dühvel rántották magukkal, hálót vetettek lábaiknak. Összeszorult szivük, lelkük, kinok faggatták, a mikor észrevették, hogy csufosan buknak el, számukra nincs menekülés, vergődés közben meghaltak, mire a megszabadultak igy kiáltottak:

עברה וזעם נאפפו. פחים לרגלם הוקפו. צירים אחזום ונהדפו. קלעו נפשם ונגפו. ראו ופניהם חפו. שברו עצמותם ושפו. תנופת שוא הונפו:

הונפו והומכו חללים. וקול השמיעו גאולים.

Ki olyan mint Te a hatalmasok között!

מי כמכה באלים:

Az Uralkodó hatalmas és rettenetes, környezete is nagyon retteg tőle. A lakóhelye a vizek fölött ivedzik és meghallja és megfigyeli a könyörgést. A szentek által magasztaltatva, a szentségben tisztelve és dicsőitve. Haragja megingatja a világ oszlopait, szava gyorsan terjed számtalan seregeihez, kik sietnek küldetésüket végrehajtani. Buzgó, és haragjában megtorló,

מיוסד ע״פ ס״הסמח שמעון בר יצחק.

שליט חסין ונורא. מאד סביביו נשערה. עליות במים קרה. ושומע ומאזין עתירה. נערץ בקדושי טהרה. בקדש נאדר לפארה. רודף עמודים בגערה. ירוץ דברו מהרה. צבאותיו אין לשערה. חשים במשלחתו למהרה. קנוא ונוקם

בְּעֶרְבָּה. וּמֵחִישׁ עֶזְרָה בַּצָּרָה:

de a szükségben rögtön segit. Szükségben oltalmaztad és megmentetted őket, ellenségeik vesztét látták szemeik.

בַּצָּרָה גְּנַנְתָּם וַתְּפַלְּטֵמוֹ. וּבְפוֹרְכֵיהֶם רָאוּ עֵינֵימוֹ:

נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ:

Kinyujtád jobbodat, és elnyelé őket.

ע״פ תשר״ק.

תְּהוֹם זְרָקָן לְיַבֶּשֶׁת. שׁוּר זוּ בְּפִגְרֵי חֲשׂוּפֵי שֵׁת. רוֹעֶדֶת תֵּבֵל וּמַרְגֶּשֶׁת. קָבְרָם אֵינָהּ מְבַקֶּשֶׁת. צוֹחָה וּפָתְחָה בַּאֲרֶשֶׁת. פָּחֲדָה מֵהִכָּלֵם בְּבֹשֶׁת. עֵת לְדִין מִתְבַּקֶּשֶׁת. שִׂיחַ מָה רוֹחֶשֶׁת. נִזְכֶּרֶת הֶבֶל וְנִרְעֶשֶׁת. מִקֶּדֶם נֶאֱרֶרֶת וְנֶחֱלֶשֶׁת. בִּרְאוֹתָהּ יְמִינְךָ מְאַשֶּׁשֶׁת. אָז עָרְבָה לָגֶשֶׁת:

A mélység szárazra vetette őket, hogy hulláikat meglássák, a föld ijedve, rettegve mozgott, nem akarta őket eltemetni, jajgatott és panaszkodott, félt, hogy szégyenbe esik, ha itéletre keresik, mivel védekezik, hogy ha Ábelre emlékezik, a ki miatt megátkoztatott. De meglátván jobbod intését, akkor reá állt, hogy elnyelje Egyiptom népét, mig néped a tengeren átvonult.

לָגֶשֶׁת לִבְלוֹעַ אוֹם הַלֵּזוּ. וִידִידִים עָבְרוּ וָגָזוּ.

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ:

Kegyelmedben vezetéd ezen népet.

Nem az ő cselekedeteik miatt, hanem nagy kegyelmedért megtudattad ellenségeikkel, hogy jóságod és kegyelmed rajtuk vagyon, megemlékeztél atyáiknak tett esküdről és megszabaditottad őket kinzóiktól, felhőoszlopon jártál előttük, és vezetted törzseiket. Megismertetted velük törvényedet, csudákat müveltél értük, hatalmadat nyilvánitottad előttük, a kik hallották, megrettegtek és csodálkoztak. A kik hallották, leestek, rettegve ámultak-bámultak.

לֹא כְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. כִּי אִם בְּחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם. יָדַעְתָּ לְכָל אוֹיְבֵיהֶם. טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם. חוֹק שְׁבוּעַת אֲבוֹתֵיהֶם זָכַרְתָּ לִפְדוֹתָם מִמְּעַנֵּיהֶם. וּבְעַמּוּד עָנָן לִפְנֵיהֶם. הוֹלַכְתָּ וְנִהַלְתָּ שִׁבְטֵיהֶם. דָּתְךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם. גְּבוּרוֹת פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֵיהֶם. בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לְעֵינֵיהֶם. אָפְפוּ חַתַּת כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם:

שׁוֹמְעֵיהֶם מִשְּׁמַנָּם יֵרָזוּן. וּבְעָתָה וּפַלָּצוּת יוֹחֲזוּן.

Népek hallották és remegtek.

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן:

מיוסד ע״פ א״ב עד סוף מ׳.

Jeleket, tüneményeket és csudát tettél hatalmas karoddal, midőn kedveltjeidet a rabszolgaságból kivezetted és a szabadságot nekik kihirdetted. Vigan

אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים וְנִסִּים. בְּהוֹצִיאֲךָ מִפֶּרֶךְ אֲנוּסִים. גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ חוּסִים. דְּרוֹר קָרָאתָ לַעֲמוּסִים. הוֹצֵאתָם

mentek ki, mert volt holmi, a mit Egyiptomból vittek ki. A munkafelügyelők és a robottisztek értékes holmijai elvesztek. Elmerültek, elsülyedtek az egyiptusi népek, rájuk borultak a tengerek. Mint mikor szikrát fogott a kóró, ugy forrongott a bálványimádó. A bálványimádók álmélkodva ültek; végórája ütött minden kegyetlenkedőnek!

בִּרְכוּשׁ שָׁשִׂים. וַיְנַצְּלוּ
אֶת אֶרֶץ חֲנֵסִים.
זְדוֹנִים וְשָׂרֵי מִסִּים.
חֵילָם בְּרַגְלָם רְמוּסִים.
טָבְעוּ וְצָלְלוּ פַּתְרוּסִים.
יַמִּים עֲלֵיהֶם מְכַסִּים:
כְּקָדוֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים.
לָבְשׁוּ חֲרָדוֹת מַכְעִיסִים:
מַכְעִיסִים יָשְׁבוּ בָדָד לְדוּם. כִּי נִכְרְתוּ צָרִים מֵהֲדוּם.

Edom törzsfejei is megijednének.

אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם:

Edom és Moáb törzsfejeit aggodalom és félelem bántotta; Kanáan többi lakosai is álmélkodtak Egyiptom elestén. Ha ilyen tisztes birodalom, a melynek sok tartomány hódolt, ilyetén módon lakolt; hogy összetaposva mint pozdorját

מיוסף ע״פ א״ב.

אַלּוּפֵי אֲדוּמִים
וּמוֹאָבִים. בִּרְעָדָה
וּבְדְאָגָה כּוֹאֲבִים. גָּרֵי
כְנַעַן הַיּוֹשְׁבִים. דּוֹמוּ
בְּמַפֹּלֶת לְהָבִים. הַגּוֹי
הָעַז הַחֲשׁוּבִים.
וּמַמְלָכוֹת אֲשֶׁר כָּבְרִים
מְשִׁיבִים. זְעוּכִים
רְמוּסִים וְנִסְחָבִים.
חֲשׁוּכִים וְכַפִּשְׁתָּה
כָבִים: טְבוּעִים בְּגַלֵּי

félre dobva tengerbe került, hullámokba merült: mi leszen ő velük, ha az itéletnap közeleg? Közelben, távolban remegtek a népek, Isten itéletétől ők is féltek.

Félelem szállt reájuk.

Nagyságodtól megdöbbentek a népek, megzavarodtak fejedelmek és bölcsek, befogták szájukat és nem beszéltek; arczukon ez aggodalmas kérdés volt irva: nem éri-e őket is Egyiptom sorsa? Szivüket, lelküket ez bántotta. Ez alatt sürögve-forogva indult a rég várt szabadságra Isten választott népe, kit a Mindenható vezérle, utbaigazitotta és hordotta az örökös lakásba. Örök házat adtál kiválasztottjaidnak, kiket sasszárnyakon vittél.

Elvitted őket és elültetted örökséged hegyére.

רְהָבִים: יִמְתְּקוּ לָמוֹ רְגָבִים: כְּמוֹ כֵן גַּם הֵם נֶחֱרָבִים: לְיוֹם תּוֹכֵחָה קְרוֹבִים:

קְרוֹבִים וּרְחוֹקִים אָחֲזוּ בְעָתָה. וְצוּר עִתְּדָם לִמְחִתָּה.

תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה:

מֵרוֹמְמוּתְךָ נָדְדוּ עַמִּים. נוֹאֲלוּ שָׂרִים וַחֲכָמִים. שָׂמוּ יַד לְפֶה וְנֶאֱלָמִים. עֲגוּמִים בְּפָנִים נִזְעָמִים. פֶּן יִקְרָאֵם כַּעֲנָמִים. צִירִים אֲחוּזִים מִתְקוֹמְמִים. קְרוּאִים וּלְקוּחִים מֵעֲמָמִים. רָצוּ וְנִמְשָׁכוּ מוּשְׁלָמִים. שַׁדַּי הוֹלִיכָם שְׁלֵמִים. תְּרַגְּלָם לְבֵית עוֹלָמִים:

עוֹלָמִים הִנְחַלְתָּ לִסְגֻלָּתֶךָ. וְכַנֶּשֶׁר נְשָׂאתָם בְּאֶבְרָתֶךָ.

תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתֶךָ:

מיוסד ע״פ א״ב.

אַרְבָּעָה נִקְרְאוּ נַחֲלָה,
בְּחֵפֶץ וּבְאַהֲבָה כְּלוּלָה
גְּבוּל אֶרֶץ הַמְּעֻלָּה,
דִּירַת בִּנְיַן זְבוּלָה,
הַנְּתוּנָה מִימִין הַגְּדוֹלָה
וּמְקַבְּלֶיהָ בְּרֶתֶת וְחִילָה
זֶה הַיּוֹם נָגִילָה, חֵרוּת
הַמְּצִיאָה לִסְגֻלָּה, טְרוּדִים
עַתָּה בַּגּוֹלָה, יוּזְמְנוּ
לְיוֹם גְּאֻלָּה, כַּאֲשֶׁר שֶׁמַע
לְעֶגְלָה, לְאוֹיְבָיו יַעֲשֶׂה
כָלָה:

כָּלָה וְנֶחֱרָצָה לְהַרְעֵד. בְּיוֹם כִּי
אֶקַּח מוֹעֵד.

A kivánatos örökség nevezet négy kiváló dologra illett: az igéret földjére, a dicső szentségre, az égből jött törvényre és a kiválasztott népre. Örvendezzünk ma, ma van szabadságunk fordulója, de a kik még most is elnyomás alatt sinylődnek, azokra is jobb napok derülnek, mert a hogy Egyiptom népsége járt, akként pusztulnak egyéb ellenségei is. Tönkre megy és elpusztul, ha elérkezik a fizetés napja.

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Az Örökkévaló uralkodik mindörökké.

מְלוּכָה וּגְבוּרָה שֶׁלּוֹ,
נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם רַגְלוֹ,
שִׂמְחַת עוֹלָם בְּהַגְדִּילוֹ,
עָלַי בְּאַהַב בְּהַדְגִּילוֹ,
פְּנוֹת אוֹיֵב וּלְהַשְׁפִּילוֹ,
צֹאנוֹ לִרְאוֹת בְּצִלּוֹ,
קַרְנוֹת מִצְרַיִם בְּהַפִּילוֹ,

Övé az uralom és hatalom! boruljunk le lába zsámolyához, midőn az örök örömöt növeszti és szeretetét fölöttem lobogtatja. Ellenségei megalázodnak, nyája árnyékában legel, a gonosztevőknek leüti szarvaikat, hogy hatalmát

רוֹמְמוֹתָיו לְהַגִּיד וְחֵילוֹ. שְׁכֶם אֶחָד לַעֲבוֹד לוֹ. תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ לְהַלְלוֹ׃
לְהַלְלוֹ יִחוּדוֹ לְהַעֲרִיץ. יְיָ מֶלֶךְ תָּגֵל הָאָרֶץ.
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ׃

סימנה שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

שֵׁם יִקָּרֵא כִּכְתִיבָתוֹ. מֵחֶצְיוֹ תִּתְמַלֵּא תֵּיבָתוֹ. עוֹד תִּתְנַשֵּׂא מַלְכוּתוֹ. וְכִסְאוֹ יִכּוֹן בִּמְלֵאָתוֹ. נְטִישׁוֹת יָסִיר בְּהַכּוֹתוֹ. בְּאוֹיְבָיו יִתֵּן נִקְמָתוֹ׃ רְבוֹת מוֹפְתֵי גְבוּרָתוֹ׃ יִתְקַע בַּשּׁוֹפָר בִּסְעָרָתוֹ. צִיּוֹן יְקַנֵּא בְּקִנְאָתוֹ. חַיַּת קָנֶה בְּגַעֲרָתוֹ. קִרְיַת מֶלֶךְ בִּבְנוֹתוֹ. חֶבְיוֹן עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ. זְרוּיִם בְּקַצְוֵי אַדְמָתוֹ. קְבוּצִים בְּבֵית תִּפְאַרְתּוֹ. חזן וְשָׁם נְשׁוֹרֵר תְּהִלָּתוֹ. אָמֵן

és nagyságát hirdesse. Vállvetve szolgálunk neki. a világmindenség Őt tiszteli. Hogy dicsőitsük és egységét magasztaljuk, az Örökkévaló uralkodik, örvend a föld!

És az Örökkévaló leszen király az egész földön.

Neve irása szerint ejtődik ki, első felével az Ő környezete telik meg, de birodalma terjeszkedik és világtrónusa az egészen alapszik. Megveri Széirt, midőn mindent kiirt, a mi ellenszegül hatalmának, és jeladásul a sofárba fú. Ekkor Cionért buzdul, minden akadály pusztul, a királyi székhely felépül, győzedelme dicsőségeül. És a számkivetettek összegyülekeznek és ott énekelnek, hirdetik igazságát,

חַסְדּוֹ וְצִדְקָתוֹ. מוֹרֶה צֶדֶק לַעֲדָתוֹ. בְּתוֹכָם יַצִּיב שְׁכִינָתוֹ:
שְׁכִנָתוֹ עִמָּנוּ לְהִתְאַחֵד. וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה לְגוֹי אֶחָד.

kegyelmét, a ki jóra tanitja községét és közéje helyezi székhelyét. Fenségét egyesiti velünk, és egységes néppé tesz bennünket.

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Azon a napon leszen az Örökkévaló: Egy és neve: Egy!

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

Ugyan, hadd szálljon fel Téged szentelő énekünk, mert Te vagy Izrael szentje és segitője.

סלוק

חַסְדֵי יְיָ אַזְכִּיר תְּהִלּוֹת יְיָ. כְּעַל כֹּל אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְיָ. וְרַב טוּב לְבֵית אִיתָנַי. אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ כְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסָדָיו לְעֵינַי. וַיֹּאמֶר אַךְ עַמִּי הֵמָּה וּבָנַי. בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ נֶאֱמָנַי. בְּנֵי אֱמוּנַי בְּנֵי בְחוּנַי. וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ מִיגוֹנַי. בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר בְּעִנְיָנַי. וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַ הֲמוֹנַי. בְּאַהֲבָתוֹ

Az Örökkévaló kegyelméről emlékszem meg az Örökkévaló dicséretében; mindazokról, mi jót tett velem az Örökkévaló, velem és őseimmel, a mit velem tett csupa kegyelemből és irgalomból. És mondá: „Ez az én népem, gyermekeim, kik nem hazudtolják meg hitemet, hűségben kipróbált gyermekeim gyermekei.“ És Ő volt minden bajban segitőjük, inségükben pártolójuk. Kiküldött angyala segitett seregeimen: szeretetében és

וּבְחֶמְלָתוֹ גְּאָלָם
מִמְּעַנֵּי: וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם
עַד הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְיָ: וְלֹא
הֵסִיר חַסְדּוֹ מֵהֶם בְּכָל
מְקוֹם גָּלוּתָם. וְלֹא
מְאָסָם וְלֹא גְאָלָם
לְכַלּוֹתָם. גָּלוּ תְּחִלָּה
לְמִצְרַיִם בְּשִׁבְעִים
נַפְשׁוֹתָם. וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ
בִּמְאֹד מְאֹד לְהַרְבּוֹתָם:
וַיִּתְחַכְּמוּ עֲלֵיהֶם פּוֹטִים
לְהַשְׁחִיתָם: הָפַךְ לִבָּם
לִשְׂנֹאתָם. וּלְהִתְנַכֵּל
בְּסִבְלוֹתָם. וַיַּעֲבִידוּם
בְּפֶרֶךְ בְּכָל עֲבוֹדָתָם.
וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי
מִסִּים לְעַנּוֹתָם. וַיִּצְעֲקוּ
אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם
מִמְּצוּקוֹתָם: וְלִמְעוֹן
קָדְשׁוֹ הַשָּׁמַיְמָה עָלְתָה
שַׁוְעָתָם: וַיָּקֶם לָהֶם
מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעָם

könyörületességében megmentett sanyargatóimtól; Ő vezetett és vitt idáig és mostanáig segitett az Örökkévaló. És bárhová vetette, soha meg nem vetette, kegyelmét nem vonta meg tőlük. Legelőször Egyiptomba vetette, hetvenen voltak, de ott nagyon megszaporodtak, az egyiptomiak azon fondorkodtak, miként rontsák meg; szivük gyülöletre fordult, nyomasztó terhet kigondolt és szigorusággal szoritották a rabszolgamunkára; robot-tiszteket rendeltek reájuk, hogy kényszeritsék és kinozzák. E szorultságukban az Örökkévalóhoz kiáltának és panaszaik az egekbe hatának; ekkor segitőket támasztott nekik, hogy segitsenek bajukon. El-

küldé Mózest és Áront, a kiket küldötteinek választott és csudákat mutatott Egyiptom földén. Folyóikat, vizeiket vérré változtatta, melyben kiadta páráját mind a hala. Szólt, és vadállat meg csunya féreg jött rájuk; a vadállat falta őket, béka rontott köztük; mezei egér rágta a növények gyökerét, sáska pedig minden gyümölcsét, elpusztitották minden földjét. Jég verte el a szőllőt. Barmaikat jégesőnek adta, éjjeli ragadozóknak élelmüket. Meggyuladt haragját, átkot és inséget küldött reájuk, hogy megijessze, gonosz

מִצָּרָתָם: שָׁלַח מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם
וּבִשְׁלִיחוּתָם: וְשָׂם
בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹתָיו
וּמוֹפְתָיו לְהַרְאֹתָה
וַיַּהֲפוֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם
וְכָל נַהֲרוֹתָם. הָפַךְ אֶת
מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת
דְּגָתָם. אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב
וְכִנִּים בְּכָל עַפְרוֹתָם.
וְשִׁלַּח בָּם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם
וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם.
וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם
וְלָאַרְבֶּה תְּבוּאָתָם.
וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב
בְּאַרְצָם וְכָל פְּרִי
אַדְמָתָם. וַיַּהֲרוֹג בַּבָּרָד
גַּפְנָם וּבַחֲנָמַל שִׁקְמָתָם
וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם
וְלָרְשָׁפִים חַיָּתָם. וְשִׁלַּח
בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה
וָזַעַם וְצָרָה לְהַבְעִיתָם.

szellemek voltak ezeknek kiséretében; éltüket nem vette el a haláltól.

Agyonsujtá Egyiptom minden elsőszülöttét, erejének zömét. Ekkor kivezette seregét, megrakva aranynyal, ezüsttel, táborukban egy sem esett el. Megijedtek tőlük az egyiptomiak és örültek, hogy kivonulnak. Felhőt feszitett ki tetőül és tűz világitott a sötétségben. Igy vezeté ki népét vigsággal, választottjait ujjongások közt. És elindultak Rámszészből Szukotba, Szukotból pedig Etámba, Etámból pedig Pi-Hákirot előtt táboroztak, Migdol és a tenger között, Báál-Cefon előtt, mely egyedül maradt meg minden bálványképük közül. És ez miért maradt meg? Azért, hogy elcsábitsa és meg-

וּמַלְאֲכֵי רָעִים הָיוּ בְּמִשְׁלַחְתָּם. וְלֹא חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם. וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם וְאוֹנֵי רֵאשִׁיתָם. וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין כּוֹשֵׁל בְּמַחֲנוֹתָם. נָפַל פַּחְדָּם עַל מִצְרַיִם וְשָׂמְחוּ בְּצֵאתָם. פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר אֲפֵלָתָם וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּחִירָיו בְּרִנָּתָם. וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס לְסֻכּוֹת וּמִסֻּכּוֹת לְאֵתָם. וּמֵאֵתָם לִפְנֵי פִּי הַחִירוֹת הָיְתָה חֲנִיָּתָם. בֵּין מִגְדּוֹל וּבֵין הַיָּם. בְּאֶמְצָעִיתָם. לִפְנֵי בַּעַל צְפוֹן הַנִּשְׁאָר מִכָּל אֱלִילֵי פַּחֲזוּתָם. וְלָמָּה נִשְׁאַר הוּא כְּדֵי לְהַשִּׁיאָם וּלְהַטְעוֹתָם.

tévessze őket; mondván: Félelmetessége miatt nem lakolt, miként amazok. Ott táboroztak utazásuk harmadnapján . . . A negyedik napon podgyászukat rendezték és megrakták barmaikat. Most a velük küldött egyiptomi őrök igy szóltak hozzájuk: Elérkeztetek a határig, melyet nektek az egyiptomiak jóságukban kitűztek; ahogy magatok mondtátok: három napi járó utat megyünk, aztán visszatérünk szolgálatjukra. Mire a megszabadultak ekként válaszoltak: „Nem az ő engedélyükkel vonultunk ki, hanem szabadon, akaratuk ellenére, nem pedig jóvoltukból.“ Mire azok igy feleltek: „Akár akartok, akár nem, szószegők nem lehettek, a király parancsolatát meg nem szeghetitek, szándékos áthágást el nem követhet-

שֶׁיֹּאמְרוּ קָשֶׁה יִרְאָתָם
שֶׁלֹּא לָקְתָה כְּמוֹתָם.
שָׁם חָנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לִנְסִיעָתָם. וּבָרְבִיעִי
מְתַקְּנִים כְּלֵיהֶם וּמַרְעִין
בְּהֶמְתָּם. וְאָמְרוּ לָהֶם
הָאוֹקְטוֹרִין בְּמִלָּתָם.
הִגַּעְתֶּם תְּחוּם אֲשֶׁר
קָבְעוּ לָכֶם צוֹעֲנִים
בְּטוֹבָתָם. אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים נֵלֵךְ וְנָשׁוּב
לַעֲבוֹדָתָם. וּגְאוּלִים
הֱשִׁיבוּ לֹא יָצָאנוּ
בִּרְשׁוּתָם. כִּי אִם בְּיָד
רָמָה בַּעַל כָּרְחָם שֶׁלֹּא
בְּטוֹבוֹתָם. וְהֵם עָנוּ
רוֹצִים וְלֹא רוֹצִים אִישׁ
כְּפִי שִׂיחָתָם. סוֹפְכֶם
לְקַיֵּם דְּבַר מַלְכוּת וְלֹא
לַעֲבוֹר עַל דַּעְתָּם
וְעָמְדוּ עֲלֵיהֶם וְהִכּוּם

tek.“ Erre felkerekedtek, egynehányat megsebesìtettek, a többi pedig megszökött és megvitte Fáraónak a hirt, a mi őket érte. Ekkor az ő szive és a népéé arra fordult, hogy üzőbe veszik őket. És mondának: „Mit is cselekedtünk?“ és szivükben boszankodtak. Ezt is mondták: „Eltévedtek ők, elhagyták a jó utat, űzzünk utánuk, hadd lássuk balsorsukat!“ És maga Fáraó fogta be a lovakat, hogy serkentse és rávigye amazokat és egész népét magával vitte szép szóval: „A királyok rendesen a sereg után vonulnak, de én a ti életeken, mint első akarok harczolni. A királyok rendesen a zsákmány legjavát maguknak tartják, de én megosztom veletek még a hímes ruhát is. Sőt

וּפְצָעוּם וְהָרְגוּ מִקְצָתָם. וְהֵם הָלְכוּ וְהִגִּידוּ לְפַרְעֹה כָּל קוֹרוֹתָם. וַיֵּהָפֵךְ לְבּוֹ וּלְבַב עַמּוֹ לִרְדּוֹף אוֹתָם. וַיֹּאמְרוּ מַה זֹּאת עָשִׂינוּ וַיָּשִׂמוּ עַל עֲקֵב בָּשְׁתָּם. וְאָמְרוּ נְבֻכִים הֵם וְעִבְּטוּ אָרְחוֹתָם. נִרְדְּפָה אַחֲרֵיהֶם וְנִרְאֶה בְּרָעָתָם. וַיֶּאְסֹר אֶת רִכְבּוֹ בְּעַצְמוֹ כְּדֵי לְזָרְזָם וּלְפַתּוֹתָם. וְאֶת עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ בִּדְבָרִים לְרַמּוֹתָם. דֶּרֶךְ מְלָכִים לְהִתְנַהֵג אַחֲרֵי חֵילוֹתָם וַאֲנִי אַקְדִּים רִאשׁוֹן לְהִלָּחֵם בְּמִלְחַמְתָּם. דֶּרֶךְ מְלָכִים לִטּוֹל חֵלֶק רֵאשִׁית בִּזָּתָם. וַאֲנִי אֲשַׁוֶּה עִמָּכֶם בְּשָׁלָל צִבְעֵי רִקְמָתָם. וְעוֹד

a saját kincstáraimat is megnyitom nektek és a mi abban becses és drága, azt magatoknak vehetitek.“ Rögtön elmentek teljes beleegyezéssel és rendezték szereiket. Igy vitt magával hatszáz válogatott szekeret és a hozzá tartozó gyilkoló-szereket, és Egyiptom összes szekerei melléjük álltak, el is érték őket, a mint a tenger mellett csapatokban táboroztak. Ezek, a mint felemelték szemeiket és látták az ellenséget: féltek és reszkettek. Egyedüli fegyverük az imádság, ezt ősapáiktól tanulták. De annál erősebb a megváltójuk, ki megjelent nekik, a mint meghallotta könyörgésüket. A maga dicsőségére segitett rajtuk és megmenté szorultságukból. Fényétől telitett felhőiből jégeső és villámtűz hullott, reájuk lőtte nyilait és fel-

אֶפְתַּח אוֹצְרוֹתַי וּקְחוּ
כָּל שְׁכִיּוֹת חֶמְדָתָם.
מִיַּד יָצְאוּ כֻלָּם בְּלֵב
שָׁלֵם וְעָרְכוּ מַעַרְכוֹתָם.
וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב
בָּחוּר עִם כָּל כְּלֵי
מַשְׁחִיתָם. וְכָל רֶכֶב
מִצְרַיִם עִמָּהֶם בְּעֶזְרָתָם
וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חוֹנִים עַל
הַיָּם בְּמַקְהֵלוֹתָם.
וְנָשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ
צָרֵיהֶם בְּקִרְבָתָם. חִיל
וּרְתֵת שָׁם אֲחָזָתַם
וְזָעֲקוּ בִּתְפִלָּה וְתָפְשׂוּ
אֻמָּנוּת אֲבוֹתָם. וְגוֹאֲלָם
חָזָק וְנוֹקֵם נִקְמָתָם.
וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ
אֶת רִנָּתָם. וַיּוֹשִׁיעֵם
לְמַעַן שְׁמוֹ וַיִּגְאָלֵם
מִצָּרָתָם: מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ
עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְאֵשׁ
גַּחֲלֵתָם. וַיִּשְׁלַח חִצָּיו

bomlottak és a sok villámtól megbomlottak. Intett a nádas tengernek: és megszáradt és mélységek közt sík ösvényen vezette. Istennek törzsei felállottak a tenger mellett, hogy rendben átkeljenek. Benjámin mint legifjabb törzs vezérelte őket, Juda fejedelmei pedig igazgatták őket. Igy mentek át hatalmas vizeken szárazon, mert a vizek jobbról és balról falak gyanánt álltak a járó szélén. És az egyiptomiak szájában előrevonszoló zabla volt, hogy a vizbe rántsa őket. Nagy nehezen haladhattak előre, mert kidőltek a szekerek kerekei. A vizek pedig visszatértek és hullámaikkal elfödötték a szekereket és a lovasokat és Faraót seregestül a nádas tengerbe sülyeszték. Igy födötték ellenségeiket a vizek, egy

וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב
לְהַמּוֹתָם: וַיִּגְעַר בְּיַם
סוּף וַיֶּחֱרַב וַיּוֹלִיכֵם
בִּתְהוֹמוֹת בִּמְסִלָּתָם
וְשִׁבְטֵי יָהּ עָמְדוּ עַל הַיָּם
לֵירֵד בִּירִידָתָם: וְשָׁם
בִּנְיָמִין צָעִיר רוֹדֵם וְשָׂרֵי
יְהוּדָה רִגְמָתָם: וְכֻלָּם
עָבְרוּ בַּיַּבָּשָׁה בְּמַיִם
עַזִּים נְתִיבָתָם. וְהַמַּיִם
לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם בַּהֲלִיכָתָם.
וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי
עֲנָמִים לַהֲבִיאָם בַּמַּיִם
לְכַלּוֹתָם. וְנִהֲגָם
בִּכְבֵדוּת וַיָּסַר אֵת
אוֹפַנֵּי מַרְכְּבוֹתָם.
וַיָּשׁוּבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת
הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים
בְּשִׁטְפָתָם. וְנִעֵר פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף וְכָל
צְבָאוֹתָם. וַיְכַסּוּ מַיִם

sem maradt meg közülők. Az izraeliták pedig már a tulsó parton voltak és látták az ellenség bukását. Ekkor hittek az Ő szavaiban és énekbe foglalák dicséretét. Hogyha mind a tenger tinta volna és a nádszálak tollak, és minden emberfia iródeák, és az országok területei papiros és az összes emberek minden hajaszála szájak és dicsőitő nyelvek: nem volnának képesek csak egyet is azon ezer meg ezer csudatett közül leirni, melyet az Ur az Ő népéért, — melyet már annak anyaméhében magának választott — megtett. Mert hol van nagy nép, mely ily csudákkal dicsekedhetnék? Avagy megkisérlette-e már valamely isten, hogy eljőjjön es kivegyen magának egy népet más nép közepé-

צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר בִּשְׁאֵרִיתָם. וִידִידִים עָבְרוּ וְגָזוּ וְרָאוּ פִּגְרֵי שׂוֹנְאֵיהֶם בְּמַפַּלְתָּם. וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרוֹ וַיָּשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ בִּישׁוּעָתָם: וְאִלּוּ כָּל הַיַּמִּים דְּיוֹ וַאֲגַמִּים קוּלְמוּסִים. וּבְנֵי אָדָם לַבְלָרִים וִירִיעוֹת אֲרָצוֹת פְּרוּתִים. וְכָל שַׂעֲרוֹת אָדָם פִּיּוֹת וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְּסִים. אֵינָן מַסְפִּיקִין לַחֲקוֹר פְּלָאוֹת וְנִסִּים. אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת הַנַּעֲשִׂים. אֲשֶׁר פָּעַל אָדוֹן לָעָם מִבֶּטֶן עֲמוּסִים. כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר בְּנִסִּים מִתְנוֹסְסִים אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב

ből csudákkal, bámulatos tettekkel és harczolással, a hogy értünk tett minden műnek az Ura?

Isten kegyelme nincs fogytán, irántunk való könyörülete még nem merült ki. Napról-napra kegyeivel halmoz el, üdvünk Istene! Egyiptomban megjelent, hogy kiszabaditson, minden bajban velünk van, hogy segitsen; nem vetett meg bennünket és meg nem utált minket, hogy tönkre tegyen, és nem is bánt velünk bűneinkhez képest; minden időben ki van nyujtva felénk a keze. Sineárba értünk küldött, Elámba tette székhelyét, hogy rajtunk könyörüljön; fogságunkban sem hagyott el minket a mi Istenünk; elfogóink szemeiben kegyelmet eszközölt, adván nekünk eledelt és felépit-

שׁוֹסִים. בְּמַסּוֹת
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
וּבְמִלְחָמָה נֶהֱרָסִים.
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ
אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים:

חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תָמְנוּ.
וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו מִמֶּנּוּ.
יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ: הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ: בְּמִצְרַיִם
נִגְלָה עֲבוּר לְגָאֳלֵנוּ:
וּבְכָל צָרָה עִמָּנוּ
לְהוֹשִׁיעֵנוּ. לֹא מְאָסָנוּ
וְלֹא גְעָלָנוּ לְכַלּוֹתֵנוּ.
וְלֹא עָשָׂה עִמָּנוּ כָּלָה
כְּחַטֹּאתֵינוּ וּבְכָל עֵת
יָדוֹ נְטוּיָה עָלֵינוּ. בְּגָלוּת
שִׁנְעָר שָׁלַח לְמַעֲנֵנוּ.
וּבְעֵילָם שָׂם כִּסְאוֹ
לְרַחֲמֵנוּ. וּבַעֲבְדוּתֵנוּ
לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ. וַיֵּט
עָלֵינוּ חֶסֶד לִפְנֵי שׁוֹבֵינוּ.
לָתֵת לָנוּ מִחְיָה וּלְרוֹמֵם

vén óhajtásunk házát. Mêsekben is laktunk. Keder volt szomszédunk, de nem tette tönkre kis maradékunkat. Idegen földön csakhamar néma sirban nyugodtunk volna, ha az Örökkévaló nem segitett volna rajtunk. Bizony, tátott szájjal faltak volna fel bennünket, a legsulyosabb terheket rakták reánk: mig a menynyekben megindult szellem, hogy bennünket vigasztaljon. Mert az Örökkévaló a mi biránk, az Örökkévaló a mi törvényho-zónk, az Örökkévaló a mi királyunk. Ő segit! Szabadságdal hallatszik országunkban — az Örökkévaló kegyelmezzen, Benne bízunk! Karold fel ügyünket minden reggelen és légy segitőnk! Sohasem fordulunk el Tőled, csak éltess bennünket! Engedd, hogy mihamarább lakozzék országunkban a Te dicsőséged és hirnök hozza a béke hirét, az örök örömrivalgásba törjenek ki. Hadd bővelkedjünk reggelenkint ke-

בית מאוינו. גרנו משך עם קדר לשכנינו. ולא עשה כלה עם שאריתנו ובארץ נכריה כמעט שכנה דומה נפשנו. לולי יי שהיה בעזרתנו. כי בכל פה אכלונו להדיקנו. ועלם הכבד הכבידו עלינו. עד יערה ממרום רוח לנחמנו. כי יי שופטנו יי מחוקקנו. יי מלכנו הוא יושיענו. קול גאלה ישמע בארצנו. יי חננו לך קוינו. היה זרועם לבקרים אף ישועתנו. ולא נסוג אחור ממך ותחיינו. תמהר לשכון כבוד בארצינו. ויבא מבשר שלום לבשרנו: וישאו קול לרנן כל צופינו. בבקר חסדך

שַׁבְּעֵנוּ: וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה כָּל יָמֵינוּ: וְכִמוֹת עִנִּיתָנוּ שַׂמְּחֵנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ. וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ: יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנוּ. וּנְהַלְלָה שִׁמְךָ בְּשִׁיר וּנְגַדְּלֶנּוּ. כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן בְּיָמֵינוּ. וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וּבָהֶם יוֹשִׁיבֵנוּ. וְזֶרַע עֲבָדָיו וְאוֹהֲבֵי שְׁמוֹ בָּהֶם יִשְׁכְּנוּ. וּמִבָּשָׁן וּמִמְּצוּלוֹת יָם עֵת תַּעֲלֵנוּ. עֻזָּה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָנוּ. הַשָּׂם בַּחַיִּים נַפְשֵׁנוּ. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. כִּי בְחַנְתָּנוּ כַּכֶּסֶף לְצָרְפֵנוּ. הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה

yelmedben, és vigadjunk, örvendjünk minden napjainkban; a mily sokáig kinlódtunk, annyi ideig örvendezzünk; kezeink munkája sikerüljön; jobbod segitsen és hallgass meg; emelj ki minket a föld mélységéből. Segitséged, oh Isten, legyen várunk; és mi dicsérni akarjuk nevedet és énekkel magasztalni. Mert Isten napjainkban megsegiti Ciont, felépiti Juda városait és azokba telepit; szolgáinak ivadékai, és a kik nevét szeretik, fognak benne lakni. Básánból pedig és a tenger mélységeiből emelj ki benünket, erősitsd meg mindazt, a mit eddig értünk tettél. Lelkünket életben hagyod, lábunkat nem engeded botlani. Mert megvizsgálsz és megtisztitsz minket, mint ezüstöt. Sok viszontagság is ért már bennünket, sok kín szúrta

שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְּמָתְנֵינוּ. הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ. בָּאנוּ בָאֵשׁ וּבַמַּיִם לָרְוָיָה תוֹצִיאֵנוּ. תְּחָנְנֵנוּ וּתְבָרְכֵנוּ וְתָאִיר פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ. תָּאִיר נֵרֵנוּ וְתַגִּיהַּ חָשְׁכֵּנוּ. חֲזֵה צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ. כִּי אִם שָׁם אַדִּיר יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. חָרְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם יִפְצְחוּ רְנָנֵנוּ. כִּי נִחַם יְיָ צִיּוֹן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָשַׂף זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לִישׁוּעָתֵנוּ וּלְשַׂמְּחֵנוּ. וְרָאוּ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ. בְּשׁוּבוֹ עִמָּנוּ מִגָּלוּתֵנוּ. וְיַצְמַח צֶמַח צַדִּיק לַעֲדָתֵנוּ. וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוֹ יְיָ צִדְקֵנוּ. וְאָז תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ. אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ.

már ágyékainkat; hány ember mászott már fejünk tetejére; tűzbe, vizbe jutottunk — de Te kiszabaditottál mindenünnen! Oh, kegyelmezz ezután is és áldj meg bennünket, orczád fényével világits reánk; gyujtsd meg világunkat, világitsd meg sötétségünket. Tekints Cionra, ünnepi gyülekezeteink városába — ott dicső az Örökkévaló, a mi Urunk Jeruzsálem romjai öröméneket kezdenek, hogyha az Örökkévaló megvigasztalja Ciont és szentélyünket. Kinyujtván védő szent karát, hogy helyettünk küzdjön, hogy az egész föld kereksége lássa a mi Istenünk segitségét. Visszatérvén velünk számkivetésünkből és az igazi sarjadékot növeszti mi nekünk és Őt „Igazság Istenének" nevezzük. Akkor magasztalódol és szentelődöl, Istenem, királyom a szentségben! Isten rettenetes szen-

אֱלֹהִים דַּרְכְּךָ בַּקֹּדֶשׁ.
מִי כָמוֹךָ נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ.
הַנֶּעֱרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קֹדֶשׁ.
וִיהֻלָּלוּךָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ.
וְיִשְׁתַּחֲווּ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ.
אֶרְאֶלִּים וְחַשְׁמַלֵּי קֹדֶשׁ.
יַקְדִּישׁוּ וְיַעֲרִיצוּ בַּקֹּדֶשׁ.
וְקוֹל כַּנְפֵי חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.
כְּקוֹל מַיִם רַבִּים בַּקֹּדֶשׁ.
וְקוֹל אוֹפַנֵּי הַקֹּדֶשׁ.
לְעֻמָּתָם מְנַשְּׂאִים
בַּקֹּדֶשׁ. קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל
בַּקֹּדֶשׁ. וְקוֹל דְּמָמָה
דַקָּה בַּקֹּדֶשׁ. קוֹרְאִים זֶה
לָזֶה. וְשׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה.
וְנִרְשָׁמִים זֶה מִזֶּה. וְזֶה
לְעֻמַּת זֶה. וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה.
וְזֶה מוּל זֶה. מִזֶּה וּמִזֶּה.
מְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ
קָדוֹשׁ:

tek szentségéből. A Te utad Isten! szentségben! Ki olyan, mint Te, dicsőitve szentségben, a kit a szent Erelim magasztalnak, szent diszben dicsérnek és leborulnak a szent hegyen. Az Erelim és a szent Hasmálim szentségben szentelnek és magasztalnak; és a szent Chajot szárnyainak csattogása mint a hatalmas vizek a szentségben. És a szent Ófánim átellenökben, dörgő hangon, majd meg halk suttogáson szólnak egymáshoz és kérdezik egymástól, és megjegyzi egyik a másikától; és ez amaz átellenében, ez szemben a másikkal, az egyik egyenest a másikkal, innen is, onnan is háromszoros szenteléssel szentelik.

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קהל קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל. מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קו״ח יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

סדר הלל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהַלֵּל׃

Dicsértessél Örökévaló Istenük, a világ királya, a ki megszentelt parancsolataival s negparancslta nekünk, hogy a Hallelt imádkozzuk.

קיג הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃

Halleluja! Dicsérjétek Örökkévaló szolgái, dicsérjétek az Örökkévaló nevét. Dicsértessék az Örökkévaló neve mostantól mindőrőél Napkelettől napnyugatig dicsértetik az ›rökkévaló neve. Magasztoh minden népek fölöt az Úr, az edek fölött vagyom dicsősége. Ki hasonlít a mi Urunk Istenünkhöz, aki magasabn honol.

הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי
מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפּוֹת
יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי
עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת
הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים
שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

tekint le, az égen és a földön? Porból veszi fel a szegényt, az ügyefogyottat sárból emeli ki — hogy a nemesek mellé ültesse, népe nemesei mellé; a magtalannak lakályossá teszi a házat, gyermekein örvendő anyává, Haleluja!

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לוֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה
וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מַה־
לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן
תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים
תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן
חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ
יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר

Kivonulván Izrael Egyptomból, idegen nép közül Jákob háza: Jehuda lőn szentségévé, Izrael az uralkodása. Látja a tenger és megszökik, a Jordán hátra vonul; a hegyek mint kosok szökdeltek, a halmok mint bárányok. Mi lel óh tenger, hogy megszököl, Jordán hogy hátra vonulsz? Ti hegyek, hogy szökdeltek mint kosok, halmok mint bárányok? Az Úr előtt remegj, oh föld! Jákob Istene előtt,

ki a sziklát vizpatakká változtatja, a kavicsot vizforrássá.

Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, Ő megáldja, megáldja Izrael házát, megáldja Áron házát, megáldja az Istenfélőket, nagyokat a kicsinyekkel együtt. Többletet adjon hozzátok az Örökkévaló, hozzátok és gyermekeitekhez. Áldottak vagytok az Örökkévalónak, az ég és a föld teremtőjének. Az egek az Örökkévaló egei, de a földet az ember fiainak adta. Nem a holtak dicsérik Istent, sem azok nem, kik a sir csöndjébe szállanak. — De mi dicsérjük Istent mostantól mindörökké. Haleluja.

Miképen térithetem meg az Örökkévalónak irántam való jótéteményeit? az üdv kelyhét emelem fel és az Örökkévaló nevét imádom, fogadalmaimat megfizetem az Örökkévalónak egész népe szeme láttára. Drága az Örökkévaló szemeiben jámborainak halálozása, óh

הַחַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃ אַגַם־מָיִם

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם׃ לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

מָה־אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּא יְיָ כִּי־

Örökkévaló szolgád én, szolgád szolgálódnak fia megoldottad bilincseimet, hálaáldozatokat akarok Neked áldozni, és az Örökkévaló nevét imádom. Fogadalmaimat megfizetem az Örökkévalónak egész népe szeme láttára; az Örökkévaló háza udvaraiban Jeruzsálem közepette. Haleluja.

אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדֶּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

Dicsérjétek az Örökkévalót, ti népek mind, dicsőitsétek ti nemzetek mind, mert hathatós rajtunk az Ő kegyelme és az Örökkévaló hűsége örökkévaló. Haleluja.

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ ׀ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

Mondjátok hálát az Örökkévalónak mivel jóságos, mert örökké tart kegyelme. Izrael szóljon, mert örökké tart kegyelme; Áron háza szóljon, mert örökké tart kegyelme, szóljanak az Istenfélők is, mert örökké tart kegyelme.

קיח הש״ץ מנגן הודו והקהל עונה׃

חזן הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ קהל הודו

חזן יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ קהל הודו

חזן יֹאמְרוּ נָא בֵית־אַהֲרֹן

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ קהל הודו

חזן יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ קהל הודו

Szorultságomban hivtam Istent és tágosságban hallgatott meg Isten. Az Örökkévaló velem, nem félek, mit tehet nekem ember? az Örökkévaló velem, segitőim között én szembe szállok ellenségeimmel; jobb az Örökkévalónál rejtőzködni, mint emberekben bizni; jobb az Örökkévalónál rejtőzködni, mint nemesekben bizni. A népek mind körülfogtak, az Örökkévaló nevében megrontom őket. Körülfogtak, egészen körülvettek, az Örökkévaló nevében megrontom őket. Körülfogtak akár méhek, elpislognak akár tövis tűz, az Örökkévaló nevében megrontom őket, ha löktél is engem, hogy elessem, az Örökkévaló segitett nekem. Győzelmem és énekem ének, győzelmes és énekem Isten, Ő volt segitségem, ének és üdv szó az igazságosak, sátraiba: az Örökkévaló jobbja győzelmet szerez. Az Örökkévaló jobbja magas, az Örökkévaló jobbja győzelmet szerez. Nem halok meg, hanem élek, és elbe-

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ
עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יי לִי
לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי
אָדָם: יי לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי
אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב
לַחֲסוֹת בַּיי מִבְּטֹחַ
בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיי מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:
כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם
יי כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי
גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי
אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם
יי כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה
דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיי עֲזָרָנִי:
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה
וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
יְמִין יי עֹשָׂה חָיִל: יְמִין
יי רוֹמֵמָה יְמִין יי עֹשָׂה
חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי־
אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂה

יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת
לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא־בָם
אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר
לַיי צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ:
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־
לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן
מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת
יי הָיְתָה זֹּאת הִיא
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה־
הַיּוֹם עָשָׂה יי נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יי הַצְלִיחָה נָא:
אָנָּא יי הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי
בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי:
ברוך אֵל יי וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אל אֵלִי

szélem Isten tetteit. Fenyiteni megfenyithet Isten, csak a halálnak ne adjon oda. Nyissátok meg az igazság kapuit, azokon bemegyek, Istennek hálát adok. Ez az Örökkévaló kapuja, igazságosak mennek itt be, hálát mondok Neked, hogy megaláztál és segitségemmé lettél. A kő, melyet az épitők megvetettek, sarkkővé lőn, az Örökkévalótól lett ez, a mi oly csudálatos szemeinkbe. Ezen napot az Örökkévaló teremtette, ujjongjunk és örüljünk rajta.

Óh Örökkévaló, kérünk segits! óh Örökkévaló kérünk, segits!

Óh Örökkévaló, kérünk, boldogits! óh Örökkévaló kérünk, boldogits!

Áldott, ki az Örökkévaló nevében jön, üdvözlünk titeket az Örökkévaló házából. Isten az Örökkévaló és világit nekünk. Kössétek meg az ünnepáldozatot kötelekkel az oltár

אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

szarvaira, Istenem vagy, hálát mondok Neked, Istenem, Téged magasztallak. Mondjatok hálát az Örökkévalónak, mert Ő jóságos, örökkévaló az Ő kegyelme.

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

Téged dicsérnek örökkévaló Istenünk, minden műveidért. A Te jámboraid, az igazságosak, kik akaratodat teljesitik és Izráel háza egész népe ujjongva mondanak hálát, áldják, dicsérik, tisztelik, magasztalják, dicsőitik, szentelik, és hódolnak a Te nevednek, királyunk. Mert méltó vagy, hogy hálát mondjunk és illő, hogy Nevednek énekeljünk, mert öröktől fogva mindörökké vagy Te Isten. Dicsértessél Örökkévaló, zsolozsmákkal dicsőitett király.

קדיש שלם

שִׁיר הַשִּׁירִים.

אם שבת חול המועד אָדער ווען איינער דער ביידען פֿעסטטאַגע אם שבת
פֿעלט, ווירד היער שיר השירים געזונגט.

א.

(א) שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה: (ב) יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: (ג) לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ
עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ: (ד) מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ
חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ:
(ה) שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה:
(ו) אַל־תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִי
שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי: (ז) הַגִּידָה לִּי
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה
כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ: (ח) אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי
לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים: (ט) לְסֻסָתִי
בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי: (י) נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ
בַּחֲרוּזִים: (יא) תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף: (יב) עַד
שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ: (יג) צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי
יָלִין: (יד) אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי: (טו) הִנָּךְ יָפָה
רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים: (טז) הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף
עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה: (יז) קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים:

ב.

(א) אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים: (ב) כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין
הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: (ג) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי
בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי: (ד) הֱבִיאַנִי
אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה: (ה) סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי
בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי: (ו) שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ
תְּחַבְּקֵנִי: (ז) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת
הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: (ח) קוֹל
דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: (ט) דּוֹמֶה
דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ

מִן הַחַלּוֹנוֹת מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים: (י) עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ
רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: (יא) כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ
לוֹ: (יב) הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
בְּאַרְצֵנוּ: (יג) הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי
לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ: (יד) יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה
הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִינִי אֶת־קוֹלֵךְ כִּי־קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה:
(טו) אֶחֱזוּ לָנוּ שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ
סְמָדַר: (טז) דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: (יז) עַד שֶׁיָּפוּחַ
הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל
הָרֵי בָתֶר:

ג.

(א) עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו
וְלֹא מְצָאתִיו: (ב) אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחוֹבוֹת
אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו: (ג) מְצָאוּנִי
הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם: (ד) כִּמְעַט
שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ
עַד שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי: (ה) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ
אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: (ו) מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִמְרוֹת
עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל: (ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ
שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבּוֹרֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) כֻּלָּם אֲחֻזֵי
חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת:
(ט) אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: (י) עַמּוּדָיו עָשָׂה
כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת
יְרוּשָׁלָיִם: (יא) צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה
שֶׁעִטְּרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

ד.

(א) הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ
שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד: (ב) שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת
שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם: (ג) כְּחוּט

הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
(ד) כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל
שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים׃ (ה) שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרֹעִים
בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ (ו) עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל הַר
הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ (ז) כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃
(ח) אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה
מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃ (ט) לִבַּבְתִּנִי
אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃
(י) מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ
מִכָּל בְּשָׂמִים׃ (יא) נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת
לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃ (יב) גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל
נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃ (יג) שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם נְרָדִים׃ (חצי) (יד) נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי
לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃ (טו) מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר
מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן׃ (טז) עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי
יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃

ה.

(א) בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי
יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ
דּוֹדִים׃ (ב) אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי
רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃
(ג) פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה
אֲטַנְּפֵם׃ (ד) דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחוֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃ (ה) קַמְתִּי
אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת
הַמַּנְעוּל׃ (ו) פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ
בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃ (ז) מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים
הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃
(ח) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ
לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ (ט) מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־
דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ (י) דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃

(יא) רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃ (יב) עֵינָיו
כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת׃ (יג) לְחָיָו
כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר
עֹבֵר׃ (יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן
מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃ (טו) שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז
מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃ (טז) חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים
זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃

ו.

(א) אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ
עִמָּךְ׃ (ב) דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט
שׁוֹשַׁנִּים׃ (ג) אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ (ד) יָפָה אַתְּ
רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָםִ אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃ (ה) הָסֵבִּי עֵינַיִךְ
מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד׃
(ו) שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת
וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ (ז) כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
(ח) שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃
(ט) אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ
רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ (י) מִי זֹאת
הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃
(יא) אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן
הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ (יב) לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃

ז.

(א) שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ מַה תֶּחֱזוּ
בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃ (ב) מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב
חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃ (ג) שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר
אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ (ד) שְׁנֵי
שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃ (ה) צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ
בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה
פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃ (ו) רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ
אָסוּר בָּרְהָטִים׃ (ז) מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃

(ח) זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃ (ט) אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה
בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ
כַּתַּפּוּחִים׃ (י) וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי
יְשֵׁנִים׃ (יא) אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃ (יב) לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה
נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃ (יג) נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן
פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת דֹּדַי לָךְ׃ הַדּוּדָאִים
נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃

ח.

(א) מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ
גַּם לֹא יָבֻזוּ לִי׃ (ב) אֶנְהָגֲךָ אֲבִיאֲךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ
מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃ (ג) שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃
(ד) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ מַה תָּעִירוּ וּמַה תְּעֹרְרוּ אֶת
הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ (ה) מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל
דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה
יְלָדַתְךָ׃ (ו) שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה
כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה׃
(ז) מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ
אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃ (ח) אָחוֹת
לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ׃
(ט) אִם חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר
עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃ (י) אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו
כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃ (יא) כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם
לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃ (יב) כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף
לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ׃ (יג) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים
מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ (יד) בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

Nincs olyan az istenek között, mint Te Uram, és nincs olyan, mint a Te műved. Birodalmad minden világra szóló birodalom, uralkodásod pedig nemzedékről nemzedékre. Az Örökkévaló uralkodik, az Örökkévaló uralkodott, az Örökkévaló uralkodni fog mindörökké, Az Örökkévaló hatalmat ad népének, az Örökkévaló békével áldja meg népét.

Könyörületes Atya! javits, ha úgy akarod, Czion helyzetén, épitsd fel Jeruzsálem falait. Mert egyedül csak Benned bizunk, óh király, magas és magasztos Isten, világoknak Ura!

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃ כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

סדר הוצאת ספר תורה

Tóra kiemelése közben.

פותחין ארון הקודש ואומרים ג׳ פ״ת ואומרים׃

Lőn pedig, mikor a frigyláda megindúlt, hogy Mózes mondá: Kelj fel, óh Örökkévaló, szóródjanak el a Te ellenségeid, gyülölőid pedig fussanak Előtted. Mert Czionból indul ki a tóra és Jeruzsálemből az Örökkévaló szava.

Dicsértessék, a ki szentségében tórát adott népének, Israelnek.

Oh Örökkévaló, Örökkévaló! könyörületes és kegyelmes Isten, hosszútűrő, nagy kegyelmű és

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

תפלה מספרי ציון נאמר בשבת פותחת פ״ת׃

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד

לַאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּה לִי

עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פלוני ב"פ (וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) | אֲמָתְךָ בַּת אֲמָתֶךָ פלונית בת פלונית

וְכָל־בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ בְּתוֹכֵנוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֵּם־בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ׃ וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם

hűségű, megőrzi kegyelmét ezeriziglen megbocsájt vétket, elpártolást és bűnt és megtisztit.

Világnak Ura! Teljesitsd szivem kivánságát javamra; méltasd óhajtásomat és add meg kérésemet. Hadd legyek én a Te szolgád (és feleségem és fiaim és leányaim) és egész házam, népem érdemes arra, hogy akaratodat osztatlan szivvel megtegyük. Szabadítsd meg a gonosz ösztönöktől és add meg részünket a tórádban. Hadd legyünk érdemesek, hogy dicsőséged köztünk lakozzék; áraszd reánk a bölcseség és értelem szellemét, hogy rajtunk a Szentirás eme szavai valósuljanak: És rajta nyugszik az Örökkévaló szelleme, a bölcseség és értelem szelleme, a tervelés és kitartás szelleme, az ismeret és istenfélelem szelleme. Ekként legyen a Te akaratod Örökkévaló Istenem és atyáim Istene, hogy érdemes legyek, hogy jó műveket végezzek szemeid előtt, hogy a becsületesség ösvényén járjak Előtted, és szentelj meg szentségeddel, hogy boldog és hosszú életet és üdvözülést érdemeljünk. Óvj meg gonosz tettektől és viszontagságoktól, melyek az élet-

וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃ אָמֵן׃

nek oly gyors fordulat adnak. De a ki Istenben bízik azt szereted környékezi.

ג״פ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמֵּהּ דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סְמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי. וְלִבָּא דְּכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם׃

חז״ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

Halljad Izrael! Az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy.

חז״ק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ׃

Egy a mi Istenünk, nagy a mi urunk, szent és rettenetes a neve.

Dicsérjetek velem együtt az Örökkévalót és magasztaljuk együttesen az Ő nevét!

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא׃ שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא׃ כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת׃ הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃ קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב׃ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב׃ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר׃

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים. וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃

ומכניסין הס"ת על הבימה והחזן אומר ויעזור ויגן וכו'.

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן׃ הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה׃ כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (פב"פ)

הוצאת ספר תורה

חזן. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃ תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃

Az olvasás előtt:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

Az olvasás után:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

ברכת הגומל

ארבעה צריכין להודות, יורדי הים, והולכי מדברות, ומי שהיה חולה ונתרפא ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא, ולכתחילה צריך לברך תוך ג׳ ימים הראשונים, וכך אומר׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב׃

וקהל עונין מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל־טוֹב סֶלָה׃

וקורין בס״ת א׳ בפ׳ בשלח עד כי אני ה׳ רופאך ה׳ גברי ובשבת נתחלקת לז׳ גברי.

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃ וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃ (בשבת לוי) וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃ וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן

És megtörtént, mikor Fáraó elbocsátotta a népet, akkor Isten nem vezette az uton, Pelistim országa felé, mert az közel volt; mert Isten azt mondotta: Nehogy megbánja a nép, mikor hadat lát és visszatérjen Egyiptomba. Azért az Isten megkerülteté a néppel és vezeté őt, a pusztába vezető uton, a nádas tenger felé; és fölfegyverkezve mentek föl Izrael fiai Egyiptom földéről. Mózes pedig József csontjait magával vitte; mert megeskette Izrael gyermekeit, mondván: Hogyha reátok gondol az Isten, akkor vigyétek fel csontjaimat innen magatokkal. És elindulának Szukotból és táborozának Etamban a puszta szélén. És az Örökkévaló előttük ment, nappal felhőoszlophan, hogy vezesse őket

קריאת התורה לשבת חול המועד של פסח

וקורין בס״ת א׳ בפ׳ כי תשא ומתחלקת לז׳ גברי.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃ וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי

לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת
יוֹמָם וָלָיְלָה׃ לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ
לָיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃ פ לוי בשבת ג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי פִּי
הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן נִכְחוֹ
תַחֲנוּ עַל־הַיָּם׃ וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם
בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ וְחִזַּקְתִּי אֶת־לֵב־פַּרְעֹה
וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וְיָדְעוּ
מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ (בשבת ד) וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ
מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל־

az uton, és éjjel tűzoszlopban, hogy világitson nekik, hogy mehessenek nappal és éjjel. Nem engedte távozni a felhőoszlopot nappal és a tűzoszlopot éjjel a nap elől. És szóla az Örökkévaló Mózeshez a következőképen: Szólj Izrael gyermekeihez, hogy forduljanak meg és táborozzanak Pi-há-Chirot előtt. Migdol és a tenger között; Báál-Czefon előtt, ennek átellenében táborozzatok a tenger mellett. És Fáraó mondani fogja Izráel gyermekeiről: Megtévedtek ők e földön, körülfogta őket a puszta. És megerősitem Fáraó szivét és sietni fog utánok, hogy megdicsőitessen Fáraó és egész hadserege által és megismerjék az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló; és cselekedének eképen. És hirül adaték Egyiptom királyának, hogy a nép megszökék, és megváltozék Fáraó és szolgáinak szive a nép iránt, és

(לשבת חול המועד)

עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃ וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ וַהֲנִחֹתִי לָךְ׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ וּבַמֶּה ׀
יִוָּדַע אֵפוֹא כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא
בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ פ לוי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי

העם ויאמרו מה־זאת עשינו כי־שלחנו את־ישראל
מעבדנו: ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח עמו: ויקח
שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על־
כלו: ויחזק יהוה את־לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:
(ג בשבת ה) וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים
על־הים כל־סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על־פי

---

mondák: Mi az, a mit cselekedtünk, hogy elbocsátottuk Izráelt, hogy ne szolgáljon minket. És befogatta szekerébe és az ő népét vitte magával. És vőn hatszáz válogatott szekeret és Egyiptom minden szekerét és hadnagyokat mindazok fölött. És az Örökkévaló megerősité Fáraónak, Egyiptom királyának szivét és siete Izráel gyermekei után Izráel fiai pedig kimenének emelt kézzel. És az egyiptomiak sietének utánok és utolérék őket, a mint táborozának a tenger mellett. Fáraó szekerének minden lova és lovasai és hadserege Pi-há-Chirót mellett Báál-Czefon előtt. És Fáraó

(לשבת חול המועד)

ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את־כבדך: ויאמר
אני אעביר כל־טובי על־פניך וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את־אשר אחן ורחמתי את־אשר ארחם:
ג ויאמר לא תוכל לראת את־פני כי לא־יראני האדם
וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על־הצור:
והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד־עברי: והסרתי את־כפי וראית את־אחרי
ופני לא יראו: פ ד ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך
שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת את־
הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת:
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי

החירת לפני בעל צפן: ופרעה הקריב וישאו בני־
ישראל את־עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו
מאד ויצעקו בני־ישראל אל־יהוה: ויאמרו אל־משה
המבלי אין־קברים במצרים לקחתנו למות במדבר
מה־זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא־זה
הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו
ונעבדה את־מצרים כי טוב לנו עבד את־מצרים

---

közeledetti. És Izráel gyermekei felemelték szemeiket, és ime az egyiptom indul vala utánok és nagyon megijedenek és kiáltának Izráel gyermekei az Örökkévalóhoz. És mondák Mózesnek: Valjon sirok hiányából, melyek Egyiptomban nincsenek, hoztál-e ki minket, hogy meghaljunk a pusztában? Mit cselekedtél velünk, hogy kihoztál bennünket Egyiptomból? Avagy nem-e ez az a beszéd, melyet mondtunk neked Egyiptomban, mondván: Hagyj minket, hadd szolgáljuk az egyiptomiakat, mintsem elhal-

---

(לשבת חול המועד)

שם על־ראש ההר: ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש
אל־ירא בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול
ההר ההוא: חמישי ויפסל שני־לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה
יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה
על־פניו ויקרא יהוה | יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב־חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על־
בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים: וימהר
משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם־נא מצאתי
חן בעיניך אדני ילך־נא אדני בקרבנו כי עם־קשה

מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם֮ אַל־תִּירָאוּ
הִֽתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהֹוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם
כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם
עוֹד עַד־עוֹלָם׃ יְהֹוָה יִלָּחֵם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ פ
(ד בשבת ו) וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃ וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה
אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבְקָעֵהוּ וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה׃ וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ וְיָדְעוּ

---

nunk a pusztában! És mondá Mózes a népnek: Ne féljetek álljatok veszteg és lássátok az Örökkévaló segitségét, melyet fog cselekedni érettetek a mai napon; mert a hogy láttátok az egyiptomiakat a mai napon, nem fogjátok azokat látni többé mindörökké. Az Örökkévaló fog harczolni érettetek, ti pedig hallgassatok. És mondá az Örökkévaló Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izráel gyermekeihez, hogy induljanak. Te pedig emeld fel botodat és nyujtsd ki kezedet a tengerre és hasitsd azt kétfelé, hogy Izráel gyermekei bemenjenek a tenger közepébe szárazan. Én pedig — ime én megerősitem az egyiptomiak szivét, hogy bemenjenek utánok, és megdicsőitődöm Fáraó és egész hadserege

---

(לשבת חול המועד)

עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת
אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־
הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהֹוָה כִּי־נוֹרָא
הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ ששי שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ הִשָּׁמֶר לְךָ
פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ

מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃
וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ
מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃
וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן
וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־
הַלָּיְלָה׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת־
הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם
לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃ וַיִּרְדְּפוּ
מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף יְהוָה

---

szekerei és lovasai által. És elindula Isten angyala, ki járt vala Izráel tábora elött és mene hátuk mögé, és elindula a felhőoszlop előlük és álla mögéjük. És igy jutott az egyiptomiak tábora és az izráeliták tábora közé, és vala felhő és sötétség. Amaz pedig megvilágitá az éjt, és nem közeledett az egyik (tábor) a másikhoz az egész éjjel. És Mózes kinyujtá kezét a tengerre és az Örökkévaló hajtá a tengert erős keleti széllel egész éjjel és tette a tengert szárazzá, és a vizek kettéhasadának. És Izráel gyermekei bemenének a tenger közepébe, szárazra; a viz pedig fal gyanánt vala nekik jobb és bal kezük felöl. És az egyiptomiak sietének és bemenének utánok Fáraó minden lova, szekerei és lovasai, be a tenger közepébe. És lőn a reggeli őrszakkor, hogy az

---

(לשבת חול המועד)

פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן
וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ כִּי לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃

אל־מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה
מצרים: ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר
מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
במצרים: פ (חמישי בשבת ו) ויאמר יהוה אל־משה נטה
את־ידך על־הים וישבו המים על־מצרים על־רכבו
ועל־פרשיו: ויט משה את־ידו על־הים וישב הים
לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את־מצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו את־
הרכב ואת־הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם
בים לא־נשאר בהם עד־אחד: ובני ישראל הלכו

Örökkévaló tekinte az egyiptomiak táborára tűz- és felhőoszloppal és megzavará az egyiptomiak táborát. És leoldá szekereinek kerekeit és vontatá át nehézséggel: akkor mondá Egyiptom: Futni akarok Izráel elől, mert az Örökkévaló harczol érettök Egyiptom ellen. És mondá az Örökkévaló Mózesnek: Nyujtsd ki kezedet a tengerre, hogy térjenek vissza a vizek az egyiptomiakra, lovaikra és szekereikre. És Mózes kinyujtá kezét a tengerre, és visszatére a tenger, reggel felé, az ő erejével és az egyiptomiak eleibe futottak. És az Örökkávaló beledönté az egyiptomiakat a tenger közepébe. És a vizek visszatérének és elboriták a szekereket és lovasokat, általában Fáraó egész hadseregét, kik utánok bementek vala a tengerbe; nem maradt meg közülök egy sem: Izráel fiai pedig szárazon mentek a

---

(לשבת חול המועד)

פן־תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת
מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את־
בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה־לך:
שביעי את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל

ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם:
ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: וירא ישראל
את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם
את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: אז ישיר־
משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים: עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו
בים־סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו־אבן:

---

tenger közepén és a viz vala nekik jobb- és balfelül fal gyanánt. Igy tehát segité ki az Örökkévaló azon a napon az egyiptomiak kezéből. És Izráel látá az egyiptomiakat a tenger partján meghalva. És midőn Izráel látta a nagy kezet, melylyel az Örökkévaló cselekedett az egyiptomiak ellen, akkor a nép felé az Örökkévalót és hivének az Örökkévalóban és az ő szolgájában, Mózesben.

Akkor énekelték Mózes és Izráel gyermekei ezen éneket az Örökkévalónak És szólának, a mint következik: Énekelni akarok az Örökkévalónak, mert magasztalódva magasztalódott; lovat és rajta ülőt vetett a tengerbe! Erőségem és diadalénekem az Isten és Ő vala nekem segitségemre. Ez az én Istenem, Őt akarom dicsőiteni, atyám Istene, Őt akarom magasztalni! Az Örökkévaló a harcz ura — Örökkévaló az Ő neve. Fáraó szekereit és hadseregét vetette a tengerbe és hadnagyainak válogatottjai — a nádas tengerben sülyedtek el. Hullámok boritják

---

(לשבת חול המועד)

מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים: כל־פטר רחם לי וכל־מקנך
תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה

יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ
תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה
בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם

őket, alászálltak a mélységbe, mint a kő. A Te jobbod Örökkévaló! — felmagasztalt erő által — a Te jobbod Örökkévaló! ellenséget zúz össze. És fönséged nagyságával megrontod elleneidet; kibocsátod fellobbant haragodat, ez megeémészti őket, mint a tarlót. És orrod lehellete által feltorlódtak a vizek, megálltak, mint fal, folyóvizek; hullámok megsürüsödtek a tenger szivében. Mondta az ellenség: Üldözöm, utólérem, zsákmányt osztok; teljék rajtuk boszuvágyam, kardomat kirántom, kezem semmisitse meg öket! — Fútál lehelleteddel, tenger boritotta el őket, alásülyedtek, mint az ólom hatalmas vizekben. Ki olyan, mint Te a hatalmasok között? Örökkévaló! Ki olyan, mint Te felmagasztalt szentség által, rettenetes, dicséretekben csodatevő! — Kinyujtottad jobbodat, a föld elnyelé őket. Vezérled kegyelmedben a népet, melyet megváltottál; elvezetet hatalmadban szentséged lakóhelyére. Népek hallják, felháborodnak; remegés fogja el Plaset lakóit. Akkor megháborodtak

---

(לשבת חול המועד)

וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־
יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה
לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃

אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה
מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי
בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה
עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם׃ פ וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף
בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃
וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ס וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־
סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר

Edom fejedelmei, Moáb hatalmasait rettegés fogta el; elcsüggedtek Kánáán minden lakói. Megszállja őket félelem, s ijedelem, karod nagysága miatt megmerevednek, mint a kő, mig átmegy a Te néped, Örökkévaló! mig átmegy a nép, melyet szereztél: Beviszed őket s beülteted őket örökséged hegyén a kijelölt helyre, melyet lakóhelyednek alkottál, Örökkévaló! a szentély, Örökkévaló, melyet megerősitettek a Te kezeid. Az Örökkévaló fog uralkodni örökkön és mindörökké. Mikor bementek Fáraó lovai, szekereivel és lovasaival a tengerbe; és az Örökkévaló visszahozá reájuk a tenger vizeit. És Izráel gyermekei szárazon mentek a tenger közepén. És Mirjam a prófétanő, Áron nénje vevé a dobot kezébe és kimenének utána az asszonyok mind dobokkal és tánczok közben. És Mirjam előénekle nekik: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert magasztalódva magasztalódik, lovat és rajta ülőt a tengerbe vetett. És elinditá

(לשבת חול המועד)

שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי

וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם
מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ
הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָֹה
וַיּוֹרֵהוּ יְהוָֹה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם
שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־
שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָֹה רֹפְאֶךָ׃

למפטיר בפרשת פינחס.

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָֹה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ

Mózes Izráelt a sás tengertől és kimenének Sur pusztájába; és menének három napig a pusztában és nem találtak vizet. És eljutának Maraba, de nem ihattak vizet Marából, mivelhogy keserü volt; azért elnevezte Marának. És a nép zugolódék Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? És (Mózes) kiáltá az Örökkévalóhoz; és az Örökkévaló tanitá őt egy fára és ő vetté azt a vizbe és megédesedenek tőle a vizek; ott szabott nekünk törvényt meg rendeleted és ott megkisértette őt. És mondá, ha hallgatva hallgatsz a te Istened szavára és cselekszed, a mi helyes szemeiben és figyelsz parancsolataira és szorgalmasan teljesited minden törvényét; mindazon betegséget, melyet bocsátottam Egyiptomra, nem fogom bocsátani te reád, mert én vagyok az Örökkévaló, a te orvosod.

(לשבת חול המועד)

אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת
אֶת־פְּנֵי יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ לֹא־תִשְׁחַט

הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

A tóra fölemelése közben:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם משֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל פִּי יְיָ בְּיַד משֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ. בִּשְׂמֹאלָהּ עשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכות קודם ההפטרה

Haftara előtti áldás.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃

(לשבת חול המועד)

עַל חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ ס

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

הפטרת ליום שביעי של פסח

(בשמואל ב׳ סימן כ״ב)

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל: וַיֹּאמַר יְהוָה סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־לִי: אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי: מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ: כִּי אֲפָפֻנִי מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת נַחֲלֵי

És Dávid elmondta az Örökkévalónak az ének ezen szavait, a mely napon az Örökkévaló kimenté őt minden ellenségének kezeiből és Saul kezeiből: Mondá: Az Örökkévaló az én sziklám, menedékem és megmentőm. Istenem az én szirtem, kire támaszkodom, pajzsom és üdvöm szaruja, erős váram, mentőm, segitőm, erőszakoskodástól megsegitett. Tiszteletes! az Örökkévalóhoz imádkozom és ellenségeimtől megmentődöm. Mert a halál hullámai körülfogtak, vészhozó folyók ijesztgettek:

הפטרה לשבת חול המועד של פסח

(ביחזקאל סימן ל״ז)

הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה

בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי׃ חֶבְלֵי
שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי
מֹקְשֵׁי־מָוֶת׃ בַּצַּר־לִי
אֶקְרָא יְהֹוָה וְאֶל־אֱלֹהַי
אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ
קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃
וַיִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ
מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ
וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ
מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים
בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת
רַגְלָיו׃ וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב
וַיָּעֹף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־
רוּחַ׃ וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ
סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת חַשְׁרַת־
מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ מִנֹּגַהּ

a sír kötelei fogtak körül, a halál hálói rám kivetve. Szenvedéseimben az Örökkévalóhoz fordulok, Istenemet szólitom meg — és Ő meghallgatja szavamat az Ő csarnokából és fohászkodásom füleibe hat. Megingott, megrendült a föld, az ég alapjai mozognak, meginganak, mert Ő haragszik. Füst száll fel haragjából, emésztő tűz a szájából, izzó parázs gyulad tőle. Meghajtja az eget, leszáll, lába alatt párázat. Kerubon ül és repül, a szél szárnyain jelent meg. Körülötte sötétség volt a födő, vizhullások, sürű felhők. Fényétől izzó tűz gyuladt. Mennydörög az

---

(לשבת חול המועד)

יְבֵשׁוֹת מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת
הָאֵלֶּה וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַתָּה יָדָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא
עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת
שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהֹוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה

נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גַּחֲלֵי־אֵשׁ׃ יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְהֹוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ וַיִּשְׁלַח חִצִּים וַיְפִיצֵם בָּרָק וַיָּהֹם׃ וַיֵּרָאוּ אֲפִקֵי יָם יִגָּלוּ מֹסְדוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת יְהֹוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃ יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃ יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהֹוָה מִשְׁעָן לִי׃ וַיֹּצֵא לַמֶּרְחָב אֹתִי יְחַלְּצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי׃ יִגְמְלֵנִי יְהֹוָה כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהֹוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי

Örökkévaló, megszólal a Legmagasztosabb. Nyilakat lőtt és elszórta őket, villámokat és megzavarta őket. A tenger forrásai meglátódtak, a világ alapjai elétüntek az Örökkévaló fenyegetésétől, orra lehelletének szelétől. A mennyekből küld, engem felvegyen, kihúz a hatalmas vizekből, megment hatalmas ellenségemtől, gyülölőimtől, a kik erősebbek, mint én. Válságos napon támadtak rám, de az Örökkévaló pártomra állt, tágas térre vezetett; megmentett, mert szeretett. Érdemem szerint bánik velem az Örökkévaló, kezem tisztasága szerint fizet. Mert megtartottam az Örökkévaló utait s nem pártoltam el Istenemtől.

(לשבת חול המועד)

הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת

Előttem mind az itéletei, törvényeitől nem tágitok; egészen Övé vagyok, így örizkedem a vétektől. Ezért fizet nekem az Örökkévaló érdemem szerint, tisztaságom szeme előtt; kedveskedel a kedvesnek, a kitartó jámbor iránt jámbor vagy; a tisztával tisztán bánsz, de az egyenetlenkedővel kanyargatódzol. De aszegény népen segitsz, és szemeid lesujtólag hatnak a gőgösökre. Te vagy az én világom, Örökkévaló, hisz az Örökkévaló világositja meg sötétségemet. Veled seregek iránt futok, Istenemmel falakat ugrom át. Az Isten — utja tökéletes, az Örökkévaló mondása tisztult, pajzs Ő

מֵאֱלֹהָי׃ כִּי כָל־מִשְׁפָּטָו
לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־
אָסוּר מִמֶּנָּה׃ וָאֶהְיֶה
תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה
מֵעֲוֹנִי׃ וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי
כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד
עֵינָיו׃ עִם־חָסִיד
תִּתְחַסָּד עִם־גְּבוֹר
תָּמִים תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר
תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ
תִּתַּפָּל׃ וְאֶת־עַם עָנִי
תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים
תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־אַתָּה נֵירִי
יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
כִּי בְכָה אָרוּץ גְּדוּד
בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃
הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ
אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן

(לשבת חול המועד)

עֶצֶם אֶל־עַצְמוֹ׃ וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה
וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי הִנָּבֵא אֶל־הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ
כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי

הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃
כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְהוָֹה
וּמִי־צוּר מִבַּלְעֲדֵי
אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי
חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת
וְעַל־בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה
וְנִחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה
זְרֹעֹתָי׃ וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן
יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי
וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
אֶרְדְּפָה אֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם
וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃
וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא
יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
וַתַּזְרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה

mindazoknak, kik Benne bíznak. Mert ki Isten az Örökkévalón kivül? Kiesoda szikla Istenünkön kivül? Isten az én erős váram és egészen szabaddá teszi utamat; lábaim olyanok, akár őzöké, magasságaimra állit; harczra szoktatta kezeimet, és karjaim ügyesen feszítik az érczivet. Üdvöd pajzsát adod nekem és rámhallgatásod gyarapit engem; szélesited lépteimet alattam, térdeim nem inognak. Ellenségeimet űzöm és kiirtom, meg sem fordulok míg végük nincs. Végezek velük, összemarczangolom őket, fel nem kelnek, ott hevernek lábaim alatt. Erővel övedzel háborúra, sarkam alá

(לשבת חול המועד)

בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ׃ וְהִנַּבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא
בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד
מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה

תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃
וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף
מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ יִשְׁעוּ
וְאֵין מֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה
וְלֹא עָנָם׃ וְאֶשְׁחָקֵם
כַּעֲפַר־אָרֶץ כְּטִיט־
חוּצוֹת אֲדִקֵּם אֶרְקָעֵם׃
וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם
עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃
בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי
לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃
בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ
מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי־יְהוָה
וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי
צוּר יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֹּתֵן
נְקָמֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים
תַּחְתֵּנִי׃ וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי

hajtod elleneimet. Ellenségeim nyakát felém fordítád, gyülölőimet kiirtom. Körülnéztek — nincs segitség! az Örökkévalóhoz — de nem hallgatod rájuk. Porrá morzsolom őket, mint utczasaron gázlok rajtuk, taposom őket. Népem viszálykodásaitól megmentsz, népek fejedelmévé tartogatsz engem, ismeretlen nép szolgál nekem. Idegenek gyermekei hizelegnek nekem, kikről csak hallomás után tudok valamit. Az idegen gyermekei hervadoznak, és rekeszeikből előtántorodnak. Él az Örökkévaló, és dicsértessék az én Teremtőm és magasztaltassék Istenem, üdvöm szirtje. Az Isten, a ki enged megboszulnom és sarkam alá veti ellenségeimet. Ellenségeim közül kive-

(לשבת חול המועד)

תִּקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ׃ לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם

וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃ מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

zet, elleneseim fölé tesz, az erőszakos férfitól megszabadít. A sért mondok Neked hálát a népek között, Örökkévaló! és nevednek dalolok. Királyának győzelmi vára! és kegyelmet tesz felkentjének, Dávidnak és ivadékának mindörökké.

ברכות אחר ההפטרה

Haftara utáni áldás.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk a világ királya, szirtje mind a világnak, igazságos minden korban; hűséges Isten; ki mond és tesz, szól és tart, mert minden szavai igazak és igazságosak.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

Hiteles vagy Te Örökkévaló Istenünk, és hitelesek szavaid, és szavaid közül egy sem üres, puszta szó; mert Te Isten hiteles és könyörületes király vagy. Dicsértessél Örökkévaló minden szavára hiteles Isten.

(לשבת חול המועד)

וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי׃ וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה׃

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

Könyörülj Czionon! mert éltünk háza az, a szomorodott szivünk segits mihamarább a mi napjainkban. Dicsértessél Örökkévaló, ki megörvendezteti Cziont és gyermekeit.

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

Örvendeztess minket Örökkévaló Istenünk szolgád, Elijáhu próféta által és Dávid a Te felkented birodalma háza által, hadd jöjjön nemsokára és viditsa fel szivüuket — ne üljön az ő trónusán idegen, és ne örököljék mások az ő tiszteletét. Mert szent nevedben esküdtél neki, hogy fénye nem alszik el örökre. Dicsértessél Örökkévaló, Dávid paizsa.

*) עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ:

Szombaton:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא

שבת חול המועד ezen על התורה mondatik:

*) עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

(מְק שבת)

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבַרְיוּת גּוּפָא. וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא.

קַדִּישָׁתָא דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. וְדִי בְּבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלָּה. וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא. וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל מַן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן. וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן. כָּל זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבַרְיוּת גּוּפָא. וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן. וְיַסְגֵּי יוֹמֵיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן. מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

תפלה

עד שלום. מלך והמלכה ירום הודם:

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵינוּ

הַמֶּלֶךְ פְרַאנץ יָאזעף הָרִאשׁוֹן

וְאֶת הַמַּלְכָּה

עליזאַבעטה אַמאַליע אייגעניע

יָרוּם הוֹדָם: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּים וְיִשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם. וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Könyörgés az uralkodóházért és a hazáért!

Mennyei Atyánk, a világ Ura! ki a fejedelmek és nemzetek sorsát végtelen szeretetedben és bölcseségedben igazgatod és rendezed, légy a mi felséges királyunknak

I. Ferencz Józsefnek

oltalma és védelme! Áraszd ki reá áldásod gazdag malasztját, koronázd életét örömmel, békével és boldogsággal!

Áldd meg a mi felséges királynénkat

Erzsébet Amália Eugeniát!

Tartsd meg boldogságban az egész királyi családot!

Vedd oltalmadba az ország főméltóságú magas hivatalnokait, valamint az ország minden nagyját, képviselőit és hatóságait! Áldd meg szeretett hazánkta,

Magyarországot

és annak minden tudományos, közhasznú és jótékony intézeteit! Áldd meg városunk hatóságát és intézeteit!

Áraszd el áldásod bő malasztját **hitközségünkre** *és minden egyes tagjára! Áldd meg minden üdvös és jótékony intézetünket! Ébreszd fel minden kebelben az emberszeretet és testvériség szelid érzelmeit!*

Isteni hatalmad oltalmazza ezen imaházunkat, és teljesítse minden ájtatosnak könyörgését! Amen!

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה

ביים צוריקטראָגען דער תורה ספרים דער פֿאָרבעטער:

הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר־יי ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי־זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ביים היניינסטעלען דעם ספר תורה אין ארון. זאגט מ.

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה

(אם שבת)

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: קול יהוה על המים אל־הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את־ארזי הלבנון: וירקידם כמו־עגל לבנון ושריון כמו בן־ראמים: קול יהוה חוצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: ובנחה

דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ספ״ץ אומר חצי קדיש ואח״כ מתפללין תפלת מוסף.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

---

*) קדושה לש״ץ

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

Magasztalunk és szentelünk a szent szeráfok énekkara szerint, a kik nevedet szentségben szentelik.
A mint irva vagyon prófétáid által: És kiált az egyik a másikhoz szólván:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Szent, szent, szent az Örökkévaló Czebáot, tele a föld az Ő dicsőségével.	ק״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
Aztán nagy, hatalmas és erős hang, mint a szélvésze hallatszik, mire felemelkednek a Szeráfok felé és egymáshoz kiáltják; „Dicsértessék.“	חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:
Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége helyéről.	ק״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
Helyéről forduljon felénk könyörülettel és kegyelmezzen a népnek, mely nevét *egy*-nek vallja; este és reggel, minden nap kétszer szeretettel mondják: „Halljad!“	קהל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
Halljad Izrael! az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy.	ק״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
Egy Ő, a mi Istenünk, Ő az atyánk, Ő a mi királyunk, Ő a mi segitőnk és Ő az Ő kegyelmében minden élő előtt ismét kihirdeti nekünk, hogy nektek Istenetek lészen.	קהל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
Én az Örökkévaló Istentek vagyok!	ק״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת

De bűneink miatt számüzöttek vagyunk országunkból és távolra estünk földbirtokunktól, nem is teljesithetjük kötelességünket kiválasztott

---

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

A felséges a mi felségünk, az Örökkévaló a mi urunk, mily fenséges a Te neved az egész földön; és lészen az Örökkévaló királya az egész földnek. Azon a napon leszen az Örökkévaló: *Egy* és neve *Egy*.

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

Szent igeidben pedig meg van irva, mondván:

ק״ח יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Uralkodni fog az Örökkévaló örökké, a te Istened Czion nemzedékről-nemzedékre Haleluja!

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

házadban, a nagy és szent házban, mely nevedről neveződik, mert ellenség tette kezét szentélyedre. Legyen akaratod, örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, könyörületes király, hogy visszatérj és könyörülj rajtunk és szentélyeden nagy könyörületességeddel és épitsd azt fel mihamarább és tedd még dicsőségesebbé. Atyánk, királyunk! hadd nyilvánuljon birodalmat dicsősége rajtunk nemsokára, és jelenj meg és emelkedjél fölénk minden élő szeme láttára. Hozd össze elszórtjainkat a népek közül és elűzöttjeinket gyüjtsd össze a föld széleiről és hozz minket Czionba, a Te városodba, énekek

וְלִרְאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה.

וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

közt, és Jeruzsálembe, szentséged házába, tartós öröm közt. Ott aztán elkészítjük Előtted kötelességünk áldozatait, a minden napiakat rendjük szerint és a muszáf áldozatokat szabályaik szerint és *(a szombat ezen napja)* és a maczczosz-ünnep ezen napja muszáfáldozatát elkészitjük és áldozzuk Előtted szeretettel, akaratod parancsolata szerint, a miként reánk nézve megirtad tórádban, szolgád által, Mózes által, dicsőséged szájából, igy szól:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד. וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה. תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

És mutassatok be tűzrevaló égőáldozatot Isten tiszteletére: két tulkot egy kost, hét egyéves bárányt, hibanélküliek legyenek!

És lisztáldozatuk és italáldozatuk rendelet szerint: három tizedet a bikához, és két tizedet a koshoz és egy-egy tized egy-egy bárányhoz, és bort az italáldozathoz és egy kecskebakot engesztelésre és a két mindennapi áldozatot szabályok szerint.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

Istenünk és atyáink Istene, könyörületes király könyörül rajtunk, Jóságos, és jóltevő, engedj megkeresésünknek, fordulj felénk, könyörületed sokaságával, ősatyáink miatt, kik akaratodat megtették, épitsd fel házadat a hajdani szerint, és alapitsd meg szentélyedet alapján. Hadd lássuk mi is fölépitését, és örvendeztess meg helyreállitásán, rendeld a papokat szolgálatjukra, és a levitákat énekelésük és dalolásukra, és vezesd vissza Izráelt lakóhelyeikre,

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם

Akkor oda felmegyünk, megjelenünk és leborulunk Előtted a három templomjáró ünnepen, a mint megvan irva tórádban: „Háromszor egyévben jelenjen meg minden férfiad az Örökkévaló Istened szine elé, azon helyen, melyet megválasztani fog a kovásztalan kenyerek ünnepén a hetek ünnepén, és a sátrak ünnepén, de ne jelenjen meg üresen az Örökkévaló szine előtt, kiki vagyonához mérten az Örökkévaló Istened áldása szerint, melyet reád adott.“

נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

A kohénita áldást (סדר דוכן) **l. a kötét végén.**

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם

בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דער חזן ווידערהאָלט דיא תפלה מיט קדושה, דאן ווירד אין כאלהינו אונד עלינו געזאגט.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים: לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאוֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עוֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ: וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תפלת מנחה

קודם אשרי אומרים פ״שת התמיד.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֱׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

És el fog jönni Czión megváltója és Jákob bünbánatosainak, szól az Örökkévaló. Én pedig — ez velük a frigyem — mond az Örökkévaló: Lelkem, mely rajtad van és szavaim, melyeket szádba tettem el ne maradjon szádból és magzatod szájából és magzatod magzatainak szájából — szól az Örökkévaló — mostanától mind-

mindörökké. Te pedig, szent Izráel dicséretei között lakozol. És kiált az egyik a másiknak és mondja: Szent, szent, szent az Örökkévaló, Czebáoth dicsőségével tele a föld. És egymással szemközt mondják: Szent a legmagasabb mennyekben, fönségének székhelyén. Szent a földön, hatalmának művén. Szent a világok világán. Az Örökkévaló Czebáoth! dicsősége fényével tele az egész föld. És fölemelt engem szélvész és mögöttem nagy vihar szavát hallottam: „Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége helyéről.“ És szélvész ragadt meg engem és mögöttem hallottam megdöbbentő, hatalmas szót, mely dicsőitvén, igy szólt: „Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége tartózkodása helyéről.“ Az Örökkévaló uralkodik örökkön örökké. Az Örökkévaló uralma minden örökkévalóságon tart. Örökkévaló! Ábrahám, Izsák, és Izráel ősapának Istene! tartsd meg bennünk e szellemet, hogy rugója legyen néped szive gondolatjainak és igy szilárditsd meg Hozzád való érzelmeink. t. Ő pedig könyörűletes, megbocsátja a vétket és nem ront meg és sokszor fojtja el haragját, hogy ki ne törjön egész hevével. Mert Te, Örökkévaló, jóságos és engesztelődő vagy és nagykegyelmü mindazokhoz, kik Hozzád imádkoznak. Igazságod örök igazság. törád

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה
וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ
צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין
וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא
עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ
עַל־אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ.
קַדִּישׁ לְעָלַם עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת
מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ:
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ. וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי
קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא.
וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא
דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא
דַּייָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ
קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם
לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ
וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־
חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ.
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ

pedig igaz. Add Jákobnak az igazságot és Ábrahámnak a kegyelmet, melyről esküdtél apáinknak a régi időkben. Dicsértessék az Ur! Ha napról-napra terhet is ró reánk, mégis Ő az üdvünk Istene, szelá! Az Örökkévaló Czébáót velünk van, menedékvárunk Jákob Istene, szelá! Oh, Örökkévaló Czebáot! Boldog az ember, ki Benned bizik! Örökkévaló, segits! Oh, király, hallgass meg midőn Hozzád imádkozunk.

Dicsértessék a mi Istenünk, a ki dicsőségére teremtett minket és különválasztott a tévedőktől, advén nekünk igaz tórát, mi által örök életet plántált belénk. Ő nyissa meg szivünket tórájának, tegye szivünkbe, hogy Őt, szeressük és féljük és hogy tegyünk akarata szerint és szolgáljunk neki teljes szivvel; nehogy hiába fáradozzunk, ne vajudjunk mulandóságokért. Legyen a Te akaratod, Örökkévaló Istenünk és apáink Istene, hogy megtartsuk törvényeidet e világon és hogy érdemesek legyünk, hogy éljünk és lássuk és részünk legyen a jóban és áldásban, a Messiás napjaiban és az örök életben; hogy dicsőségednek énekeljünk, mely soha se némuljon el. Örökkévaló Istenem! örökké hálát mondok neked. Áldott az az ember, ki Istenben bizik, kinek bizalma az Örökkévaló. Bizzatok az Örökkévalóban

אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ
אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ.
וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ
בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם: לְמַעַן
לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד
לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה.
וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ
טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת
הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם
יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ. וְהָיָה
יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי

עַד. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: חצי קדיש.

folyton-folyvást, mert Istenben, az Örökkévalóban van a világ ótalma. Biznak is benned, kik nevedet ismerik, mert nem hagytad el azokat, kik Téged keresnek, oh, Örökkévaló! Igazsága miatt kivánja az Örökkévaló, hogy a tóra terjesztessék és magasztaltassék.

ואם חל יום טוב בשבת אומרים ואני תפלתי אחר אשרי.

קו"ח וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

Szombaton a tóra egyik szakaszát olvassák fel; a tóra-tekeres kiemelésekor a 156. old. levő szokásos imádságokat mondják; a mit pedig a visszahelyezésekor mondanak, az a 185. old. található.

A cházán fél kádist mond, mire a következőt imádságot mondják:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים ׀ אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קו״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: חו״ק יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

*) אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

---

*) (לשבת חול המועד)

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ: אַבְרָהָם יָגֵל. יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה. וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת

(לשבת חול המועד)

רוֹצָה בָהּ. יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: רצה וכו׳.

וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה: כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

מעריב ליל אחרון של פסח

Ha peszách utolsó napja szombati nap estéjére esik, akkor a hetedik nap esti imádságát mondják, de ha péntek estére, mint a szombati nap beköszöntéjére esik, akkor az itt beleszótt ájtatos elmélkedéseket nem mondják.

Míg a Chászán ברכו-t mond, addig a község יתברך-t mondja:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו״חד בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים. וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־־כָּל־־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיּוֹשַׁע אוֹמֶן אֶשְׁכְּלוֹת קֹדֶשׁ פֶּרַח תְּהִלָּה. וַיַּרְא בְּעִנּוּי וְקוֹשִׁי נוֹרָא עֲלִילָה. אָז נִגְלְתָה

A hű Gyámolító segített a szent szőlőtőnek, a dicsőséges virágnak; mikor a tettekben Rettenetes nyomoruságukat és kinzásukat látta: akkor tünt fel nagysága

הִפְלִיא וְהֵאִיר אֲפֵלָה. אֱלֹהֵי עוֹשִׂי נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלַּיְלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

és bevilágitott a sötétségbe. Istenem, teremtőm! azon éjjelen vidámságra gerjesztettél. Dicsértessél Örökkévaló, a ki az estvéket beesteledni engedi.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

עֻזִּי הָרִים דִּלֵּג כִּזְכַר בְּרִית אָבוֹת וָחֶסֶד. וּגְבָעוֹת קִפֵּץ טָהוֹר כֹּל יְסַד. זֶרַע אֲהֻבַת חוֹלַת שֶׁמַע לְהִוָּסֵד. וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךָ חָסֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Győzelmem! hegyeken ugrott át, midőn az atyák frigyéről és szeretetéről megemlékezett; halmokon szökdelt át az Öröktiszta, ki a mindenséget alapitotta, hogy szeretett beteg népének a hirt hozza: Örök szeretettel szeretlek, azért kegyelmemmel vezetlek. Dicsértessél Örökkévaló, a ki szereti népét, Izráelt.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה

לָכֶם֮ לְצִיצִת֒ וּרְאִיתֶ֣ם אֹת֗וֹ וּזְכַרְתֶּם֙ אֶת־כָּל־מִצְוֹ֣ת יְהֹוָ֔ה
וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֹתָ֑ם וְלֹֽא־תָת֜וּרוּ אַחֲרֵ֤י לְבַבְכֶם֙ וְאַחֲרֵ֣י עֵֽינֵיכֶ֔ם
אֲשֶׁר־אַתֶּ֥ם זֹנִ֖ים אַחֲרֵיהֶֽם׃ לְמַ֣עַן תִּזְכְּר֔וּ וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֶת־
כָּל־מִצְוֺתָ֑י וִהְיִיתֶ֥ם קְדֹשִׁ֖ים לֵאלֹֽהֵיכֶֽם׃ אֲנִ֞י יְהֹוָ֣ה
אֱלֹהֵיכֶ֗ם אֲשֶׁ֨ר הוֹצֵ֤אתִי אֶתְכֶם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לִהְי֥וֹת
לָכֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים אֲנִ֖י יְהֹוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃

יש להפסיק אלהיכם לאמת אכן יתן ריוח מעט שלא יבולע האל"ף.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ.
הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר.
הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ
עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה־
לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין
גִּזְרֵי יַם־סוּף. אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת
טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
עָנוּ שִׁירָה:

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום יקותיאל בר יוסף.

פֶּסַח אָשְׁרוּ בְּאוֹר הַחַיִּים לָאוֹר. וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרָיִם:

Peszáchkor boldogultak, az élet világában világlottak; és Izrael minden gyermekénél világosság — Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח בְּאוֹת זֶה עוֹד לְהִתְבָּרֵךְ. קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ. פֶּסַח לֶעָתִיד׃

Peszách! ezen jelben ismét megáldatnak. Fel, vidulj! mert hasad a világosságod jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח גְּאוּלִים אָז הַלְּלוּהוּ. וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא. פֶּסַח מִצְרַיִם׃

Peszáchkor dicsérték egykoron a megváltottak, az napon segitett az Örökkévaló Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח דִּגוּל יָחִישׁ יִשְׁעֵנוּ. יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. פֶּסַח לֶעָתִיד׃

Peszáchkor az Ő zászlaja alatt lesz gyors segitség, az Örökkévaló a mi királyunk, Ő segitni fog rajtunk jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח הֶמְרוּ בְּקוֹשִׁי וְנִלְאוּ. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ. פֶּסַח מִצְרַיִם׃

Peszáchkor kemény munkával elkeseritették és fárasztották, de a peszách második reggelén kivonultak Egyptomból peszáchkor.

פֶּסַח וְיוֹם נָקָם תִּרְאוּ. כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ. פֶּסַח לֶעָתִיד.

Peszáchkor majd látni fogjátok a büntetést, ti pedig örömben mehettek jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח זַכִּים אֵימוּ לְעָצְמָה. וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה. פֶּסַח מִצְרַיִם׃

Peszáchkor megijedtek az ártatlanok, de a vizek fal gyanánt megálltak Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח חוֹכָיו טוּבוֹ לְהַנְחִילָם. וְעַל מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם. פֶּסַח לֶעָתִיד׃

Peszáchkor örökölnek jóságából, kik Benne biznak, és üditő forrásokhoz vezeti azokat jöendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor az Örök-tiszta végtelenül leereszkedő volt irántuk, az Örökkévaló járt előttük Egyptomban peszáchkor.

Peszáchkor váltja be prófétáim mondását: „Mert az Örökkévaló előttetek jár“ jövendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor helyesen inditotta meg a prófétanő az éneket: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert magasztalva magasztalódott Egyptomban peszáchkor.

Peszáchkor zsákmányul ejtetnek, kik Őt gunyolják, — énekeljetek az Örökkévalónak, mert magasztosságban cselekedik jövendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor dololták a hálaéneket: „Győzelmem és dalom Isten!“ Egyptomban peszáchkor.

Peszáchkor az egész néptömeg dalt fog zengeni: Győzelmem és dalom Isten, az Örökkévaló“ jövendőbeli peszáchkor.

Peszáchkor indultak a megválasztottak kivánságukra, a tenger közepén szárazon haladva Egyptomban peszáchkor.

Peszáchkor hozza egykor vissza foglyaikat Cha-

פֶּסַח טָהוֹר עִנּוּתוֹ הִרְבָּה עֲלֵיהֶם. וַיְיָ הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח יְעִיר נְאֻם חֶזְיוֹנַי. כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְיָ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח כָּרָאוּי עָנְתָה נְבִיאָה. שִׁירוּ לַייָ כִּי גָאֹה גָּאָה. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח לְבָבֵנוּ יְרוֹמֵם בְּמַסָּה. זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה. פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח מוֹנְעֵם שִׁיר הוֹדָיָה. עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח נַגֵּן שִׁיר הֲמוֹנַי. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח סְגוּלִים לָשׁוּב לַמַּאֲוַיִּם. הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח עָתִיד לְהָשִׁיב

שבים. מחמת ומאיי
הים. פסח לעתיד:

maszból és a tenger szigeteiről jövendőbeli peszáchkor.

פסח פורכים נסו
לפניהם. כי יי נלחם
להם. פסח מצרים:

Peszáchkor szöktek előttük a kegyetlenek, mert az Örökkévaló harczolt érettük Egyptomban peszáchkor.

פסח צרות עמו יסיר
נחם. ויצא יי ונלחם.
פסח לעתיד:

Peszáchkor véget vet népe szenvedéseinek és megvigasztalja, kivonul az Örökkévaló dicső harczra jövendőbeli peszáchkor.

פסח קרץ נאור
הרעם. ותחזק מצרים
על העם. פסח מצרים:

Peszáchkor mennydörgött reájuk a Dicsfényű, és Egyptom már kényszeritette a népet Egyptomban peszáchkor.

פסח רוח עריצים
להנשים. והחזיקו
עשרה אנשים.
פסח לעתיד:

Peszáchkor lohad a hatalmasak bátorsága, és tizen kapaszkodnak egy férfiuba jövendőbeli peszáchkor.

פסח שארם נמק
בכחר. לא נשאר בהם
עד אחד. פסח מצרים:

Peszáchkor megszakadt, megtagadt minden rokonság — nem maradt meg közülök még egy sem Egyptomban peszáchkor.

פסח תתן ישועות
חוסיו ולא יהיה שריד
לבית עשו.
פסח לעתיד:

Peszáchkor kiadja a reménykedők jutalmát, senki sem lakja többé Ezsau házát jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח תּוֹפְפוּ יוֹנְקִים לְיַחֲדוּהוּ. זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ: פֶּסַח מִצְרַיִם:

Peszáchkor még a csecsemők is dadogták egységét: „Ez az én Istenem, Őt akarom dicsőiteni!“ Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח יְקָרִים יֹאמְרוּ כָּזֶה. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszáchkor a kedvesek imigy szólanak: Ime, ez az Istenünk! jüvendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח קְדוֹשָׁה נְקֵבָה בַּעֲלִיזוּת. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Peszáchkor a szent dicsének nő szájából indult meg Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח וְגֶבֶר יְסוֹבֵב וִיקַדֵּשׁ. שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszáchkor férfi vezényli és szenteli: Énekeljetek uj éneket az Örökkévalónak jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח תְּבִיעַת עֲנִיּוּ קִפַּצְתָּ. וּמִבֵּית כֶּלֶא עַם זוּ קָנִיתָ. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Peszáchkor ott termettél, hol a nyomor utánad áhitozott, és a börtönből kiváltottad e népet Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח יֶחֱשׂוֹף זְרוֹעוֹ וְתַעֲצוּמוֹ. לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszáchkor mutatja karját és hatalmát, hogy öszszegyüjti népe maradékát jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח אוֹהֲבָיו הוֹצִיא צָהֳרַיִם. וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Peszáchkor fényes nappal vezette ki szeretett népét, és Egyptom táborát zavarba ejté Egyiptomban peszáchkor.

Peszáchkor bünteti a lázongókat, közéjük vet nagy zavarokat jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח לְהָשִׁיב לָהֶם גְּמוּלֵיהֶם. מְהוּמַת יְיָ רַבָּה בָּהֶם. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszáchkor dicséretet mondtak, mikor a hatalmas kart látták Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח בִּרְאוֹתָם נָמוּ לְסַלְסְלָה. אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה. פֶּסַח מִצְרָיִם:

Peszáchkor dicsősége fényét árasztja és karját másodizben is kinyujtja jövendőbeli peszáchkor.

פֶּסַח רַוּוֹת בְּזִיו כְּבוֹדוֹ. יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszáchkor e jósló énekkel járultak a megfoghatatlan Isten elé: „Az Örökkévaló örökké fog uralkodni“ Egyptomban peszáchkor.

פֶּסַח חִזָּיוֹן שִׁירָה קִדְּמוּ לְנֶעְלָם. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם. פֶּסַח מִצְרָיִם:

Peszáchkor majdan megváltójuknak éneklik: Az Örökkévaló örökké uralkodik jövendőbeli peszáchkor.

חזן פֶּסַח בְּצִיּוֹן יְשׁוֹרְרוּ לְגוֹאֲלָם. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Peszách diszszel és pompával kitüntetett a megszabaditásra, kedveseiden segitettél, gyönyörködtetted az istentisztelőket. Méltó megválasztottaid látták Isten csudáit. Akkor énekelt Mózes és Izrael

פֶּסַח טַכְסִיסֵי הוֹד מְאֻשֶּׁרֶת לְהִגָּאֵל: יְדִידֶיךָ הוֹשַׁעְתָּ שַׁעֲשַׁעְתָּ יִשְׁרֵי אֵל: כְּשֶׁר לְקוֹחֶיךָ חָזוּ מִפְעֲלוֹת אֵל: אָז יָשִׁיר

משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

gyermekei ujjongással, ekléssel és nagy örömmel és mindnyájan mondák:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי משֶׁה:

מִי מְמַלֵּל נוֹי כֹּחַ סִפּוּר מְלַאכְתּוֹ. סִלְסוּל תִּפְאַרְתּוֹ בְּעַזִּים הִדְרִיךְ הֲלִיכָתוֹ. עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים שִׁבְּחוּהוּ וְצָפוּ מְסִלָּתוֹ. גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

Ki mondhatná el tettei sokaságát, hatalmát és szépségét? Ki dicsérhetné dicsőségét, midőn a hullámokon vette utját? Még kisdedek és csecsemők is dicsérték és ösvényét észrevették, valamint hatalmát is és birodalma fenségének dicsőségét: „Ez a mi üdvünk szirtje“ igy kezdték és mondák:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

נָחִיתָ פְנִינֶיךָ בְּעֻזְּךָ עַמְּךָ לְהִתְנָאוֹת. צוֹרְרֵיהֶם הֲמַמְתָּ בְּמַכּוֹת לְהַלְאוֹת. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מְיַחֲדִים מִסֵּבֶל

Gyöngyeidet vezetted, győzelemmel diszitvén népedet, ellenségeiket megzavartad, csapásokkal kifárasztottad. Izrael szentjének egységét inség és fáradtság közt is hirdet-

וּתְלָאוֹת. גֹּאֲלֵם שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

ték. Megváltójuknak neve: Örökkévaló Czebáot. Dicsértessél Örökkévaló, király, Izrael szirtje és megváltója.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

בְּחַסְדְּךָ רוֹמַמְתָּ קֶרֶן עַמְּךָ יָצְאוּ מְרֻוָּחִים: שֶׁבַח וּרְנָנוֹת לְשִׁמְךָ מְסַלְּדִים וּמְשַׁבְּחִים. תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ עִיר מְנוּחִים. בִּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת מִבְטָחִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

Kegyelmedben emelted néped tekintélyét, szabadon vonultak ki, dicsérettel és énekkel tisztelték és dicsérték nevedet. Te vitted és beültetted őket nyugalmuk városába, békés lakásba, biztos hajlékokba. Dicsértessél Örökkévaló, a ki kiterjeszti békessége sátrát fölénk és egész népe Izrael fölé és Jeruzsálem fölé.

לשבת וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי

שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

Szombaton az esti imádságban ezt is mondják:

*) וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

Megtudatod velünk Örökkévaló Istenünk igazságod jogait és megtanitottál, hogy megtegyük akaratod rendeleteit, adtál is nekünk Örökkévaló Istenünk helyes itéleteket, igaz tórát, üdvös rendeleteket és parancsolatokat. Örökségbe adtál nekünk öröm-időszakokat, szent időpontokat és nemesitő ünnepeket. Ránk szállitád a szombat szentségét, az időpontok dicsőségét és az ünnepek megünneplését. El is választottál Örökkévaló Istenünk szent és köznapi között, világosság és sötétség között, Izrael és a népek között, a hetedik nap és a munka hat napja között, a szombat szentsége és az ünnepnap szentsége között külömbséget tettél, és a hetedik napot a munka hat napja után megszentelted elválasztottad és megszentelted Izraelt is a te népedet szentségeddel.

וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ ׀ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ. וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ־לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יהי רצון

אם שבת ווירד פֿאַר קדיש, ויכלו השמים ע. ג. וו. געזאגט.

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (וּלְעֵלָּא) מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

חזן תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קדוש.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

ווען דער פעסטטאג פאלט אויף מוצאי שבת, זאגט מען דיעזעס.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים.

בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ספירת העומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר:

הַיּוֹם שִׁבְעָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד לָעֹמֶר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: למנצח בנגינות וכו׳

עלינו. קדיש יתום. אדון עולם.

שחרית ליום אחרון של פסח

מאן בעטעט וויא עם ערסטען טאג פֿאָן מה טובו ביז וכל קרבי את שם קדשו, דאַנן פֿאָלגענדעס:

*) הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

*) דיא איבערזעטצונג זיעהע ביים זיעבענטען טאגע.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (וּלְעֵלָּא) מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

וועהרענד דער חזן ברכו זאגט, זאגט קהל דאס נעבענסטעהענדע יתברך.

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים. אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Ha ezen ünnepnap szombatra esik, akkor a félünnepi szombat (שי"הר) 64. old. vonal alá került אהובך imádságát mondják egészen a 93. oldalig גאל ישראל; a cházán ismételvén a ש"ע tizennyolz áldású imádságot, az elozo nap 101. old. levo אותיך imádságát mondják. Ha pedig vasárnapra esik ezen ünnepnap, akkor az itt alább következő dicsőitő fohászkodás helyett az előző napi 64. old. levő ויושע שושנה mondják:

מיוסד ע"פ א"ב מרובע.

אַתָּה הֵאַרְתָּ יוֹמָם וָלַיְלָה לִפְנֵי מַחֲנָי. אַחֲרַי רָדְפוּ מַרְכְּבוֹת מְעַנָּי. אֲבֵדַת גּוּפָם עַל שְׂפַת יָם רָאוּ עֵינָי. אֱמוּנִים שׁוֹרְרוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיּוֹשַׁע יְיָ:

בְּרִית בְּתָרִים הִזְהִיר דַּיָּן וְגוֹאֵל. בִּנְטוֹתוֹ זְרוֹעוֹ וּגְדֻלַּת יָד כָּאֵל: בְּכֵן עַם יְרֵאָיו הֶאֱמִינוּ בוֹ כִּי הוּא אֵל: בְּלוּעִים גֵּיא יַם סוּף וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל:

גְּאוּלִים כְּיָצְאוּ מִכּוּר לְחֵרוּת חָפוּשָׁה. גָּשׁוּ לְיַם סוּף וּלְמָוֶת אֲנוּשָׁה. גֵּאִים רָדְפוּ וְאָבְדוּ בְגַלֵּי

Éjjel-nappal világitottál táboraim előtt, utánam pedig zsarnokaim szekerei üztek, a tengerparton láttam vesztüket, ezen napon énekelték a hivek: „És segitett az Örökkévaló.“ Az Ábrahámmal kötött frigynél már mint biró és Megváltó jelentkeztél. De midőn karját kinyujtá és nagy kezét miként Isten, ekkor Őt félő népe hitt benne, hogy Ő Isten. A nádas tengerben megfulladtakat látta Izrael. Midőn a megváltott nép szabadságra lép, a nádas tengeren elfogta halálfélelem; üzték az önhittek, de a hullámokba merültek, ott

el is vesztek. E hatalmas tettért győzedelmi éneket énekelt Mózes. Kopogtat azok ajtain, kik még álomban is érzik megaláztatásukat, szabadságot, édeset, szolgaságból teljes szabadságot hirdet; barátja vezette ki erős karral, még a kisdedek is szóltak: Ez az én Istenem! Győzelmem és énekem Jáh! A tenger közepén mentek, falaik voltak a vizek, ugy vezette őket a hullámokon, akár szépre egyengetett sikon és mig üldözőik nagy haragra gerjedtek, ők ekképen énekeltek: „Az Örökkévaló a háboru ura.“ Ekkor megnőtt bátorsága, hogy egész seregével utána üzött, magával vivén hatszáz válogatott lovast. Ő tűznyilakkal lőtt reájuk, zavarba ejtette

יַם חֲלוּשָׁה, גָּאֹה גָּאָה
שִׁיר יְשׁוּעָה אָז יָשִׁיר
מֹשֶׁה:
דָּפַק פִּתְחֵי יְשֵׁנָה
בְּנֶפֶשׁ בְּזוּיָה, דְּרוֹר נַחַת
מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת
עֲטוּיָה, הוֹדָה הוֹצִיאָהּ
בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה, הוּבְבוּ
יוֹנְקִים זֶה אֵלִי עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ:
הָלְכוּ בְּתוֹךְ הַיָּם
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה,
הוֹלִיכָם בַּתְּהוֹמוֹת
כְּבַבִּקְעָה אָדָם וּבְהֵמָה,
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם זוֹעֲמוּ
בְּאַף וּבְחֵמָה, הֲדוּרִים
שִׁבְּחוּ לְשְׁמוֹ וְנָמוּ יְיָ
אִישׁ מִלְחָמָה:
וַיְחַזֵּק לִבּוֹ לִרְדּוֹף עִם
כָּל צְבָא קְהָלוֹ. וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר לָקַח
לוֹ, וַיּוֹרֶם בְּחִצֵּי אֵשׁ

וְהָמַם וְהִבְהִילוֹ. וְטֻבְּעוּ
בְּיַם־סוּף מַרְכְּבוֹת
פַּרְעֹה וְחֵילוֹ:

זָמְמוּ פֶּן־יִרְבֶּה יוֹעֲצֵי
תוֹלָלֵימוֹ. זָדוּ בְּפֶרֶךְ
וְהִכְבִּידוּ עֻלֵּמוֹ. זְדוֹן
מַחְשְׁבוֹתָם נֶהְפַּךְ
עֲלֵימוֹ. זוֹרְקֵי יְלוּד
בַּמַּיִם תְּהוֹמוֹת יְכַסְיֻמוּ:

חָתַם עַל־הָרֵי בֶתֶר
נִקְמַת דִּינִי. חִבֵּל נוֹגְשַׂי
וְדָן דִּינִי. חָקְקוּ בְּגַלֵּי יָם
פִּגְרֵי מְדָנַי. חִזַּקְתַּנִי
בְּכֹחַ נֶאְדָּרִי יְמִינְךָ יְיָ.

טִמְּנוּ בְּנֶגֶף בְּכוֹרֵי
שׂוֹטְנֶיךָ. חוֹרְפוּ פְּעָמֵי
רוֹדְפֵי הֲמוֹנֶיךָ. טֻבְּעוּ
בְּלִבּוֹתֵי יָם צוֹרְרֵי
אֱמוּנֶיךָ. טֻאטְאוּ קָמֶיךָ
בַּחֲרוֹנְךָ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ:

יָרִיתָ בְּאֵשׁ וְעָנָן חִצֵּי
רְשָׁפֶיךָ. יָרְדוּ עַל מַחֲנוֹת

és megijesztette őket, mire a nádas tengerbe sülyedtek, Fáraó seregei és szekerei. Könnyelmü tanácsosai egykor azon töprenkedtek, hogy az Izraeliták el ne szaporodjanak, hogy reájuk mentől keményebb munkaterhet rakjanak, gonosz gondolatuk ellenük fordult; az ujszülötteket vizbe dobták, őket is hullámok fedik. Már Beszer hegyein határoztatott el zsarnokaim büntetése, most pusztultak ellenségeim és lakoltak zsarnokaim: a tenger hullámaiba jutottak ellenségeim, engem pedig fenséges erővel támogattál, jobboddal Örökkévaló! Gyülölőid elsőszülötteit vészhalál temette el, sereged üldözőinek léptei megzavarodtak, hiveid elnyomói a tenger szivébe sülyedtek; haragod által megsemmisültek elleneid és fenséged nagysága által. Tűz- és felhőből lőtted ki tüzes nyilaidat, melyek az átkozó táborra hullot-

tak, mivel a Benned bizó nép után üztek; az áradat megsürüsödött akár dér, orrod lehellete által. Egész népét gyüjtötte egybe az esztelen gyáva; haragja ösztönözte, hogy miként megdühödt medve üzzön utánok — a ki vermet ás, jog szerint maga esik bele — és hogy tönkre tegye mindenestül, kitellett az ellenségtől. A gonoszokra az özönviznél is törvényt ültél, hatalmas vizeket akár halfogó hálókkal gyüjtöttél, néped elnyomóira csapásra csapást mértél és hogy a nádas tenger vizével befödjed, lélekzeteddel leheltél. A nádas tenger megszabadultjai énekkel járultak Eléd, elbeszélték tetteidet és dalokkal kedveskedtek Neked, dicsőségedet emelték, dicséretekkel magasztaltak, énekelvén neved-

צָבָא מְחָרְפֶיךָ. יַעַן כִּי
רָדְפוּ אַחַר עַם מְצַפֶּיךָ.
יִקְפַּת תְּהוֹם כְּקָרַח
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ:
כִּנֵּס כָּל עַמּוֹ יָהִיר
חֲסַר לֵב. כַּעְסוֹ הֵעִיר
לִרְדּוֹף כְּדוֹב אוֹרֵב.
כְּחָפַר בּוֹר לִנְפּוֹל בּוֹ
חֵילוֹ כָּלָה לְהוֹרִישׁ
שׁוֹר וָשֶׂה אָמַר אוֹיֵב:
לִשְׁפּוֹט זֵדִים לְמַבּוּל
יָשַׁבְתָּ. לְאַדִּירֵי מַיִם
כְּדָגִים לָרֶשֶׁת אָסַפְתָּ.
לְלוֹחֲצֵי עַמְּךָ מַכּוֹת עַל
מַכּוֹת הוֹסַפְתָּ.
לְכַסּוֹתָם מֵי יָם בְּרוּחֲךָ
נָשַׁפְתָּ:
מוּשָׁעֵי יַם סוּף בְּשִׁירָה
קִדְּמוּךָ. מְסַפְּרִים
מַעֲשֶׂיךָ וְרֶנֶן הִנְעִימוּךָ.
מְנַשְּׂאִים כְּבוֹדֶךָ
בְּהִלּוּל רוֹמְמוּךָ

מְשַׁבְּחִים לְשִׁמְךָ נָמוּ
יְיָ מִי כָּמֹכָה׃
נֶאֱנָחוּ מֵעֲבוֹדוֹת אֹזֶן
הִטִּיתָ. נְקָמָה לָבַשְׁתָּ
וְקִנְאָה עָטִיתָ. נוֹגְשֵׂימוֹ
נִעַרְתָּ וְכֻלָּם טֵאטֵאתָ.
נִבְלָתָם לִבְלוֹעַ גֵּיא
יְמִינְךָ נָטִיתָ׃
סוֹבְלֵי עוֹל כָּבֵד
לַחֲצָם רָאִיתָ. סְגוּרֵי
כּוּר בַּרְזֶל מִתּוֹכָם
הוֹצֵאתָ. סוֹטְנֵימוֹ
נִעַרְתָּ וְלִתְהוֹם דָּחִיתָ.
סְמוּכִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ
בְּחַסְדְּךָ נָחִיתָ׃
עוֹרֵר סְעָרָה בְּשַׁאֲגַת
רְעָמִים. עוֹכֵר זֵדִים
בְּמִשְׁבְּרֵי יַמִּים. עָרִץ
גֵּאִים וְהִשְׁפִּיל רָמִים.
עֲלִילוֹת נִסֵּי נוֹרְאוֹתֶיךָ
שָׁמְעוּ עַמִּים׃
פְּדוּיִם כְּיָצְאוּ לַחֵרוּת

nek, igy szóltak: Örökkévaló, ki olyan, mint Te! Kik rabszolgamunkában nyögtek, azok felé hajtottad füledet, bosszut öltöttél, buzgóságba burkolództál, elnyomóikat elsülyesztetted és mindnyájukat megsemmisitetted, hogy mélység falja testüket, kinyujtottad jobb kezedet. Láttad a munkában görnyedezők kinzását, a vassal megbilincselt foglyokat kivezetted; megháborgatóikat elsülyesztetted és a mélységbe lökted; de a kik szent nevedre támaszkodtak, azokat kegyelemmel vezetted. A ki vihart támaszt és dühögteti, az fenyitette meg a gonoszokat a tenger tombolásával; megtörte a kevélyeket, megalázta a dölyfösöket, rettenetes csudatetteidet hallották a népek. Midőn a megszabadultak szaba-

don vonultak, dicsérték megváltójukat. Az elszórt Kanaaniták pedig remegtek és reszkettek, Moáb fejedelmei aggódtak és borzadtak, Edom törzsfejei nagyon megijedtek. A hű szolga (Mózes) könyörgött, hogy a bálványimádók pusztuljanak, hogy szájuk elnémuljon, miként bálványisteneik kövei. Nyájadat vezetted határukig, miért nagy félelem és borzadály szállt reájuk. Az apai áldástól duslakodnak ama jámbor férfi (Jákob) községei, elleneiket buktasd el és segitsd meg őket kezeikből. Gyűjtsd össze az elszórtakat és legeltesd őket jó legelőn, örökséged hegyének városába vidd őket és ültesd el őket. Nagy hatalmat fenyitett és megdöntött, töredék népet azon átvezetett, ezt a Teremtő igy

לְגוֹאֲלָם הִלְּלוּ. פְּזוּרֵי כְנַעַן רָגְזוּ וְחָלוּ. פְּאַתֵי מוֹאָב רָעֲדוּ וְחַלְחָלוּ. פַּחֲתֵי אַלּוּפֵי אֱדוֹם אָז נִבְהָלוּ:

צִיר חִנֵּן לְהָנִיא עוֹבְדֵי פְסִילֵיהֶם. צְוָחוֹת פִּימוֹ לְדוֹם כְּאַבְנֵי אֱלִילֵיהֶם. צֹאנְךָ לְהַעֲבִיר עַד גְּבוּלֵיהֶם. צוֹקַת אֵימָתָה וָפַחַד תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם:

קְהִלּוֹת אִישׁ תָּם בִּרְכַּת אָב תַּשְׂבִּיעֵמוֹ. קָמֵיהֶם תַּפִּיל וּמִיָּדָם תּוֹשִׁיעֵמוֹ. קַבֵּץ פְּזוּרִים וּבְמִרְעֶה טוֹב תִּרְעֵמוֹ. קִרְיַת הַר נַחֲלָתְךָ תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ:

רַחֲבַת יָדַיִם גְּעַר וְהֵרָעַד. רְפוּת יָדַיִם לְהַעֲבִיר בָּהּ צוּר וָיַעַד.

רָז הַמְּלוּכָה יְשֻׁרוּן
לְהָעֵד. רֶנֶן שִׁירָה נָמוּ
יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
שָׁאַג אֵל כְּאַרְיֵה
וְחָשַׂף זְרוֹעוֹ. שִׁפְעַת יַם
סוּף חָרַב וְהִבְקִיעוֹ.
שְׁדֵפוּ בְּרוּחַ קָדִים
וְהִכְרִיעוֹ. שָׁב וַיְכַס
רִכְבּוֹ וְחֵילוֹ כִּי בָא סוּס
פַּרְעֹה:

חזן תֹּקֶף בֵּית יַעֲקֹב
אַדֶּרֶת עַמִּים. תִּפְאֶרֶת
בְּרֹאשָׁם וַעֲטֶרֶת עֲדָיִם.
תּוֹפְפוּ בִמְחוֹלוֹת כְּיָצְאוּ
מִן־הַיָּם. תְּעוּדָה שִׁירָה
נָמָה וַתִּקַּח מִרְיָם:

intézte, a birodalmat Jesurunnak rendelte. Daluk és éneküik igy hangzik: Az Örökkévaló örökké uralkodik. Miként oroszlán, ugy haragudott Isten és kinyujtá karját, a nádas tenger vizei meghasadtak és megszáradtak, keleti szél korbácsolta és zabolázta, de visszatért és ráborult a szekérre és seregére, mikor Fáraó jött.

Jákob házának hatálma, disze és ékessége, fejének fénye és koronája: az asszonyok kerekedtek tánczra, dobszóval indultak neki, mikor a tengeren átkeltek, versenyezve énekeltek, mikor Mirjám kezébe dobot vett.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:
הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם |
עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב
בַּעֲדֵנוּ. אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה

טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

סס המחבר חתום משה בר יצחק.

מְחוֹלֶלֶת. מְהֻלֶּלֶת. נֶאְדָּרִי עַל מוּקְדָם: שַׁלְהֶבֶת. מְהַבְהֶבֶת. מַהֲצֶבֶת כְּמוֹ נֶאְדָם: הֲמוֹן עָבִים. מִתְרוֹפְפִים.

Magasan a föld fölé terjed az égboltozat, de még ennél is magasabb a teremtő erő, mely lángoló kézzel tüzet szór a bünös világra. Villámok cikáznak, fordulnak, tolulnak,

מְכֻחָה בְּמַעֲמָדָם: רוֹם
טִפְחָה, וְאַף בְּשִׂיחָה,
נוֹטֵיהֶם וְהִתְפַּקְּדָם
תִּמְצָא שְׁנוּא. טָבְעָה
נוּא. בְּעֵת רִפְתָה יָדָם:
וּבְאֵימָה, צְבָא רוֹמָה,
מְשַׁלְּשִׁים קְדֻשָּׁה
בְּמַעֲמָדָם: יוֹדוּ לַיְיָ
חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
אָדָם:

Isten hatalma kergeti őket, de Ő int és megint megmerevülnek röptükben, engedelmeskedvén Annak, kinek az ég seregei hódolnak, háromszoros szentelést mondanak, meghálálván az Örrökkévaló kegyelmét és az ember fiainak mutatott csudatetteit.

וּמִתְחַדְּשִׁים.
וּמִתְאַשְּׁשִׁים. שׂוֹרְפִים
כָּל בְּלַפִּידָם: בִּרְעָדוֹת.
וּבִקְּדוֹת. מִשְׁתַּחֲוִים
לְצוּר הוֹדָם: רוֹמְמוּת
אֵל. יִשְׂרָאֵל. מַעֲרִיבִים
בִּפְקוּדָם: יוֹם שִׁירָה
וְלֵיל זִמְרָה, בְּגִילָה
וּבְכָל מְאֹדָם: יוֹדוּ לַיְיָ
חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
אָדָם:

Ujjászületnek, megnőnek a szeráfok saját lángukból, lángolva, hajolva borulnak le fenséges teremtőjük előtt; Isten magasztosságát, Izráel iránt való jóságát dicsőitik estende; nappal ének járja, éjjel dal zárja az erőteljes ujjongást, meghálálván az Örökkévaló kegyelmét és az emberfiának mutatott csudatetteit.

צִבְאוֹת הֲדוֹם. לָצַח

A föld seregei az Örök-

וְאָדוֹם. יַעֲלִיצוּ נִפְלָאִים:
חֵקֶר אַיִן. סְאוֹן סוֹאֵן.
וְגַם מַעֲשָׂיו נוֹרָאִים:
קָרוֹב הוּא לְקוֹרְאָהוּ.
וּמוֹשִׁיעַ לְנִדְכָּאִים: תּוֹעֵי
הָמוֹן. בִּישִׁימוֹן. עִיר
מוֹשָׁב לֹא מוֹצְאִים: יוֹם
שִׁירָה. וְלֵיל זִמְרָה.
בְּגִילָה וּבְכָל מְאֹדָם:
יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם:

szép és Örökifjunak csudáit zengedezik, se hossza, se vége, se szeri, se száma, ugy müvei is bámulatosak. Közel Ő az imádkozóhoz, segit Ő a lesujtottaknak. Kóborgott a nép a pusztában, még nem értek a népes városba; de nappal ének járja, éjjel dal zárja az erőteljes ujjongást, meghálálván az Örökkévaló kegyelmét és az emberfiainak mutatott csudatetteit.

יָמִין וּשְׂמֹאל. לְהַלְאָה
מוֹל. צַד הוֹלְכִים
וּבָאִים: לֹא יָדְעוּ. מַה
יִרְעוּ. וּרְעֵבִים וְגַם
צְמֵאִים: וּבְחָזְקָה
מִמְּצוּקָה. קָרְאוּ לְשׁוֹנֵה
גֵאִים: וּבִמְהֵרָה
הֶעְתִּירָה. נִתְקַבְּלָה
פְּרוּס דָּאִים. הִשְׂבִּיעָם.
כָּל יִנְעַם. חֵלֶף יְסַפְּרוּ

Jobbról, balról, innen, tulnan jár-kel az inség, nem tudják, mit legeljenek, pedig éhesek, szomjasak.

És a gyötrelemtől elragadva, kiáltottak a kevélyek Gyülölőjéhez és csakhamar elfogadja az a könyörgést, eteti, itatja, minden jóval tartja, hogy beszéljenek Róla, mig élnek, meghálálván az Örökké-

בְּעֹדָם׃ יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃

való kegyelmét és az emberfiainak mutatott csudatetteit.

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל־־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים׃

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃ כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת׃

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ׃ אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה׃ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ׃ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת

בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ׃ אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ׃

יולת פ״פ א״ב וס״סמח חתום לנסוף שמעון בר ,צחק חזק.

אִי פַּתְרוֹס בְּעָבְרְךָ רֹאשׁ תַּנִּין לְהָדֵשׁ. בִּמְלֹאת סִפְקֵי שְׁאוֹנוֹ מוֹד בְּגֹדֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי פְּסָחִים נִתְקַדַּשְׁתָּ בְּשִׁיר לְחַדֵּשׁ. הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג:

גָּזוּ בְּעַזִּים צִבְאוֹת יִשְׁרֵי אֵל. הִפְלֵאתָ לָמוֹ צְדָקָה כְּהַרְרֵי אֵל. דּוֹלְקֵימוֹ נִשְׁפַּטְתָּ תְּהוֹם רַבָּה לְהִתְאֵל. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ בַּעֲלִיּוֹת. בְּהַשְׁקַת הָרִים אֶת וָהֵב לַחֲזוֹת. וּבְסֵפֶר מִלְחָמוֹת רְשׁוּמָה בִּשְׁתֵּי חֲרוּזוֹת. אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:

זֹהַר שֶׁמֶשׁ הִדְמִים דּוֹדִי וּמַאֲמִירִי. וְיָרֵחַ הֶעֱמִיד כְּיוֹם תָּמִים תְּמוּרִי. חֲקוּקָה בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר שִׁירַת מִזְמוֹרִי. אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַיְיָ בְּיוֹם תֵּת אֶת הָאֱמֹרִי:

טָפְשׁוּ חֵנֶף מְלָכוּ מִמּוֹקְשֵׁי עָם. וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל וְצִוְּהוּ לְהוֹשִׁיעָם. יָבִין וּנְגִיד חֲרוֹשֶׁת לְמַפָּלָה הִכְנִיעָם. וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן אֲבִינֹעַם:

כְּלָל וְהוּקַם עַל בְּמְלָכִים לְהִתְאַשְּׁרָה.

זְמִירוֹת הַנְּעִים וְהִלֵּךְ אֹרַח יְשָׁרָה. לְעֵת זִקְנָתוֹ הוֹסִיף שֶׁבַח לְשׁוֹרְרָה. וַיְדַבֵּר דָּוִד אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה:

מָסַר הָאָב לִבְנוֹ צָרְכֵי בִנְיַן לְהַזְבִּיד. לִמְצוֹא מָקוֹם נַפְשׁוֹ בְּנֶדֶר הֶעֱבִיד. נִקְרָא עַל שְׁמוֹ כִּי בְּמַשָּׂאוֹ הִכְבִּיד. מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:

שְׂמָחוֹת רַבּוּ וְהוֹנָה כָּל מַאֲפֵל. בִּיסוֹד הַבַּיִת נִבְצַר בּוֹחַן וָעֹפֶל. עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרוֹב וּשְׁלָמִים לְהִטָּפֵל. אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְיָ אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל:

פֻּגְּרוּ שֵׂעִיר וְעַמּוֹן וּמוֹאָב חֵיל מְדָנַי. בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ רְאוֹת יְשׁוּעַת יְיָ. צוֹרְבוּ לְמַשְׁחִית אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעֵינַי. נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת יְיָ:

קוֹל שִׁירוֹת תֵּשַׁע שָׁמַעְנוּ בְּמֶרֶץ. וְהָעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע מִכְּנַף הָאָרֶץ. רָנּוּ שָׁמַיִם וְהָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְצֵה הָאָרֶץ:

שִׁירוֹת אֵלֶּה לָשׁוֹן שִׁירָה מְיֻסָּדִים. כִּי תְשׁוּעָתָם כַּיּוֹלֵדָה לָבוֹא צָרוֹת וּמִסְפְּדִים. תֹּקֶף שִׁיר אַחֲרוֹן כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים.

שִׁירוּ לַיָי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים:

חיון שִׁעְבּוּד מַלְכִיּוֹת עָקָר וְנִסִּים מְרֻבִּים. בִּרְאוֹת מַפַּלְתָּם. יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים. יְצִיאַת חִנָּם קָרוֹא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים. חַיֵּק קְדֻשָּׁתְךָ כְּעַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן. בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל: *)

אם חל בשבת ויש בו מילה אומרים גאולה יום ליבשה.

*) יוֹם לְיַבָּשָׁה. נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַּת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שְׁלַמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: וְכָל רוֹאֵי יְשֻׁרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאוֹיְבֵנוּ פְּלִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: דְּגָלֵי כֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נִפְזָרִים. כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לִשְׁמְךָ. הֵמָּה נִמּוֹלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֶּר נָא דְּבַר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת. וּלְמִי הַפְּתִילִים: שירה חדשה שבחו גאולים: וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מִי כָמֹכָה יְיָ בָּאֵלִים: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאוּלָה לִבְנֵי בְנֵיהֶם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־

יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

Ha az ünnep szombati napra esik, akkor אימת helyett az előző napi אותתיך-t mondják.

אֵימַת נוֹרְאוֹתֶיךָ בִּשְׂדֵה צוֹעַן כְּהִשְׁלַחְתִּי בָּעַר כְּסִילָן בְּצִיר אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ. גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסּוֹת לָקַחְתָּ. דְּבָרֶיךָ לְהָקִים כְּמוֹ לְאָב הִבְטַחְתָּ: הֵעִיז יָהִיר וְנִאֵץ מוּל שְׁלוּחֶךָ. וְגַם מִי יְיָ אֲשֶׁר שְׁלָחֶךָ. וַעֵם וְעֶבְרָה בּוֹ בְּאַף בְּשַׁלְּחֶךָ. חָזַר בְּעַל כָּרְחוֹ עֲשׂוֹת מִשְׁלָחֶךָ: טָפַשׁ לִבּוֹ וְנִבְעַר אַחֲרֵי זֹאת. יָעַץ רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ לָבוֹז בִּזּוֹת. כְּלֵי קְרָב

Rettenetes dolgokat miveltél Coán mezőségén, mikor az üresfejü (Fáraó) csufságot tett a Te hirnököddel. Nemzet közepéből ragadtál ki nemzetet, szavadnak állva, miként az ősapáknak megigérted. Daczolt az elbizakodott, ráförmedve követedre: „Ki az az Isten, ki téged küldött?!“ Mikor azonban ráküldéd haragodat, akarata ellenére is megtette parancsolatodat. De balga szive reávette, hogy üzőbe vegye és a népet zsákmányképpen hazavigye. Hadi eszközöket, éles fegy-

vereket elkészitett, hogy visszavigye rabszolgaságba a szabadság-diszitette népet. Három napig várt, hátha visszatérnek? megfordult a szive, látván, hogy reá nem is hederitenek — megnyitá kincstárát és seregének oda igéri, ha egész szivvel e dologban segiti. Mikor az elbocsátott nép a határutra kanyargott, a jóságos Isten a Filiszteusok felé éppen ellenkező irányt adott, nehogy a harczosok Zebed és Sutelák tetemeit lássák: ez okon vezette innen messze, mikor a zsarnok őket eleresztette.

נָשָׂא וַחֲרָבוֹת שְׁחוּזוֹת. לְהָשִׁיב לַעֲבוֹדוֹת אוֹם נָאוָה בַּחֲרוּזוֹת: מוֹעֵד שְׁלֹשֶׁת יָמִים חִכָּה לַחֲזוֹר. נֶהְפַּךְ לִבּוֹ בְּלֹא אָבוּ חֲזוֹר. סְפוּנֵי גְנָזָיו פִּנָּה לַחֲיָלוֹתָיו לִבְזוֹר: עֲבוּר בְּכָל לֵב אוֹתוֹ לַעֲזוֹר: פְּרָשַׁת דְּרָכִים כְּנֶגַע עַם מְשֻׁלָּח. צִדְּדָם מֵאֹרַח פְּלֶשֶׁת טוֹב וְסַלָּח: חזן קַלְגַּסִּים מֵרְאוֹת עַצְמוֹת זֶבֶד וְשׁוּתֶלַח. רִחֲקָם מִדֶּרֶךְ אוֹתָם צָר בְּשַׁלַּח:

Szolgáját elküldé, hogy örömmel vezesse ki a népét; kinzóikra halálcsapásokat mért. A Legtökéletesb! megemlékezett arról, a ki minden próbán helyt állt, e miatt oltalmába vette ivadékait, hogy az apai jusba juttassa.

קהל עַבְדּוֹ שָׁלַח לְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן שׁוֹדְדֵיהֶם שָׁת בָּם מַכּוֹת אָסוֹן:

חזן תָּמִים זָכַר מְנֻסֶּה וְנִמְצָא חָסוֹן. תּוֹלְדוֹתָיו לְהָגֵן נַחֲלַת אָב לַחְסוֹן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מיוסד פ״ס איב.

תַּחְבּוּלוֹת עָשׁ רַב עֵצָה וּגְבוּרָה, שׁוֹכְנֵי חֶלֶד לְלַמֵּד חָכְמָה מִגְּבוּרָה, רֶסֶן מַתְעֶה הִרְסִין שַׂר הַבִּירָה קְהָלָיו לְהַקְהִיל לִרְדּוֹף יָפָה וּבָרָה: צָלוּל כְּחֶבּוֹ מַשְׁלִיכֵי יְאוֹר זְכָרִים, פּוֹרֵעַ פִּלְּשָׁם סוּף הֱיוֹת סְכוּרִים, עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֹמֶן לְעַם נִכְרִים, שִׂיחַ אֲשֶׁר שָׂח לְשֹׁרֶשׁ בְּכוּרִים: נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֹעַן עֵצָה נִבְעָרָה, מִצְּעָדֵי זֹאת שָׁגַת לְהַפְצָהּ בִּסְעָרָה, לוּלֵי

Hadicselt vetett a végtelen bölcseségü és mindenható Isten, hogy a föld lakosait megtanitsa, menynyivel többet ér az okosság, mint a nyers erő. A megtévesztés gyeplőjén járatta a főváros fejedelmét, hogy gyüjtse seregét és üldözze Izráelt.

Megérdemlették a vizbe fullasztást, mivel a fiugyermekeket a folyóvizbe vetették és igy ők is a tenger vizébe merültek. Régi időkben tett igéretet váltott be, a mit e kiváló nép első törzsatyjának tett. Coán fejedelmei arra a gondolatra vetemedtek, hogy e nép lépteit üzőbe

veszik és elszórják a viharba; és hogyha Isten nem huzta volna kardját ki a hüvelyéből, kivágták volna az erdőt és elégették volna a fáját. Az égben lakó kinevette és gunyolta őket, mikor igy egyesült erővel vonultak ki ellene; látta, hogy megjött a fizetés napja; „gyermekért gyermek“, igy szólt az itélet, vegyék jutalmát, hogy az ártatlan népet bántották. Kerülő utra vezette a megszabaditott népet, a puszta felé vetette a Nádas-tenger utján.

Népes gyülekezetben hirdetem nagy tetteit; reggel szólok kegyelméről, hűségéről este. Az éltető harmatot Tőle akarom kérni, hogy az alvókat fel-

אֵל שֶׁהוֹצִיא חַרְבּוֹ מִתַּעְרָהּ. כָּרְתוּ יַעְרָהּ וּבִעֲרוּ בָהּ הַבְעָרָה. יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם שָׂחַק וְהִלְעִיג לָמוֹ. טִכְּסוּ גִּיסָיו כִּגְיָסוֹ לָצֵאת עָלֵימוֹ. חָז כִּי בָא יוֹם גְּמוּלֵמוֹ. זֹאת תַּחַת זֹאת נִקְמַת עוֹלְלֵימוֹ: וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט הַכָּתוּב בְּחִסּוּף. הֵשִׁב גְּמוּלָם כְּזָדוֹ בְּעַם הַכָּסוּף. חזן דֶּרֶךְ הֵסֵב לִגְאוּלֵי בִּזְרוֹעַ חָשׂוּף. לְגַלְגְּלָם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף:

קהל מַעֲלָלָיו בִּקְהַל עַם תָּמִיד אֲרַנֵּן. בַּבֹּקֶר לְהַגִּיד חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ בְּהִתְלוֹנֵן. חזן אוֹרוֹת טְלָלֵי תְחִיָּמוֹ אֶתְחוֹנֵן.

éleszsze, hogy népe megpihenjen az Ő árnyékában.

אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת עַם בְּצִלּוֹ מִתְלוֹנֵן׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

פ״ס א״ת ב״ש ונסוף חתום חננא קלונימוס.

Csudálatos! Rettenetes! ki ne félne Tőled? Csak a tévedező szivűek nem ismerték el rettentőségedet; de mikor Ón és Fibeszesz ifjuságán törvényt láttál: hallván hiredet, rettegtek és féltek Tőled. Nagy csudatetteidet ki tudná elbeszélni? Sokkal több és sokkal hatalmasabbak, hogysem felsorolni lehetne. Ténta volna a tenger, iródeák minden teremtmény: akkor se tudnák még csudatetteinek egy részét se könyvbe szedni. Ötszáz járást léptél át lakóhelyedről, megbüntetted ellenségedet, a midőn rosszul bántak bárányaiddal. Te sem kimélted méhük gyümölcsét, Ón elsőszülötteit kiirtván. Tiz csapást szen-

קהל אָיוֹם וְנוֹרָא מִי לֹא יְרָאֲךָ. תּוֹעֵי לֵב לֹא הִכִּירוּ מוֹרָאֲךָ. בַּחוּרֵי אָוֶן וּפִי בֶסֶת דִּין בְּהַרְאֲךָ. שׁוֹמְעֵי שִׁמְעֲךָ רָגְזוּ וְחָלוּ מִמּוֹרָאֲךָ׃ גֹּדֶל נוֹרְאוֹתֶיךָ מִי יוּכַל לְסַפֵּר. רַבּוּ עַד לִמְאֹד וְעָצְמוּ מִסַּפֵּר. דְּיוֹ הַיָּם וְכָל יְצִיר סוֹפֵר. קְצָת נוֹרְאוֹתָיו לֹא יוּכְלוּ לָחוֹק בַּסֵּפֶר׃ הִלּוּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת קָצַפְתָּ מִמְּעוֹנֶךָ. צוֹרְרֶיךָ הִצְמַתָּ כְּהֵרֵעוּ בִּטְלָאֵי עֶנֶךָ. וּבְמַחֲמַדֵּי בִטְנָם לֹא חָסָה עֵינֶיךָ. פִּטְרֵי רֶחֶם וְרָאשֵׁי אוֹן בְּעָנְךָ׃

vedtek a hatalmas kéztől, de mindegyik ötszörös mértékben sujtotta őket, mig végre a tengerben elvesztek. Sok akadék-követ gördítettél már elölünk, egyengesd most is utainkat, küldj Czionból üdvöt és uj dalt zengünk, koronát teszünk fejedre, mint a mikor Mózessel a szabadság-dalt énekeltük.

וְעִכָּם בְּעֶשֶׂר בְּחוֹמֶשׁ יָד
הַגְּדוֹלָה, עוֹלוֹת אַחַת
לְחָמֵשׁ בְּעָבוֹת גְּדֵלָה,
חָסְפוּ זְרוֹעַ אֲשֶׁר מְאֹד
גָּדְלָה, סֵעֲפָם עַל אַחַת
חָמֵשׁ בִּגְדוֹלָה: טְבוּעִים
כִּיוֵן מְצוּלָה בְּתַלְתּוּל
הִגְשִׁיר. נֶגֶף אֶבֶן הֵסֵר
וְעָקוֹב הַיְשִׁיר. חזן יֶשַׁע
מִצִּיּוֹן שְׁלַח וְחָדָשׁ נָשִׁיר.
כֶּתֶר לְךָ לָתֵת כְּאָז יָשִׁיר:

Arra törekedtek Haróset lakói, hogy az ártatlan népet kiirtsák, kitöröljék nevét és emlékét. De a Kison patakja elragadta őket, karuk összetört: ekkor szállta meg az Ur szelleme Deborát és hősköltemenyt énekelt.

קהל חָרְשׁוּ יוֹשְׁבֵי חֲרֹשֶׁת
לְאַבֵּד יָפָה וּבָרָה
נָתוֹשׁ וְאַבֵּד שֵׁם וּשְׁאָר
בִּגְבוּרָה, חזן נַחַל קִישׁוֹן
גְּרָפָם וּזְרוֹעָם נִשְׁבָּרָה,
אָז לָבְשָׁה רוּחַ וְשָׁרָה
דְּבוֹרָה:

Sok agyarkodó ellensége volt annak, ki helyt állt Isten ügyeiben; Te vivtad ki harczait, Te aláztad meg őket: szégyenbe ejtetted; azért szentelt

קהל קָם עַל רַבּוֹ קָמָיו
לָלוּזוֹת, לַחֲמַת לוֹחֲמָיו
וְהִכְנַעְתָּ אוֹתָם
לְהָבְזוֹת, חזן נְעִם זְמִירוֹת

כמה לך להוות. יחד ושר את השירה הזאת:

Neked kedves dalokat, szerzett számodra zsoltárokat.

קהל מכלל יופי על משפטו יחדש. ועוד נוך בו כקדם יתחדש. חזן שיאו למעלה למעלה ירום ויגדש. סלה בתוכו נשיר שיר חדש:

Vajha Czion ujra viszszanyerné régi jogait, hogy székhelyedet ismét oda tennéd, jó hirét magasra emelnéd és mi ottan énekelhetnők a megváltás uj énekét.

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

קהל אדני חלד עד לא טבועים. וטרם תלולי רום לאהל קבועים. מאז העלה במחשבת דגלי רבועים. היות לו מכל אום תבועים. ובהמלך לבראת יציר ראש טבועים. בערם חלו מלך ומשרתיו מצביעים. ומאז בחלקו עלו מחלשים שבעים.

Még mielőtt a föld alapját megvetette, a magasság lebegőjét sátorrá kiterjesztette, már Izrael megalapitását tervbe vette, a nemzetek közül magának kiszemelte. Tanácskozván az ember teremtésén, sorsot vetettek, hogy a király és szolgái mely nemzetnek lesznek külön őrei? És ime az

Ur önmaga a hetven közül Izraelt választotta. Mikor pedig vétkezett, számkivetést, rabszolgaságot megérdemlett: ekkor is idő teltével megindult könyörülete, az unokák felé hajtott a kegyelme, imádságukat, kiáltásukat meghallotta, megfigyelte és mintha álomból felserkenne, ráveté kezét ellenségére, üti, veri, sebesiti, az elbocsájtásra kényszeriti. Ezek kivonulnak megrakva aranynyal, ezüsttel és még másféle értékekkel; az ellenségben pedig gonosz szellem ébrede, mely arra bizgatta, hogy felfegyverkezve üzőbe vegye, erre aztán fellobbant az ő haragja, gonosz tervük rajtuk szárada, meglapultak, belefultak hullámzó

וּסְגֻלָּם לוֹ לְחֶבֶל נַחֲלָה
מְקֻבָּעִים. וּכְחָבוּ גֵּרוּת
וְעִנּוּי וְקָבְעִים קוֹבְעִים.
נִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמָיו לְסוֹף
שְׁלֹשִׁים שָׁבוּעִים. וַיֵּט
חֶסֶד עַל־בְּנֵי רְבֵעִים.
וְהִטָּה אֹזֶן וְסָכַת שִׂיחַ
מְשַׁוְּעִים. וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן וַיַּךְ
צָרָיו בְּגוֹעִים. הִכָּה
וּפָצוֹעַ בְּכָל־מַכָּה
וַאֲבַעְבּוּעִים. וְאַחֲרֵי כֵן
שִׁלְּחוּם בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל
שְׂבֵעִים. בְּפָז וּבְכֶסֶף
וּבְזָהָב וְכָל מִינֵי
צְבָעִים. וְעוֹד מָסַךְ
בְּקִרְבָּם רוּחַ עִוְעִים.
וַיְסִיתֵם רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ
בְּשִׁרְיוֹנוֹת וְכוֹבָעִים.
וְאָז עָלְתָה חֲמָתוֹ וַיָּשֶׁב
עֲלֵיהֶם אוֹנָם וְשִׁקְעָם
בְּטִבּוּעִים. וְנָפְלוּ

וְנִשְׁבְּרוּ כְּשֶׁבֶר נֵבֶל לְמַבּוּעִים:

tengerbe, mintha lettek volna agyagedény elmállott cserepe.

חו״ק בִּגְזֵרַת חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

ח״ו חֲכַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ. מִי יוּכַל אֵלָיו לְנְכוֹחַ. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ הַגְּבוּרָה וְהַכֹּחַ. קָדוֹשׁ:

סם המחבר חתום כפול נראשי החרוזות משה בירבו קלונימוס.

מַה מּוֹעִיל רֶשַׁע בְּעָלָיו. וּמַה יָּעוֹז זֵד בְּמַעֲלָלָיו. פְּנֵי מְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמִפְעָלָיו: מֶרֶד הֲיוּכַל עֲרוֹךְ חֹמֶר. נֹכַח יוֹצֵר כֹּל בְּאֹמֶר. רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ בְּיָדוֹ שׁוֹמֵר: שִׁכְנוֹ שָׁת בִּרְוּם עוֹלָם. מֶמְשַׁלְתּוֹ עַל כָּל הָעוֹלָם. מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: שָׁלִישִׁים פָּתְחוּ רִאשׁוֹן לְקַלְקֵל. אָצוּ סְלוּל אֹרַח לְעַקֵּל. שֵׁם אֵל בֶּאֱלִיל לְהָקֵל: הָעֹל פְּרָצוּ גֶּדֶר עוֹלָם. וּפָרַץ מֵי הַיָּם בְּגִבּוּלָם.

Mit használ a gonosznak az ő gonoszsága? Hogy büszkélkedhetik a vakmerő az ő cselekedeteivel! az Ur szine előtt, a ki mindenkinek megfizet az ő tettei szerint? Hogy intézhet zendülést a porszülött az ellen, ki szavával világot teremtett? Ki kezében tart halált és életet? A világ magasságára tette trónusát, onnan kormányozza egész világát — ugyan ki nyakaskodnék ellene, hogy ne venné jutalmát? Vezérek kezdték meg legelőször az elfajulást, szándékosan tértek le az egyenes utról, Isten nevét bálványképre alacsonyitották; ezekre, kik a világ karóját kitörték, a tengerek is kitör

tek határukból, elárasztották és kipusztitották a világból. Ezzel itéletet mutatott a jövő nemzedéknek, nehogy minden teremtményt imádjanak, hanem csak azt, ki a nemzedéket elészólitja. Erőskaru emberek kezdettek elszaporodni és azt mondták Istennek: Menj el közelünkből! Pedig Ő látta el házukat minden jóval. Még a földből felszálló vizpárát fitymálták; boszantották azt, ki esőt hullajt a földre: minek nekünk a záporeső? Ekkor a Magasztos rájuk mérte itéletét és hatalmas esőket öntött reájuk, kiirtván minden állandóságukat. Sineár magasra törő lakossága az égbe akart szállni bolondjába, de nagy szélvész és viharral széjjel szórta; szelességüket egyenlő mértékkel büntette meg; elszóratásért elszóratás; megakasztá gondolatukat soknyelvüséggel: miként

וישטפם ואבדם מן
העולם: הראה בם דין
לדורות. לבלתי פלוח
לכל יצירות. כי אם
לקורא הדורות: בעלי
זרוע החלו לרוב.
ויאמרו לאל סור
מקרוב. כמלא בתיהם
טובות רוב: בעטו באד
מן הארץ. ונאצו
לממטיר על הארץ. מה
לנו למטרות ערץ: רם
מתח דין בהם: ומטרת
עז שפך עליהם. וימח
את כל יקומיהם: רמה
רוח יושבי שנער.
ולעלות לשחק לבם
נבער. והפיצם ברוח
סועה וסער: בד בבד
פרע שאונם. ונפץ מול
נפץ דנם. ובתבלה
עצתם כפלג לשונם:

כַּאֲשֶׁר הֵם בְּשָׂפָה זָדוּ.
וּבַאֲגֻדָּה אַחַת כֻּלָּם
נוֹעָדוּ. בָּלַל לְשׁוֹנָם
וּמִשָּׁם נִפְרָדוּ: יָקְשׁוּ
צָרֵי עַיִן בְּבֶצַע. וּמֵאֲנוּ
פְּרוּסָה לְרָעֵב לְבַצַּע.
וְהֶאֱרִיכוּ וְקִצְּרוּ אֶת
הַמַּצָּע: יַד קָפְצוּ מֵעָנִי
וָדָל. וְעוֹבֵר אֹרַח
מֵעֲלֵיהֶם חָדָל. וְכָבַד
חֵטְא וְעָוֹן גָּדַל: קִלְקְלוּ
צַעֲדֵי יֹשֶׁר דְּסָלֶף.
וְאוֹצָרוֹ הַטּוֹב עֲלֵיהֶם
חִלֵּף. וַהֲפָכָם מִשֹּׁרֶשׁ
דּוֹרוֹת לְאַלֵּף: קַחַת
מוּסָר מֵאֲנוּ צוֹעֲנִים.
וְלֹא לָמְדוּ דַּעַת
מִקַּדְמוֹנִים. הֵרֵעוּ מִכֹּל
אֲשֶׁר לְפָנִים: לָחֲצוּ
בְּמֶרֶד זֶרַע חֲסִידָיו.
וְגָזְרוּ גְּזֵרוֹת לִבְנֵי
יְדִידָיו. וַיַּרְא יְיָ וַיְעוֹרֵר

ők is nyelvükkel botlottak és mindnyájan egy csomót alkottak: nyelvük megzavarodott és onnan széjjel szóródtak. A kajánszemü Szodomiták haszonlesésből nyakaskodtak, még egy csipetnyivel sem segitettek az éhezőn; hosszabbra vagy kurtábbra rakták a nyoszolyát; szegényelől koldus elől becsukták kezüket, utast a hajlékuktól elüzének: igy vastagodott a bünük és nőtt a vétkük. Minthogy a becsületes viselkedést elgörbitették, azért a legjobb kincse rájuk nézve megmásult; gyökerestül felforgatta városaikat az utókor oktatása végett. A Coánim vonakodtak példát venni; nem tanultak okulást az előbbiektől, rosszaságban még tultettek mind az előzőkön; a jámbor ivadékot faggatták, kinozták, kedvesei gyermekeit balsorsra juttatták: ezt látván, megindult az Örökkévaló ke-

gyelme; hogy pedig igéretét teljesitse és a segitséget gyorsitsa: levont a megszabott rabszolgasági idő számából és a szörnyetegre kiönté haragját; de nem az Ő nagyságának hatalmához képest kezdett el ezen erőszakoskodó néppel, hanem inkább nagy szerénységgel. Csudákat, jeleket küldött, hogy mutatkozzék, de mikor az nyakaskodék és még nagyobb terheket rótt a népre, akkor sujtotta nagy rettentőséggel. De még legnagyobb haragjában sem lépte át az igazság határát, hanem szigoru igazság szerint büntetett. Azt a büntetést, melylyel utoljára ijesztgette, már első izben kijelentette; és időközönként mindig meghosszabbitotta a harag kitörését. Addig nem is sujtotta Isten, mig előre ki nem jelentette neki, csak aztán bocsátotta reá. Egy egész hónap volt minden

חסדיו: למלאות דברו
ולהחיש עזרה. אחור
השיב חשבון גזרה.
ועל תנין שפך עברה:
ולא בכח לפי הגדלה.
החל כבעלי זרוע
תחלה. כי אם בענוה
גדולה: ואות ומופת
שלח להראות. והקשה
ערף והכביד תלאות.
אז הכהו מכת נוראות:
נאור אף לפי חמתו.
לא עבר דין אמתו. כי
אם בישר מדתו: נגע
אשר בסוף הבעיתו
בו הקדים תחלה
להתרותו. ומקץ לקץ
האריך עברתו: יה
מכה לא הכהו. עד
שלא קדם והתרהו.
אחרי כן שלח והלקהו.
רח הוקצב לכל מכה.

csapásra kimérve, három héten figyelmeztette és várakozott és csak a negyedikben dühöngött a csapás. Már kilencz sebet vágott rajta, de nem alázkodott, nem tágitott, ekkor a tizedikkel megtörte a gonoszság hatalmát. Fekvő ágyából kelt föl éjjel és Pászrósz országában nagy volt a jajgatás; melyben nem sirtak, nem volt olyan ház; és azon száj, mely kimondta: „Nem bocsátom el!“ az a száj könyörgött, hogy induljanak el. „Keljetek menjetek, ahogy mondtátok és imádkozzatok.“ És miért lett mindez e számot nem igen tevő néppel? Nincs szivetek, hogy bölcsességet szerezzetek? Hiszen mind e csudák szemlátomást történtek és még sincs eszetek, hogy megértsétek? Az egyiptomiak elrontották végtére mindazt, a mit kezdetben jót tettek. Széir és

וּשְׁלֹשֶׁת חֲלָקִים הֵעִיד
וְחִכָּה, וּרְבִיעִית הַחֹדֶשׁ
שִׁמְּשָׁה הַמַּכָּה, מָחַץ
בּוֹ מְחָצוֹת תֵּשַׁע, וְלֹא
נִכְנַע וְלֹא שָׁע.
וּבָעֲשִׂירִית נִשְׁבַּר מַטֵּה
הָרֶשַׁע: מֵעֶרֶשׂ יְצוּעוֹ
קָם לַיְלָה, וּבְאֶרֶץ
פַּתְרוֹס צְוָחָה גְדוֹלָה,
כִּי אֵין בַּיִת בְּלֹא יְלָלָה:
וּפֶה שֶׁאָמַר לֹא אֲשַׁלַּח,
הוּא הַפֶּה חִנֵּן לְשַׁלַּח.
(עָנָה כְּנֶאֱלָח) קוּמוּ צְאוּ
כְּדַבֶּרְכֶם לְפַלַּח: וְלָמָּה
זֶּה לַחֲשׁוּבֵי כְּאַיִן,
לִקְנוֹת חָכְמָה וְלֵב אָיִן.
מוּתָרִים כְּנוֹגֵעַ בְּבָבַת
עַיִן: שֶׂכֶל זֹאת לֹא
יָבִינוּ. פּוּטִים אֲשֶׁר
בַּתְּחִלָּה הִתְקִינוּ, כְּעִקְּלוּ
בַּסּוֹף כַּךְ נִדּוֹנוּ:
חזן שֵׂעִיר וּטְפוּלָיו אֲשֶׁר

לְחָרְבָה, נִתְכַּוְּנוּ מֵרֹאשׁ וְעַד קִצְבָה, מַה יַּעֲשׂוּ בְּלַהַט הַיּוֹם הַבָּא:

hozzá hasonlók meg se kezdték a jók, mi lesz ezekkel a fizetés napján?

נסרכה קהלות ל״ח זס:

ק״ח בַּעֲטוּתוֹ קִנְאָה בִּלְבְשׁוֹ נָקָם. לְהָרִיעַ וּלְהַצְרִיחַ מִקָּמָיו לְהִתְנַקֵּם. שִׁבְעָתַיִם יָשִׁיב אֶל חֵיקָם. קָדוֹשׁ:

חזן וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא:

Most azonban: Az Örökkévaló segitett azon napon:

מיוסד ע״פ א״ב.

אֱצוּלִים מִפֶּרֶךְ סוֹנִים בְּחֹזֶק יָד וְנִסְיוֹנִים. גּוֹי שׁוֹמְרֵי אֱמוּנִים. דֵּעָה וְחָכְמָה חֲנוּנִים. הַהוֹגִים בִּיקָרָה מִפְּנִינִים. וּמִצְוֹתֶיהָ וְהוֹרָיוֹתֶיהָ מְבִינִים. זְמִירוֹת לָאֵל נוֹתְנִים. חֶבֶל נַחֲלָתוֹ מְכַנִּים. טְפוּלִים בּוֹ וְעָלָיו נִשְׁעָנִים. יוֹדְעִים מַה־פָּעַל דָּר מְעוֹנִים. כְּאֵזוֹר בְּמָתְנַיִם נְתוּנִים. לוֹ דְבֵקִים וּבְצִלּוֹ לָנִים:

a kiváló népnek, melyet csudákkal és hatalmas kézzel az egyiptomiaktól megszabaditott; a hitéhez hű népnek, ki szereti a tudományt és bölcseséget, ki a gyöngyöknél drágább tanulmányt kutatja, parancsolatait és intézését felfogja; dalokat zeng Istennek, a ki saját birtokának jelezte, ki Rajta függ, Reá támaszkodik, tudja, hogy a mennyei atya mit cselekszik. Hozzá kapcsolódik, Hozzá ragaszkodik és árnyékban nyugszik.

Pihennek és védekeznek Isten árnyékában, követik Istent minden utjában, ellenségük ellen Ő a segély.

לְנִים מִסְתּוֹפְפִים בְּצֵל אֵל. מְשׁוֹכִים אַחֲרֵי אֵל. וּבְצוֹרְרֵיהֶם נִלְחָם הָאֵל.

És látá Izrael:

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל:

A magasságok magasságának kiterjesztését, a föld oszlopainak lesülyesztését, a tenger hullámainak bőszültségét, a nagyszámu ellenség megfékezését; az egyiptomiak megbüntetését, kik el akarták pusztitani az Ur szőlőkertjét; égmagasságig vetette őket. aztán a vizek mélységébe zuhantatta őket. Az árvák ügyét Ő birálja, dicséretét mindig hirdetik.

מוֹתַחַת גָּבְהֵי מְרוֹמִים. נוֹטַעַת אַדְנֵי הֲדוֹמִים. סוֹעֶרֶת שְׁאוֹן יַמִּים. עוֹרֶפֶת הֲמוֹן קָמִים. פּוֹרַעַת דִּין עֲנָמִים. צוֹדָה מְחַבְּלִים כְּרָמִים. קוֹלַעַת עַד צִית רָמִים. רוֹטֶשֶׁת עַד חוּג תְּהוֹמִים. שׁוֹפֶטֶת דִּין יְתוֹמִים. תְּהִלָּתוֹ תָּמִיד הָיוֹת נוֹאֲמִים:

Átengedte a keményszivü egiptomiakat a zsákmányolásnak és a gonosz szellemeknek.

נוֹאֲמִים שְׁלוֹל חֵילָם בְּלֵב מוּקְשֶׁה. כְּסִכְּרוֹ בְּיַד אֲדוֹנִים קָשֶׁה.

Ekkor énekelt Mózes:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה:

מיוסד ע״פ תשר״ק.

Hálát és zsoltárszót, zsolozsmát, dicséretet és magasztalást, ujjongást, diadalt és dicsőitést. Egyszérre mondták: Énekelni akarok annak dicsőségére, ki fényben lakik; a ki

תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה. שֶׁבַח וְהַלֵּל וּצְפִירָה. רוֹן וָעוֹז וְתִפְאָרָה. קוֹל אֹמְרִים אָשִׁירָה. צִלְצוּל לְדָר בִּנְהוֹרָא. פּוֹדֶה

וּמֵחִישׁ עֶזְרָה, עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, סוֹכֵת מֵעַמּוֹ עֲתִירָה, נוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְעַם נִבְרָא, מַצְלִיל קָמֵיהֶם בְּעֶבְרָה:

megszabadit. gyorsan segit, az inség idején meghallgat, népe könyörgésére hallgat, üdvöt ád a népnek, melyet imént néppé teremtett, megsemmisitvén ellenségeit.

בְּעֶבְרָה הֵשַׁח יְפֵה פִיָּה, וְדִלַּנִי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה.

Egyiptom szép országát elpusztitotta, engem pedig a sir fenekéről kihuzott.

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ:

Isten az én győzelmem és diadalénekem!

לוֹ חִכְּתָה נַפְשִׁי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי, יוֹדֵעַ בְּצַר נַפְשִׁי, טָס עַל עָב קַל לְהַנְפִּישִׁי, חָמַל עָלַי וְשָׁע רַחֲשִׁי, זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְהַחְפִּישִׁי, וַיַּעֲלֵנִי מִטִּיט רִפְשִׁי, הַמּוֹצִיאִי מִמַּסְגֵּר לַחָפְשִׁי, הֵעַךְ וְצִמֵּת מַבְאִישִׁי, גִּלָּה כְּבוֹדוֹ עָלַי לְדָרְשִׁי, בְּצַר לִי קְרָאתִיו וְלֹא נְטָשִׁי, אֱיָלִי וְחֵילִי וְלֹא בָזָה לְחָשִׁי:

Benne bizik lelkem, Ő a dicsőségem, ki felemeli fejemet, ki ismeri szenvedésemet; könnyü felhőn lebeg, hogy enyhitsen, könyörült rajtam és rebegésem felé fordult; sárból, posványból kihuzott, börtönből szabadságra hozott, kiirtotta, elpusztitotta elleneimet, keresvén, dicsősége nekem megnyilatkozott, szükségemben Hozzá imádkoztam és O el nem hagyott; erősitett, gyarapitott és nem vetette meg fohászkodásom.

Megfigyelte fohászkodásomat és nagy haraggal küzdeni ment az el enséggel.

לַחֲשִׁי בֵן וַיֵּצֵא בְּחֵמָה. מוּל צַר לְהִלָּחֲמָה.

Az Örökkévaló a had Ura!

יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

Hatalmat övezett, boszuba öltözködött, pánczélban, sisakban jelent meg, fenséget öltött és tündöklött, ijját megfeszitette, kardját élesitette, igy mutatkozott. Zugás, morgás hallszott, a föld rengett, ingott, Put és Lud elpusztult,. sebéből ki nem gyógyult, kar és tar és álla megsebesült, vőlegény, közlegény és százados együtt mind a pusztulásba merült, mivelhogy a népet gyötörték.

מיוסד ע״פ א״ב.

אָזַר עֹז וָעֶט קִנְאָה. בְּשִׁרְיוֹן וְכֹבַע נִרְאָה. גֵּאוּת לָבֵשׁ וְנִתְגָּאָה. דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וּבְרַק חֲנִית הֶרְאָה. הִרְעִים רַעַשׁ וְקוֹל תְּשׁוּאָה. וַתִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ. זִלְעֵף פּוּט וְלוּד בְּמַשּׂוֹאָה. חָרוֹב הֶחֱרִיב בְּלִי רְפוּאָה. טָרַף זְרוֹעַ וְקָדְקוֹד וּפֵאָה. יַחַד שׁוֹעַ וְקוֹעַ וְשַׂר מֵאָה. כֻּלָּם נֵעַר בְּכַלָּאָה. לְבַעֲבוּר אוֹם הַנֶּהֱלָאָה:

A meggyötört árnyékában rejtőzött, az ellenséget pedig a tenger közepébe sülyesztette:

הַנֶּהֱלָאָה רִחֵף בְּצִלּוֹ. וְצָר בְּתוֹךְ יָם הִצְלִילוֹ.

Fárao szekerét és seregét.

מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ:

Az ellenség tábora seregestül, előkelő és fegyverhordozója, egy-egy tar-

מַחֲנֵה צָר וְכָל שְׁאוֹנוֹ. נָגִיד וְנוֹשֵׂא כְּלֵי זֵינוֹ.

tomány fejedelme és csapatja, a sisakos és páncélos, lovas és szekeres, fegyver az ágyékára kötve, gyalogos és parittyás, tiszt és közember, szolga és ura, ijászok és balkezüek, köztük Fárao egész kiséretével: elvesztek, pusztultak, dicsőségükkel sirba szálltak.

שַׂר כָּל מֶלֶךְ וּמֶלֶךְ וּלְגְיוֹנוֹ. עָטוּר כּוֹבַע וּלְבוּשׁ שִׁרְיוֹנוֹ. פָּרָשׁ וְרַכָּב מְצֻמֶּדֶת עַל־מָתְנוֹ. צוֹעֵד בְּרֶגֶל וְקוֹלֵעַ בְּאַבְנוֹ. קָצִין וְנִקְלֶה וְעֶבֶד וַאֲדוֹנוֹ. רוֹמֵי קֶשֶׁת וְאִטֵּר יַד יְמִינוֹ. שָׁם פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ. תַּמּוּ נִכְרְתוּ וְהוּרַד שְׁאוֹל גְּאוֹנוֹ:

Dicsősége eltűnt, népsége megszünt, mindnyájan együttesen megzavarodtak:

גְּאוֹנוֹ בֻּלַּע וּשְׁאוֹנוֹ נֶחְרָמוּ. וְיַחַד כֻּלָּם נֶהֱמָמוּ.

Mélységek reájuk borultak.

תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ:

מיוסד ע״פ תשר״ק.

Hullám csapott hullámra, a nád suhogása még növelte a zajt, ehhez még mennydörgés, földrengés és vad kiabálás, keleti szél, vihar és szélvész; minden oldalról megdagadtak a csatornák, ezek folyókká

תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם קָרָא. שְׁאוֹן סוּף לְעֻמָּם נִתְגָּרָה. רַעַם וָרַעַשׁ וְקוֹל עֲבָרָה. קָדִים סוּפָה וּסְעָרָה. צִנּוֹרוֹת מִפֹּה וּמִפֹּה מִקַּלְּחִין בִּגְבוּרָה. פְּלָגִים יִבְלֵי נְהָרָה. עֲבָרָה וָזַעַם

nőttek: mindezek vad dühvel fogták körül és ijesztették az ellenséget, el is sülyedtek egyszerre mindannyian, akár ólom, még hirmondója sem maradt.

וְצָרָה, סָבִיב בְּעָתוּהוּ: צָר עִם כָּל־שִׁירָה, נִשְׁקְעוּ כֻּלָּם יַחַד כְּאֶבְרָה, מִבְּלִי הוֹתִיר מוֹלִיךְ בְּשׂוֹרָה:

Mikor a hir hozzám érkezett, reszkettek gyülölőim, hirmondóm (Mózes) pedig és egész seregem dicsőitették

בְּשׂוֹרָה יָצְאָה וְחָלוּ כָּל־בַּעֲלֵי מְדָנַי, וְאַדִּירוּהוּ יַחַד צִיר וְכָל־הֲמוֹנַי:

Jobbodat, oh Örökkévaló!

יְמִינְךָ יְיָ:

Hogy nevedről beszéljenek az egész földön, azért mutattad hatalmadat ellenségeden; kivonultál néped segitségére, hogy halált hozz ellenségedre, hatalmas jobbodat kinyujtottad, hogy polyvaként elszórjad az ellened harczolókat; mennydörgéssel feleltél a lázongóknak, kik ellened lázongtak; szigoru itéletet mondtál rájuk; a nép magától üzte könyörületedet. A népek közt hire járt a büntetésednek, a mit népedért végrehajtottál.

לְמַעַן סַפֵּר בְּכָל־גַּיְא שִׁמֶךָ, כֹּחֲךָ הֶרְאִיתָ בְּמִתְקוֹמְמֶיךָ, יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ, טִבְחָה לָשִׁית בְּקָמֶיךָ, חָשַׂפְתָּ יְמִין תַּעֲצוּמֶיךָ, זְרוֹת כְּמוֹץ לוֹחֲמֶיךָ, וַתְּנַהֲמוֹם כְּשַׁאֲגַת רְעָמֶיךָ, הֲמוֹן הוֹמִים לְעַמֶּךָ, דִּין גָּמוּר דַּנְתָּ כִּנְאֻמֶךָ, גּוֹי הַמַּעֲבִיר רְחוּמֶיךָ בְּכָל גּוֹיִם נִשְׁמַע נְקָמֶיךָ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְעַמֶּךָ:

Néped szavát meghallottad lakóhelyeden és üldözőit megaláztad dühödben.

לְעַמְּךָ קוֹלָם הִסְכַּתָּ מִמְּעוֹנֶךָ, רוֹדְפֵיהֶם הִכְנַעְתָּ בַּחֲרוֹנֶךָ.

És fenségeđ végtelenségével

וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ:

מיוסד ע״פ א״ב.

Fenséged palástjába öltözködtél, midőn a tengert hatalmaddal szétválasztottad, a pöffeszkedők kevélységét megaláztad, a szegények levertségét emelted, a nádas tenger vizét kiszáritottad, a tenger mélységébe utat csináltál, az ártatlanokat azon átvezetted, a bünösöket ottan elsülyesztetted; igy ismertetted tulajdonságidat a világgal, félelmedet minden nép orczájára adtad; midőn az egiptomiakat megaláztad, ekkor minden istenek fölött magasztalódtál.

אֶדֶר גֵּאוּת לָבַשְׁתָּ. בְּעֻזְּךָ יָם כְּפוֹרַרְתָּ. גְּאוּת עָרִיצִים הִשְׁפַּלְתָּ. דַּכְּאוּת דַּלִּים רוֹמַמְתָּ. הֲלֹא מֵי יַם־סוּף הוֹבַשְׁתָּ. וּבְמַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ שַׂמְתָּ. זַכִּים בּוֹ הֶעֱבַרְתָּ. חֲנֵפִים בְּתוֹכוֹ שִׁקַּעְתָּ. טִבְעֲךָ בָּעוֹלָם הוֹדַעְתָּ. יִרְאָתְךָ עַל־פְּנֵי כָל־הָעַמִּים נָתַתָּה: כְּסַלְּחִים עֵת הִכְנַעְתָּ. לְבַדְּךָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים נִתְגַּדַּלְתָּ:

Magasztalódtál, összezuzván a szörnyetegek fejeit, feldulván haragodban a tenger szivét.

נִתְגַּדַּלְתָּ וְנִתְקַדַּשְׁתָּ לִשְׁבּוֹר רָאשֵׁי תַנִּינִים בְּתָקְפָּךְ. וְהִסְעַרְתָּ לֵב יָם בְּזַעְפָּךְ.

Orrod lehelletével.

וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ:

Innen is, onnan is feltornyosultak, vizek, akár fal, ugy állottak, hullámok

מִפֹּה וּמִפֹּה עֲרֵמוֹת. נוֹזְלִים נִצְּבוּ כְּחוֹמוֹת. סוֹעֲרוּ וְקָפְאוּ תְהוֹמוֹת.

tomboltak és megsűrüsödtek. akár tömlőkben, kötve álltak, a vizek harmadrésze emerről is, amarról is magasságra emelkedett, a többi elnyujtózkodott, hogy ráléphessenek; de a folyók és patakok is ketté hasadtak, sőt a mi a kutban, vagy veremben, vagy meritve volt valami edényben bárhol és bármely helyen: mind ketté vált, mert igy akarta a büntető Isten.

עָמְדוּ צְרוּרִים כַּחֵמוֹת. פָּנוּ כָּאן וְכַאן שְׁלִישׁ רוּם מֵימוֹת. צָעוּ הַנּוֹתָרִים לְמִדְרַס פְּעָמוֹת. קוֹרְעוּ אֶת שֶׁבִּנְהָרִים וַאֲגַמּוֹת. רַבָּה בּוֹר וְשִׁיחַ וְנִקְרַת אֲדָמוֹת. שְׁאוּבִים אַף שֶׁהָיוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת. תְּוֹכוֹ יַחַד בִּגְזֵרַת לוֹבֵשׁ נְקָמוֹת:

Boszút és buzgúságot ölt, hogy ellenségeit eltaszitsa, a mtként czt megtette hajdanta.

נְקָמוֹת וְקִנְאָה נְטוֹת שׂוֹנְאֶיךָ לַהֲדוֹף. כְּמוֹ לְשֶׁעָבַר עָט לִנְדּוֹף.

Szólt az ellenség: üldözöm!

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדּוֹף:

מיוסף ע״פ תשר״ק.

Az ellenség incselkedése és rossz viselkedése nyugton, békén nem hagyták; gonosz szellemük arra ingerelte a pöffeszkedőket, hogy galádságához ismételten visszatérjek; megrögzött bünösségeért most kellett lakolnia, azért osztotta el szivét és tévedésbe ejtette; azt a népet, melyet

תַּעֲלוּלֵי צַר וְרוֹעַ מַעֲלָלֵיהוּ. שֶׁקֶט וְשָׁלֵיו לֹא הֵנִיחוּהוּ. רוּחַ עָרִיצִים הֵתְעָהוּ. קִיאוֹ לָשׁוּב וְלִבְקִיעֵהוּ. צוּר עָבוּר לִגְבוּרַת שֶׁטֶר נְשִׁיֵהוּ. פִּלֵּג לִבּוֹ וְהִשְׁגָּהוּ. עַם הַנִּתָּךְ

imént rántott ki torkából, üzőbe vette és mondá: utólérem, megeszem. Gonoszságához mérten kapta a büntetést, azon mértékkel mért neki, a melylyel ő akart mérni.

Tulajdonságából kifolyólag gúnyolkodott küldötteddel szemben: »Ugyan ki az az Örökkévaló!« Megtudta aztán a tenger vizében, hogy mi a Te hatalmad.

Lehelleteddel fútál.

Hogy a tenger reggel felé térjen vissza a medrébe, a nagy tenger is áttört a partokon, egyik csapta a másikát, hogy zajlása erősebb legyen; az ellenség mindegyike élt még, még volt a testben hörgő lélekzet; ekkor felemelinté a magasba, aztán a bőszült hullámokba hullajtotta; a ló húzta a szekeret, melynek kerekei kiestek; a kocsivezető a nehezen mozgó fogatot alig birta a gyeplü rángatásaival előre inditani, de önsulyánál fogva siklott a tenger közepébe, itt, miként polyva, ugy emésztődtek fel hevétől.

מִמַּלְתְּעוֹת פִּיהוּ. שָׂח אֶרְדֹּף אַשִּׂיג וַאֲכַלֵּהוּ. נִפְרַע סְאָה בִּסְאָה בְּרִשְׁעֵהוּ. מָדַד לוֹ כְּנֶגֶד מִדּוֹתֵיהוּ:

מִדּוֹתֵיהוּ נִאֲצוּ מִי יְיָ מוּל שְׁלוּחֶךָ. גְּבַרְתּוֹ בְּמֵי יָם לְהוֹדִיעוֹ כֹּחֶךָ:

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֶךָ:

לְהָשִׁיב יָם לְאֵיתָנוֹ. כִּפְנוֹת בֹּקֶר לְעֵינֵינוּ. יָם הַגָּדוֹל פָּרַץ מֵאוֹגְנוֹ. טֵרֵף זֶה בָּזֶה לְהַגְבִּיר שְׁאוֹנוֹ. חַי כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאוֹר יֶשְׁנוֹ. וְלִיצַף רוּחוֹ בְּתוֹךְ נִדְנוֹ. וַיַּעֲלֵם עַד רוּם מְעוֹנוֹ. הוֹרִידָם לְמַטָּה בְּדָכְיוֹת עֲשׁוֹנוֹ. דִּבֵּק סוּס בְּרֶכֶב וְהִשְׁמִיט אָפַנּוֹ. גְּרָרָם בְּכֹבֶד בְּמֶתֶג רִסְנוֹ. בְּלֵב יָם הֱבִיאָם בְּעֶצֶם אוֹנוֹ. אֲכָלוֹ כְּקַשׁ יָבֵשׁ בַּחֲרוֹנוֹ:

Heve döntötte a balgákat a tengerbe; azután énekeltek Neki a hatalmasak gyermekei:

„Ki olyan mint Te az istenek között!“

Minden istenek Istene, a mélység és magasság teremtője, a tengert ketté osztotta, hogy az áradat túl ne csapjon, ég és föld retteg az Ő félelmétől; a ki mondja, és a nap sugarai elhomályosodnak, gátot rak a csillagok elé és nem fénylenek, szikrák, villámok tőle származnak, küldetésében sietnek, nem késlelkednek; rendelt álló csillagokat és üstökösöket, együtt fénylenek velük az Orion és a gönczölszekér, az északi sarkcsillag és a scorpió, mindnyájan neved egységét hirdetik.

Tetteid híveid iránt való szeretetedet mutatják, hogy néped elnyomóit ostoroszad.

בחרונו ירה בים אוילים. ושוררו לו בני אלים.

מי כמכה באלים:

אלוה על כל אלהים. בורא עמק ורום גבהים. גוזר ים גליו לבל יהו זוהים. דוק וחלד מאימתו נרהים. האומר לחרס וזהריו כהים. וחותם בעד הילים ולא מגיהים. זיקים וברקים ממנו נשלחים. חשים בשליחותו. ולא שוהים. טכס גלגל קבוע ומזלות צומחים. יחד כסיל וכימה עמם זורחים. כון עש בצפון ועקרב בדרום מונחים. ליחוד שמו כלם מוכיחים:

מוכיחים מעשיך אהבת אמוניך. לבלוע לשדי המוניך.

Kinyujtád jobbodat:	**נָטִיתָ יְמִינְךָ:**
Elalélva, de meg nem halva, testüket a partra dobta a tenger bőszült hulláma, de a föld be nem fogadta és a viznek visszaadta; megsebesülve, megnyomoritva a habok játéka lettek, ők is és dísz-szekerük. Szárazföld és viz czivakodtak miattuk: ekkor intett az Örökkévaló, ki ugyan megfizet gyülölőinek, de méghagyá a földnek, hogy tegye meg nekik az utolsó kegyelmet; meg is nyitá száját és elnyelé dicsőségüket, lovastúl, szekerestül elsülyedtek.	מוּמָתִים וְלֹא מֵתִים בְּעוֹדָם. נַפְשׁוֹתָם עֲדַיִן צְרוּרוֹת בְּחֶלְדָּם. סַעַר סוּף לְיַבֶּשֶׁת לִידָם. עֵיפָתָה אַף הִיא קְלָעָתָם לְבֵית מְצוּדָם. פְּצוּעִים וְנִפְצָעִים וּמְפַלַּח כְּבֵדָם. צְנוּפִים כַּדּוּר עִם מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדָם. קָרוֹעַ וְרָקוּעַ נֶחֱרִים בַּעֲדָם. רִיב וּמַצָּה נִתְגָּרוּ עַל יָדָם. שַׁדַּי הַמְשַׁלֵּם לְשׂוֹנְאָיו לְהַאֲבִידָם. שָׁת יְמִינוֹ לָאָרֶץ לִגְמוֹל לָהֶם חַסְדָּם. תִּפְתַּח פָּעֲרָה פִּיהָ וּבָלְעָה הוֹדָם. תּוֹחַלְתּוֹ יַחַד וְעִמָּם רֶכֶב וְסוּס נִרְדָּם:
A hütlenek tömege elájulva elveszett, de jámboraid gyermekeit	נִרְדָּם וְאָבַד שְׁאוֹן בּוֹגְדֶיךָ. וּבְנֵי זֶרַע חֲסִידֶיךָ.
Kegyelmedben vezetted.	**נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ:**

Szeretetből megváltoztattad miattuk a világ rendjét, szolgáidnak fiait az urak utján vezetted, miként atya a gyermekeinek, ugy szereztél nekik gyönyörűséget, sziklából mézet szoptattál velük, mostad, öltöztötted, felsaruztad és védted, liszt-lánggal, mézzel és olajjal kövéritetted őket; nappal felhőoszloppal vezetted, éjjel pedig tűzoszlop világitott előttük, földből harmat, égből kenyér szállt nekik, sziklákból folyókat fakasztottál, összegyüjtéd gyönyörü hegy köré és parancsolatokra és törvényekre tanitád őket; miattad, nagy kegyelmed szerint, szent hajlékodba vezetted.

Kiváló népedet szerencsésen átvezetted a tengeren, ellenségeidet e miatt iszonyu kín bántotta.

Népek hallották és reszkettek.

אֹרַח עוֹלָם עֲלֵיהֶם בְּאַהֲב שָׁנִיתָ. בְּנֵי עֲבָדֶיךָ כְּדֶרֶךְ אֲדוֹנִים הִנְחִיתָ. גְּעְגּוּעִים כְּאָב לְבָנִים לָמוֹ עָשִׂיתָ. דְּבַשׁ מִסֶּלַע אוֹתָם הֵינִיקְתָּה. הִרְחַצְתָּ וְהִלְבַּשְׁתָּ וְהִנְעַלְתָּ וְסַכְתָּ. וּבְסֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אוֹתָם הִרְבֵּיתָ. זֶה בְּעַמּוּד עָנָן הִנְחִיתָ. חֹשֶׁךְ בְּעַמּוּד אֵשׁ כְּמַנְהִיר נַעֲשִׂיתָ. טַל מִתַּחַת וְלֶחֶם מִמַּעַל לָמוֹ הֶחֱשַׁרְתָּ. יְאוֹרִים לְצִמְאָם מִצּוּר הוֹצֵאתָ. כִּנַּסְתָּם לְהַר חֶמֶד וּמִצְוֹת וְחֻקִּים הוֹרֵיתָ. לְמַעַנְךָ כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ לִנְוֵה קָדְשְׁךָ נֵחִיתָ׃

נָחִיתָ סְגוּלֶיךָ יָם כְּגָזוֹן. וְצוֹרְרֵיהֶם חִיל כְּיוֹלֵדָה יֹאחֵזוּן.

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן׃

A zsarnok bukása nagy zajától megijedtek a szigetek és városok lakói: csalatkoztak a fejedelmek tanácsában, felkent fejüek szégyenkezve vonultak vissza, pasák és helytartók elsápadtak, Cor, Szidon és a pilistim egész környéke megzavarodtak; gazdagon, szegényen és jómódu emberen erőt vőn az iszonyat és ömlöttek, mint a viz: az utasok eliszonyodtak rajtuk, trónjaikról felkeltek a királyok és csudálkozának.

מקול מפלת שאון
פורכים. נרעשו איים
ויושבי כרכים. סלעמו
סוד נמלכים. עלפו
ונסוגו אחור נסיכים.
פחות וסגנים נמרכים.
צור וצידון וכל גלילי
פלשת נבכים. קצין
ורש ואיש תככים.
רטט החזיקו וכמים
נשפכים. שממו עליהם
הולכי דרכים. תמהון
קמו מכסאותם
מלכים:

Szédültek a királyok, eszüket vesztették, Széir, Zimmi és Árvádi éltüket féltették.

מלכים הוללו והורעלו. ושעיר
וזמי וארודי חלחלו.

Akkor ijedtenek.

אז נבהלו:

Téman és lakosai elcsüggedtek, megtört a szivük, ellankadt a kezük; Moáb urai veszteglének, csak jajgatás tört ki szájukon és gyászénak; Hám sarjadéka és minden szövetsé-

תימן ויושביו נפוגים.
שברון לב ורפיון ידים
משיגים. רבי מואב
מתמוגגים. קינים ונהי
בפיהם הוגים. צעיר
חם וכל אליו זוגים.

פָּחֲדוּ וְרָעֲדוּ וְכַדּוֹנַג נְמוֹגִים. עַרְקִי וְסִינִי כַּשִּׁכּוֹר הוֹגִים. סוֹעָה וָסַעַר בָּם מְנַהֲגִים. נִבְעֲרוּ כֻלָּם וְנַעֲשׂוּ שׁוֹגִים מְדַמְּמִים לָאָרֶץ יָשְׁבוּ נוּגִים:

gese reszkettek, féltek, akár viaszk ugy olvadtak; Árki és Szini mint a részegek tántorodtak, szél dobta-vetette őket, megvesztek mindnyájan, meg is őrültek, némán ültek a földön és búsultak.

נוּגִים קְטַנִּים וּגְדוֹלִים כְּאֶחָד. רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם יַחַד.

Nagyja-apraja együtt búsult; mint hajdanta ugy most is öszszes ellenségeidet

תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד:

Félelemmel, iszonyattal ijeszd meg.

לְמַעַן לָמוֹג לְבָבֵיהֶם. כּוֹס חֲמָתְךָ מְסַכֵּת בֵּינֵיהֶם. יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בָהֶם. טֵרוּף דַּעַת בִּלְבָבֵיהֶם. חַלְחָלָה וּמַעַד עַל מָתְנֵיהֶם. וְיַעֲוֶרֶת בְּכָל אֵבָרֵיהֶם. וְכָשְׁלוּ מֵהֶם וּבָהֶם. הֹוָה עַל הֹוָה הֵבֵאתָ עֲלֵיהֶם. דּוּמָם יֵשְׁבוּ תַחְתֵּיהֶם. נַעַר מְלֵאִים וְאֵין מַרְפֵּא לָהֶם. בָּנֶיךָ

Szivük elesüggesztésére megitatod őket haragod kelyhéből, félelem, borzadály száll beléjük, kitépődik szivükből a gondolat, fájdalom és remegés ágyékaikon, borsódzik, reszket minden taguk; leroskadnak, de még bajra baj éri őket, némán ülnek a földön, telve fájó sebbel, de senki sem keni gyógyitó szerrel; ezalatt határainkba

vonultak gyermekeid, azon országba, melyet megesküdtél őseiknek.

A mi jót igórtél őseiknek, teljesitsd azt gyermekeiknek és a mely után sóvárognak, a hegyre

Vidd őket és ültesd be.

Az ország minden ország fölött sokban jeleskedik, tizféle szentséggel meg van szentelve, azokból emelték le a tizedet Isten tiszteletére; a Jebuzi lakóhelye ez a szent város; már tervben volt, még mielőtt a szárazföldet elészólítá; és Isten szeme folytonosan függ rajta; székhelyeül és Izráel örökségeül van szánva ott lakozzék, onnan hallgassa meg imádságukat; oitalmazza árnyékban, hogy hőség ellen üdülést leljen, kemény szél és zivatar ellen védjen, hogy minden baj-

עַד יַעַבְרוּ לִגְבוּלֵיהֶם. אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵיהֶם:

לַאֲבוֹתֵיהֶם טוֹב פַּצְתָּ מַלֵּא לְבָנֵימוֹ. וְאֶל־הַר־מָרוֹם מְאַוְּיָמוֹ.

תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ:

אֶרֶץ מִכָּל אֲרָצוֹת עִשּׂוּר מְפוֹרָשָׁה. בְּעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת מְקֻדָּשָׁה. גַּם עוֹד מִמֶּנָּה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר מְנַת גָּבוֹהַּ הוּפְרָשָׁה. דִּירַת יְבוּסִי הִיא הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה. הוּעֲלָה בְּמַחֲשֶׁבֶת עַד לֹא קְרֹאת יַבָּשָׁה. וְתָמִיד עֵינֵי אֱלֹהִים בָּהּ לְדָרְשָׁהּ. וּמָנָה לוֹ לָכֵם שֶׁבֶת וּלְיִשְׂרָאֵל יְרוּשָּׁה. חֲנוֹת בְּתוֹכָהּ סֻכּוֹת מֵהֶם לְחִישָׁה. טַלְלָם בְּצֵל מֵחוֹרֶב מִמְצָא נְפִישָׁה. יַחַד לְהַשְׁכֵּם מִזֶּרֶם וְרוּחַ קַשׁ כַּלָּה.

és veszélyes betegséget elhárítson kitüntetett népétől.

A dicső nép előre sejtvén a jövendőt, jövő időre tette az ének kezdetét és végét:

Az Örökkévaló mindörökké fog uralkodni.

A birodalom a kezdet előtt már megvolt és mindörökké megmarad végezet kezdet és közép benne vagyon és mindörökké benne leszen kifejezve. Midőn az Egyiptusokat kit irtotta, jól szervezett népe királyi koronával koronázta; és ha egykor felkél, hogy a föld népeim itéljen, ég és föld félelembe hódol neki; az ég kedves dalt zengedez, és a föld királyai dicsőségét magasztalják, akkor a népek nyelvét egy tiszta nyelvre, változtatja, hogy mindnyájan az egyetlen Isten nevét imádják, hogy megvesse ki ki ezüst Iste-

נֶגַע וְכָל מַכָּה אֲנוּשָׁה. לְהָסִיר מֵאוּם מְשֻׁלָּשָׁה:

מְשֻׁלָּשָׁה נִבְּטָה בְּרוּחַ לְהָעֵד. וּבִלְשׁוֹן עָתִיד פָּתְחָה וְסִיְּמָה לְהָעֵד.

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מַלְכוּת עַד לֹא קֶדֶם קְדוּמָה. נֶצַח נְצָחִים מְקֻיָּמָה. סוֹף וָקֶדֶם וְתָוֶךְ עֲצוּמָה. עַד עוֹלְמֵי עַד מְסֻיָּמָה. פּוֹטִים כְּכַלָּה בִּמְהוּמָה. צְנִיף מְלוּכָה הִמְלִיכוּהוּ דִּגְלֵי אֲיֻמָּה. קוּמוּ לְעֵד דּוּמָה לְהוֹמְמָה. רוֹם וְתַחַת יַמְלִיכוּהוּ בְּאֵימָה. שָׁמַיִם יִפְצְחוּ רֶנֶן נְעִימָה. תְּהִלָּתוֹ יִתְּנוּ כָּל מַלְכֵי אֲדָמָה:

חזן אָז יַהֲפוֹךְ אֶל עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה יַחַד. לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם הַמְיוּחָד. וְיִמְאֲסוּן אִישׁ

neit, és kiki arany isteneit, és vállvetve szolgáljanak neki tisztelettel.

אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאִישׁ אֱלִילֵי זְהָבוֹ בְּכַחַד. וַיִּטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדוֹ בְּפַחַד:

Tisztelettel és félelemmel hódoljanak neki, mint egy nép, és minket tegyen egy néppé.

בְּפַחַד וּבְרַעַד יַמְלִיכוּהוּ גוֹי אֶחָד, וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה לְגוֹי אֶחָד.

Azon a napon lészen az Örökkévaló egy és neve egy.

כַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד:

סילוק

Ugyan, hasson fel Hozzád szentelésünk, mert Te vagy Izrael szentje és segitsége.

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

Ki ejthetné ki erődnek hatalmát? és kinek volna elég ereje, hogy dicséretedet elmondja. Hogy ha szánk, miként a tenger, tele volna énekkel és dicsérettel, és fejünk minden haja szála imádkozó nyelv és nappal és éjjel csak azokkal foglalkoznánk; nem birnánk kifejezni azon ezer meg ezer dicséretek közül egyet, melyet csudálatosan kigondoltál és végrehajtottál, a Benned bizó nép érdekében. Mielőtt a hegyek születtek és a föld meglett márszeretetteddelkedveskedtél nekik, hogy legyenek gyermekeid, Te pedig atyjuk. Hatalmad árnyékával megvéded őket, minden nép és

אֹמֶץ גְּבוּרוֹתֶיךָ מִי יְמַלֵּל. וּמִי יַעֲצוֹר כֹּחַ שִׁבְחֲךָ לְמַלֵּל. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא כַּיָּם שִׁירָה וְהַלֵּל. וְכָל שַׂעֲרוֹת רֹאשֵׁנוּ לְשׁוֹנוֹת לְהִתְפַּלֵּל. וּבָם אָנוּ עֲסוּקִים יוֹמָם וָלֵיל. לֹא נוּכַל לְהַסְפִּיק מֶלֶל. עַל אַחַת מֵרִבֵּי רְבָבוֹת שִׁמְךָ לְהַלֵּל. אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ וְחָשַׁבְתָּ לְהִתְעוֹלֵל. עַל עַם אֲשֶׁר לְךָ מִתְחוֹלֵל. בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וְאֶרֶץ תְּחוֹלֵל. חֲשַׁקְתָּם לְשִׁמְךָ בְּאַהַב לְכַלֵּל. הֱיוֹת לְךָ לְבָנִים וְאַתָּה לָמוֹ מְחוֹלֵל. בְּצֵל יָדְךָ אוֹתָם לְטַלֵּל. עַל כָּל עַם וְלָשׁוֹן

nyelv fölé elsőnek teszed, az élet utján vezeted, más néppel fel nem cseréled, Te dicsekszel velük, és ők, Te veled, mert ki Isten az egekben Rajtad kivül, és hol van a földön Izraelhez hasonló egységes nép, melyért elmentek volna isteneik, hogy megszabaditsák a rabszolgaságból, csudatettekkel és különféle jelekkel, a hogy Te megtetted óh urak Ura, a három törzsatya gyermekeivel. Miattuk szálltál le az egekből Kerub hátán szélviharban és felhőben és megjelentél dicsőségedben Egyiptom földjén. Megántorodtak Előtted az Asérim és Hámonim bálványok, és Egyiptom szivét megsebzetted nagy csapásokkal gonosz és tartós betegségekkel. Izraelt pedig, a Te népedet még az előre kitüzött idő előtt a kinzók köréből sérelem és baj nélkül kivezetted. De hogy ne legyen az önámitóknak szóbeszédre okuk, mondván: akár szolga, ki gazdájától szökik, ugy szöktek meg az igaz hitüek, azért nem is vezette ki őket oly időben, a mikor az emberek alusznak, hanem világos nappal, az egész világ szeme láttára, a

רֹאשָׁם לְהִתְהַלֵּל. בְּאֹרַח חַיִּים
אוֹתָם לְהִסְלֵל. בִּלִי לְהַחֲלִיפָם
בְּאֻמָּה אַחֶרֶת לְחַלֵּל. לְהִתְפָּאֵר
בָּם וְהֵם בְּךָ לְהִתְהַלֵּל: כִּי מִי
אֱלוֹהַּ זוּלָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. וּמִי
כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
בַּתַּחְתּוֹנִים. אֲשֶׁר הָלְכוּ אֱלֹהִים
לִפְדוֹתָם מִמְּעֻנִּים. בְּמַסּוֹת
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים מְשֻׁנִּים.
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים.
לִבְנֵי שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִים. אֲשֶׁר
בִּשְׁבִילָם טַסְתָּ מִמְּעוֹנִים.
בִּרְכוּב כְּרוּב וְרוּחַ וַעֲנָנִים.
וְנִגְלֵיתָ בִּכְבוֹדְךָ בְּאַדְמַת
צוֹעֲנִים. וְנָעוּ מִלְּפָנֶיךָ אֲשֵׁרִים
וְחַמָּנִים. וְלֵב מִצְרַיִם הֵמַסִּיתָ
בְּדִבְיוֹנִים. בְּמַכּוֹת גְּדוֹלוֹת
וָחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים. וַתּוֹצֵא
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֶּרֶב מוֹנִים.
כְּעֵבֶר הַנִּשְׁמָט מֵרֶחֶם בְּתוֹךְ
זְמַנִּים. בְּלֹא פְגַם וְנֶזֶק וְצַעַר
בָּנִים. וְשֶׁלֹּא לָתֵת פִּתְחוֹן פֶּה
לַמִּינִים. לוֹמַר כְּעֶבֶד שֶׁבָּרַח
מֵאֲדוֹנָיו כֵּן בָּרְחוּ אֱמוּנִים.
וְלֹא הוֹצֵאתָם בְּשָׁעָה שֶׁבְּנֵי
אָדָם יְשֵׁנִים. כִּי אִם לְאוֹר
הַבֹּקֶר לְעֵין כָּל־הַמּוֹנִים.

Rém magasra törő hatalmával, és sas szárnyakon vitted őket, ők meg énekeltek dicséreteket és zsolozsmákat, dobszóval, hárfával, fuvolával, és cziterával kisérve. És hogy szavadnak állj, melyről a hivők fejének szólottál, nem vezetted ki őket üresen, hanem minden jóval megrakodva, ezüst edényekkel és arany edényekkel és drágakövekkel és finom ruhákkal, hogy megfizessék a bért, hogy téglákat vertek és sárt tapostak. Hét felhővel oltalmaztad őket, hogy a négy égtáj felől jövő szél ellen megvédjed, szintugy a hőség, a hideg és a zivatar ellen, valamint a vadállat és mérges kigyó ellen, és szemmelláthatólag járt előttük dicsőséged nappal felhőben, hogy járt utakon vezesd őket, éjjel pedig tüzben, hogy a sötétségben meg ne botoljanak, jó tanyáról ismét jó tanyára vonultak és táboroztak, nem szomjuhoztak és nem éheztek, termékeny utra vezette őket a könyörületes és vizforrások mellé; ez alatt Egyiptom királya a palota bejáratán álla, az utra tekintvén és uno Témon országából irás

כְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם רָמִים וְעֶלְיוֹנִים.
וְעַל־כַּנְפֵי נֶשֶׁר נִטְעָנִים. שִׁיר
וְשֶׁבַח וְהַלֵּל רוֹנְנִים. בְּתוֹף
וְכִנּוֹר וְעֻגָּב וּמִנִּים. וּלְקַיֵּם
דְּבָרְךָ אֲשֶׁר עֵצַתָּ לְרֹאשׁ
מַאֲמִינִים. לֹא הוֹצֵאתָם בְּפַחֵי
נֶפֶשׁ רֵיקָנִים. כִּי אִם מְלֵאִים
כָּל טוּב כְּרִמּוֹנִים. כְּלֵי כֶסֶף
וּכְלֵי זָהָב וְטוֹבוֹת אֲבָנִים.
וּבִגְדֵי חוֹפֶשׁ וְרִקְמַת צִבְעוֹנִים.
כְּדֵי לְשַׁלֵּם שְׂכַר שִׁעְבּוּד
חוֹמֶר וּלְבֵנִים. חוֹפַפְתָּם בְּטִלּוּל
שִׁבְעַת עֲנָנִים. מַעְלָה וּמַטָּה
וּמֵאַרְבַּע רוּחוֹת גְּנוּנִים.
לְהַשְׁכֵּם מִזֶּרֶם וְחוֹרֶב וְצִנִּים.
וּמִפְּנֵי הַחַיּוֹת וּנְשִׁיכַת צִפְעוֹנִים.
וְעַיִן בְּעַיִן כְּבוֹדְךָ מְהַלֵּךְ לְפָנִים.
בֶּעָנָן יוֹמָם לַנְחוֹתָם נְתִיבוֹת
מְתֻקָּנִים. וּבָאֵשׁ לַיְלָה בְּלִי
לְהִכָּשֵׁל בְּאִישׁוֹנִים. מִנָּוֶה טוֹב
לְנָוֶה טוֹב נוֹסְעִים וְחוֹנִים.
לֹא צְמֵאִים וְלֹא מוּכְפָּנִים. כִּי
מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם עַל מַבּוּעֵי
מַעְיָנִים. וְשַׂר נוֹא יוֹשֵׁב עַל
מִפְתַּן אַרְמוֹנִים. מְצַפֶּה יַד
דֶּרֶךְ לְיָמִים הַנְּתֻנִים. וְהִנֵּה

כְּתָב אֵלָיו מֵאֶרֶץ תֵּימָנִים.
וְשׁוֹמְרִים שֶׁהִפְקִיד עֲלֵיהֶם
מְמוּנִים. הִתְחִילוּ כְּזֹאת אֵלָיו
מְתַנִּים. וְהֶרְאוּהוּ פְּצָעִים
שֶׁפְּצָעוּם פִּרְחֵי נֶאֱמָנִים. וְצָוַח
וַי וַי וְכָל עֲבָדָיו אַחֲרָיו עוֹנִים.
וְנָמוּ מַה זֹּאת עָשִׂינוּ כִּסְכְלוֹנִים.
כִּי שִׁלַּחְנוּ עֲבָדִים שֶׁתַּחַת
יָדֵינוּ מְכֻדָּנִים. מִי יִרְמוֹס לָנוּ
חוֹמֶר וּמִי יַחֲזִיק לָנוּ מַלְבֵּנִים.
מִי יִבְנֶה לָנוּ חוֹמוֹת וּבִנְיָנִים.
הָעֵת יַגְדִּילוּ עָלֵינוּ שְׁכֵנִים.
וְגַם הַמְּלָכִים שֶׁמַּס לָנוּ נוֹתְנִים.
שׁוּב לֹא יִהְיוּ אֵלֵינוּ פּוֹנִים.
כִּי יֹאמְרוּ הִנֵּה עֲבָדִים שֶׁתַּחַת
יְדֵיהֶם נְתוּנִים. הֵם פָּשְׁעוּ בָם
וּבָהֶם לֹא סוֹפְנִים. אַף כִּי
אֲנַחְנוּ חוֹרֵי הָאָרֶץ וּקְצִינִים.
וּבְכֵן שָׁלַח וְקִבֵּץ אֶת כָּל
חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאִצְטַגְנִינִים.
וְגַם אֶת הָאוֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְּעוֹנִים.
וַיִּוָּעֵץ בָּם וּבִזְקֵנִים. וַיֵּצְאוּ
כֻּלָּם בְּעֵצָה אַחַת מְכֻוָּנִים.
לִרְדּוֹף אַחֲרֵיהֶם וּלְבַלְּעֵם
כְּתַנִּינִים. וַיְצַו וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
בְּאֶרֶץ סְוֵנִים. כָּל שׁוֹלֵף חֶרֶב
הֱיוֹת מוּכָנִים. וַיֵּאָסְפוּ כֻּלָּם

érkezett, és a tisztek, kiket evvel megbizott, ekképen kezdték az előadást; megmutatták a sebeket, melyeket rajtuk az igazhitüek ifjusága ejtett, ekkor kiálta: „Jaj! Jaj!“ és a szolgák mind utána mondták és szólának: mi balgák, mit tettünk, hogy a rabszolgákat elbocsátottuk, ki fog nekünk sárt taposni, téglát vetni, falakat, házakat épiteni, hisz nemsokára fejünk fölé nőnek szomszédaink és a királyok, kik eddig adófizetőink voltak, reánk se hederitenek többé, mert azt fogják mondani: „Hiszen a rabszolgák, kik kezeik alatt voltak, elszakadtak tőlük, nem ismerik el többé, hát mi szabad emberek és urak.“ Erre aztán elküldé és összegyüjtötte Egyiptom összes irástudóit, csillagvizsgálóit és a varázslókat és jósokat és velük és a vénekkel tanácskozott, és egybehangzóan azt javasolták, hogy utánuk kell üzni és tönkre kell őket tenni. Erre kiadta a parancsolatot és kihirdették egész Egyiptom országában: minden fegyverfogható álljon készen! és mindnyájan egybegyüle-

keztek felfegyverkezve: a helytartók, a pasák és a fejedelmek, és a katonák, kiki felfegyverkezve. Ekkor feltárta az elrejtett kincseket, melyeket ő és az előbbi királyok összegyüjtöttek, és kivette a legdrágább és legritkább ékszereket és rangjuk szerint elosztotta köztük, aztán szép szóval és nyájas arczczal igy szólt hozzájuk: A király joga, hogy mit a nép zsákmányba ejt, hogy maga elé rakassa, én pedig csak ugy, mint akármelyik közületek, csak egy részt veszek. A király joga, hogy szolgái vonuljanak előre, én pedig első megyek, és ti jöttök utánam. A király joga, hogy szolgái hozzák rendbe fogatát, én pedig magam szerelem fel a fogatot és teszek gyeplőt a lovakra. „Ebbe mindnyájan apraja, nagyja beleegyezett, fejükre sisakot tettek, pánczélba öltözködtek, kiki kardot kötött, kezébe lándzsát vett és szuronyt;

כְּאִישׁ אֶחָד מְזֻמָּנִים. וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְהַסְּגָנִים. וְאַנְשֵׁי הַצָּבָא אִישׁ וְאִישׁ בִּכְלֵי זְיָנִים. אָז פָּתַח אוֹצְרוֹת גִּנְזֵי מַטְמוֹנִים. אֲשֶׁר גָּנַז הוּא וּמְלָכִים קַדְמוֹנִים. וְהוֹצִיא כְּלֵי יְקָר וַאֲדַרְכְּמוֹנִים. וְחִלֵּק לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הֲגוּנִים. וְשִׁדְּלָם בִּדְבָרִים וְהִסְבִּיר לָמוֹ פָּנִים. וְכֹה אָמַר לָהֶם בְּשִׂיחַ מַעֲנִים. מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ כָּל הָעָם בּוֹזְזִים וּלְפָנָיו נוֹתְנִים. וַאֲנִי כְּאַחַד מִכֶּם אֶטּוֹל מָנִים. מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ עֲבָדָיו יוֹצְאִים רִאשׁוֹנִים. וַאֲנִי אֵצֵא רִאשׁוֹן וְאַתֶּם צְאוּ אַחֲרוֹנִים. מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ עֲבָדָיו אוֹסְרִים מֶרְכַּבְתּוֹ וּמְתַקְּנִים. וַאֲנִי בְּעַצְמִי אֶאֱסֹר רִכְבִּי וְאָשִׂים רְסָנִים. וְנִתְרַצּוּ יַחַד גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים. וַיָּשִׂימוּ כֹבַע עַל רָאשֵׁיהֶם וְלָבְשׁוּ שִׁרְיוֹנִים. וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ חַרְבּוֹ וְנָטְלוּ כִידוֹנִים. וַיִּקְחוּ אִישׁ רוֹמַח בְּיָדוֹ וַיַּחֲזִיקוּ מָגִנִּים. וְנָשְׂאוּ קֶשֶׁת וּמִלְאוּ שִׁלְטֵיהֶם חִצִּים שְׁנוּנִים. וְהַקַּלָּעִים אִישׁ קַלְעוֹ

בְּיָדוֹ לְקַלֵּעַ בָּאֲבָנִים. וַיֵּצְאוּ
יַחַד בְּלֵב שָׁלֵם וּבִצְבְיוֹנִים.
וְלֹא נִכְשַׁל אֶחָד מֵהֶם וְלֹא
אֵרְעוּהוּ סִימָנִים. לְבִלְתּוֹ לְנַחֵשׁ
לָשׁוּב לִמְלוֹנִים. כִּי חֻקּוֹת
הָעַמִּים מְנַחֲשִׁים וּמְעוֹנְנִים.
וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עַל שְׂפַת יָם
חוֹנִים. וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה
מִצְרַיִם נוֹסְעִים כַּעֲנָנִים. וְאֵין
מָקוֹם לָנוּס לֹא לְאָחוֹר וְלֹא
לְפָנִים. וְאַף לֹא מִדְּפַנּוֹת מִפְּנֵי
חַיּוֹת וּפְתָנִים. וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ
וְהִפִּילוּ לְפָנָיו תַּחֲנוּנִים. וַיִּמָּצֵא
לָהֶם הַמָּצוּי בְּכָל עִדָּנִים. וַיִּגְעַר
בְּיַם־סוּף וְחָרְבוּ זְדוֹנִים. וַיֵּלְכוּ
בַּתְּהוֹמוֹת כְּעַל דְּרָכִים מְפֻנִּים.
מִזֶּה וּמִזֶּה הֶעֱלָה אִלָּנוֹת
טְעוּנִים: וּבְתוֹךְ תְּהוֹמוֹת
הִמְתִּיק לָמוֹ מַעְיָנִים. וְעָשַׁן
לִפְנֵיהֶם קְטֹרֶת סַמְמָנִים.
וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם
שַׁאֲנַנִּים. וְכַעֲלוֹת לְצַד זֶה
עַל שְׂפַת יָם כֵּנִים. בָּאוּ מִצַּד
זֶה בְּתוֹךְ יָם סְוֵנִים. תְּחִלָּה
בִּרְצוֹן יָסוּף בְּרֶסֶן מְרֻסָּנִים.
כִּי סִדְרֵי בְּרֵאשִׁית עֲלֵיהֶם
מִשְׁתַּנִּים. דֶּרֶךְ אֶרֶץ סוּסִים

pajzszsal is fegyverkezett, fogták az ijjakat és a tegzeket, megrakták hegyes nyilakkal, a parittyások pedig köveket vettek, igy indultak jó reménynyel, egyetértéssel, akadály vagy rossz sejtelem nem tartóztatta őket, habár az akkori népek sokat tartottak a sejtelmektől és jelektől. Izrael népsége a tenger partján táborozott, felemelték szemeiket és ime! miként felhők vonultak feléjük az egyiptusok, és nem volt menekülő se előre, se hátra; oldalt pedig vadállat és mérges kigyó leselkedett. Ekkor kiáltottak az Örökkévalóhoz, eléje terjesztvén könyörgésüket; Ő pedig megvolt az ő részükre, a ki minden időben megtalálható. Megdorgálta a tengert és az áradat megszáradt, és a mélységen, akár csinált uton, áthaladhattak, mindkét oldalon megrakott gyümölcsfák nőttek hirtelen, és a mélység közepén édesvizű forrásokat fakasztott, előttük füszeres illatot árasztott; békén vezette őket az óhajtott czélhoz; de alig, hogy e jámborok túl a tenger partjára léptenek, eminnen a tenger közepébe az egyiptusok léptenek; eleintén önszántukból, de később, mintha kötö-

féken ránczigálták volna őket, mert miattuk változott meg a természet rendje; rendszerint lovak huzzák a kocsit, náluk megfordult és a szekér után czammogtak a lovak; rendszerint azon irányban haladnak, a merre a kocsis őket hajtja, de itt ők rángatták a kocsist akarata ellenére és a tenger közepébe, a legsebesebb áradatba jöttek; és ime! az Örökkévaló, Izrael Istenének dicsősége nagy haddal jelent meg; O Kerubon ült és az ellenség felé nézett, vele pedig voltak: a szent szeráfim, a chájot és ófánim, és a sinánim ezerszer ezer és tizezerszer tizezer serege; aztán tüzes szekér és tüzes ló és mindenféle idom; azon látomány szerint, ahogy azt a próféta az ő látományában látta vala, melyben mindenféle szinü ló látszott vala; igy álltak egymással szemközt: tűz és polyva; e pillanatban együtt volt az egész mennyei sereg, a Mindenható pedig hatalmas karjával harczolt — nem azért, mintha egész keze kellene, hogy az ellenséget legyőzze, hiszen az óriások és hirneves emberek orra lehelletétől elvesztenek és eltemetkeztenek; hát még ez a törékeny nád, melyhez hasonlit az egyiptusi család, a ki hiuságot, ürességet rendelt magának segitségnek; — hanem hát atyai

מושכים אופנים. ונהפך בם
ונמשכו סוסים אחר הסדנים.
דרך ארץ מקום שרכב מנהיג
שם מושכים ופונים. וכאן
מנהיג מושך ובעל כרחם
נפנים. ובאו לתוך ים באמצע
שאונים. והנה כבוד יי אלהי
ישראל בא ברוב לגיונים.
וירכב על כרוב וידא מול
בעלי מדנים. ועמו שרפי
הקדש וחיות ואופנים. ואלף
אלפין ורבו רבבן גדודי
שנאנים. ורכב אש וסוסי אש
וכל־דמיונים. כמראה אשר
ראה ציר בחזיונים. סוסים
אדומים וסוסים שחורים
שרוקים ולבנים. ויחנו אלה
נכח אלה אפונים. מחנה אש
מול מחנה קש פנים בפנים.
ולפי שעה הרגישו כל־צבא
מעונים. בזרוע עזו נלחם רב
אונים. לא בעוצם יד חיל
שוטנים. הלא הנפילים ואנשי
השם מכנים. מרוח אפו כלו
והנם טמונים. ואף כי משולים
למשענת קנים. אשר הבל
וריק לעזרה מתקנים. כי אם־

להודיע חבת אב לבנים. וירעם בקול גאונו על־גאונים. וירץ לקראתם במגן וצנים. וידרכם באפו וירמסם בחמתו כחומר טינים. והדישם כהדוש מתבן במו מדמנים. ואז שר ים עם שר חם יחד נדונים. זה לעמת זה נאבקו במעונים. ויחזק רהב על־שר אוינים. וישליכהו ארצה וירמסהו בעזרת דר אופנים. ועם־זו כשורם באלה דינים. עוזר ועזור בקו נדונים. פתחו פיהם בשיר וברננים. עזי וזמרת יה פצחו ברננים. לרם על רמים ומתגאה על גיותנים. לשומע אנקת אביונים למשפיל רמים ומרים מסכנים. וקדמו שרים אחר נוגנים. ובתוך עלמות תופפו נגונים ואחר כך הרשו שנאנים:

szeretetét gyermekei iránt akarta mutatni; azért mennydörgött hatalmas szavával a pöffeszkedőkre, és pajzszsal és dárdával futott elejbéjük, és leteritette őket haragjában és taposott rajtuk, miként az utczai sáron, és elcsépelte őket, miként a cséplő a szalmaszálakat. Ekkor czivódás támadt a tenger védőszelleme és Egyiptom védőszelleme közt. Fönt az egekben birokra került a dolog; de a tenger szelleme erősebb volt és földre teritette az egyiptomi szellemet — persze, hogy ebben Isten is segitett. — Most, hogy ez a nép látta, miképen hoz itéletet, hogy a védőt azon mértéken itéli, mint azt, a kit véd: ekkor megnyilt szájuk énekkel és ujjongással. Győzelmem és diadalénekem az Isten! igy énekeltek ékesen, a legmagasztosabb tiszteletére, a kinek mindenek fölött a fensége, a ki hallgat a szegények könyörgésére, a ki megalázza a kevélyeket és felmagasztalja a szegényeket. Énekesek megkezdték, a zenélők kisérték, lányok a dobot ütötték, a sinánim az éneket befejezték.

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל־זה ואמר:

קהל קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל־הארץ כבודו:

חזן אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול. מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו:

חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ: מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קו״ח יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁךָ. כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

קריאת התורה ליום אחרון של פסח

וקורין בס"ת לאחון בפרשת ראה, בשבת מתחילין עשר תעשר ומתחלק לז' גברי, ובחול מתחילין לקמן כל הבכור ומתחלק לה' גברי.

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה
שָׁנָה שָׁנָה׃ וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל
שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף
וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ
בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ
וְאָכַלְתָּ שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃

Tizedeld meg magvadnak minden termését, melyet a mező évről évre meghoz. És edd meg az Örökkévaló Istened előtt a helyen, melyet választ, hogy neve ott lakjék: gabnád, mustod és olajod tizedét és marhádnak és juhaidnak elsőszülöttét, hogy megtanuld, hogy félj az Örökkévaló Istenedtől minden időben. De ha nagy jártányi az út, meg nem bírod, hogy oda vidd, mert távol esik tőled a hely, melyet az Örökkévaló a te Istened választott, hogy nevét oda tegye — mert megáldott az Örökkévaló Istened: akkor add el pénzen és szoritsd a pénzd a markodba és menj a helyre, melyet az Örökkévaló Istened megválaszt. Add ki a pénzt mindazért, a mit szived kíván: baromért, juhért, borért és szeszért és bármiért, mi után a szived vágyódik, és edd meg ott az Örökkévaló Istened előtt, és örvendezz

וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק
וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃ ס מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־
מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ וּבָא
הַלֵּוִי כִּי אֵין־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ
יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ לוי ס
מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה
שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ
אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָֹה׃ אֶת־
הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃
אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָֹה
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק
אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת

---

te is meg házad. De a Levitát, a ki kapuidban van, el ne hagyd, mert neki nincs része vagy öröksége melletted. Három év multán rakd külön a termésed minden tizedét azon évben, és hagyd kapuidban. Hadd jöjjön a Lévi — mert neki nincs része vagy öröksége melletted — és az idegen, és az árva meg az özvegy, ki kapuidban van, és egyenek és lakjanak jól; hogy az Örökkévaló Istened kezed minden munkájában, melyet végre hajtasz, megáldjon.

Hét esztendő leteltével smittát tarts. A smittának pedig ez az értelme: Minden kölcsönadó ember engedje el azt, a mit felebarátjának kölcsön adott, és ne követeljen felebarátjától, testvérétől, mert smittá lőn hirdetve az Örökkévaló tiszteletére. A külföldi iránt fentarthatod követelésedet, csak a mi testvéreddel van, azt engedd el, Hiszen nem is lészen közted szükölködő, mert megáld az Örökkévaló a földön, melyet az Örökkévaló a te Istened neked örökségül ad, hogy azt birjad. Csakhogy hallgatnod kell az Örökkévaló Istened szavára, megőrizni,

אֶת־כׇּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם
רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא
יִמְשֹׁלוּ׃ ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ
אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־
פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ
אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ
בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה
עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־
יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ
בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכׇל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן
מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח

---

megtenned kell mindezen parancsolatot, a mit én ma neked parancsolok. Mert az Örökkévaló Istened megáldott, a hogy megigérte. Te sok népnek adsz kölcsönbe, de te nem kérsz kölcsönbe, Te sok népen uralkodol, rajtad pedig nem uralkodnak. Ha mégis volna közted szükölködő testvéreidnek egyike, kapuid egyikében, az országban, melyet az Örökkévaló a te Istened neked ad: meg ne merevitsd szivedet, es kezeded ne csukd be szükölködő testvéred elől. Hanem nyisd meg neki kezedet és adj neki kölcsönbe szükségéhez mérten, a mi neki hiányzik. Vigyázz magadra! nehogy szivedben aljas gondolat legyen, mondván: Közeleg a hetedik esztendő a smitta esztendeje, és rossz a szemed testvéreden a szükölködőn és nem adsz neki, ő pedig reád hivatkozik az Örökkévalónál: akkor te lészel a bünös. Adj neki, adj! és ne sajnáld szivedben, a mit adsz neki; mert ezen dolog következtében áld meg téged az Örökkévaló Istened minden munkáidban és minden üzletedben. Mert nem fogy ki az ország közepéből szükölködő, éppen azért parancsolom

אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ ס כִּי־יִמָּכֵר
לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ
חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ
מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תִּתֶּן־לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־
בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה
בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־
כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי
מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ ישראל

---

neked, mondván: Nyisd meg kezedet testvérednek a szegénynek és szűkölködőnek országodban.

Hogyha a testvéred, a héber vagy héberné önmagát adja el neked: akkor hat esztendeig szolgáljon neked, a hetedik esztendőben pedig bocsásd el tőled szabadon. Ha pedig szabadon elbocsátod tőled, ne küldd el üresen; rakd meg javaidból, szérűdből és pinczédből, a mivel az Örökkévaló Istened téged megáldott, abból adj neki. És emlékezzél meg, hogy szolga voltál Egyptomban, de az Örökkévaló Istened megszabaditott, éppen azért parancsolom neked e szavat ma. De hogyha ő mondaná: Nem megyek el tőled; mert szeret téged is meg házadat, mert jól érzi magát nálad: akkor fogd az árd és szúrd a fülébe és az ajtóra, és örökös szolgád legyen; hasonlóképen bánj a szolgálóval is. Ne essék nehezedre szemeidben, ha őt szabadon bocsátod el magadtól, mert a napszámos kétszeres béreért szolgált neked hat esztendeig; és az Örökkévaló Istened megáldott mindenben, a mit teszel.

בחול מפסיקין כאן.

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר
תַּקְדִּישׁ לַיהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא
תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה
בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהֹוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי־יִהְיֶה
בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהֹוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי
וְכָאַיָּל׃ רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
כַּמָּיִם׃ לוי פ (בשבת ד׳) שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ
פֶּסַח לַיהֹוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהֹוָה
אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהֹוָה אֱלֹהֶיךָ
צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהֹוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת

Minden elsőszülöttet, melyet marhád és juhod szül, a hímet szenteld az Örökkévaló Istenednek. Ökröd elsőszülöttét ne fogd munkára, juhod elsőszülöttét ne nyird meg. Az Örökkévaló Istened előtt edd meg évről évre azon a helyen, melyet az Örökkévaló választ, te és házad. De hogyha hiba leszen rajta: sánta vagy vak, vagy bármely rossz hiba, ne áldozd az Örökkévaló Istenednek. Kapuidban edd meg: a tiszta és tisztátlan együtt, miként a szarvast és az őzet. Csak a vérét ne edd meg, öntsd ki a földre, mint a vizet.

Vigyázz az Ábib hónapra és készitsd a peszáchot az Örökkévaló Istenednek; mert az Abib havában vezetett ki téged az Örökkévaló Istened Egyiptomból, éjjel. És vágd le a peszáchot az Örökkévaló Istenednek: juhot és marhát, azon helyen, melyet az Örökkévaló választ, hogy neve ott lakjék. Kovászosat ne egyél rajta, hét napon máczczoszt egyél rajta, szegénység kenyerét, mert

לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר
אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ ג (וכשבת ה)
וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין
מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃
לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפָּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ
לְאֹהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ ס ד (וכשבת ו)
שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל
לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה

---

sietséggel vonultál ki Egyptomból; ezért emlékezzél meg Egyptomból való kivonulásodról élted minden napjaiban. És ne látassék nálad kovász egész határodon, hét napon; és ne maradjon a húsból, melyet áldozni fogsz estve, az első napon reggelre. Nem áldozhatod a peszáchot kapuid mindegyikében, melyet az Örökkévaló Istened neked ad. Hanem azon a helyen, melyet az Örökkévaló Istened választ, hogy neve ott lakjék, áldozd a peszáchot estve, napleáldozáskor, azon időtájt, mikor Egyptomból kivonnltál. És főzd meg és edd meg a helyen, melyet az Örökkévaló Istened választ; reggel pedig fordulj és menj sátraidba. Hat napon egyél máczezoszt, a hetedik nap pedig záróünnep az Örökkévaló Istened tiszteletére, ne tégy munkát.

Számits hét hetet, a hogy rákezd a sarló az álló gabnán, kezdj hét hetet számlálni. És készitsd a hetek ünnepét az Örökkévaló Istened tiszteletére, felajánlott

אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ פ ה (ובשבת ז)

חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ
וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃
שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־
זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג

---

adományból, melyet adsz, aszerint, ahogy az Örökkévaló Istened megáld. És örülj az Örökkévaló Istened előtt, és fiad, leányod és szolgád és szolgálód és a Lévi, a ki kapuidban van, és az idegen, az árva és az özvegy, ki közted van, azon helyen, melyet az Örökkévaló Istened választ, hogy neve ott lakjék. Emlékezzél pedig arra, hogy szolga voltál Egyptomban, és megőrzöd és megteszed ezen törvényeket.

A sátrak ünnepét üld meg hét napon, midőn betakaritsz szérüdről és pinczédből. És örülj ünnepeden, te, a fiad és leányod, a szolgád és szolgálód és a Lévi, az idegen, az árva és az özvegy, a ki kapuidban van. Hét napon ünnepelj az Örökkévaló Istened tiszteletére, azon helyen, melyet az Örökkévaló választ; mert az Örökkévaló Istened megáld minden termésedben és kezed minden munkájában és csak vig fogsz lenni. Háromszor egy esztendőben jelenjen meg minden férfiad az Örökkévaló Istened szine előtt, azon helyen, melyet választ:

הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־
פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ ס

למפטיר בפרשת פנחס.

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה
רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

---

a máczczosz ünnepén, a sebuot ünnepén és a szukkot ünnepén, de ne jelenjen meg az Örökkévaló szine előtt üresen. Kiki keze adománya szerint, az Örökkévaló Istened áldásához mérten, a mit neked adott.

És hozzatok tűzáldozatul, égőáldozatul az Örökkévalónak két fiatal tulkot egy kost, hét egyéves bárányt, hibátlanok legyenek; lisztáldozatuk pedig: lisztláng olajban vegyitett; három tizedet csináljatdk egy tulokhoz és két tizedet a koshoz, egy-egy tizedet pedig az egy bárányhoz mind a hét báránynál. Még egy bünbakot, hogy értekek engeszteljen; a mindennapi reggeli égőáldozaton kivül rendezzétek ezeket. Ezenképen tegyetek naponként hét napon: ételt tűzáldozatul, kellemetes illatul az Örökkévalónak, a mindennapi égőáldozaton felül készüljön és italáldozata. A hetedik napon gyülekezéstek legyen, szolgálati munkát ne végezzetek.

A tóra fölemelése közben:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

ברכות קודם ההפטורה

Háftárá előtti áldás.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

הפטרה ליום אחרון של פסח

ביהושע סימן י׳.

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד
יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בַּת־־צִיּוֹן
גִּבְעַת יְרוּשָׁלִָם׃ הִנֵּה
הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת
מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה
וְרָמֵי הַקּוֹמָה גְּדֻעִים
וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ׃ וְנִקַּף
סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל
וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃
וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי
וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃
וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה
רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ
עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת
וְיִרְאַת יְהוָה׃ וַהֲרִיחוֹ
בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא־־
לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט
וְלֹא־־לְמִשְׁמַע אָזְנָיו
יוֹכִיחַ׃ וְשָׁפַט בְּצֶדֶק
דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר
לְעַנְוֵי־אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ

Csak egy nap, hogy Nobban áll, felemeli kezét Czion leánya hegye felé, Jeruzsálem halma felé! Ime az Ur, az Örökkévaló Czebáot, megkoppasztja a fa lombját hatalmával, a magas törzsököt levágja, a sugáralakuak földre zuhannak. Az erdő sürüjét vassal tisztitják, a Libánon eldől a hatalomtól. És Jisáj törzséből gally fakad, gyökeréből ág hajt; rajta nyugszik az Örökkévaló lelke, a bölcseség és értelem lelke; a tanács és erő lelke, a tudás és istenfélelem lelke. Örömét csak Isten félelmében leli, és nem aszerint itél, ahogy szeme lát, és nem a szerint dönt, ahogy füle hall. Igazsággal itéli a szegényeket, egyenességgel dönti el a föld aláza-

tosainak ügyeit; szája vesszejével üti a földet és ajkai szelével öli meg a gonosztevőt. Igazság leszen ágyékainak öve, a hüség pedig csipőjének kötője. Farkas fog lakni a báránnyal, a tigris pedig a gida mellett hever, együtt van a borju meg a fiatal oroszlán és a hizómarha, és kis fiú bánik el velük; a tehén meg a medve együtt legelnek; bőccéik együtt heverésznek, az oroszlán pedig akár marha, szalmát eszik; a kigyó ürege mellett pepecsél a csecsemő és a vipera odujára kis gyermek teszi kezét. Nem rontanak, nem bontanak egész szent hegyemen, mert tele a föld istenismerettel, mint viz a tenger medrét befödi. Megtörténik pedig az napon, hogy Jisáj gyökere — mely mint a népek zászlaja áll — hogy hozzá népek zarándokolnak, nyu-

בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ
שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃
וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו
וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃
וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר
עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל
וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר
קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ וּפָרָה
וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחְדָּו
יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה
כַּבָּקָר יֹאכַל־תֶּבֶן׃
וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל־חֻר
פָּתֶן וְעַל מְאוּרַת
צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃
לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ
בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּי־
מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־
יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם
מְכַסִּים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר
עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו
גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה

godalma pedig dicsőség leszen. Megtörténik az napon, hogy az Örökkévaló másodizben is kinyujtja kezét, hogy megszerezze népe maradékát, a mely Assurból, Egyptomból, Pátroszból, Kusból, Elámból, Sineárból, Hámátból és a tenger szigeteiből megmaradt. Zászlót emel a népeknek és összegyűjti Izrael számkivetettjeit és a föld négy széléről gyűjti össze Juda elszórtjait. És eltűnik Efráim féltékenysége és Juda ellenségeskedése kiirtódik; Efráim nem féltékenykedik Judára és Juda nem ellenségeskedik Efraimra. A filiszteusok vállain a tengerhez repülnek, együtt fosztogatják a keleti népeket, Edom és Moáb kezükbe esik. Amon népsége engedelmeskedik

מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃ וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי
שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־
שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר־יִשָּׁאֵר
מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם
וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ
וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר
וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃
וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת
יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ וְסָרָה
קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי
יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם
לֹא־יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה
וִיהוּדָה לֹא־יָצֹר אֶת־
אֶפְרָיִם׃ וְעָפוּ בְכָתֵף
פְלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו
יָבֹזּוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם
אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ
יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
מִשְׁמַעְתָּם׃ וְהֶחֱרִים

nekik. És az Örökkévaló elpusztitja az egyiptusi tengernyelvet, hatalmas haragjában emeli fel kezét a folyóra, és hét patakká veri, hogy lábbelivel mehetnek rajta át. És ösvénye leszen népe maradékának, mely Assurból megmaradt, miként Izraelnek volt akkor, mikor Egyiptom országából kivonult. Azon napon ekként fogsz szólani: Hálát mondok Neked Örökkévaló, hogy haragudtál reám; haragod csillapul és megvigasztalsz. Ime, Isten az én segitségem, bizom és nem félek; mert győzelmem és diadalénekem az Isten, Ő segitségemre volt. Vigan merittetek vizet az üdvösség forrásából, És mondani fogjátok azon napon: Adjatok hálát az Örökkévalónak, szólitsátok nevén, hirdessétek a népek közt az Ő tettei

יְהוָה אֵת לְשׁוֹן יָם־
מִצְרַיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־
הַנָּהָר בַּעְיָם רוּחוֹ
וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים
וְהִדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃
וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר
עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר
כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם
הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי
אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ
וּתְנַחֲמֵנִי׃ הִנֵּה אֵל
יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא
אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן
מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃
וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא
הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ
בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי

נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְהוָֹה
כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת
זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃
צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן
כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃

emlitsétek, hogy neve magasztos. Daloljatok az Örökkévalónak, mert dicséretest végzett, ismeretes ez az egész földön. Örvendezz és ujjongj Czion lakója, mert nagy közepedben Izrael szentje,

---

ברכת אחר ההפטרה

Háftárá után.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל
הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר
אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ
נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל
דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ
תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן
בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל כִּסְאוֹ
לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל־יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

יקום פורקן, דאס געבעט פיר דאס װאָהלבעפינדען קאָנגרעגאַציאָן, זיעהע זייטע 182.

סדר הזכרת נשמות

Halottak emlékezete.

Az atya emlékezetére.

Oh Istenem! emlékezzél meg boldogult atyám lelkéről, mely az örök életre tért; örömest ajánlok fel vagyonomból jótékony czélokra, csakhogy az ő lelke felvétessék az örökéltüek kötelékébe, Ábrahám, Izsák es Jákob, Sára, Rebeka, Rachel és Leá és egyéb jámbor férfiak és asszonyok lelkével együtt, kik a mennyei boldogságot élvezik. — Ámen.

בעבור נשמת האב אומרים:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פב״פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ. בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

Az anya emlékezetére.

Oh Istenem! emlékezzél meg boldogult anyám lelkéről, mely az örök életre tért; örömest ajánlok fel vagyonomból jótékony czélokra, csakhogy az ő lelke felvétessék az örökéltüek kötelékébe,

בעבור נשמת האם אומרים:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פב״פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם

נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

Ábrahám, Izsák és Jákob, Sára, Rebeka, Ráchel és Leá és egyéb jámbor férfiak és asszonyok lelkével együtt, kik a mennyei boldogságot élvezik. — Ámen.

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

Nagyszülők, fiu- vagy leánytestvér és rokon emlékezetére.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דּוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וְאַחְיוֹתַי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

Oh Istenem! emlékezzél meg boldogult nagyszülőimről (bátyámról, nővéremről, rokonomról), kiknek lelkük örök életre tért; örömest ajánlok fel vagyonomból jótékony czélokra, csakhogy az ő lelkük felvétessék az örökéltűek kötelékébe, Ábrahám, Izsák és Jákob, Sára, Rebeka, Ráchel és Leá és egyéb jámbor férfiak és asszonyok lelkeivel együtt, kik a mennyei boldogságot élvezik — Ámen.

בעבור נשמת קרובים המומתים על קדושת הש״י.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פב״פ) וְנִשְׁמוֹת כָּל קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוּמְתוּ הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחְנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם בַּעֲבוּר שֶׁאֶתֵּן צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

החזן מברך מי שברך לרב ולכל הקהל.

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. הוּא יְבָרֵךְ אֶת (ר׳ פב״פ) בַּעֲבוּר שֶׁיִּתֵּן מַתְּנַת יָדוֹ לִכְבוֹד הַמָּקוֹם וְלִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְלִכְבוֹד הָרֶגֶל. בִּשְׂכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו וִיבָרְכֵהוּ וְיִזַכֵּהוּ לַעֲלוֹת לָרֶגֶל עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֶחָיו וְנֹאמַר אָמֵן:

אַב הָרַחֲמִים. שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים. הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ וּמֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. וְחֵפֶץ צוּרָם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם וְיִנְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב

בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים: הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם. וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו. וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא־נִקֵּיתִי. וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי־דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת. מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סֵדֶר הַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה

בייַם צוּריקטראַגען דעם תּוֹרה ספּריכט דער פֿאָרבעטער:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

*) לְדָוִד מִזְמוֹר. לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר־יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

(עם שבת)

*) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ובנחה

סדר הכנסת ספר תורה

ביים הינאיינשטעלען דעם תורה אין דיא היכל. זאגט מען:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

הש״ץ אומר חצי קדיש ואח״כ מתפללין תפלת מוסף.

תפלת מוסף.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים: סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים: וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

---

*) קדושה לש״ץ.

חזן נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קו״ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קו״ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קו״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ ׀ אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קו״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

־־ אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ ׀ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

לִרְאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם (לשבת וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיָי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד. וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

(בשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ

בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

דער פריטעטרזעגען (סדר דוכן) זיעהע מן ענדע דעס בענדעס.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

הש"ץ חוזר התפלה ואומר קדיש תתקבל

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. קִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהִיא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים: לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף

מוסף ליום אהרון של פסח

תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בְּשַׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ: וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

שיר היחוד. מזמור של יום. אדון עולם.

סדר נשיאת כפים

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

ק״ח וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע״כ הקהל.

Vajha kedves volna Előtted a mi imádságunk, mint az égő és más áldozat. Kérünk, óh Irgalmatos, helyezd vissza nagy kegyelmedben a Te székhelyedet Czionba és az Istentiszteletet rendjét Jeruzsálembe. Hadd lássák szemeink, midőn visszatérsz könyörületeddel Czionba és ott szolgálunk Neked félelemben, miként a régi időkben és a hajdani években.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

והכהנים והעם אומרים בלחש תפלה זו ומאריכין בה עד שיסיים הש״ץ ולך נאה להודות כדי שיענה הקהל אמן על שניהם׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵיֶה הַבְּרָכָה הַזֹּאת

קהל אומר׃	הכהנים אומרים׃
שֶׁצִּוִּיתָ הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ	שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו

הש״ץ בקול כֹּהֲנִים והעם עונה בלחש

עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר׃

Istenünk és atyáink Istene áldj meg minket a tóra háromszoros áldásával, mely meg van írva szolgád, Mózes által, mely mondatott Áron és fiaitól, a papoktól, szent népedre, mondván:

כשאומר הש״ץ כהנים אומרים הכהנים ברכה זו׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה׃

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki megszentelt minket Áron szentségével és megparancsolá nekünk, hogy áldjuk meg az Ő népét, Izráelt, szeretetben.

A cházán az áldásnak egy-egy szavát előmondja, a mit a kohániták utána mondanak:

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

Áldjon meg — az Örökkévaló Cziónból, ég és föld alkotója.

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ
בְּכָל הָאָרֶץ׃

Az Örökkévaló — Örökkévaló Urunk, mily fenséges a Te neved az egész földön.

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי
חָסִיתִי בָךְ׃ (אמן)

És óvjon meg — óvj meg, Isten, mert Benned bizom.

Mig a kohánim a וישמרך szót mondják; addig a község im ezt mondja:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם
חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי
ואלהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל
אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם
וְאַמְּצֵם וַיִּתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם
צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ
וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם
שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן
תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה
וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי׃ אמן

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ
יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃

Világitson — Isten kegyelmezzen nekünk és áldjon meg bennünket, arcza világitson reánk, szela!

יְיָ. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃

Örökkévaló — Örökkévaló Isten, kegyelmes és irgalmas Isten, hosszu türő, nagy kegyelmü és igaz.

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד
וְעָנִי אָנִי׃

Arcza — fordulj felém és kegyelmezz, mert elhagyott és szegény vagyok.

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃

Reád — Hozzád, Örökkévaló, emelem szivemet.

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים

És kegyelmezzen neked. —

אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש״ע

Ime, miként a szolgák szemei Uruk felé, mint a szolgáló szeme asszonya felé, ugy fordulnak szemeink feléd, Örökkévaló Istenünk, mig megkegyelmezel.

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:(וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:)

Forditsa — affelé fordul az Örökkévaló áldása és jótétemény üdvének Istenétől, és szivességgel és jóindulattal fogad Isten és ember.

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

Örökkévaló — Örökkévaló, kegyelmezz nekünk, Benned reménykedünk. Légy minden reggelen támogatónk, de segitőnk is szükség idején.

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

Arczát — ne rejtsd el arczodat tőlem, mikor bajom van, hajtsd felém füleidet, mikor hivlak, hallgass meg mihamarább.

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

Hozzád — Hozzád emelem szemeimet, ki az égben lakozol.

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת־־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

És adjon — és tegyék nevemet Izráel fiaira, én pedig megáldom őket.

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

Neked — Tied, oh Örökkévaló a nagyság, az erő, a tisztelet, a győzelem és a fenség, mindavval, a mi az égen és a földön van; Tied, Örökkévaló, az uralom és a magasztosság mindenek fölött.

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

Békét — béke, béke a távolinak és a közelinek, szól az Örökkévaló és én meggyógyitom.

סדר נשיאת כפים

A kohánim áldását bezáró imádság.

Legyen akaratod, Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, hogy kegyelmed szentsége és irgalmad nagysága szerint cselekedjél és nagy, erős és rettenetes neved tisztasága miatt, a melyet papjaid, Áron és fiai népedre mondottak, hogy légy hozzám közel, mikor Hozzád imádkozom és hallgasd meg imádságomat, esdeklésemet és fohászkodásomat mindig, miképen meghallgattad Jákobnak, a Te jámborodnak esdeklését és add meg nekünk és házam népének mindennapi kenyerünket és táplálékunkat bőven és nem szűken, megengedett módon, de nem tiltott módon, vigságban, de nem bánatban, a Te bőkezüségedből, miképen ősatyánknak, Jákobnak, kit jámbor embernek neveztek, kenyeret adtál enni és ruhát ruházkodni. Hadd áradjon reánk szeretet, irgalom és kegyelem Tőled és mindazoktól, kik látnak bennünket és legyenek szavaim tiszteletedre, miképen József, a Te igazságos embered akkor, midőn atyja a tarka köntösbe öl-

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וַאֲנָקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתִתֶּן־לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם. בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים

לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכָי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

töztette, irgalmat, kegyelmet és könyörületet nyert szemeidben és mindazok szemeiben, kik őt látták. Tégy velem csudát és add reám kegyelmednek jelét és sikeresitsd utjaimat. Adj szivembe értelmet, hogy megértsem, felfogjam és megtartsam tórád tanulmánya minden szavait és titkait; ments meg a hibáktól és tisztitsd gondolataimat és szivemet, hogy Neked szolgáljon; hosszabbitsd meg életemet (atyám és anyám életét), (feleségem, fiaim és leányaim életét) üdvben és békében, Amen szela.

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

Fenséges a magasban, ki hatalomban lakozol. Nálad a béke, Neved is béke. Legyen akaratod, hogy adj nekünk és népednek, Izraelnek életet, s áldást a béke zálogául.

Mig a cházán שים שלום-t mond, addig a kohánim ezt mondják:

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

הכהנים יזהרו בנעילת מנעליהם שלא יגעו בם בידים, ואם נגעו יחזרו ליטול ידיהם החזן אומר שים שלום וכו׳.

מִזְמוֹרִים שֶׁל יוֹם.

אַם זוּנְטָאג זָאגְט מַאן:

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

דאַן לדוד מזמור זוּכֶען מִיט אָנגעצייכנעט.

אַם מָאנְטָאג:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת:

אַם דִינְסְטָאג:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ־דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי־אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

Szerdán:

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

צד אֵל נְקָמוֹת יְיָ. אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ. הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ. עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק. יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ. וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ. וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם. וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע. אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ. הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם. כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ. וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע. עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים. מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי. חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי. תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת. יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה. בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

Csütörtökön:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

(פא) לַמְנַצֵּחַ עַל־־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ. אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־־מֵי מְרִיבָה

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן.

אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי:
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עֲבָדָיו הִפְלִיא חַסְדּוֹ:
לֵאלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם. וּבַמֶּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:
אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים:
אַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִים. דָּם כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:
וְכַחוֹל סֹלֶת דֶּשֶׁן וָשֶׁמֶן. בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שֶׁמֶן:
וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת:
וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים:
וְיַיִן כִּמְטַר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:
וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. וּלְוִיִּם מְשֹׁרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים:
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים וְשִׁירִים:
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם:
וְכָל הַלְּבָנוֹן עוֹלָה כָלָה. אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:
הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם לְאֵל הַכָּבוֹד:
כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמֶּה נִכַּף לַאֲדוֹנֵינוּ:
אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַבְּדָךְ. כָּל חַי. אַף כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ:
וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:
וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדָךְ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:
כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלַי:
וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:
וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלָךְ. כָּל טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:
אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת לָמוֹ:
וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:
יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ:
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנְךָ. וַחֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵינוּ. וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:
וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טֻמְאָה. אִם אֲנַחְנוּ עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה:
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ. וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ:
כִּי כָתוּב. לֹא עַל־זְבָחֶיךָ וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:
עַל דִּבְרֵי זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
מָה שָׁאַלְתִּי וּמָה דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ. כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי:
לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב:
וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:
מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי:
שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחֶךָ:
וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדְיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
וַאֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה:
וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:
כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:
חֲכַם לֵבָב הוּא וּמִי כָמוֹהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:
עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת:
עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ:
חַי לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יְצִיעֲךָ:
גַּם מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל־חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:
אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שְׁבָחֶיךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ:
שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לְכַבְּדָךְ. וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ:
עַל כֵּן תְּבוֹרַךְ כָּרָאוּי לָךְ. כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ:
וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:
יוֹדוּ פִלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וִיאַדְּרוּךָ קוֹלוֹת מָיִם:
וְהָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ:
אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים. וִישַׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים:
כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:
אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם שֵׁנִי.

אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ:
דַּרְכֵי שְׁבָחֶיךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אֹמְרָה:
אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בְּסֵפֶר. אַגִּידָה וַאֲדַבְּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:
חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֵה:
וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:
וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ. בִּצְבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:
נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יָדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:
וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:
אָבוֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:
יְבֻלָּע כִּי לֹא יָדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:
וְעִמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:
אֲסַפְּרָה לְאֶחָי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:
כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:
וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי. יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי:
בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:
וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:
תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
וַאֲבָרְכֶכָה בְּכָל עִנְיָנַי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי:
גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ:
כִּי פִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:
וְאֹמְרָה נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:
וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים ׀ מְאֹד גָּדַלְתָּ:
הֵן לְעַבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים:
וּבְעֵת צָרָה כִּי יִתְפַּלָּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
דּוֹרְשִׁים בְּכָל רַב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:
כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ:
עַם ׀ מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:

וְתָמִיד כְּפִיהוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
עַד עַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:
אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ. לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד. וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:
גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ. נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב. וּנְכַבְּדֶךָ:
וְהִגְּנוּ עַל יִחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:
כְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שְׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה. עַל יִחוּדְךָ עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:
אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית
וְאֵין קָצֶה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעֹמֶק מִדּוֹתֶךָ:
אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תָּוֶךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ:
אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:
אֵין צַד וָצֵלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאֹרֶךְ לֹא יַמְצִיעוּךָ:
אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָּ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָּ:
וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע:
מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

שיר היחוד ליום שלישי.

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:
אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:
אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:
וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֲךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:
הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:
חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ:
לֹא יְחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת עָלֶיךָ. גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וְעֶצֶב. וְדִמְיוֹן וְתֹאַר וְכָל דְּבַר קֶצֶב:

כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל נֶשֶׁם:
כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:
כִּי כָל בְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:
וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעַצְמָךְ:
עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:
הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶיךָ:
בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר. הָיִיתָ לְבַדְּךָ. מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָּרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:
כָּל־הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:
מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:
אַתָּה בְרָאתָם וּלְבַדְּךָ עֲרַכְתָּם. לְבַדְּךָ תֵדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:
אֵין חשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וָסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:
אֵת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:
כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה כֹּל וְאֵינְךָ נִלְאֶה:
כִּי עַל כָּל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:
תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:
אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל לְבָבֵיהֶם:
וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל־מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל־עֲצָתְךָ:
אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:
וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתוֹם וּבְיֹשֶׁר. מִבְּלִי עֶדֶף וּמִבְּלִי חוֹסֵר:
מִמְּךָ דָבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:
כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפֹּץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:
יְכוֹלֶת יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אַחֶרֶה:
אֵין דְּבַר סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יַחַד:
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:
חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד ׀ דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:
וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעֶךָ. דְּבַר סוֹד וָסֵתֶר לְהוֹדִיעֶךָ:
כִּי לְךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל ׀ לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:
בְּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא. וּמִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פּוֹצֶה:

בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין לוֹ רְוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ סוֹכִיחוֹת:

לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא דֵעוֹ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:

אֲגֻדִּים אֲחֻדִּים תּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֶבְלוֹם מִדְּרשׁ וּמֵחֲרשׁ

גֹּבַהּ וְעוֹמֶק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב. חָכָם וְלֵב נָבוּב לֹא יִלָּבֵב:

סוֹבֵב אֶת הַכֹּל וּמָלֵא אֶת כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:

אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ:

אֵין מַרְאֶה וְגַב לְיִחוּדֶךָ. וְאֵין גּוּף לְעֹצֶם יִחוּדֶךָ:

וְאֵין בְּתוֹכְךָ מִמְּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מִמְּךָ נֶחְדָּל:

וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רַק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:

מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וַעֲרֶעָר וְלֹא כָּל שִׁמְצָה:

כָּל זְמַן וְכָל עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:

כְּמִדָּתְךָ חָכְמָתְךָ. כְּגָדְלָתְךָ תְּבוּנָתְךָ:

חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילְךָ:

זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמְזִמָּה:

חֲלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל:

מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:

אֵין | נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ:

כָּל יְקָר וְכָל טוּב מִיָּדֶךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:

אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ:

אֵין עוֹד זוּלַת הֲוָיוֹתֶיךָ. חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

וְלִפְנֵי הַכֹּל אַתָּה הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אֶת כֹּל מִלֵּאתָ:

לֹא לְחָצוּךָ וְלֹא הֵסִיתוּךָ יְצוּרֶיךָ. אַף לֹא מְעָטוּךָ:

בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ:

בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמָיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמָּיִם:

לֹא קֵרְבוּךָ וְלֹא רִחֲקוּךָ. כִּי כָּל קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ:

זֶרֶם | מַיִם לֹא יְשַׁטְּפֶךָ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יְהַדְּפֶךָ:

אַף כָּל טִנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ:

לַהֲוָיוֹתֶיךָ אֵין חִסָּרוֹן. וְלִיחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:

כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חוֹסֶר וְעֹדֶף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:

וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן | נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הָעֵידוּת:
שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתָקְפְּ יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רְבִיעִי.

אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אַנְוֵה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
אֲיַחֵד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פַּעֲמָיִם:
אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאָנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכֻלָּנוּ:
אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיָּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיָּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זַעֲמוֹ גוֹיִם וְאִיִּים:
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
אֱלֹהַּ עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:
בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל: בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
גֵּאָה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:
גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מַהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:
הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל (בְּנֵי) עֲבָדָיו. הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:
וַדַּאי וְתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם מִלְחֲמוֹתֵינוּ:
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:
חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:
ס׳ לְעוֹלָם יְיָ חַיֵּינוּ. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חַיֵּינוּ:

טוב ומטיב המלמד דעה. טהור עינים מראות ברעה:
ישר יי וישר דברו. ידידי ידידות משכנות דבירו:
יועץ וגבור ומי יפירנה. ויתחוף ויפעל ומי ישיבנה:
יפה דודי. יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשובו:
כגבור יצא כאיש מלחמות. יעיר קנאה לעשות נקמות:
כנשר על כנפי נשרים. נשא עבדיו ויישר ההורים:
כביר כח לב כמו שחל. כלביא וכארי ורוחו כנחל:
דדוב שקול וכנמר שוקד. דברו לעשות כמקל שקד:
כדוב שקול וכנמר שחל. כרקב וכעש ורוחו כנחל:
כארז בחור בגדלתו. כברוש רענן ענותנותו:
כתפוח בריחו עז אהבתו. על ישראל גאותו:
כתפוח בעצי היער. כן דודי עם יושבי שער:
כביר כח למרגיזי אל נוקם ונוטר. וכטל הוא לישראל:
כוסי מנת חלקי וגורלי. אני לדודי נחלה ודודי לי:
כבודי יי לא אמירנו. האמרנוהו והאמירנו:
כאריה ישאג וככפיר ינהם. אל יהיה כגר וכאיש נדהם:
כרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל. והיה למאכל:
כגבור אין איל וכאורח. נם ובורח מר צורח:
כאריה משחית וכפיר לעוזביו. כרקב גם כעש לאויביו:
כביר כח כשמיר ושית. ולא ישאיר כנוקף זית:
כשמיר ושית צרים ימגן. כצפרים עפות לעירו יגן:
כגשמי נדבה לנו יבא. כמלקוש וכטל לדבקים בו:
כנשר ירחף על גוזליו. ובצל כנפיו יחסו מיחליו:
לבדו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. אל נורא עלילות:
כצפרים על עירו יגן. ובצל כנפיו רננות ירנן:
לצבי ולעופר דומה דודי. כי יקדמני אלהי חסדי:
לפני עמו יישר ההורים. וינשאם על כנפי נשרים:
לעולם יי הוא חלקי וצור לבבי. כלה שארי לך ולבבי:
לבדו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. ורב נוראות:
מקום ומעון אתה לעולמך. ואין יודע את מקומך:
מוראי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורי:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רְבִיעִי

מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת וּמִשְׁעָן יְהִי לִי. מִבְטַח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:
מוֹשֵׁל עוֹלָם | מַלְכוּתְךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתְּךָ:
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קָצְרָה:
מְקוֹר חַיִּים מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל:
מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בוֹ:
נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:
נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ לֹא יְשַׁקֵּר. אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:
נֵצַח יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:
נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשָּׂאִים:
נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי:
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי. וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ.
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא לְפִשְׁעִי.
סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ סַעֲדִי וְסִבְרִי:
סַלְעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:
עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז לִי אֵל יְהִי עָרִי:
עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת | סְבִיבָיו סֵתֶר. אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו. שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו:
פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:
פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:
פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל הַלְּבָבוֹת. לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:
צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר:
צַח וְאָדוֹם דּוֹדִי בִּצְבָאָיו אוֹת. עַל כֵּן | נִקְרָא שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת
צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:
צְבָא הַשָּׁמַיִם | מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ:
קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:
קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא:
קַנֹּי מְרַחֵם | מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:

רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה. כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה׃
רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל׃
רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב. וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ׃
רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וַחֲמוּדִים׃
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד׃
שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דַּר וְדָר. לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדֵּר׃
שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים׃
שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמֹהוּ׃
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם. וְלִקְרוֹא לוֹ יְיָ שָׁלוֹם׃
שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. כְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כִּכְפִיר וּכְאַרְיֵה׃
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי׃
תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים׃
תִּתְחַסָּד תִּתָּבָר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל ׀ לְהֻמָּם׃
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוּכַל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל׃
תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי׃
תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי׃
תָּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד׃

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם חֲמִישִׁי.

מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא׃
מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃
לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ׃
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ׃
לְעוֹלָם יְהֵא לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ׃
וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּהִלָּתְךָ. לָאֱלִילִים וְזָרִים׃
וְכָבוֹד וְגַם כָּל יְקַר מֵאִתָּךְ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ׃
אַתָּה תָּעִיד בְּיִחוּדְךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ׃
אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדְךָ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ׃
לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימְךָ. וּבִמְלַאכְתְּךָ לֹא הָיָה זָר עִמָּךְ׃
לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לָמַדְתָּ. בְּחַדֶּשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ׃
מֵעַמְקֵי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ׃

קְצוֹת דְּרָכְךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יְדַעְנוּ:
שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ לְבַדֶּךָ. מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:
לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לָחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:
כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל ׀ לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:
כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:
לֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:
וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:
וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִמְלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין יָצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:
כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:
אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:
אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:
מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:
אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:
אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:
כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:
אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוְתָנוּתֶךָ:
אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:
אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:
אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינָה כַּחֲנִינוּתֶךָ:
אֵין אֱלָהוּת כֶּאֱלָהוּתֶךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִים מְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נֶחְצִים:
וְאַשָּׁף וְחַרְטוֹם לֹא יְלַחֲצוּךָ. בְּכָל שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ:
לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:
אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:
לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ. לְהָפֵר עֲצַת ׀ סוֹד גְּזֵרוֹתֶיךָ:
מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:
עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:

אַתָּה מְצַוֶּה וּפִקּוּדְךָ מְשַׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:
אַתָּה מְקַוֶּה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה. לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תְּרַוֶּה:
וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם. וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם:
לֹא מַחְשְׁבוֹתָם ׀ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:
וְאֵין דִּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:
סָתוּר מִכָּל סָתוּר. וְעָמוּס מִכָּל עָמוּס וּמִכָּל כָּמוּס:
דַּק מִכָּל דַּק. וְצָפוּן מִכָּל צָפוּן. וְיָכוֹל מִכָּל יָכוֹל:
נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעְלָם. וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:
גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן:
חַבּוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוּק:
שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:
מִקְרֶה וְרַעַר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְהֶבֶר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:
לֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וָצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וָשֶׁבַע:
לָכֵן ׀ נְבוֹכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:
כָּל שַׂרְעַפִּים וְכָל הִרְהוּרִים. נִלְאוֹת לָשׂוּם בּוֹ שִׁיעוּרִים:
מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. וּמִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:
בְּכָל שִׂכְלֵנוּ חִפַּשְׂנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:
לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:
שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכָל יוּכַל וְחָכָם ׀ מְיוּחָד:
כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קֹדֶם. עַל כֵּן ׀ נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:
בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם אֶת־כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכוֹל:
בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:
בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
בַּאֲשֶׁר הָיָה קֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:
לְמַמָּשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטָפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:
וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:
כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים. וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשֶׁבַע כַּמָּיוֹת וְשֵׁשֶׁת נִדּוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:
הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יַחַד:

כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסוּפוּ:
וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

שיר היחוד ליום ששי.

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְ[illegible]״:
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים מִפָּנֶיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:
רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם ׀ מִן הַשָּׁמָיִם:
נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמָיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם.
עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:
סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:
כֹּחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתֶּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:
וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:
כִּי בִדְבָרֶיךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
וְלֹא אִחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל בְּעִתּוֹ יָפֶה עֲשִׂיתוֹ:
מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ. וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹל פָּעַלְתָּ:
וְעַד לֹא יְסוֹד כֹּל יָסַדְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:
זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוּקְשָׁה. רְצוֹנְךָ כָּל דָּבָר ׀ רוּחֲךָ עָשָׂה:
לִפְעוּלָּתֶךָ לֹא דָמִיתָ. אֶל כָּל תּוֹאַר לֹא שָׁוִיתָ:
וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:
לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאִחֲרוּ. וְעַל חֲפָצֶיךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:
מִכָּל חֲפָצֶיךָ לֹא שָׁכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ:
לֹא הֶחְסַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ. וְדָבָר ׀ רֵק בָּם לֹא פָעָלְתָּ:
אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִשְׁמַע בָּם:
הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:
מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:
הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:
וְעַד לֹא כָּל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל:
וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹּל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:
אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:
בְּטֶרֶם כָּל הַיְצוּר מְאֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:
אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבַשׁ. עַד לֹא אוֹרַג גֵּאוּת לָבֵשׁ:
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה. וְשָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:
עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לָמַיִם. בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
מְזוֹנוֹת מְעוּנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
עֵשֶׂב וְחָצִיר לְבְשָׂה אֲדָמָה. מַאֲכָל | לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן | נָטָעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:
כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:
לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן. עַל מִזְבְּחֶךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:
עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשָׁרֵת. לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאֶרֶת:
שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ: וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ:
רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:
כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעַנְךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

שיר היחוד ליום השבת.

אז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
עַל כָּל פֹּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
עַל כָּל אֱלֹהִים. בַּעֲשׂוֹתְךָ בָהֶם. שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:
בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ יַד הַגְּדוֹלָה. וַיִּירָאוּ:
נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלֶךָ:
וְדִבַּרְתָּ עִמָּם | מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר: